

giriş

Bu kitap, insan vücudunun incelenmesine adanmış bir dizinin üçüncüsüdür; önceki ikisi "Eterik Çift" ve "Astral Beden" dir. Üçünde de yazar aynı yöntemi izliyor: çoğu Annie Besant ve C.W. Artık modern teozofi kisvesi altında görünen kadim bilgelik konusunda otorite olarak kabul edilen Leadbeater, zihinsel bedenle ilgili verileri dikkatle incelemiş, bunları sınıflandırmış, organize etmiş ve derleyici kadar tutarlı ve tutarlı bir biçimde öğrencilerine sunmuştur. bu derleme olabilir.

Dizi boyunca, yukarıdaki ifadeleri bir şekilde kanıtlamak ve hatta haklı çıkarmak için hiçbir girişimde bulunulmadı, çünkü onların içsel içsel inançları ve güvenilirlikleri onları haklı çıkarıyor. Yazar, bu kıdemli araştırmacıların ve öğretmenlerin bilgilerinin gerçekliğini sorgulamadan, araştırmalarının ve öğretilerinin sonuçlarını burada herhangi bir kesinti veya çekince olmaksızın ve mümkünse kendi sözleriyle , yalnızca gerektiğinde değiştirerek ve azaltarak sunuyor . sıralı ve mantıksal gösterimle ilgili gereksinimleri karşılar .

Kanıt sorunu tamamen ayrı bir sorundur ve bu konuda çok kapsamlıdır. Yazar verilen kanıta itiraz etmeye veya kanıtlamaya çalışırsa, bu, ciddi öğrencilere makul sınırlar içinde, belirtilen kaynaklardan ve ilgili kaynaklardan alınan bu öğretilerin özlü bir sentezini vermek olan bu kitapların ana amacını geçersiz kılar. insan vücudu ve bunların birbirine bağlı olduğu uçaklar veya dünyalar. Kanıt isteyenler, istedikleri yerde kendileri aramakta özgürdür.

Bu iki yazarın yazıları üzerinde iki buçuk yıl süren yoğun bir çalışmadan sonra (belki tamamen önemsiz iki veya üç nokta dışında) herhangi bir anlaşmazlık veya çelişki bulunmaması, kitabın hem eksiksizliği hem de güvenilirliği konusunda ikna edici bir kanıttır. araştırmacıların kendileri ve tüm teozofik sistemlerin tutarlılığı ve tutarlılığı.

Önceki kitaplarda olduğu gibi, orijinal kaynaklara yapılan atıflar bu kitabın sonunda verilmiştir, böylece öğrenciler isterlerse burada yapılan herhangi bir ifadeyi bu kaynaklarla karşılaştırabilirler. Annie Besant ve C.W. Kurşun çırpıcı.

Zamanı geldiğinde bu üç kitaba nedensel beden üzerine dördüncü bir kitabın eklenmesi umulmaktadır.

Yukarıda belirtildiği gibi, bu kitapta sunulan malzemenin çoğu doğrudan Dr. A. Besant ve Bishop C. Leadbeater'ın yazılarından gelmektedir. E.P. Blavatsky, alıntı yapılan otoriteler listesine dahil edilmemiştir. Açıkça söylemek gerekirse, The Secret Doctrine'de zihinsel düzleme göndermeler ve referanslar aramak, derleyicinin yeteneğinin ötesinde bir görev olacaktır ve büyük olasılıkla bu dizinin amaçlandığı öğrenci grubu için fazla anlaşılabilir bir kitapla sonuçlanacaktır. E.P. Blavatsky, anıtsal eserlerinden alıntılar yaparak

takdir edebileceğimizden çok daha ağırdır. Bize bu yolu ilk kez gösteren o olmasaydı, sonraki kaşifler, başkalarının artık görece kolay ve güvenli bir şekilde izleyebileceği bir yolu alevlendirmek şöyle dursun, onun izini bile bulamayacaklardı.

AE Powell

Bölüm 1

Genel açıklama

İnsan zihinsel bedeninin, fonksiyonlarının, yaşamda ve evrimde oynadığı rolün ayrıntılı bir tanımına geçmeden önce, çalışmamızın yöneldiği konuların kısa bir listesini vermek faydalı olacaktır.

Her şeyden önce, zihinsel bedeni, "Ben" in kendisini somut bir zihin olarak tezahür ettirdiği, hafıza ve hayal gücü de dahil olmak üzere zihnin güçlerinin geliştirildiği bir araç olarak ele alacağız. İnsan evriminin sonraki aşamaları, kişinin içinde fiziksel ve astral bedenlerinden tamamen bağımsız olarak yaşayabileceği ve hareket edebileceği, ayrı ve açıkça ayırt edilebilen bir bilinç aracı olarak görünür.

Başından itibaren öğrenciler, okült psikolojide bir kişinin zihinsel "donanımının" açıkça ayırt edilebilen iki kısma ayrıldığını kendilerine açıkça belirtmelidirler: a) tüm özellikleriyle birlikte, somut düşünceler olarak bilinen şeyi kontrol eden zihinsel beden (örneğin, falanca kitap, falanca ev, üçgen vb.); b) soyut düşünceleri yöneten ilkeleriyle nedensel beden (örneğin, genel olarak kitaplar veya evler, tüm üçgenlerde ortak olan üçgen ilkesi vb.). Dolayısıyla, zihinsel beden rupa veya düşünce biçimleri dünyasıyla ilgilenirken, nedensel beden arupa veya biçimsiz düşünceler dünyasıyla ilgilenir. Karşılaştırma için, matematikle oldukça kaba bir benzetme yapılabilir: bireysel sayılarla ilgilenen aritmetik, zihinsel etkinliğin alt yönüne aittir ve sayıları bir bütün olarak kişileştiren sembollerle ilgilenen cebir, daha yüksek veya daha yüksek olana aittir. biçimsiz, zihinsel aktivitenin yönü. "Biçim" ve "biçimsiz" terimleri elbette mutlak anlamda değil, yalnızca göreceli anlamda kullanılmaktadır. Bu nedenle, bir yandan belirli bir şekle sahip olan bir bulut veya alev, diğer yandan, özellikle diyelim ki bir ev veya bir kütük ile ilgili olarak biçimsizdir.

Daha sonra, zihinsel temel öz olarak bilinen garip, yarı zeki ve inanılmaz derecede aktif bir yaşam maddesini ve onun insan düşüncesindeki yardımcı rolünü ele alacağız. Daha sonra dikkatimizin nesneleri, zihinsel bedenin kompozisyonunun ve yapısının özellikleri olacak ve bunları, çeşitli gelişim aşamalarında olan insanların zihinsel bedenlerinin tipik örneklerinin bir açıklaması izleyecektir.

Çalışmamızın ana özelliklerinden biri, hem bir bütün olarak insan ırkının hem de her birinin tarihini yazabilecek kavramlar olan arzu ve düşünce arasındaki bağlantı veya etkileşim olan kama-manaların bağımlılığının incelenmesi olacaktır. bireysel kişi. Özünde, bu etkileşim o kadar çözülmez ki, bazı düşünce okulları, pratik amaçlar için, bir kişinin astral ve zihinsel bedenlerini hala tek bir bilinç aracı olarak görüyor ve sınıflandırıyor ki bu aslında dünyevi bedenlerin büyük çoğunluğundadır. insanlar.

düşüncenin kendi dünyasındaki ikili eylemi anlatılacaktır : düşünce dalgalarının yayılması , düşünce biçimlerinin oluşumu ve çoğu durumda olduğu gibi bunların uzaya yansması . Bu iki fenomen sınıfının yaratıcıları ve diğer insanlar üzerindeki sonuçları da, daha fazla inandırıcılık adına bilinçli ve bilinçsiz aktarım olmak üzere iki bölüme ayırdığımız düşünce aktarımı konusunu ele aldığımızda incelenecektir. son bölümde ise kısa bir açıklaması da verilen ruhsal şifa konusuna yer verilmiştir.

Fiziksel bedenin ve aslında genel olarak tüm fiziksel çevrenin zihinsel beden ve onun işleyişi üzerindeki etkisini de göz önünde bulundurmak gerekecektir; tersine, zihinsel bedenin fiziksel beden ve diğer fiziksel nesneler üzerindeki etkilerini dikkate almamız gerekecek.

O zaman, aynı şekilde, astral bedeni de düşünmek gerekecek: onun zihinsel olanı nasıl etkilediğini ve ikincisi de astral bedeni nasıl etkilediğini.

Sonra tekrar asıl zihinsel bedene döneceğiz ve hem fiziksel beyin aracılığıyla hareket ettiğinde hem de kendi başına bağımsız bir bilinç aracı olarak hareket ettiğinde nasıl çalıştığını ve yeteneklerini geliştirmenin ve iyileştirmenin nasıl mümkün olduğunu göstereceğiz.

olmazsa olmazı olan 'konsantrasyonu içeren daha bilinçli bir eğitime götürecektir. etkili zihinsel yaşam, meditasyon ve nihayet mistik bilince götüren tefekkür.

Daha sonra fiziksel bedenin uykusu sırasında mental bedenin nasıl kullanılabileceğini kısaca ele alacak, ardından buna mayavirupa olarak bilinen o geçici yapay mental bedenin kısa bir tanımını eklenecektir.

Bundan sonra, fiziksel ve astral ölümden sonraki yaşam teması, yani zihinsel düzlemde yaşamın kendisi dikkatimizi çekecektir. Bu biraz zaman alacaktır, çünkü sadece zihinsel yaşamın akışının altında yatan genel ilkeleri değil, aynı zamanda birçok özelliğini de dikkate almamız gerekecek. Daha sonra, Teosofistlerin Devachan olarak adlandırdıkları, Hristiyanların dört alt zihinsel alt planının veya "göklerinin" her birindeki tipik yaşam örneklerine kısaca bakacağız.

Bu noktaya kadar ilerleyerek, kendisi bütün bir dünya olarak kabul edilen zihinsel düzlemin gerçekliğini ve olanaklarını kavrayabileceğiz, bu nedenle bu dünyayı incelemeye, içindeki yaşamın doğasını incelemeye biraz zaman ayıracağız. içinde meydana gelen olayların genel özellikleri.

Ardından oldukça ilginç ve önemli bir çalışma konusu olan düşünce merkezlerine geleceğiz. Onlardan, gerekli niteliklere sahip herkesin bu kayıtları okuyabilmesi için olan her şeyi hatırlayan ve kaydeden Doğanın harika ve yanılmaz hafızası olan Akaşik Kayıtlara geçeceğiz.

Bölümlerden biri zihinsel düzlemin sakinlerine ayrılacak ve sonra, insan zihinsel bedeninin ölümünden sonra alt zihinsel düzlemi terk ettiğinden, bilincimizin bir anlık ışıkla aydınlanabilmesi için onu

¹ vazgeçilmez koşul (lat.)

acımasızca takip edeceğiz. daha yüksek bir zihinsel veya nedensel düzlemde daha büyük ve daha dolu bir yaşamın. .

Böylece, insanın fiziksel ölümün ötesine yolculuğunu ("Eterik Çift" kitabına bakın), astral düzlemde geçişini ("Astral Beden" kitabına bakın) ve onu - bu kitapta - eşliğine kadar takip etmek. evde, yani nedensel veya daha yüksek zihinsel dünyada, üç alt aracı veya kişilik bedeni ile sıradan insan ile nedensel bedendeki gerçek insan arasındaki bağlantı hakkında bir fikir edinebiliriz. ruh veya kişilik. Araştırmamızın bu yönü, kişilik ve ego ile ilgili bölümde ele alınacaktır ².

Daha sonra, "evini" terk eden ve alt alemlerde yeniden doğmak için iniş yoluna giren insanın tarihine tekrar döneceğiz.

Ve son olarak, sonuç bölümü, insanlığın Büyük Kardeşleri olan Bilgelik Üstatları tarafından bir şela veya mürit olarak kabul edilme onuruna layık olduğunu kanıtladığı aşamaya ulaşmış bir adamın hayatına ayrılacaktır. , genç kardeşlerine gerçekten eşsiz ve yanılmaz bir bilgelik, sınırsız sabır ve sarsılmaz, sonsuz sevgi ile hizmet edin. Çünkü günümüzde bu şerefe lâyık olmayı kendine görev edinmiş pek çok kimse, onların müridi olmaları, dünyaya hizmet işlerinde az da olsa yardım etmeleri gayet mümkündür; bu nedenle, bu paha biçilmez ayrıcalığın nihayet ihsan edilebilmesi için gerekli niteliklerin ve niteliklerin az çok kategorik bir biçimde tezahür ettirilmesi bugün zorunludur.

Bölüm 2

Zihinsel temel öz

Mental bedeni, bileşimini, yapısını, yapısını ve ayrıca işleyiş yöntemlerini verimli bir şekilde incelemeye başlamadan önce , (en genel terimlerle bile olsa) mental temel öz denen şeyin bir tanımını vermek gerekir. .

Öğrenciler muhtemelen , doğanın her bir planında maddenin atomistik hallerinin oluşumundan sonra, Üçleme'nin üçüncü yönünün (Hristiyan terminolojisinde yaşam veren Kutsal Ruh) denize döküldüğünü hatırlayacaklardır. bakire maddenin (gerçek Bakire Meryem) ve yaşamsal gücüyle atomistik maddede yeni güçler ve olasılıklar uyandırır , bu da her bir düzlemin alt bölümlerinin oluşumuna yol açar .

Böylece İlahi hayatın alçalan akıntısının ikinci büyük taşkınlığı maddede hızlanır ; Hristiyan terminolojisinde yine bu, " Kutsal Ruh tarafından Bakire Meryem'den doğurulan" Oğul olarak ifade edilir .

yaşam akışı, inişinin farklı aşamalarında çeşitli isimlerle anılır . Bir bütün olarak düşünülürse , çoğu zaman monadik öz olarak adlandırılır , özellikle , daha kesin olmak gerekirse , çeşitli düzlemlerin atomik maddesiyle kaplandığında , çünkü o zaman kalıcı atomları teslim etme özelliğine sahip olur. monadlar.

² Unutulmamalıdır ki, "ego" teriminin bir kişinin (aşağı Manas) ebediyen sorgulayan, huzursuz, ateşli zihnini ifade ettiği modern ezoterik literatürün aksine, geleneğe göre teosofik literatürde ego, bireyin bireyselliği olarak anlaşılır. bir kişi veya daha basit bir şekilde ruhu. (Yaklaşık çeviri.)

Bu akış atomik olmayan, yani moleküler maddeyi canlandırdıktan sonra, temel özün adını alır - ortaçağ okültistlerinden ödünç alınan bir ad: "elementaller" dedikleri doğa ruhlarının bedenlerinin içinden geldiği maddeyi böyle adlandırdılar . " toplandı.

Akım, aşağı doğru olan yolunda, birinci temel alem olarak bilinen zihinsel düzlemin en yüksek üç seviyesinin maddesine enerji verir.

Evriminin birbirini izleyen bütün bir dönemini (m zinciri olarak adlandırılır ³) tamamladıktan sonra , zihinsel düzlemin dört alt seviyesine iner ve bir sonraki zincir döneminde burada ikinci temel krallığı canlandırır; burada zihinsel temel öz adı altında ortaya çıkıyor.

Bir sonraki zincir dönemi, üçüncü elemental krallık veya astral elemental öz olarak adlandırılan astral düzlemde ikamet ettiği dönemdir.

Bu üç aşamanın her biri, en aşına olduğumuz hayvan ve bitki krallıkları gibi farklı yaşam biçimleriyle tezahürlerinde farklılık gösteren bir doğa alanıdır. Dahası, her krallıkta, doğal olarak, her biri yedi alt-türe bölünmüş, genellikle yedi farklı tür veya özün "ışınları" vardır.

Mental beden çalışmasında ilerledikçe göreceğimiz gibi, hem mental hem de astral elemental öz, insanla, onun bedenleriyle ve evrimiyle yakından ilişkilidir.

Hem astral hem de zihinsel planlarda elemental özün, bu planların salt maddesinden oldukça farklı olduğunu anlamak önemlidir.

Diğer çok önemli bir nokta da, hem zihinsel hem de astral maddeyi canlandıran yaşamın alçalan veya yükselen evrim yayında olmasıdır, bu nedenle ilerleme, maddenin daha yoğun biçimlerine inmek ve bunlar aracılığıyla kendini ifade etmeyi öğrendiği yer anlamına gelir.

İnsanın evrimi tam tersi üzerine inşa edilmiştir: o zaten maddeye sıkıca saplanmış ve şimdi ondan kaynağına yükselmektedir. Bu nedenle, maddenin içindeki insanın kendisi ile çeşitli araçlarının maddesini dolduran yaşam arasında her zaman bir çıkar çatışması vardır. Bu inanılmaz derecede önemli gerçeğin anlamı tam anlamıyla ilerleyen bölümlerde konu geliştikçe daha iyi anlaşılacaktır.

Bölüm 3

Kompozisyon ve yapı

Zihinsel beden, zihinsel dünyanın dört alt bölümünün parçacıklarından, yani fiziksel düzlemin dört alt astral madde ve katı, sıvı, gaz ve eterik maddesine karşılık gelen zihinsel maddeden oluşur.

³Zincir dönemi, yaşam dalgasının zincirin yedi küresinden yedi kez geçtiği zamandır. Böylece her zincir dönemi kırk dokuz dünya (küre) döneminden oluşur. Daha fazla bilgi için bkz. C.W. Teosofi Sözlüğü. Kurşun çırpıcı. (*Yazarın notu.*)

Zihinsel maddenin daha yüksek üç kategorisi, burada ele almayacağımız nedensel veya daha yüksek zihinsel bedeni inşa etmek için kullanılır.

Sıradan zihinsel maddeye ek olarak, zihinsel beden aynı zamanda zihinsel elemental özü, yani ikinci elemental krallığın maddesini de içerir.

Bildiğimiz gibi fiziksel beden, Tanrı'nın ikinci veçhesinden yayılan ikinci bir fışkırmayla canlanan, her biri ayrı bir minik yaşam olan hücrelerden oluşur. Aynıısı astral ve mental bedenler için de geçerlidir. Bu bedenleri dolduran hücresel yaşamda, yine aklın varlığına işaret edecek hiçbir şey yoktur , ancak bir önceki bölümde gördüğümüz gibi , madde yönünde aşağıya doğru bir baskı oluşturan güçlü bir içgüdü vardır .

Zihinsel beden , özelliklerinden dolayı alt dünyalarda kendini gösterebilen tek parçası olan nedensel bedenın yumurta şeklindeki kısmının dış hatlarını tekrarlayan yumurta şeklinde bir forma (oval) sahiptir . Bununla birlikte, zihinsel beden maddesi yumurta boyunca eşit olmayan bir şekilde dağılmıştır. Ovoidin merkezinde astral maddeyi güçlü bir şekilde kendine çeken fiziksel beden bulunur ve bu da sırayla zihinsel maddeyi güçlü bir şekilde kendine çeker . Bu nedenle astral ve mental bedenlerin çoğu madde olarak fiziksel bir çerçevede toplanmıştır . Bu nedenle, durugörü için , zihinsel beden, yoğun bir sisten (fiziksel bedenın şekli) oluşmuş ve daha ince bir kaliteye sahip bir oval sis ile çevrelenmiş gibi görünür. Bu nedenle , zihinsel dünyada bir tanıdık, fiziksel dünyada olduğu kadar kolay tanınır .

Zihinsel bedenın, fiziksel bedenın çevresinin ötesine yansıtılan kısmı, zihinsel "aurayı" oluşturur .

ve mental bedenlerin boyutu , nedensel bedeninkiyle aynıdır veya daha kesin olmak gerekirse, onun alt planlarda kendini gösteren kısmı gibidir . Böylece , Atlantis çağından bu yana temelde aynı boyutta kalan fiziksel bedenın aksine , insan geliştikçe zihinsel bedenın boyutu artar .

Zihinsel bedenın parçacıkları sürekli hareket halindedir. Dahası, sürekli değişiyorlar, çünkü zihinsel beden, içinde zaten var olan kombinasyonları destekleyebilecek olan maddeyi genel madde deposundan otomatik olarak kendine çekiyor .

Zihinsel parçacıkların çevresindeki yoğun ve hızlı hareketine rağmen , zihinsel beden aynı zamanda özgür de olsa oldukça istikrarlı bir organizasyona sahiptir . İçinde , her biri fiziksel beynin belirli bir bölümüne karşılık gelen, onu aşağı yukarı düzensiz parçalara bölen belirli oluklar veya oluklar vardır , böylece herhangi bir düşünce türü, beynin kendisine yönelik bölümü aracılığıyla hareket edebilir. Bununla birlikte, sıradan bir insanda zihinsel beden o kadar kusurludur ki, birçok insanda çok sayıda özel bölüm etkin değildir ve düşünceyi bu bölümlerle ilişkilendirmeye yönelik herhangi bir girişim başarısızlığa mahkumdur, çünkü düşünce , olmayan bir kanaldan geçmek zorundadır. buna karşılık gelir , ancak tamamen açık olduğu ortaya çıkan bir aracılığıyla. Sonuç olarak, bu kişilerin belirli bir konudaki düşünceleri beceriksiz ve belirsiz görünmektedir . Bu nedenle, ileriki bölümlerde daha net göreceğimiz gibi , bazı insanlar tamamen matematiksel bir zihniyete sahipken, bazı insanlar basit bir matematik

hesabından bile yoksundur ; İşte bu yüzden bazı insanlar içgüdüsel olarak müziği anlar, takdir eder ve sever, bazıları ise melodiyi diğerinden ayırt edemez .

İyi düşünceler bu bedenin süptil maddesinde özel titreşimlere neden olur ve bu, özel yerçekimi nedeniyle ovalin üst kısmında birikme eğilimi gösterirken , örneğin egoizm ve cimrilikle dolu kötü düşünceler her zaman içinde titreşimler üretir . ovalin dibine yerleşme eğiliminde olan daha kaba madde . Sonuç olarak, her türlü egoist düşünceye kapılma eğiliminde olan sıradan insan, kural olarak, zihinsel bedeninin alt kısmını genişleterek kaba bir yumurta biçimini alır ve bunun daha geniş ucu geri çevrildi Bu tür düşük düşüncelere yabancı olan ve daha yüksek düşüncelere ihtiyaç duyan bir kişide , zihinsel bedenin üst kısmını genişletme eğilimi vardır ve bu nedenle vücudun kendisi, dar bir noktada duran bir yumurta şeklindedir . son. Bununla birlikte, tüm bu formlar geçici ve geçicidir, çünkü ovaldeki içsel simetri arzusu onu bu kanonlara göre yavaş yavaş yeniden inşa eder .

Kâhin , bir kişinin zihinsel bedeninin renklerini ve oluklarını inceleyerek onun karakterini ve bu hayatta kaydettiği ilerlemeyi kavrayabilir . (Nedensel bedenin benzer özelliklerinden dolayı, insan egosunun oluşumundan bu yana, yani bir kişinin hayvanlar alemini terk ettiği zamandan bu yana ne kadar ilerlediğini de değerlendirebilir .)

Zihinsel bedenin bileşenleri , kişinin ulaştığı entelektüel gelişimin derecesine bağlı olarak az ya da çok inceliklidir . Zihinsel beden inanılmaz derecede güzeldir ve onu oluşturan parçacıkların olağanüstü zarif ve hızlı hareketi, onu yaşayan gökkuşağı ışığının bir yönüne dönüştürür ve bu güzellik, özellikle zeka daha yüksek bir gelişme aşamasına ulaştığında ve esas olarak sadece eğilmeye başladığında saf ve yüce yansımaları , alışılmadık derecede parlak ve dokunaklı bir şekilde hassas hale gelir. Daha sonra göreceğimiz gibi , her düşünce zihinsel bedende bir renk oyunu eşliğinde titreşimlere neden olur; Bu oyun , bir şelalenin spreyi arasında , güneş ışığı onlara nüfuz ettiğinde gözlemlenebilen , sisi renk renkleriyle doyan ve ona canlı, hareketli bir incelik kazandıran oyuna benzer olarak tanımlanıyor .

genellikle zihinsel birim olarak adlandırılan tek bir moleküle veya birime sahiptir ; dördüncü zihinsel alt planın maddesinden oluşur ve tüm insan enkarnasyonları boyunca değişmeden kalır . Çalışmamız sırasında göreceğimiz gibi , mental bedenin malzemesi parçalanır ve bir yaşamdan diğerine tekrar tekrar birleştirilir , ancak mental birim her zaman sarsılmaz merkezi olarak kalır.

Bu zihinsel birim, zihinsel bedenin kalbi veya merkezi olarak kabul edilebilir ve bu bedenin bir bütün olarak görünümü, büyük ölçüde bu birimin çeşitli bölümlerinin görelî etkinliğine bağlıdır .

Tabii ki, bu zihinsel birim, maddenin yedi büyük "tipi" veya "ışın" ından herhangi birine atıfta bulunabilir , ancak tüm kalıcı atomların ve insanın zihinsel biriminin her zaman aynı " tip" veya " ait olduğu belirtilmelidir. ışın".

Böylece , mental bedendeki mental birim , nedensel, astral ve eterik bedenlerdeki kalıcı atomlarla eşit derecede ilişkilidir .

Kalıcı atomların ve zihinsel birimin amacı, kişinin bedenleri aracılığıyla edindiği yaşam deneyiminin sonuçlarını, karşılık geldikleri dünyalarda titreşen güçler biçiminde kendi içinde depolamaktır.

Çeşitli zihinsel aktivite türleri doğal olarak belirli sınıflara veya kategorilere ayrılır ve bu kategoriler zihinsel birimin farklı bölümleri tarafından ifade edilir. Ancak zihinsel birimlerin kendileri, farklı insanlarda hiçbir şekilde aynı değildir. Sahiplerinin türüne ve gelişim düzeyine bağlı olarak kendi aralarında büyük farklılıklar gösterirler. Zihinsel birim hareketsizse, yaydığı güç zihinsel bedende birçok ışık çanı yaratır, tıpkı sihirli bir fenerdeki bir sürgüden yönlendirilen bir ışık huzmesinin, fenerin arasındaki havada geniş, parlak bir ışık çanı yaratması gibi. ve ekran tuvali.

Bu durumda, zihinsel bedenin yüzeyi pekala ekranın kendisine benzetilebilir, çünkü sadece bu yüzeyde etki, zihinsel bedene yandan bakan biri tarafından görülebilir hale gelir, böylece zihinsel birim hareketsiz olsaydı, Zihinsel bedenin yüzeyinde, belirli bir kişinin doğasında var olan çeşitli düşünce türlerini temsil eden ve onları ayıran karanlık boşluklar gibi görünen birçok resim renkli olarak görünür olacaktır. Ancak zihinsel birim, diğer tüm kimyasal kombinasyonlar gibi, kendi eksenini etrafında hızla döner ve bununla elde edilen etki, zihinsel bedende her zaman açıkça tanımlanmamış ve her zaman aynı genişlikte olmayan, ancak açıkça bir dizi bant oluşmasıdır. ayırt edilebilir ve genellikle yaklaşık olarak aynı konumlarda bulunur.

Öğrenci, istenirse, renkleri ve anlamlarını öğrenebilir: bunların tam listesi "Astral Beden" kitabında verilmiştir, ancak bu, elbette, mutlaka tekrarlanmaları gerektiği anlamına gelmez.

Nerede ilhamlı bir düşünce varsa, kaçınılmaz olarak zihinsel bedenin ovalinin üzerinde güzel bir menekşe rengi daire olarak belirir. Aday, Yolun kapılarına yaklaştıkça, bu dairenin boyutu ve parlaklığı artar ve inisiyeye, hayal edilebilecek en narin renkte muhteşem, parlak bir başlık gibi görünür.

Altında, genellikle oldukça dar olan ⁴, adanmışlık düşünceleri veya bağlılığın mavi bir halkası görünür ; istisna, yalnızca dinlerine gerçekten derinden ve tamamen bağlı olan birkaç kişidir.

Ardından, temsil ettikleri sevginin veya iyiliğin türüne bağlı olarak pembe bir ton alabilen çok geniş bir sevgi dolu ve şefkatli düşünce alanı gelir.

Ardından, genellikle yukarıdakilerle yakından ilişkili olan sempati ve iyilik alanı gelir; gururlu, kibirli düşünceleri ifade eden turuncu bir şeritle işaretlenmiştir.

Yine, ayrılmaz birlik içinde, genellikle felsefi ve bilimsel düşünme türlerini ifade eden, genellikle iki gruba ayrılan sarı zeka kuşağı gururla öne çıkıyor. Bu sarı bölge kişiden kişiye büyük farklılıklar gösterir; bazen sempati ve sevgi bölgelerinin üzerine çıkarak yumurtanın üst kısmının tamamını doldurur - bu, bu durumda genel olarak aşırı bir gurur olduğunu gösterir.

⁴ Orijinalde kullanılan İngilizce bağlılık kelimesinin iki anlamı vardır: 1) bağlılık, birine veya bir şeye bağlılık; 2) dindarlık. Daha sonraki bölümlerde, bağlama bağlı olarak bu anlamlardan yalnızca biri verilir, ancak bütünlük için her ikisinin de akılda tutulması gerekir. (Yaklaşık çeviri.)

Az önce tarif edilen bölgenin altında, ovalin tüm orta bölümünü kaplayan, belirli biçimlere ayrılmış geniş bir düşünce kuşağı vardır; zihinsel bedeninin tüm sıradan düşünce formlarının yayıldığı kısmıdır. (Bu düşünce formları 8. bölümde açıklanacaktır.)

Burada ana renk, kişinin eğilimlerine bağlı olarak genellikle kahverengi veya sarı tonlarında yeşildir.

İnsan zihinsel bedeninin bundan daha fazla değişen başka bir parçası yoktur. Bazı insanlar sonsuz sayıda belirli imgeyle dolu zihinsel bedenlere sahipken, diğerlerinin bu türden çok az imgesi vardır. Bazılarında bu görüntüler saf ve iyi tanımlanmış, bazılarında ise belirsiz ve son derece belirsiz; bazılarında en düzenli şekilde sınıflandırılır, etiketlenir ve düzenlenir, bazılarında ise hiç düzenlenmez ve umutsuz bir karmaşa karmaşasıdır.

Her türlü istenmeyen düşünceyi temsil etmek için ovalin alt kısmına renkli bantlar yerleştirilmiştir. Bir tür kirli egoizm tortusu genellikle zihinsel bedeninin alt üçte birini veya hatta yarısını doldurur ve bazen üzerlerinde nefreti, aldatmayı veya korkuyu temsil eden bir halka parlar. Doğal olarak kişi geliştikçe bu halka kaybolur ve C.W. Leadbeater'ın Görünür ve Görünmez Adamı.

Genel kural şudur: düşünce ne kadar güçlüyse, titreşim o kadar geniştir; düşünce ne kadar ruhani ve ne kadar az bencilse, titreşim o kadar yüksek ve hızlıdır. Düşüncenin gücü ihtişamı ve maneviyatı - rengin karmaşıklığını doğurur.

Daha sonraki bölümlerde , çeşitli zihinsel beden türlerini ve diğer çeşitli zihinsel özelliklerin kendilerini nasıl gösterdiklerini açıklayacağız .

4. Bölüm

Fonksiyonlar

Zihinsel beden, "Ben"nin kendisini somut bir zihin olarak tezahür ettirdiği ve ifade ettiği araçtır.

Zihin, kaşifin "Ben"inin veya "Ben"inin bilen yönünün bir yansımasıdır; zihin, zihinsel bedende işleyen "ben"dir.

Çoğu insan, bir insanı zihninden ayıramaz; bu nedenle onlar için aradıkları "ben", zihnin kendisidir.

Bu, evrimin şu anki aşamasında beşinci ırkın insanları tam olarak zihinsel bedeninin gelişimi üzerinde çalıştıklarından, kaçınılmaz değilse bile doğaldır.

Geçmişte, insanın fiziksel bedeni canlandırılmış ve bir bilinç aracı işlevi görmüştür; çoğu insanda astral beden de, en azından kısmen, canlandırılmıştır; zihinsel bedeni canlandırma görevi, şu anda insanlığın özel ilgi alanı olan iştir.

İşlevi kama ya da duyguları ifade etmek olan astral bedeni geliştirme işi, dördüncü kök ırk olan Atlantis'in sorumluluğundaydı ve şimdi beşinci kök ırkın dördüncü alt ırkı Kelt tarafından sürdürülüyor.

Yukarıda bahsedildiği gibi, beşinci ırkın geliştirmeye çağrıldığı özel bir nitelik -bu, beşinci kök ırk ve onun beşinci alt ırkı için de geçerlidir- manas veya akıldır; kişi şeyler arasındaki farkları fark eder ve fark yaratır.

Yarım kalmış gelişimin şu anki aşamasında, çoğu insan farklılıklara kendi bakış açılarından yaklaşır ve onları anlamak için değil, onlarla yüzleşmek ve hatta şiddetle karşı çıkmak için. Ancak bu yetenek mükemmel hale getirildiğinde, sadece anlamak ve en iyi şekilde takdir etmek amacıyla bu farklılıklara sakince bakacaklardır.

Hatta Beşinci Alt-Irkın gelişiminin bu aşamasında, bu insani zayıflığın bütün bir çalışma alanı olduğunu, onu temel olarak kullanmak için dizginlenmesi veya bastırılması gereken bir şey olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebiliriz. kişinin kendi ruhsal yükselişine izin vermek yerine, kendi başına var olmasına izin vermek. Bununla birlikte, ilk aşamalarda ne kadar tatsız olsa da bu zihinsel gelişim son derece önemlidir, çünkü gerçek bir eleştirel ruh, gerçek ilerleme için kesinlikle ve koşulsuz olarak gereklidir.

Altıncı Kök-Irk, Beşinci Kök-Irkın Altıncı Alt-Irkı gibi, esas olarak maneviyatın gelişimi ile ilgilenecek ve bu anlamda onun en belirgin özelliği, şefkat ve hizmete hazır olma sentezi olacaktır.

Bununla birlikte, insan ırkının şu anda içinde bulunduğu zihin ve duyguların gelişimindeki aşama ek açıklama gerektirir. Evrimin şu anki veya dördüncü turu, esas olarak arzuların veya duyguların gelişimine yöneliktir ve beşinci tur, zekanın gelişmesine ve genişlemesine yöneliktir. Büyük ölçüde Alev'in Efendileri tarafından verilen uyarın nedeniyle, insan zekası zaten oldukça büyük ölçüde normal program diyebileceğimiz şeye doğru gelişti ve tam bir döngüye girdi. Aynı zamanda, bir kişinin bugün bu kadar gurur duyduğu zekanın, bir sonraki beşinci turun zirvesinde bir kişinin sahip olacağı zekaya kıyasla çok küçük bir değer olduğunu anlamak gerekir.

"Alev Lordları" Üçüncü Kök Irk sırasında evrimimizin kontrolünü ele geçirmek için Venüs gezegeninden Dünya'ya geldi. Başlarına Hint kutsal yazılarında Sanat Kumara denir; onunla birlikte üç yüksek rütbeli varlık ve yardımcıları olarak yirmi beş başka usta bize geldi. Venüs'ten en sıradan yüzlerce insanı getirdiler ve onları Dünya'nın ana insanlığıyla tanıştırdılar.

Gizli Öğreti'de bu Büyük Varlıklar hakkında, onların mantıksız insanlara bir ruh kıvılcımı getirdikleri ve böylece onlarda zekayı uyandırdıkları söylenir. Bu eylem, manyetik bir uyarının doğasına oldukça benziyordu: etkisi, dünyevi insanları kendi yönlerine çevirerek, bu gizli kıvılcımı geliştirmelerine ve bireyselleşmelerine izin verdi.

Analiz ve çalışma amaçları için bir kişiyi kullandığı araçlardan ayırmak gerekli hale gelse de, "Ben"

her zaman tek ve bölünmezdir - yalnızca tezahür ettiği biçimler olduğunu söyleyerek bu gerekli konuyu bitireceğiz. kendisi değişir. Bilinç de birdir ve içinde yaptığımız ayrımlar ya 1) onu incelemek amacıyla ya da 2) algılama yeteneğimizin organlarla sınırlı olması nedeniyle kaçınılmaz olarak ortaya çıkan hakim yanılsamalardan dolayı yapılır. aracılığıyla alt dünyalarda hareket eder.

"Ben" in üç yönü vardır: tüm düşüncelerin, arzuların ve eylemlerin değişmez bir şekilde doğduğu biliş, irade ve enerjilendirme. Bununla birlikte, bu tamamen ayrı işlevleri değil, tüm "Ben" i bilir, ifade eder ve hareket eder: "Ben" kavradığında, aynı zamanda iradesini de hareket eder ve ifade eder; eylemde bulunduğu da bilir ve ister; dilediği zaman da hareket eder ve bilir.

İşlevlerden biri baskındır ve bazen diğerlerini tamamen gölgede bırakacak ölçüde , ancak biliş sürecindeki en yoğun konsantrasyonda bile - üçünün en izole işlevi - her zaman gizli bir enerjilenme ve gizli irade vardır . , dikkatli bir analiz üzerine oldukça net bir şekilde ayırt edilebilir.

Belki bazı ek açıklamalar daha iyi anlamaya yardımcı olacaktır. Benlik sakin olduğunda, sunulan herhangi bir nesnenin benzerliğini ortaya çıkarabilen Bilgi yönü kendini gösterir (aşağıda daha net göreceğimiz gibi). "Ben" durumu değiştirmeye niyetlenerek konsantre olduğunda, İrade yönü tezahür eder. Ve Benlik, bir nesnenin mevcudiyetinde, o nesneyle temasa geçmek için enerji yayarsa, o zaman Eylem yönü ortaya çıkar. Dolayısıyla, söylenenlerden, bu üç yönün "Ben" in ayrı alt bölümleri olmadığı, özel olarak bağlantılı ve bir araya gelmemiş oldukları, ancak üç şekilde tezahür eden çözülmez bir bütünü temsil ettikleri açıktır.

Doğu yogasının bakış açısından "akıl", basitçe bireyselleştirilmiş bir bilinçtir, aktivite dahil bütün bir bilinçtir. Yoga, bilinç sürecini şu şekilde tanımlar: 1) şeylerin farkındalığı - zihnin yönü - zihinsel düzlemin baskın notası; 2) bir şeyler elde etme arzusu - arzunun yönü - astral düzlemin baskın notası; 3) bir şeyler elde etme arzusu - eylemin yönü - fiziksel düzlemin baskın notası. Buda düzlemine saf akıl olarak bilgi hakimdir. Tüm bu yönler sürekli olarak mevcuttur, ancak bir anda biri hakimdir ve diğerinde - diğeri.

Şimdi, zihnin daha ayrıntılı bir incelemesine geri dönerek, soyut düşünmenin "ben"in kendisini daha yüksek zihinsel veya nedensel beden aracılığıyla tezahür ettiren bir işlevi olduğunu kendi kendimize netleştirmeye oldukça muktediriz; ve somut düşünme (yukarıda belirtildiği gibi), zihinsel bedende - daha doğrusu, bazen adlandırıldığı şekliyle alt zihinsel bedende - işleyen "Ben" in bir işlevidir. Şimdi bu somut düşünme mekanizmasını daha ayrıntılı olarak ele alacağız.

Hafıza ve hayal gücü de zihinsel bedenden kaynaklanır. Hafızanın özü, maddenin eylemsizliği olan tamasta, yani enerji tarafından harekete geçirildikten sonra titreşimleri tekrarlama eğiliminde yatar.

Dolayısıyla zihinsel beden, kendisi nedensel bedende ikamet eden gerçek Düşünür olan egonun aracıdır. Ancak mental bedenin asıl amacı, alt mental düzlemde bilincin aracı olmak olsa da, aynı zamanda astral ve fiziksel bedenler aracılığıyla, geleneksel olarak sıradan uyanmış bilincin "zihni" olarak adlandırılan her türlü tezahürde işlev görür.

Ayrıntılı olarak, bu süreç şuna benzer: Somut düşünme eylemi, zihinsel beden konusunda titreşime neden olur. Bu titreşim, tabiri caizse, bir oktav daha düşük, Düşünür'ün astral bedeninin daha kaba maddesine iletilir, buradan da beynin eterik parçacıkları üzerinde etki eder ve nihayet onlar aracılığıyla daha yoğun gri yoğun cismin maddesi zaten aktiftir. Bu nedenle, bir düşüncenin fiziksel beyin düzeyinde aktif bilince çevrilebilmesi için önce tüm bu aşamalardan geçmesi gerekir.

Sempatik sinir sistemi esas olarak astral bedenle bağlantılıyken, serebrospinal sistemde daha çok mental beden aracılığıyla çalışan egodan etkilenir.

Yukarıda açıklanan süreç biraz ayrıntılı olarak açıklanabilir. Fiziksel beynin her parçacığının bir astral kopyası vardır ve ikincisi de zihinsel bir kopyaya sahiptir. Yalnızca çalışmamızın kolaylığı adına, tüm fiziksel beynin tek bir parçacık olacak şekilde kalınlıkta düzenlendiğini hayal edersek, o zaman karşılık gelen astral ve zihinsel maddenin de katmanlar halinde düzenleneceğini varsayabiliriz. benzer bir şekilde: astral, fizikselden biraz daha yüksektir ve zihinsel, astralden biraz daha yüksektir.

Böylece, fiziksel ve astral ve astral ve zihinsel parçacıklar arasında burada burada bulunan bağlantı lifleri dışında, birbiriyle iletişim kuran, ancak birbirleriyle hiçbir şekilde bağlantılı olmayan, farklı yoğunlukta üç madde tabakası elde ederiz. Bu resim, ortalama bir insanın beynindeki maddelerin durumunu ve düzenini net bir şekilde aktarmaktadır.

Dolayısıyla böyle bir insan zihinsel düzeyden fiziksel düzeye bir düşünce göndermek istediğinde, bu düşünce -birçok kanalın açık kalması sayesinde- deyim yerindeyse yolundan çıkarak beyne nüfuz etmeye çalışabilir. dolambaçlı bir yol, yolunu bulana kadar yapacağı ve yapacağı zihinsel meseleden, o amaca hiç uygun olmayan kanallardan geçerek; ve sonra, zaten fiziksel seviyeye ulaşmış olarak, onu ifade edebilecek fiziksel parçacıklarla karşılaşana kadar fiziksel beyinde tekrar dolambaçlı hareket etmeye zorlanacaktır.

Böyle bir yöntemin beceriksiz ve elverişsiz olduğu açıktır. Buradan, bazı insanların neden matematikten hiçbir şey anlamadıkları veya müzik, sanat vb. Bunun nedeni, beynin bu yetenekten veya iletişim konusundan sorumlu olan bölümünün henüz açık olmamasıdır.

Bir ustada veya mükemmel bir insanda, her parçacığın kendi lifi veya kendi tüpü vardır, bu nedenle beynin her bölümü tamamen iletişim sistemine dahil olur. Bu, her düşüncenin doğrudan fiziksel beynin kendisine yönelik ilgili materyaline inebileceği karşılık gelen bir kanala sahip olduğu anlamına gelir.

En azından en genel anlamda, bilinç eyleminin içsel sürecini “ Ben Olmayan” dan “Ben” yönünde analiz edersek, o zaman dışarıdan ilk temasın seviyede gerçekleştiğini göreceğiz . fiziksel beden; bu temas astral beden duyguya, bu duygu mental beden kavramlara dönüşür ve bu kavramlar kavramlara çevrilir , böylece gelecekteki düşüncenin tüm olanaklarıyla materyali olan ideal form korunur .

"Ben Olmayan" ile her temas, zihinsel bedeni değiştirir , materyalinin bir kısmını bir dış nesnenin resmine veya görüntüsüne dönüştürür .

Biçim açısından düşünmek, bu imgeler arasında ilişkilerin kurulmasıdır; yaşam açısından, Bilen'in kendisinde karşılık gelen değişikliklerden oluşur.

Bilen'in işi, özellikle zihinsel bedeninde oluşan görüntüler arasında ilişkiler kurmaya indirgenir - bu eylemi, görüntüleri düşüncelere çevirerek gerçekleştirir.

Düşünür aynı görüntüleri tekrar tekrar oluşturduğunda, yani zaman unsurunu kendine çektiğinde, hafıza ve önsezi gün ışığına çıkar.

Bu şekilde ilerleyerek, bilinç yukarıdan gelen fikirlerle aydınlatılır, ancak bu fikirler fiziksel dünyanın sağladığı malzemeden oluşmaz, Evrensel Akıl tarafından doğrudan ona yansıtılır (bkz. Bölüm 28).

İnsan tartıştığı zaman dışarıdan aldığı bilgilere kendinden bir şeyler katar. Zihin kendisine sağlanan malzeme üzerinde çalışırken, kavramları birbirine bağlar, farklı duygu akışlarını bir bütün halinde bir araya getirir ve onları tek bir görüntüde birleştirir. Bu ilişki kurma ya da sentez yapma işi özünde Bilen'in özel işidir; bu onun zihninin özgüllüğüdür.

Mental bedenin bu faaliyeti astral bedeni yukarıda anlatıldığı gibi etkiler; ikincisi, sırayla eterik ve yoğun bedenleri etkiler ve daha sonra şehvetli bedenin sinir maddesi, kendisine gönderilen dürtülerin etkisi altında titreşir. Bu etki, bir tür elektrik boşalması olarak görünür ve parçacıklar arasında manyetik akımlar hareket ederek, aralarında karmaşık "kişilerarası" ilişkiler yaratır.

Bu akımlar, sözde "nöral yolları", yani kullanılabilecek veya içinden başka bir akımın geçebileceği kanalları geride bırakır. Bu nedenle, belirli bir titreşime dahil olan bir parçacık grubu, aynı fikri tekrarlayan bilinç tarafından yeniden harekete geçirilir veya etkinleştirilirse, bu titreşim önceden oluşturulmuş kanal boyunca kolayca akar, böylece başka bir parçacık grubunu harekete geçirmek için uyandırır ve bilince çağrışımsal bir çağrışım sunar. fikir.

Kısaca çağrışımsal fikirlerin mekanizması böyledir; Bu zihinsel fenomenin önemi her psikoloji öğrencisi tarafından o kadar iyi bilinir ki, burada tekrar vurgulamaya çok az ihtiyaç vardır.

Yukarıda, zihin tarafından gerçekleştirilen çalışmanın, bilinç nesneleri arasında ilişkiler kurmayı amaçladığı söylendi. Bu ifade, zihinde gerçekleşen tüm çeşitli süreçleri kapsar. Bu nedenle Hindular zihinden altıncı his olarak söz ederler, çünkü beş duyunun algıladığı her şey canlı duyumlara dönüşür ve tek bir kavramda birleşerek onu tek bir fikir haline getirir. Bu nedenle zihne, duyuların "raja"sı da denir.

Bu nedenle, sutranın en derin anlamı, yani *vritti* (*vritti*) veya zihin kipleri beşlilerdir. "Pentad" kelimesi burada, kimyagerlerin valanstan veya kimyasal elementlerin kombinasyonlarını oluşturma gücünden bahsettiği anlamda kullanılmaktadır. Çünkü zihin, algılayan duyu organlarından veya beş bilgi yolundan - jnanendriyas'tan gelen beş farklı duyusal ışıını bir araya toplayan ve onları tek bir ışında birleştiren bir prizma gibidir.

Hem beş algılayıcı duyuyu - jnanendriyaları hem de beş aktif duyuyu - karmendriyaları düşünürsek, bu durumda zihnin on birinci his olduğu ortaya çıkar; *Bhagavad Gita'nın* "on duyu ve bir"den söz etmesinin nedeni budur (XIII.5).

Altıncı veya on birinci "duyu" olarak zihne değil, zihinsel bedenin hislerine dönersek, bunların fiziksel bedenin hislerinden çok farklı olduğunu görürüz. Zihinsel beden, zihinsel dünyanın gerçekleriyle, tabiri caizse, tüm yüzeyiyle doğrudan temasa geçer, etrafındaki her şeyin sadece bilinciyle erişilebildiğinin farkındadır. Dolayısıyla görme, işitme, dokunma, tatma ve koku alma gibi ayrı ayrı organları yoktur; ve "duygular" kelimesi özünde bir hatadır: daha kesin olmak gerekirse, yalnızca zihinsel bir "duygu"dan söz edilmelidir.

Bundan, bir kişinin düşünceleri kelimelere dökmeden doğrudan düşünce aktarımı yoluyla iletişim kurabilmesi nedeniyle, onun için dil engelinin artık astral planda olduğu gibi zihinsel planda da olmadığı açıktır.

Eğitilmiş bir öğrenci zihinsel dünyaya girer ve oradaki başka bir öğrenciyle iletişim kurarsa, "konuşma" halindeki zihni aynı anda renk, ses ve biçim aracılığıyla konuşur, böylece düşünce bütünlüğü içinde çok renkli bir müzikal resim olarak iletilir. ve kelime dediğimiz semboller biçiminde (fiziksel düzlemde olduğu gibi) tek bir parça olarak sunulmaz.

Tanrıların dili olan renkli dilde büyük inisiyeller tarafından yazılmış eski kitaplar var. Bu dil, birçok chela (yani Üstatların öğrencileri) tarafından bilinir ve biçim ve renk bakımından onlar tarafından, yukarıda söylendiği gibi, tek bir düşüncenin aynı anda olduğu zihinsel dünyanın "dilinden" ödünç alınmıştır. şekil, renk ve ses ile giyinmiş.

Bunun nedeni zihnin renk, ses veya biçimle düşünmesi değildir ; hayır , düşüncelerle düşünür ve bunlar zihinsel maddedeki karmaşık titreşimlerdir ve harekete geçirdiği tüm titreşim çeşitleriyle ifade edilir . Bu nedenle, zihinsel bedende kişi, ayrı duyularının dayattığı sınırlamalardan özgürdür ve fiziksel dünyada benzerlerinden ayrı ve farklı görünen herhangi bir titreşime her an duyarlıdır .

Bugün ortalama bir insanın zihinsel bedeni, astral ve fiziksel bedenlerinden nispeten daha az gelişmiştir . Evrimin şu anki aşamasındaki sıradan insan, kendisini beyin bilinciyle , yani beyin omurilik sisteminde işleyen bilinçle ilişkilendirir. Bu nedenle, kendisini yalnızca fiziksel düzlemde, yani uyanmış durumda "Ben" olarak net ve tutarlı bir şekilde hisseder .

beyin omurilik sistemi söz konusu olduğunda, burada ortalama bir insanın bilinci astral düzlemde, duyular aleminden çalışır .

beşinci ırkın daha gelişmiş insanlarında , bilincin merkezi zihinsel bedendedir ve alt zihinsel dünyadan hareket eder, bunun sonucunda böyle bir kişi duygulardan çok fikirler tarafından yönlendirilir.

Bu nedenle , astral ve zihinsel planlardaki ortalama insan , bilinçli olmasına rağmen , kendisinin bilincinde değildir . Kendi içindeki astral ve zihinsel dönüşümleri tanır , ancak kendi ürettikleri ile astral ve zihinsel araçları üzerindeki dış etkilerin neden olduğu ve kendi içinde gerçekleşenler arasında hiçbir ayırım yapmaz . Onun için bunların hepsi sadece içinde meydana gelen değişimlerdir.

Dolayısıyla böyle bir insan için tek gerçek dünya fiziksel düzlemidir ve astral ve zihinsel alemlerle ilgili tüm olgular ona "gerçek dışı", "sübjektif" ve "hayal ürünü" görünür. Onları, dış dünyaların astral ve zihinsel bedenleri üzerindeki etkisinin sonuçları olarak değil, kendi "hayal gücünün" yaratımları olarak görüyor. Özünde, astral ve zihinsel düzlemde hala küçük, zeki olmayan bir çocuk olarak varlığını sürdürüyor.

Bu, gelişmemiş bir kişinin zihinsel bedeninin zihinsel düzlemde ayrılmaz olduğu ve dünyevi yaşam sırasında bağımsız bir bilinç aracı olarak hareket edemeyeceği anlamına gelir. Böyle bir kişi zihinsel yetilerini çalıştırdığında, faaliyetleri bilincine ulaşmadan önce astral maddeye bürünmelidirler.

Mental bedenin temel fonksiyonlarını şu şekilde ifade edebiliriz. Çağrılır:

- 1) somut düşünme amacıyla "ben" in bir aracı olarak hizmet etmek;
- 2) astral beden, eterik beyin ve serebrospinal sistem aracılığıyla hareket ederek fiziksel beden aracılığıyla somut düşünceleri ifade etmek;
- 3) hafıza ve hayal gücünü geliştirmek;
- 4) evrimin ilerleyici seyri sırasında zihinsel düzlemde ayrı bir bilinç iletkeni olarak hizmet ederler.

Yukarıdakilere bir işlev daha eklenmelidir (ne olursa olsun, dikkate alınması daha sonraki bir tarihe ertelenmeli ve aşağıdaki bölümlerden biri ona ayrılmalıdır):

- 5) her dünyevi yaşamda biriken yaşam deneyiminin sonuçlarını özümsemek ve özlerini nedensel bedenden - gerçek insanın meskeninden egoya aktarmak.

Hayvan dünyasının temsilcilerinin de bir dereceye kadar zihinsel madde kullandığı belirtilmelidir. Bu özellikle, en azından günümüzde aktif olarak zihin gücünü geliştiren evcil hayvanlar gibi son derece organize hayvanlar için geçerlidir, ancak doğal olarak zihinlerinin işleyebileceği kanallar çok az ve çok sınırlıdır. yeteneğin kendisi insanlardan çok daha az güçlü ve etkilidir.

Hayvanlar aleminin ortalama temsilcisine gelince, o yalnızca zihinsel düzlemin alt alt bölümlerinin maddesini kullanırken, oldukça gelişmiş evcil hayvan, bir dereceye kadar, aynı düzeyin dört alt düzeyinden en yüksekinin maddesini kullanabilir. uçak.

Bölüm 5

Tipik örnekler

İlkel insanın zihinsel bedeni Şekil 2'de C.W. Leadbeater , Görünür ve Görünmez Adam .⁵ Aynı renklere sahip olduğu için, zihinsel beden, dinlenme halindeki astral bedene oldukça iyi karşılık gelir; aynı zamanda çok daha fazlasıdır çünkü bir insanda maneviyatın ve entelektüelliğin gelişmesine yol açan her şey onda tezahür eder. Belki de vahşiler söz konusu olduğunda bu birikimler o kadar büyük değildir, ancak daha sonra, çalışma boyunca göreceğimiz gibi, bunlar önemli hale gelecektir.

Böyle bir bedeni ayrıntılı olarak incelediğimizde, üst kısmında zekanın varlığını gösteren donuk sarı bir renk göreceğiz, ancak kirli gölgesi onun yalnızca bencil amaçlar için kullanıldığını gösteriyor.

Mavi-gri ile temsil edilen dindarlık, fetişlere tapınmayı gösterir ve çoğunlukla korku ve kişisel çıkara dayalıdır . Çamurlu kırmızı -kırmızı, prensipte aynı zamanda bencil olan aşkın doğuşunu gösterir .

Donuk turuncu renkli bir şerit gururu ve daha düşük bir mertebeyi, yani gururu gösterir. Geniş bir parlak kırmızı renk ışını, en ufak bir provokasyonda aniden alevlenen güçlü bir öfke ve tahriş eğilimini ifade eder .

Vücudun önemli bir bölümünü kaplayan geniş bir kirli yeşil şerit, aldatma, numara yapma ve açgözlülüğü gösterir; ikinci kalite kahverengimsi bir renk tonu ile temsil edilir. Auranın alt kısmında , genellikle bencilliği ve iyi niteliklerin yokluğunu gösteren kirli bir bataklık renginin belirli bir tortusu görünür .

Gelişmemiş bir adamın zihinsel bedeni, yalnızca az miktarda zihinsel madde içerir ; kural olarak örgütlenmemiştir ve esas olarak bu planın en alt bölümünden düzenlenmiştir . Neredeyse tamamen alt bedenlerin etkisi altındadır , ara sıra astral bedenin duygusal fırtınalarının baskısı altında şiddetle titreşir . Bu astral titreşimler tarafından uyarıldığı zamanlar dışında neredeyse sakin ve onların etkisi altında bile beceriksiz kalır . İçinde belirli bir faaliyet ortaya çıkmaz ve dış dünyaların rüzgarları zorunlu olarak yalnızca en hafif tepkiyi üretir .

Bu nedenle, rüzgarlar ne kadar şiddetli olursa, insanın ilerlemesi için o kadar iyidir; astral bedende kasırgalara neden olan gürültülü zevk, öfke, korku ve diğer tutkular, zihinsel bilinci uyandırır ve ardından dışarıdan gelen izlenimlere kendinden bir şeyler katar .

Sıradan insan, yalnızca astral plana çok yakın olan yedinci veya daha düşük alt planın maddesini kullanır , böylece tüm düşünceleri astral veya duygusal dünyanın yansımalarıyla renklenir . Sadece çok az insan altıncı alt seviyenin maddesiyle ilişki kurabilir ; Tabii ki, büyük bilim adamları bunu oldukça aktif bir şekilde kullanıyorlar , ama aynı zamanda, ne yazık ki , onu genellikle alt planın maddesiyle

⁵ Kitabın Rusça baskısına bağlantılar verilmiştir. Koleksiyona bakın: C. Leadbeater, E.P. Blavatsky. Çakralar. M.: Aleteya, 2003.

kariştırıyorlar , bunun sonucunda diğeri insanların keşifleri ve icatları için kiskanlık ve kiskanlık yaşıyorlar . Beşinci alt planın maddesi, astral ile karişma olasılığına çok daha az tabidir . Nedensel bedene en yakın olan dördüncü alt plana gelince , genellikle astral titreşimlerle karişma olasılığından uzaktır .

Alıntılanan çalışmanın şekil 5'i sıradan bir insanın zihinsel bedenini göstermektedir. Zeka (sarı), aşk (pembe) ve dindarlığın (mavi) orantılı oranlarını gösterir ; Renkler çok daha belirgin ve parlak olduğu için kalitelerinde de önemli bir iyileşme var .

gurur miktarı önceki duruma göre daha yüksek olsa da , bu daha yüksek seviye, kişinin daha önce olduğu gibi acımasız gücü veya zalimliğiyle değil , artık iyi nitelikleriyle gurur duymasından kaynaklanmaktadır .

Çok miktarda kırmızı-kırmızı, öfkeye maruz kalmayı gösterir; yeşil çok daha parlaktır ve aldatma veya kurnazlık eğiliminden ziyade esnekliği ve uyarlanabilirliği ifade eder .

İlkel insanda yeşil, auranın alt kısmında , kızıl kırmızının altında yoğunlaşmıştır , çünkü temsil ettiği nitelikler, ifadeleri için kızıl-kızıl öfkenin ifadesi için gerekli olandan daha kaba bir madde türü gerektirir .

Ortalama bir insanın aurasında yeşil, kızıl kırmızının üzerindedir, bu da gereken madde türünün kızıl kırmızı - öfke için gerekenden daha az kaba olduğunu gösterir. Böylece, bir bütün olarak bu kişinin zihinsel bedenindeki maddenin kalitesi bir gelişme göstermiştir.

Bencilliğin rengi olan kahverengi, aurasında hala büyük oranlarda bulunsa da, bir vahşininkinden biraz daha sıcak ve daha az kasvetlidir.

Böylece, ortalama bir insanın zihinsel bedeni, boyut olarak daha genişlemiş, belirli bir organizasyonun varlığını gösterir ve zihinsel düzlemin altıncı, beşinci ve dördüncü bölümlerinin bazı maddelerini içerir.

Zihinsel beden ile fiziksel ve astral beden arasındaki durum tamamen aynıdır: egzersiz yoluyla gelişir ve eğitim eksikliği körelmeye ve nihayetinde yıkıma yol açar. Zihinsel bedende ortaya çıkan her titreşim, bileşiminde değişikliklere neden olur, yeterince titreşemeyen maddeyi dışarı atar ve onu, çevredeki neredeyse tükenmez madde deposundan çekilen daha uygun malzemelerle değiştirir.

Aynı kitaptaki şekil 18, gelişmiş bir kişinin zihinsel bedenini göstermektedir. Gurur (turuncu), öfke (parlak kırmızı) ve bencillik (kahverengi) gibi niteliklerden zaten tamamen yoksundur; mevcut renkler ovalin tamamını kaplayacak kadar artmış ve parlaklıkları önemli ölçüde artmış, bu sayede bambaşka bir izlenim yaratılmıştır. Benlikten doğan tüm düşünceler kaybolduğundan, renklerin kendisi daha rafine ve hassas bir kaliteye sahiptir. Ek olarak, auranın st kısmında altın kıvılcımlara sahip saf bir menekşe rengi ortaya çıktı, bu da yeni ve daha iyi niteliklerin kazanıldığını gösteriyor; manevi adaylar bunu not etsin.

Gelişmiş bir kişinin nedensel bedeninden yukarıdan yayılan enerji, daha az gle de olsa zihinsel bedeninde de hareket eder.

Renk oktavları diyebileceğimiz şeydeki fark, yani zihinsel düzlemin en alt ve en yüksek seviyelerine ait tonlar arasındaki fark göz önüne alındığında, zihinsel bedenin artık pratik olarak nedensel bedenin bir kopyası olduğu söylenebilir. astral beden, kendi en alt seviyesinde, mental bedenin neredeyse bir kopyası olduğundan.

Bu nedenle, gelişmiş bir kişinin zihinsel bedeni, nedensel bedeninin bir yansımasıdır, çünkü kişinin kendisi, Yüksek Benliğinin yönlendirmelerini takip etmeyi çoktan öğrenmiştir ve rasyonel faaliyetinde yalnızca onlar tarafından yönlendirilir. Aslında nedensel bedende belli bir niteliği ifade eden renk, sadece mental bedende değil, astral bedende de kendini gösterir; ancak bu renk, yukarıda da belirtildiği gibi, daha az hassas bir yapıya sahiptir, çünkü alt planlara indikçe daha az parlak ve eterik olarak doymuş hale gelir.

Ruhsal olarak gelişmiş bir insanda , zihinsel maddenin tüm kaba kombinasyonları çoktan ortadan kaybolmuştur, öyle ki bedeni yalnızca dört alt zihinsel alt planın maddesinin daha ince çeşitlerini içerir, ancak yine, dördüncü ve beşinci alt planların maddesi önemli ölçüde üstün gelir. altıncı ve yedinci alt planların malzemesi üzerinde. Dolayısıyla zihinsel beden, yüksek zekanın faaliyetlerine, asil sanatlarla ince etkileşimlere ve yüce duygunun saf dalgalarına duyarlı bir şekilde tepki verir. Böyle bir beden, nedensel bedendeki gerçek insandan, yani Düşünen'den kaynaklanan herhangi bir dürtüyü yeniden üretmeye her zaman hazırdır ve onu alt zihinsel maddeye yansıtabilir.

Manevi insanın astral ve zihinsel bedenleri, en asil dört veya beş duyguyu - aşk, bağlılık, sempati ve entelektüel ilham - sürekli olarak sergilemek üzere tasarlanmıştır.

Bir arhatın (dördüncü büyük inisiyasyonu almış olanın) zihinsel (ve astral) bedeni çok az karakteristik renk içerir ve alt oktavların kendilerini ifade edebildiği ölçüde ağırlıklı olarak nedensel bedenin bir kopyası olarak görünür. . Ve bu olağanüstü göz kamaştırıcı, yanardöner - inciye benzer bir tür opal - onda gözlemlenen etki, herhangi bir tanımlamayı veya pitoresk görüntüyü aşar.

Sıradan bir insanın zihinsel bedeni genellikle büyük miktarda sarı ile doyurulur ve çeşitli spektrumları genellikle düzenli ve sıralıdır. Böyle bir insan, sezgisel bir insandan daha az duygusaldır ve daha az hayal gücüne sahiptir ve bu nedenle birçok bakımdan daha az şevk ve şevk gösterir; Öte yandan, hata yapma olasılığı çok daha düşüktür ve çoğunlukla işini iyi ve dikkatli bir şekilde yapar.

Düzenli, bilimsel bir zihin yapısının astral bedendeki çiçeklerin düzenlenmesi üzerinde çok belirgin bir etkisi olduğu da söylenmelidir; düzenli şeritler halinde sıralanma eğilimindedirler ve onları ayıran sınır çizgileri daha net hale gelir.

Sezgisel bir kişinin zihinsel bedeninde çok daha fazla mavi vardır , ancak genellikle daha bulanıktır ve vücudun kendisi zayıf bir şekilde düzenlenmiştir. Böyle bir insan, daha dengeli bir tipten çok daha fazla acı çeker, ancak bazen bu acı sayesinde hızlı bir ilerleme kaydedebilir.

Doğal olarak, mükemmel insanın yerinde hem şevki hem de coşkusu, duruşu ve sabitliği vardır; tek

soru, ilk etapta tam olarak neye ihtiyacı olduğu.

Yukarıda sıralanan ve zihinsel bedende renklerle ifade edilen özelliklere ek olarak, kelimenin en geniş anlamıyla renkten çok biçimle temsil edilen cesaret, haysiyet, sadakat ve benzeri gibi başka nitelikler de vardır. . Zihinsel bedenin yapısındaki farklılıkları veya yüzeyinde meydana gelen değışiklikleri yansıtır.

Yukarıda açıklanan çeşitli renkli halkalar veya bölgeler içinde, bir kişinin birçok niteliğini yargılayabildiğini inceleyerek, genellikle az çok parlak oluklar görebilir.

güçlü bir iradeye sahip olmak , zihinsel bedenin doğrusal konfigürasyonlarına çok daha kesin bir görünüm verir. Tüm oluklar ve ışımlar sabit, kararlı ve açıkça ayırt edilebilirken, zayıf veya kararsız bir kişide bu sabitlik ve çizgilerin netliği doğal olarak yoktur; farklı kalitede farklı çizgiler birbiriyle karıştırılır ve oluklar daha küçük, zayıf ifadeli ve dalgalı görünür.

Cesaret , özellikle gururla ilişkilendirilen turuncu bantta kararlı, iyi tanımlanmış çizgiler ve daha yüksek nitelikleri gösteren sakin, sabit açık renkler olarak kendini gösterir.

Korku bir insanı ele geçirdiğinde , tüm renkler soluklaşır, hareket eden gri bir sisle seğirir ve sanki şu anda insan vücudunu dolduran titreşen jöle benzeri "jöle" kütlesi gibi oluklar titreyenler arasında kaybolur, böylece kaybeder. iletkenleri üzerinde güç ve kontrol.

Onur , ilke olarak, zihinsel bedenin cesaretle aynı bölümünde kendini ifade eder, ancak onu cesaret çizgilerinden önemli ölçüde ayıran daha yumuşak bir sabitlik ve güvenle ifade eder.

Sadakat ve doğruluk , zihinsel bedenin belirli düşünce formlarıyla ilişkili kısmındaki olukların düzenliliği ve ayrıca içinde görünen görüntülerin netliği ve doğruluğu ile çok açık bir şekilde ayırt edilir.

Sadakat , hassasiyet ve bağlılığın yoğunlaşması ve yönlendirildikleri kişilerin figürlerinin ovalinin bu bölümünde sürekli olarak ortaya çıkması olarak kendini gösterir. Çoğu durumda, sadakat, şefkat ve bağlılık, düşünen bir kişinin aurasında "yüzen" bu duyguların nesnesinin çok güçlü ve kalıcı bir imajıyla temsil edilir, böylece düşüncesi sevdiği veya yakın olduğu insanlara döndüğünde. o zaman üzerlerine döktüğü duygunun gücü, genellikle olduğu gibi yeni bir tane oluşturmak yerine, zaten var olan bu imajı pekiştirir.

Sevinç, genel olarak, zihinsel ve astral bedenlerin aydınlanması ve aydınlanması şeklinde olduğu kadar, vücudun yüzeyindeki küçük dalgalar veya dalgalanmalar şeklinde de kendini gösterir .

şefkat, kendisini biraz değıştirilmiş bir neşe biçimi olarak gösterir - baloncuklar biçiminde ve ayrıca bakması hoş olan sürekli bir temizleme biçiminde.

Öte yandan sürpriz, a) eğer sürpriz hoşsa, hassasiyet renk bantlarının artan parlaklığının ve b) renk değışikliğinin (şu anda büyük bir oranda) eşlik ettiği zihinsel bedenin keskin bir kasılmasını gerektirir .

sürpriz hoş değilse, ovalin alt kısmında kahverengi ve gri renkler görünür). Bu kasılma genellikle astral ve fiziksel bedenlerle ilişkilidir ve genellikle kendi içinde hoş olmayan hislere neden olur, bazen solar pleksusta hissedilir (bu bazen zayıflığa ve hastalığa yol açar), bazen de kalp merkezinde (felce ve hatta ölüme yol açar), öyle ki beklenmedik ve hatta daha da tatsız bir sürpriz, bazı durumlarda kalbi zayıf olan bir kişide ölümcül bir sonuca neden olabilir.

Hürmet , zihinsel bedenin bağıllık duygusuyla bağlantılı olan kısmında büyük bir değişikliğin eşlik etmesi dışında, şaşırtmaya benzer; hürmet duygusunun etkisi altında, vücut genellikle boyut olarak artar ve olukları daha belirgin hale gelir.

Mistik düşünce ve psişik yeteneklerin varlığı, fiziksel düzlemde karşılığı olmayan renklerle gösterilir.

Bir kişi zihinsel bedeninin bir bölümünü kullandığında, düşünceyi yukarıda açıklanan kanallardan bir veya daha fazlasına yönlendirdiğinde, o zaman vücut yalnızca renkleri daha parlak hale geldiği için hızlı bir şekilde titreşmez, aynı zamanda karşılık gelen kısmı da bu düşünce ile geçici olarak genişler ve boyut olarak artar, böylece ovalin simetrisi bozulur.

Pek çok insan neredeyse sürekli olarak böyle bir "şişkinlik" yaşar - bu, aynı türden düşüncelerin sayısının giderek arttığını açıkça gösterir. Örneğin, bir kişi bilimsel araştırma yapıyorsa ve bu nedenle normalden çok daha fazla düşünceyi bu yönde gönderiyorsa, bunun ilk sonucu yukarıda anlatıldığı gibi böyle bir öne çıkmanın ortaya çıkması olacaktır. Ancak bilimsel araştırma nesnesine yönlendirdiği düşünce sayısı, kendisine tanıdık gelen aynı seviyede kalırsa, renk bandı biraz daha geniş olmasına rağmen, ovalin büyütülmüş kısmı yavaş yavaş normal boyutuna inecektir. önce.

Bununla birlikte, bir kişinin bilimsel ilgisi sürekli artıyor ve güçleniyorsa, renk bandının genişlemesine rağmen ovalde bir artış yine de belirgin olacaktır.

Önyargılı uzmanlaşmayla kişi zihinsel bedenine zarar verebilir, çünkü bu orantısız veya tek yönlü bir gelişime yol açacaktır. Vücudun bazı bölümleri aşırı gelişirken, belki de bir o kadar önemli olan diğerleri az gelişmiş olacaktır. Bu nedenle, çok yönlü uyumlu ve orantılı bir gelişme elde etmek gerekir ve bunun için sakın bir iç gözlem ve belirli hedeflere ulaşmak için makul fon harcamaları gereklidir; ancak çalışmamızın konusunun bu yönü daha sonraki bir bölümde ele alınacaktır.

Maddenin zihinsel bedendeki sürekli, kesintisiz hareketinden daha önce bahsetmiştik. Aynı fenomen astral bedende de meydana gelir. Örneğin, ani bir duygu astral bedeni çalkaladığında, sanki şiddetli bir kasırga sırasındaymış gibi tüm madde döner, böylece o anda tüm renkler birbiriyle güçlü bir şekilde karışır. Ancak kısa süre sonra, çeşitli madde türlerinin özgül ağırlığının etkisi altında, hepsi normal bölgelerine yeniden "yerleşir". Ancak bundan sonra bile, parçacıklar bu bölgelerin etrafında sürekli olarak koştuğundan, ancak nispeten nadiren kendi alanlarını terk edip bir başkasını işgal ettiğinden, madde hiçbir durumda sakinleşmez. Kişinin kendi alanı içinde yaptığı bu hareket, insan sağlığı açısından oldukça elverişlidir; özünde bu hareketin olmadığı kişi, kabuğuna kapanmış, kabuğunu kırmadan büyüyüp

gelişemeyecek, zihinsel olarak izole edilmiş bir bireydir. Maddenin belirli bir bölgedeki aktivitesi, buna bağlı olarak, bağlı oldukları konuya adanmış düşüncelerin sayısını artırır.

Zihinsel bedendeki rahatsızlıklar, astral bedende gözlemlenenlere benzer ve sonuçları bakımından daha az zararlı değildir. Bu nedenle, bir kişi şu veya bu sorun hakkında ölçsüz bir şekilde endişelenirse ve herhangi bir sonuca varmadan zihnini tekrar tekrar ona yönlendirirse, o zaman zihinsel bedeninde bir tür fırtına yaratır; belki de bu durumda zihinsel bedende sürekli sürtünmeden kaynaklanan tahriş gibi iltihaplı veya kaşıntılı bir yer olduğunu söylemek daha doğru olur.

Tartışmaya her zaman hazır olan kavgacı bir kişinin zihinsel bedeni sürekli bir yanma halindedir ve bu ateşleme en ufak bir provokasyonun etkisiyle her an kırılmaya ve ağırlı bir hale dönüşmeye hazırdır. yara. Böyle bir kişinin, dengede olana ve sağduyusu bu acı verici durumdan çıkana kadar okült ilerleme umudu yoktur.

Bir kişinin düşünceleri uzun süre belirli bir nesneye takılırsa, bu durgunluk bu nesneyle ilgili konuyu da etkiler. Böylece kişi düşüncesini sürekli olarak bir nesneye yönelterek ve ona bağlanarak bu öneriyi bir önyargıya dönüştürür. İçinde sürekli dönen ve dönen maddenin kalınlaştığı, sertleştiği ve bir tür siğil haline geldiği küçük bir girdap ortaya çıkar. Bu siğil çözülmedikçe veya alınmadıkça, kişi zihinsel bedeninin bu bölümünü kullanamayacak ve bu konuda akıllıca düşünemeyecek ve yargılayamayacak . Çamurlu kalınlaşmış kütle , hem içeride hem de dışarıda tüm serbest hareketi engeller ve bir yandan kişiyi doğru görme ve belirli bir konuda yeni güvenilir izlenimler edinme olasılığından mahrum bırakır , diğer yandan düşünmesini ve düşünmesini engeller. tamamen muhakeme.

Zihinsel bedenin bu etkilenen bölgeleri maalesef enfeksiyon merkezleri haline gelir, bu nedenle net görememe büyür ve yoğunlaşır. Bu nedenle, zihinsel bedenin herhangi bir kısmındaki durgunluk, muhtemelen diğer kısımlarında da aynı durgunluğa yol açacaktır. Bu nedenle, bir kişinin bir konuda önyargısı varsa, diğer konularda da aynı önyargıyı geliştirmesi muhtemeldir, çünkü zihinsel maddenin sağlıklı akışı zaten engellenmiştir ve kişinin kendisinde sağlıklı yargılama alışkanlığı oluşmuştur.

Dini önyargı, en yaygın ve en zararlı olanıdır, çünkü konuya akılcı-akılcı bir yaklaşımı tamamen engeller. Çok sayıda insanda, zihinsel bedenin dini konularla ilişkili tüm kısmı hareketsiz, pasif, kemikleşmiş ve tamamen "siğillerle kaplıdır", böylece dinin ne olduğuna dair en temel fikir bile içinde hangi durumda kalacakları, onlar için erişilemez, yıkıcı değişikliklere uğramayacaklar.

Genel olarak, günümüzde insanlığın en ileri ırklarının tümünün en iyi temsilcilerinin tamamen gelişmiş bir fiziksel bedene sahip oldukları ve onların kontrolü altında oldukları söylenebilir; astral beden de tamamen gelişmiştir, ancak hala onun üzerinde tam kontrolden uzaktır; ve zihinsel beden evrim sürecindedir ve gelişimi hala ideal olmaktan çok, çok uzaktır. Bu üç bedenin tamamen ruha tabi kılınması için kat etmeleri gereken uzun bir yol var. Bu olduğunda, alt benlik Yüksek Benlik tarafından emilecek ve kişi egosu veya ruhu tarafından yönetilecektir. Böyle bir kişinin çeşitli organları arasında artık çatışma

olmayacaktır; mükemmel olmayacak olsa da araçları birbiriyle o kadar uyumlu olacak ki tek bir amacı olacak ve kendileri tek olacak.

Bölüm 6

Kama-manas (arzu-akıl)

Astral Beden'de zaten hem kama ya da arzu hem de kama-manalar ya da arzu ve zihnin karışımı ile ilgilenmiştik. Şimdi söz konusu kitapta kama hakkında söylenenleri dikkate alarak ve tamamen bu konunun manas yönüne odaklanarak tekrar kama-manas tandemine döneceğiz.

Astral Bedene verilen kama ile ilgili bilgileri kısaca tazeleyerek, kama'nın astral araçtaki yaşamın bir tezahürü olduğunu söyleyelim; karakteristik özelliğinin duygu gibi bir nitelik olduğu; hayvani iştahlar, tutkular ve arzular gibi özelliklerle karakterize edildiğini; bizi dünyaya bağlayan esas olarak "içimizdeki maymun ve kaplan"dır. Kama veya arzu aynı zamanda atma veya iradenin yansıyan, daha düşük yönleridir.

Kama kavramı bazen sınırlı bir duygu ile ilgili olarak kullanılır, yani kaba bir şehvetli arzuyu ifade eder; ama hem genel olarak arzu hem de sevginin dışsal yönü olarak arzu ve üç dünyanın gerçeklerine sevgi ve yaşam sevgisi veya Tanrı sevgisi anlamına gelebilir;) Öz.

Rig *Veda'da* (x, 129) Kama, hissetmenin, sunmanın ve yaratmayı kolaylaştırmanın kişileşmesidir. Özünde bu, aktif anlamlı bir varoluş, yaşayan bir duygunun varlığı, tutkularla dolu bir hayatın baş döndürücü isyanı arzusundan başka bir şey değildir. Bu nedenle, hem birey açısından hem de kozmos açısından kama, reenkarnasyonun ana nedenidir: Arzu, arzuya dönüştüğünde, Düşünür'ü Dünya'ya zincirler ve onu defalarca yeniden doğmaya zorlar. .

Doğu'da, kişiyi enkarnasyona iten bu özlem, bu arzu trishna (veya Pali'de tanha) olarak bilinir ve trishna'nın gerçekleştirilmesi veya yerine getirilmesi upadana'dır.

"Manas" terimi, Sanskritçe "insan" kelimesinden gelir - "düşünmek" fiilinin kökü, yani içimizde gizlenen bir tür Düşünürdür, Batı'da genellikle oldukça sallantılı "akıl" kavramıyla adlandırılır. . Manas ölümsüz bireydir, gerçek Öz'dür.

Bununla birlikte, kendisi canlı bir varlık olan ve daha yüksek zihinsel veya nedensel düzlemde ikamet eden Düşünür Manas, alt dünyalarla doğrudan temasa geçemez, bu nedenle, farklı bir şekilde adlandırılan alt Manas'ı kendisinden yansıtır: yansıma, gölge , giriş vb.

Zihni etkileyen, konfigürasyonu ve diğer fiziksel nitelikleri nedeniyle bu zihnin yayınlamaya çağrıldığı zihinsel özellikleri veya güçleri tezahür ettirmesine neden olan bu ışındır. Işın, beynin sinir hücrelerinde titreşime neden olur ve böylece fiziksel düzlemde bilinci uyandırır.

Düşük manalar, şuna benzeyen bir dörtlü olarak ifade edilebilir:

Kama veya arzu.

Prana veya yaşam gücü.

Eterik çift.

Fiziksel beden.

Bir yandan, alt Manas bağlayıcı bir Kama olarak kabul edilebilirken, diğer yandan da bir dereceye kadar daha yüksek, yani daha yüksek Manas'a dahil olur.

Dünyevi yaşam boyunca, kama ve manalar birbirine bağlıdır ve bu nedenle çoğunlukla kama-manalar olarak tek bir demet halinde görünürler. Bildiğimiz gibi Kama, hayvanı, tutku dolu unsurları besler ve alt Manas onları rasyonelleştirir ve onlara entelektüel yetenekler ekler. Yaşam boyunca, bu iki yön - kama-manalar - birbirleriyle o kadar iç içe geçmiştir ki, nadiren birbirlerinden bağımsız hareket ederler; aslında arzuların etkisinden bağımsız neredeyse hiçbir düşünce yoktur. Bu nedenle, kama-manas yeni bir prensip değil, manaların alt yönlerinin kama ile kaynaşmasıdır. Tandem kama-manalar, yani arzuyla karışık manalar, belki de onu dış gerçeklerle ilgilenen bir mana olarak nitelendirmek mantıklıdır.

Bir kişide alt Manas'ın etkinliği, düşünme yeteneği, entelektüel güç, içgörü ve zihnin yüceliği olarak görünür; ikincisi, karşılaştırmalı analiz, akılcılık, muhakeme, hayal gücü ve diğer zihinsel yetenekler gibi nitelikleri içerir. Gelişimleri bizi, E.P.'nin dediği gibi "yapay deha" olmasına rağmen, genellikle dahi olarak adlandırılan bir düzeye getirebilir. Blavatsky, yani kültürel çevrenin ve tamamen entelektüel muhakemenin etkisi altında gelişen bir yetenek.

Genellikle akıl ya da zeka dediğimiz şey, aynı H.P. Blavatsky, "Manas'ın kendisinin soluk ve genellikle çarpıtılmış bir yansıması." Gerçek doğası genellikle tutku, kibir ve kibir gibi kamik unsurlarıyla ortaya çıkar.

Gerçek deha, alt bilinç alanına nüfuz eden yüksek Manas'ın aydınlanmalarından oluşur. *Bindupanishad*'da belirtildiği gibi , “Doğrusu, Manas kendisini iki yönlü olarak ilan eder - saf ve saf olmayan; kirlilik arzu tarafından şartlandırılır, saflık ondan bağımsızdır.”

gören ve akıl yürütmeyen deha, daha yüksek manaların veya egonun meyvesidir; özelliklerinden biri de yanılmaz sezgisidir. Akıl, yani tartma ve dengeleme, gözlemlerle toplanan gerçekleri sistematik hale getirme, bunları birbiriyle uyumlu hale getirme, tartışma ve bunlara dayanarak belirli sonuçlar çıkarma süreci, beyin aparatı aracılığıyla alt Manas'ın bir egzersizidir; aracı mantıksal akıl yürütmedir; tümevarım yoluyla bilinenden bilinmeyene, bilinenden bilinmeyene yükselir, bir hipotez oluşturur; ve çıkarım yoluyla, bu hipotezi deneysel olarak test ederek tekrar bilinene iner.

Sıradan düşünme/akıl yürütme mekanizması ile dahi olarak adlandırılan belirli bilinç kavrayışları mekanizması arasında bir fark vardır. Tutarlı bir şekilde, adım adım düşünme, astral ve zihinsel planların alt planlarından beyne inerse, o zaman deha, yalnızca atomistik alt planlardan, yani atomistik astral ve atomistik fiziksel planlardan aşağı akan bilinç faaliyetinin sonucudur. .

Tamamen duyuşal algının kanıtlarına bağılı olan fiziksel beynin bir yetisi olarak akıl, insanın ilahi ruhuyla doğrudan ilişkili bir nitelik olamaz. İkincisi basitçe *bilir* - bu nedenle, tartışmaya ve tartışmaya dayalı herhangi bir akıl yürütme onun için anlamsızdır. Ruh ya da ego, neyin iyi neyin kötü olduğı arasındaki anlık bir ayırmadan başka bir şey olmayan vicdan aracılığıyla konuşur. Dolayısıyla peygamberlik ve vahiy; ve sözde ilahi ilham, insanın kendisinin ölümsüz ruhu tarafından verilen, yukarıdan gelen aydınlanmadır. (Araştırmamızın bu yönü 31. Bölümde tartışılacaktır.)

Kama-manas, bir kişinin kişisel "Ben" idir (Isis Unveiled'da "astral ruh", yani alt manalar olarak bahsedilir); kişiliğe, kendisini "Ben" olarak tanımasına izin veren bireysellik özelliğı bahşeder. Zekâ edinirken kendini diğeri bütün benliklerden ayrı görür, hissettiğı ayrılığa aldanır ve duyularla algılanabilecek her şeyin arkasında yatan birliğı fark etmez.

Kamik duyguların, tutkuların ve arzuların patlamalarına maruz kalan, maddi şeylerin büyüşüne kapılan, kendini içinde bulduğı öfkeli seslerle kör ve sağır olan alt manalar, doğduğı yerin saf, berrak ihtişamını unutmaya ve kasırgalara teslim olmaya eğilimlidir. sadece deliliğın öfkesini getirin, dünyayı değıl. Onlarda zevk arzusu uyandıran, duyularla ve hayvan doğasıyla temas halinde olan alt Manas'tır; çünkü hafıza ya da öngörü olmasaydı tutku da olmazdı ve rafine hayal gücü ile rüya ve fantazinin narin renkleri olmasaydı vecd olmazdı.

Kama böylece alt Manas'ı sıkıca Dünya'ya bağlar. Nesne üzerinde herhangi bir eylemde bulunulduğı sürece, aşk, tanınma, güç veya ün kazanmak amacıyla, hırs ne kadar güçlü olursa olsun, merhamet ne kadar uzağı uzanırsa ve başarılar ne kadar yüce olursa olsun, manalar her zaman kirlenir. ve bu nedenle kökenlerinde saf değıldir.

Kama ve Manas aynı anda birbirlerini etkiler ve karşılıklı olarak birbirlerini uyarır ve kışkırtır. Zihin sürekli olarak arzu tarafından uyarılır ve sürekli olarak zevklerin vekili olarak hareket etmelidir. Sürekli zevk veren şeyleri aramakla meşgul, sürekli zevk veren resimleri veya görüntüleri arıyor ve acı verenlerden kurtulmaya çalışıyor. Zihinsel yetiler, hayvani tutkulara belirli bir güç ve nitelik bahşeder, ancak bunlar tamamen hayvani kaldıkları sürece kendilerini göstermezler. Çünkü mental beden aldığı izlenimler

astral bedenin aldığı izlenimlerden daha kalıcıdır ve mental beden bunları hafıza ve hayal gücüyle sürekli olarak yeniden üretir . Böylece zihinsel beden , astral bedeni uyarak , içinde hayvanın fiziksel uyarılarla uyanana kadar uyuduğu arzulara neden olur . Bu nedenle, gelişmemiş bir insanda, kendisinin altındaki hayvanlarda bulunmayan şehvetli zevk için ısrarlı özlemin yanı sıra, kesinlikle yabancı oldukları şehvet, zulüm ve hesaplama buluyoruz . Sonuç olarak, duygunun hizmetine sunulan zihin gücü , bir insanı herhangi bir hayvandan çok daha tehlikeli ve dizginsiz bir gaddarlık haline getirir .

ve kama kaynaşmasının arzu unsuru olarak adlandırılan yönü, yani astral bedendeki içgüdüsel yaşam , Astral Beden kitabında yeterince ayrıntılı olarak anlatılmıştır ve biz buna atıfta bulunuyoruz . öğrenci.

astral ve mental bedenleri o kadar iç içe geçmiştir ki neredeyse tek bir beden gibi hareket ederler. Vedanta'da benimsenen sınıflandırmada her ikisi de kosha, yani "kılıf" olarak belirtilir; bu sınıflandırma şöyle görünür:

Буддхическое тело	Анандамайакоша
Каузальное тело	Виджнянамайакоша
Ментальное тело	Маномайакоша
Астральное тело	
Эфирный двойник	Аннамайакоша
Плотное тело	

Öğrenci , duyu merkezlerinin kama'da bulunduğunu hatırlamalıdır ; dolayısıyla Mundakupanishad'daki (iii, 9) " her varlığın düşünme organı duygularla doludur" şeklindeki ünlü hüküm . Manomayakoshi'nin ikili işlevi burada sergilenmektedir : " duygularla dolu" düşünme organıdır .

Burada kama-manalar ile atomların spirillaları arasındaki bağlantıdan bahsetmemek imkansızdır. Dünyevi zincirin ilk turunda, fiziksel planın atomlarının spirillalarının ilk seviyesi, monadın yaşamı tarafından canlandırılmıştı; bu seviye, yoğun bedeni etkilemek için prana (yaşam gücü) akımları tarafından kullanılır.

İkinci turda, spirillanın ikinci seviyesi aktive edilir ve bunların içinden akan prana, eterik çiftle ilişkilendirilir.

Üçüncü turda, spirillanın üçüncü seviyesi canlandırılır ve içlerinden akan prana astral bedenle bağlantılı hale gelir, böylece duyarlılık uyanır.

Dördüncü turda, spirillanın dördüncü seviyesi aktive edilir ve içlerinden akan kama-manas prana onları bir düşünce aracı görevi gören beynin aktivitesine uyarlar.

Spirillaların daha ileri seviyelerinin yüksek bilinç tarafından kullanılması amacıyla yeniden canlandırılması (Yol'a girmeye hazırlananlar dikkat etsinler!), bazı yogik uygulamalarla elde edilebilir.

Normal evrim sürecinde, her turda yeni bir spirilla seviyesi gelişir, böylece yedinci turda spirillanın

yedinci seviyesi tamamen aktif hale gelir. Sonuç olarak, bu çemberde yaşayacak insanların, modern insanlara kıyasla, içsel fenomenlere cevap vermesi ve daha yüksek bir yaşam sürmesi çok daha kolay olacaktır.

Her enkarnasyon sürecinde, manas üç şeyden birini yapabilir: 1) kaynağına yükselebilir ve aralıksız, aktif çabalarla "Göksel Baba" ile, yani daha yüksek manalarla bir olabilir; 2) ortalama bir insanda çoğunlukla olduğu gibi, dönüşümlü olarak yüksek ve düşük eğilimler gösterebilir; 3) kamik unsurlara o kadar alışabilir ki onlarla bir olabilir ve bu nedenle ebeveyninden bu şekilde zorla ayrılarak ölebilir.

Manas, bir süreliğine kamadan kurtulur kurtulmaz, fiziksel insanda yüksek zihinsel yetilerin aracı ve özgür irade organı haline gelir. Böyle bir özgürlüğün koşulu, kamayı kendi iradesine tabi kılarak dizginleme ihtiyacıdır.

Özgür irade Manas'ın kendisinde gizlidir ve ondan özgürlük duygusu, yani kendimizi kontrol edebileceğimiz ve daha yüksek doğanın daha alçak olanı kontrol edebileceği bilgisi, ikincisi ne kadar direnirse dirensin ve inatla ondan kaynaklanır. Bilinç kendisini kama ile değil manalarla ilişkilendirmeye başlar başlamaz, alt doğa tamamen hayvan olur, bunun sonucunda "ben" i kaybeder ve bu nedenle yüksek bilinç onu kolayca dizginleyebilir.

Bu nedenle, güçlü iradeli ve zayıf iradeli bir kişi arasındaki fark, zayıf iradeli bir kişinin dış çekici ve itici fenomenler tarafından yönlendirilmesi ve "iradeyi çürüten" bir arzu tarafından yönlendirilmesidir. saf irade tarafından içten yönlendirilen, ilgili güçleri uygulayarak ve birikmiş deneyimin rehberliğinde sürekli olarak dış koşullara boyun eğdiren.

Ayrıca, alt manalar kamadan salıverildiğinde, üst manalardan aldığı dürtüleri alt bilince iletme konusunda gittikçe daha yetenekli hale gelir ve sonuç olarak, egonun ışığının, alt manalar, beyne nüfuz eder, bir kişi dehayı parlatır. Bu nedenle, şundan emin olabiliriz: kişiliğin girdap faaliyetinin girdabına dahil olduğumuz sürece, fırtınalara, arzulara ve yorulmaz iştahlara yenildiğimiz sürece , dalgaların üzerinde ileri geri koştuğumuz sürece . duygular, - o zamana kadar daha yüksek Manas'ın veya egonun sesi kulaklarımıza ulaşamadı. Ego, ateş ve kasırgada, gök gürültüsü ve fırtınalarda değil, yalnızca sessizliğin somut sessizliği çöktüğünde güç ve otorite kazanır; havanın kendisi hareketsiz olduğunda ve sakinlik sınırsız olduğunda, bir kişinin yüzü bir örtü ile örtüldüğünde ve yalnızca kulaklar yeryüzünde hüküm süren sessizliği dinlediğinde - ancak o zaman sessizliğin kendisinden daha sessiz olan bu ses, gerçek Yüksek Benlik veya ego.

Tıpkı bir gölün hareketsiz genişliğinin ideal olarak ayı ve yıldızları yansıtması, ancak şiddetli bir esintinin nefesiyle harekete geçerek yansımaları sallayıp ezmesi gibi, zihnini güçlendiren, arzularını bastıran ve şiddetli faaliyetlerde bulunan bir kişi de zihnini güçlendirir. sakinlik hali, kendi içinde daha yüksek bir şeyin imajını yeniden üretir. Ve sonra öğrenci, Üstadının zihnini yansıtabilir. Ama içinde düşünceler uyanır ve arzular ortaya çıkarsa, yansımaları ezilir: ışık salınır ve hiçbir içerik taşımadan

parçalara ayrılır.

Üstadın sözleriyle, “ *sadece dingin bir zihnin temiz ve sakin yüzeyinde görünmez dünyadan algılanan görüntüler; onun görünür yansımaları haline gelir. Bu nedenle, gayretli bir şevkle, zihinsel planımızı dünyevi yaşam yolumuzda bizi her gün istila eden tüm düşmanca etkilerden korumalıyız .*

Evrensel Zihnin bir parçası olarak ego kesinlikle kendi düzleminde her yerde mevcuttur, ancak alt dünyalarda yalnızca potansiyel olarak böyledir, çünkü kişisel benlik aracılığıyla hareket etmek zorundadır. Nedensel beden, geçmiş, şimdiki ve gelecekteki tüm bilgilerin aracıdır ve düalist alt manas, insanın duyuşsal algısına uygun olmayan rastgele parlamaları veya anlık görüntüleri bu kaynaktan alır ve bunları belirli beyin hücrelerine çevirir. bunun sonucu olarak kişi bilge, kahin ve peygamber olur.

Ancak bu zafer ancak bilinçli olarak bu amaca yönelik birçok ardışık enkarnasyonla elde edilebilir. Yaşam yaşamı takip ettikçe, fiziksel beden gitgide daha rafine hale gelir ve manasik dürtülerin süptil titreşimlerine karşı alıcı hale gelir, böylece alt manaların ifade ortamı olarak kaba astral maddeye giderek daha az ihtiyacı olur. Manasik "ışın"ın, yani alt manaların görevlerinden biri, maddeyle o kadar yakından bağlantılı olan "kör edici, aldatıcı unsurdan (kama)" yavaş yavaş kurtulmaktır; sezgi."

Kama üzerindeki güç nihayet elde edildiğinde ve vücut manaları kabul etmeye başladığında, düşük manalar kaynağıyla, yani yüksek manalarla bir olur; Hıristiyan terminolojisine göre, "Cennetteki Baba", her zaman "cennette" bir oldukları gibi, tüm planlarda "Oğul" ile bir olur. Bu, hiç şüphesiz, bir insanın bir usta haline geldiği çok ileri bir aşamadır, bu nedenle, kendi özgür iradesiyle devam edebilmesine rağmen, onun enkarne olmasına gerek yoktur.

Mundakupanishad'daki ünlü sözün özü budur: “Düşünce organı duygularla doludur; [ne zaman] bu organ arınırsa, atma tezahür eder."

İnsanların çoğunda alt manalar kısmen yukarıya, kısmen de aşağıya doğru yönelmiştir. Ortalama bir insanın deneyimi, ona hayatın, manaların sürekli olarak kama ile savaştığı bir savaş alanı olduğu konusunda ilham verir; bazen yukarı doğru çabalayan kazanır, şehvetli yollar yırtılır ve alt Manas yukarı doğru koşar; ve bazen kama kazanır ve şehvetli prangalar manaları dünyaya zincirler.

Bu durumda 4. bölümde kısaca bahsettiğimiz gibi çoğu insanda bilinç merkezi kame-manalarda kişileştirilmiştir. Bununla birlikte, en eğitimli ve gelişmiş insanlar, arzuları yavaş yavaş akıllarına tabi kılmaya başlarlar, yani bilinçlerinin merkezi, kademeli olarak yüksek astralden alt zihne aktarılır. Onlar geliştikçe, bu merkez daha da yükselecek ve insanlara ilgi ve arzulardan ziyade ilkeler giderek daha fazla rehberlik edecek.

Çünkü insan zekası nihayetinde hem hayati hem de maddi çevresinin anlaşılır olmasını talep eder ve zihin düzen, akılcılık ve mantıklı açıklamalar arar. Kaos içinde yaşayamaz ve acı çekmez; bu dünyada var olmak istiyorsa bilmeli ve anlamalıdır.

İstisnai durumlarda, alt manalar kama ile o kadar iç içe geçer ve iç içe geçer ki, yüksek ve alt manaları birbirine bağlayan esnek bağ, "onu Öğretmene bağlayan o gümüş iplik" ikiye ayrılır.

Ve sonra dünyevi yaşam sırasında - yüksek doğa tamamen alt doğaya tabi olduğundan ve ona hizmet ettiğinden - insan ikiye ayrılır, zulüm dışarı sıçrar ve hiçbir şey tarafından dizginlenmeden gösteriyi yönetir, kendi içinde Manas'ın yalnızca sefil yansımalarını taşır. , teoride, hayattaki rehberi olarak adlandırılır. Görünüşte insansı ve doğası gereği acımasız olan böyle bir yaratık, bazen kalabalık yerlerde bulunabilir ve bu aşağılık türün, "içi çürümüş ama dışı canlı", yalnızca acımayla yumuşayan bir tiksinti titremesine neden olur.

Fiziksel ölümden sonra, elementer adı verilen böyle bir astral beden, korkunç bir potansiyele sahip bağımsız bir varlık haline gelir (açıklaması "Astral Beden" kitabında verilmiştir).

Egonun bakış açısından, böyle bir kişi herhangi bir faydalı deneyim elde edemez; "ışın" kendi içinde hiçbir şey taşımaz ve alt yaşam tamamen sonuçsuz kalır.

Sessizliğin Sesi " şu emri içerir : " Maya denizine dalmış, ey "göksel doğmuş", evrensel Ebeveynden (Ruh) yüz çevirip öfkeli gücünüzü ruhunuzun en içteki odasına yönlendirebilir misiniz? kalp, Dünyanın Annesinin meskenine. "Göksel olarak doğmuş", alt zihin olan chitta'dır. Manas, enkarnasyon sürecinde dualite ile donatıldığında, bir ruh olarak doğar. Atma-buddhi-manas planları göksel olarak sınıflandırılır, ancak kişilik düzeyine indirildiğinde dünyevi görünürler.

Bu "cennetten doğmuş" ilkenin insandaki varlığından dolayı, ona biraz özgürlük bahşedilmiştir ve kendi yoluna gitme özgürlüğüne ve hakkına sahip olduğu için, hayatı kural olarak daha da düzensiz hale gelir ve dış doğanın alt krallıklarında olduğundan daha kararsız. .

Çoğu insanda, zihinsel maddenin bir kısmı astral ile o kadar karışmıştır ki, ölümden sonra bile ikincisinden tamamen kurtulamaz. Bu nedenle, bu insanlarda kama ve manalar arasındaki mücadelenin sonucu, ego onlardan tamamen kurtulduktan sonra, zihinsel ve hatta nedensel (yüksek zihinsel) maddenin bir kısmının hala astral bedende kalmasıdır.

Öte yandan, bir kişi yaşamı boyunca gelişmesinde o kadar başarılı olduysa, daha düşük arzuları bastırdı ve alt zihnini onlardan tamamen kurtardıysa, o zaman özünde hiçbir mücadele olmaz ve ego sakince sadece bunu ortadan kaldıramaz. bu kişi, bu ayrı enkarnasyona "yatırım yaptı", ama aynı zamanda tüm "gelişmeleri" - deneyim, yetenekler vb., yani edindiği her şey.

Bölüm 7

düşünce dalgaları

İnsan mental bedenini kullandığında yani düşündüğünde veya düşündüğünde mental bedeninde bir titreşim oluşur ki bu da iki farklı sonuca yol açar. Bunlardan ilki - titreşimlerin ve dalgaların yayılmasını -

bu bölümde ele alacağız ve ikincisini - düşünce formlarının ortaya çıkışını - bir sonraki bölümde ele alacağız.

Tıpkı bir zilin neden olduğu titreşimin çevredeki havaya iletilmesi gibi, zihinsel bedendeki titreşim, diğer tüm titreşimler gibi, onu alabilen çevredeki maddeye iletilir. Böylece atmosfer, bu tür dürtülere çok hızlı yanıt veren zihinsel madde ile dolu olduğu için, içinde bir tür dalgalanmalar ortaya çıkar, dalgalar halinde ayrılan bu düzlemin maddesinden oluşan bir tür titreşen kabuk, dünyaya iletilir. tıpkı gölet taşına atılan dalgalar gibi, çevredeki boşluk da suyun yüzeyinde merkezden her yöne sapar.

Zihinsel dürtü ise, güneş ışınları veya bir lamba ışığı gibi, yalnızca bir düzlemde değil, birçok yöne yayılır.

Yaratılan ışınlar, tıpkı fiziksel düzlemdeki ışık ışınları gibi, birbirleriyle en ufak bir girişimde bulunmadan her yönde kesişirler.

Üstelik titreşimlerini yayan bu küre, yayıldıkça renkleri solsa da çok renkli ve yanardönerdir.

Daha önce bahsedildiği gibi, zihinsel titreşim mümkün olan her yerde kendini yeniden üretme eğilimindedir. Bu nedenle, bir düşünce dalgası yolunda başka bir zihinsel bedenle karşılaştığında, onun içinde ortaya çıkmasına neden olanlara benzer titreşimlere neden olur. Yani, bir kişinin zihinsel bedeni bir düşünce dalgasıyla karşılaştığında, zihni, bu dalgayı yaratan kişinin zihninde başlangıçta ortaya çıkan düşünceye benzer bir düşünceyi yeniden üretme eğilimindedir.

Kaynaktan uzaklık ne kadar büyük olursa, buna bağlı olarak düşünce dalgalarının gücü o kadar küçük olur, ancak belki de bu bağımlılık, burada ek bir boyut söz konusu olduğundan, mesafenin karesiyle değil, doğrudan küple orantılıdır.

Bununla birlikte, bu zihinsel titreşimler fiziksel maddedeki titreşimlerden çok daha yavaş güçlerini kaybederler ve kaybolurlar veya en azından o kadar zayıflarlar ki, artık yalnızca kaynaklarından çok uzakta algılanmazlar.

Düşünce dalgalarının yayıldığı mesafe ve başkalarının zihinsel bedenlerine nüfuz etme gücü ve ısrarı, orijinal düşüncenin gücüne ve saflığına bağlıdır. Bu nedenle, güçlü bir düşünce daha uzun sürecek ve zayıf ve belirsiz bir düşünceden daha ileri gidecektir ve burada netlik ve kesinlik kuvvetten daha önemlidir.

Bir düşünce dalgasının menzilini etkileyen diğer faktörler, doğası, çevresi ve karşıt etkileridir. Böylece, astral maddenin alt katmanlarında, dalgalar genellikle hızla zayıflar ve diğer birçok benzer titreşim arasında kaybolur, tıpkı şehir gürültüsü ve kükremesinin ortasında, zayıf bir sesin daha yüksek olanlar arasında tamamen kaybolması gibi.

Bu nedenle, ortalama bir insanın alt zihinsel seviyelerden kaynaklanan ve anında astralin ilgili alt seviyelerine aktarılan sıradan ben-merkezci düşüncesi çok etkisizdir. Her iki dünyadaki gücü sınırlıdır,

çünkü ne kadar güçlü olursa olsun, etrafını saran uçsuz bucaksız benzer düşünceler denizinin ortasında tamamen kaybolmuştur ve kafa karışıklığı içinde sönmüştür.

Öte yandan, daha yüksek bir seviyede doğan bir düşünce, etkinliği için kıyaslanamayacak kadar büyük bir alana sahiptir, çünkü şu anda bu tür dalgaları üreten bu tür düşüncelerin sayısı çok azdır. Bu açıdan teozofik düşüncenin kendisi tamamen özel bir düşünce olarak görünmektedir.

Elbette, özellikle din alanında , düşünceleri daha az yüce olmayan, ancak bu kadar kesin ve kesin olmayan başka insanlar da var . Bilimsel düşünce bile sınıf içinde teozofik düşünceyle pek karşılaştırılmaz , öyle ki teozofik düşüncenin işleyişi açısından zihinsel dünya pratik olarak açık bir alandır .

Teosofik düşünce çınlayan bir sessizlikteki ses gibidir ; hala nadiren kullanılan bir zihinsel madde düzeyini harekete geçirir ve uyandırdığı ışınlar veya titreşimler, ortalama insanın zihinsel bedenine henüz uyanmadığı anda nüfuz eder . Böylece , insan zihinsel aygıtının tamamen yeni bir bölümünü uyandırma arzusuyla ayırt edilir .

, konudan habersiz olanlara ille de aktarmaz ; bununla birlikte, zihinsel bedenin daha yüksek kısmını uyandırırken, yolları ne kadar karmaşık veya gösterişli olursa olsun , insan düşüncesini bir bütün olarak yükseltmeye ve özgürleştirmeye çalışır .

Elbette sonsuz sayıda düşünce vardır ; Bir düşünce inanılmaz derecede basitse , zihinsel bedende yalnızca bir tür titreşim başlatacak ve sonuç olarak esasen yalnızca bir tür zihinsel maddeyi etkileyecektir . Mental beden, zaten bildiğimiz gibi, mental planın dört alt -planının maddesinden oluşur ve bu alt-planların her biri , değişen yoğunluk derecelerinde birçok diğer alt-planlara bölünmüştür .

Bir kişi bir tür düşünceyle derinden ilişkiliyse , farklı türden herhangi bir güçlü düşünce onu hiçbir şekilde etkilemeden uçup gidecektir , tıpkı tamamen iş veya oyunla meşgul olan bir kişinin diğerinin söylediklerini duymaması gibi . o.

Pek çok insan, yalnızca birkaç durumda , örneğin bazı acil işlerin yürütülmesi tüm dikkatlerini toplamalarını gerektirdiğinde , açıkça veya net bir şekilde düşündüğünden , bu düşüncelerin zihinsel bedenleriyle çarpışarak onları önemli ölçüde etkilemesi oldukça olasıdır . Bu nedenle, her düşünürün büyük bir sorumluluğu vardır , çünkü düşünceleri , özellikle güçlü ve net iseler, kaçınılmaz olarak çok sayıda başka insanı etkileyecektir.

kötü niyetli düşünceler besleyen bir kişinin bu sayede hemcinsleri arasında ahlaki ve ahlaki bir enfeksiyon yaydığı söylense de , bu yine de yeterli değildir. Pek çok insanın içlerinde gizli kötülük mikropları taşıdığı düşünüldüğünde , bu mikroplar , bazı dış güçler onları harekete geçirip harekete geçirmediği asla meyve vermeyebilir , o zaman saf olmayan veya kötü niyetli bir düşünceden doğan bir düşünce dalgasının bu mikropları uyandıracak faktör siz olun ve büyümeye ve gelişmeye başlayacaklar .

Hatta böyle bir düşüncenin insanın ruhunu eğimli bir düzlemden aşağı yuvarlaması bile mümkündür . Böyle bir kişi diğer insanları da benzer şekilde etkileyebilir ve kötülük çoğalır ve sayısız yöne yayılır . Bu şekilde , sürekli olarak çok fazla zarar verilmektedir ve bu tamamen bilinçsizce yapılmış olsa da , yine de, kötülüğün faili yaptıklarının karmik sorumluluğunu taşımaktadır.

Ancak bunun tersi de doğrudur : İyi bir düşünce başkaları üzerinde de faydalı bir etkiye sahip olabilir . Bu nedenle, bunun açıkça farkında olan bir kişi, gerçek bir güneş olmak için kendi üzerinde çalışmaya başlayabilir, arkadaşlarına ve sevdiklerine sürekli sevgi , barış , barış vb . Çok az kişi , isterlerse düşünce gücüyle üstesinden gelebilecekleri iyiliğin gücünün ne kadar büyük olduğunu farkındadır .

bir kişinin diğerine fiziksel olarak yardım edemediği olur ; hatta bazen böyle potansiyel bir yardımcının fiziksel varlığı , acı çeken kişi için nahoş veya istenmeyen olabilir ve ikincisinin fiziksel beyni, önyargı veya dini ikiyüzlülük nedeniyle her türlü teklife kapalı olabilir . Bununla birlikte, astral ve zihinsel bedenleri, fiziksel bedenden çok daha fazla etkilenebilir , bu nedenle, şefkatli bir düşünce dalgası , şefkat, rahatlatıcı duygular vb .

Dünyada iyi niyetli bir iradenin bile fiziksel olarak hiçbir şey yapamadığı birçok durum vardır ; ancak kararlı, yoğun sevgi dolu bir düşüncenin bir kişiye hem zihinsel hem de astral dünyada en azından biraz rahatlama getiremediği , tamamen spekülatif bir durum bile olsa böyle bir durum yoktur .

Düşünce dalgasının kesin, tam bir düşünce taşımadığı , bunun yerine aynı karakterdeki bir düşünceyi kendi başına yeniden üretmeye çalıştığı belirtilmelidir . Yani, örneğin bir düşünce bağlılık duygusuyla doluyorsa , bunun neden olduğu titreşimler dindarlığı uyandırır; aynı zamanda bu düşünce dalgasının dokunduğu her insan için tapınma veya tanrılaştırma nesnesi elbette farklı olabilir.

Böylece düşünce dalgası veya titreşim *karakteri* iletir. düşünce, *konusu* değil . Bir Hindu tamamen Krişna'ya bağlıysa , ürettiği düşünce dalgaları onun etkisi altındaki herkeste bağlılığı harekete geçirir , ancak aynı zamanda bir Müslüman için Allah'a bağlılık , Zerdüştlüğün takipçisi için bağlılık olacaktır. Ahuramazda ve bir Hristiyan için İsa'ya bağlılık.

Böyle bir düşünce dalgası, şu ya da bu tanrıya dindarlık ya da bağlılık fikrine yabancı olan bir materyalistin zihinsel bedeniyle karşılaşır, o zaman bile onun üzerinde yüksek bir etki yaratır, ruhunun daha yüksek yönünü harekete geçirmeye çalışır. zihinsel beden ve bir şekilde onu harekete geçirir, ancak aynı zamanda bu kişi için alışılmadık bir şekilde manevi-dini heyecan uyandıramaz.

Her öğrencinin dikkat etmesi gereken özellikle önemli bir nokta , eğer bir kişi alışkanlık olarak saf , nazik , yüce düşüncelerle düşünürse, bunun için zihinsel bedeninin en yüksek kısmını, sıradan bir insan tarafından kullanılmayan bir kısmı kullanır . Almanca'da tamamen gelişmemiş _ Bu nedenle, böyle bir insan bu dünyada iyi bir güç olarak görünür ve dürtülerine cevap verebilen etrafındakiler için son derece faydalı hale gelir . Çünkü onun gönderdiği titreşimler, bu insanların zihinsel bedenlerinin tamamen yeni, daha yüksek bir bölümünü uyandırma ve sonuç olarak onlar için yeni düşünce ufukları açma eğilimindedir

daha söyleyelim . Her gün net, kesin kavramlarla özenle düşünen bir kişi, yalnızca zihinsel yeteneklerini geliştirmekle kalmaz ve yalnızca etrafındaki dünyaya yararlı düşünce dalgaları göndermekle kalmaz, aynı zamanda zihinsel maddenin kendisini de geliştirir ve iyileştirir. Çünkü beyne getirilebilecek şuur miktarı, açıkça madde atomlarının tepki gösterebileceği seviye , yani bu atomlardaki canlı ve aktif spirilla miktarı ile belirlenir . Normalde, evrimin şu anki aşamasındaki temel fiziksel atomda, yedi spirilladan sadece dördü aktiftir. Daha yüksek düşünce biçimlerine sahip bir insan, atomlarda başka spirillalar geliştirmeye yardımcı olur ve bu atomlar hareketlerinde sürekli olarak vücuduna girip çıktıklarından, onları kullanabilen başka herhangi bir kişi tarafından soğurulmaya ve soğurulmaya hazırdırlar . . Böylece , yüksek düşünme , düşüncenin materyalini geliştirerek dünyanın bilincini yüceltmeye yardımcı olur .

zihinsel madde türleri vardır ve kurulduğu şekliyle her türün kendi özel, özgül titreşimi vardır, bu titreşim onun en karakteristik özelliğidir ve ona en hızlı tepki verir. Ve karmaşık bir düşünce, elbette, birçok zihinsel madde türünü aynı anda etkileyebilir .

düşüncenin zihinsel beden üzerindeki eylemini (ve ayrıca astral beden üzerindeki duygu eylemini) yöneten genel ilke, kötü niyetli veya bencil düşüncelerin her zaman kaba doğadaki maddelerde nispeten yavaş titreşimler üretmesidir . iyi, bencil olmayan düşünceler düşünceler hızla ilham uyandırır ve yalnızca incelikli maddeyi etkiler .

Çok sayıda insanın birleşik düşüncesinin gücü her zaman onların dağınık düşüncelerinin toplamından çok daha güçlüdür ve sonucu her zaman daha açık bir şekilde sunulur. Bu nedenle, herhangi bir şehir veya herhangi bir topluluk, yüksek düzeyde düşünce üretebilen bir grup insanı merkeze koyarsa büyük fayda sağlayacaktır.

Bölüm 8

Düşünce formları

Şimdi, bir kişinin düşünme sürecinde zihinsel bedenini kullanmasının , yani düşünce formlarının ortaya çıkmasından kaynaklanan ikinci sonucu ele alacağız .

Gördüğümüz gibi , bir düşünce mental beden maddesinde bir dizi titreşime neden olur. Bu dürtünün etkisi altında , zihinsel bedenin titreşen kısmı, titreşimlerin doğası tarafından verilen bir biçim alır ; bu, tıpkı ince madde parçacıklarının bir plak üzerine yerleştirildiğinde bir tür biçim alması gibi oluşur . Plak notaların etkisiyle titresemeye başlar başlamaz .

Böylece , zihinsel madde , zihinsel dünyanın (yani ikinci elemental krallığın) çevresindeki maddesinden uygun tipte elemental özü çeker ve bu özün zaman içinde kendi hızıyla titreşmesini sağlar.

Böylece saf ve basit bir düşünce formu üretilir. Böyle bir zihinsel düşünce formu, astral veya duygusal forma benzer (Astral Beden'deki tanımına bakın), ancak çok daha parlak ve parlak renkli, daha güçlü, daha istikrarlı ve daha yaşamsaldır.

Düşüncenin etkisinin tamamen şematik bir açıklaması şu şekildedir: " Bu düzlemin maddesini düşünce formlarına dönüştüren [zihinsel] titreşimler, en hızlı ve en iyiden en mükemmel ve sürekli olana kadar çeşitli şekil ve özelliklerde dalgalara yol açar. değişen renkler, bir inci kabuğunun yanardöner tonları gibi, eterle doymuş ve tarif edilemez bir şekilde ışıltılı , her formu, Dünya'da bilinmeyen pek çoğu da dahil olmak üzere yanardöner, canlı, parlak, zarif renklerin uyumunu kişileştirecek şekilde yıkayarak. Sözler, bu maddenin kombinasyonlarında ortaya çıkan, yaşam ve hareket içgüdüsüne doymuş o eşsiz güzellik ve ışıltı düşüncesini yakından bile aktaramaz. Her bilge buna şahitlik eder; Hindu, Budist, Hristiyan - her biri kendini onun görkemli güzelliğinin büyüleyici terimleriyle ifade ediyor ve onu tarif etme konusundaki mutlak acziyetine tanıklık ediyor; kelimeler kaba ve zayıf görünüyor ve ne kadar yüceltmeye çalışırlarsa çalışsınlar bu güzelliği sadece bozuyor.

Bir düşünce formu, onu doğuran düşünce tarafından canlandırılan, kısa vadeli ve inanılmaz derecede aktif bir canlı varlıktır. İnce tabiatlı bir maddeden dokunmuşsa, büyük bir kuvvet ve enerji bahşedilmiş olur ve güçlü, sağlam bir irade ile yönlendirilirse, en güçlü vasıta olarak kullanılabilir.

Elemental öz, zihinsel planın maddesini canlandıran, etrafımızdaki tuhaf, yarı zeki bir yaşamdır. İnsan düşüncesinin etkisine hızla yanıt verir, böylece bir kişinin zihinsel bedeninden yayılan her dürtü, anında bu maddenin geçici bir kabuğuna bürünür.

Aslında, astral elemental özün eyleminden çok , mümkünse düşünce eylemine karşı daha duyarlı ve duyarlıdır .

Ancak zihinsel temel öz, astralden çok farklıdır ; birbirinin ardındaki tamamen özel bir zincirdir , dolayısıyla içerdiği güç aynı konsantre şekilde hareket edemez. Bununla birlikte , kişi onu da kontrol etmeye çalışmalıdır , çünkü anında bir nesneden diğerine atladıklarında , başıboş düşüncelerden sorumlu olan odur .

Böylece düşünce, yukarıda söylendiği gibi, bir süre için yaşayan bir varlık haline gelir ; düşünce formu onun ruhudur ve temel öz onun bedenidir. Bu düşünce formlarına elementaller veya bazen yapay elementaller denir.

Düşünce formlarının ortaya çıkışının altında yatan ilkeler şunlardır:

1. Düşüncenin kalitesi rengini belirler.
2. Düşüncenin doğası biçimini belirler.
3. Düşüncenin kesinliği, ana hatlarının netliğini belirler.

Düşünce formları hem renk hem de şekil olarak inanılmaz derecede çeşitlidir. Öğrenci, renklerinin çeşitliliği ve anlamlarıyla, astral ve zihinsel bedenlerde bulunan renklere karşılık geldiği ve hem "Astral Beden" kitabında hem de önceki bölümlerden birinde anlatıldığı için zaten aşina olmalıdır. bu kitabın

Yani, örneğin hassasiyet, parlak bir pembe rengi doğurur; iyileşme isteği - narin gümüşü beyaz; ve zihni güçlendirmeye ve güçlendirmeye yönelik zihinsel çaba, yanardöner güzel bir altın sarısıdır.

Herhangi bir araçta sarı bulunması zekayı gösterir, ancak şekli oldukça değişkendir ve diğer renklerin karışımıyla karmaşık hale gelebilir.

Genel olarak konuşursak, düşünce alt kanallardan yönlendirilirse, özellikle özne bencillikle yönlendirilirse, o zaman daha donuk ve donuk bir ton alır.

Ortalama bir iş adamının astral ve zihinsel bedenlerinde sarı aşı boyası olarak görünürken, kendini felsefe veya matematik çalışmalarına adanmış saf zeka genellikle altın rengi olarak görünür; güçlü bir akıl, insanlığın yararına kesinlikle çıkar gözetmeyen bir işle meşgul olduğunda, düşünce yavaş yavaş çuha çiçeği renginin güzel, şeffaf açık sarı tonlarına dönüşür.

Çoğu sarı düşünce formu iyi tanımlanmıştır ve şekilsiz sarı bulutlar nispeten nadirdir. Böyle bir renk, genellikle ustalık ve çalışkanlığın meyveleri için övgü veya cesaretlendirme veya usta zanaatkarlığın sevinci gibi entelektüel zevki taşır.

Böyle bir doğadaki bir bulut, herhangi bir kişisel duygunun tamamen yokluğunu gösterir, çünkü eğer mevcut olsaydı, o zaman sarı kaçınılmaz olarak ona karşılık gelen renkle karıştırdı.

Pek çok durumda düşünce biçimleri, onları oluşturan düşünceye karşılık gelen, basitçe dönen renk bulutlarıdır. Öğrenci, insan gelişiminin mevcut aşamasına, çoğu insanda tipik olan, eğitimsiz zihnin meyvesi olan belirsiz ve düzensiz bir şekilde ana hatları çizilen düşüncelerin hakim olduğunu anlamalıdır. Etrafımızda yüzen binlerce düşünce formu arasında açık ve kesin formlar görmek nadir görülen bir olgudur.

Düşünce açık ve kesin ise, oldukça net ve çoğu zaman güzel ana hatlar alan bir biçime yol açar. Sayısız ve çeşitli bu tür biçimler, genellikle ifade ettikleri düşünce türünün oldukça tipik bir örneğidir. Soyut fikirler genellikle her türlü mükemmel ve en güzel geometrik formlarda kendini gösterir. Bu bağlamda, burada alt planda, zihinsel planda bulunan bizler için saf soyutlamaların apaçık gerçekler haline geldiği unutulmamalıdır.

Düşünce ve duygunun gücü, düşünce formunun büyüklüğünü ve ayrıca ayrı bir varlık olarak var olma süresini belirler. Bu süre, düşünce formunun doğumundan sonra yaratıcısının veya çevresindekilerin aynı düşünceyi tekrarlayarak beslediği enerji potansiyeline bağlıdır.

Düşünce entelektüel ve kişisel değilse - örneğin, bir insan düşünür cebir veya geometride bir problemi

çözmeye çalışıyorsa - o zaman onun düşünce biçimleri (ve düşünce dalgaları) zihinsel düzlem tarafından sınırlanacaktır.

Düşünce doğası gereği manevi ise - örneğin, sevginin enerjisi ve derin özverili duygunun nefesiyle renkleniyorsa - o zaman zihinsel düzlemin en yüksek seviyelerine yükselmiş olarak, büyüklüğün ve ihtişamın bir kısmını ödünç alacaktır. üzerinde bulunan buda düzleminin. Bu durumda, etkisi en yüksek etkinliğine ulaşır ve bu tür herhangi bir düşünce, iyiliğin hizmetinde güçlü bir güç haline gelir.

Öte yandan, bir düşünce biraz bencillik veya kişisel kazanç arzusu taşıyorsa, titreşimlerinin frekansı hemen azalır ve zihinsel maddeden "kıyafetlere" ek olarak, kendisini çeker ve maddeye bürünür. astral madde. Daha kesin olmak gerekirse, düşünce-duygusal bir form olarak adlandırılması gereken böyle bir düşünce formu, doğal olarak diğer insanların zihinsel ve astral bedenlerini etkileme yeteneğine sahiptir.

Bu tür düşünce formu en yaygın olanıdır, çünkü sıradan erkek ve kadınların çok az düşüncesinde arzu, tutku veya duygu vardır.

Bu düşünce biçimleri sınıfının, kama-manaların, yani arzuların kontrolü altındaki zihnin etkinliği tarafından üretildiği görülebilir.

Kişi belirli bir nesneyi -bir kitabı, bir evi, bir manzarayı- düşündüğünde, bu nesnenin zihinsel bedeninde küçük bir görüntüsünü yaratır. Bu görüntü, adı geçen vücudun üst kısmında, kural olarak, kişinin yüzünün önünde, göz hizasında bir yerde asılı kalır ve kişi nesneyi düşündüğü sürece ve sonrasında bir süre devam eder; bu durumda sürenin uzunluğu, düşüncenin yoğunluğuna ve netliğine bağlıdır. Bu form tamamen nesneldir ve bu nedenle zihinsel basiret bahşedilmiş başka bir kişinin vizyonuna erişilebilir. Bir insan bir başkasını düşünüyorsa, aynı şekilde onun küçük bir portresini oluşturur.

Sözde "hayal gücünün" herhangi bir çabası aynı sonuca götürür. Gelecekteki bir resim fikrini düşünen sanatçı, onu önce zihinsel bedeni maddesinde yaratır, ardından önündeki boşluğa yansıtır ve zihinsel göz seviyesinde tutarak kopyalar. Buradan. Romancı da aynısını yapar: zihinsel maddede karakterlerin imgelerini yaratır ve iradesiyle onları kuklalar gibi bir konumdan veya gruptan diğerine taşır, böylece hikayenin konusu kelimenin tam anlamıyla gözlerinin önünde oynar.

Daha önce de belirtildiği gibi, bu zihinsel imgeler o kadar nesneldir ki, yalnızca kâhin tarafından görülemezler, hatta yaratıcının kendisi dışında başka varlıklar tarafından kontrol edilebilir ve yeniden gruplandırılabilirler. Bunlar, örneğin, doğanın yaramaz ruhlarını ("Astral Beden" bölümüne bakın) veya çok daha sıklıkla "ölü" romancıları içerir: arkadaşlarının yaratıcı sürecini takip ederek, yazara bahşedilmiş gibi görünmeleri için kukla görüntüleri hareket ettirebilirler. kendi iradesiyle, böylece hikayenin konusu bazen yazarın orijinal niyetinin ötesine geçer ve olmasını istediğinden tamamen farklı görünür.

Bu durumda heykeltıraş, yontmayı amaçladığı heykelin güçlü bir düşünce formunu yaratır, onu bir mermer blokta yeniden yaratır ve ardından gereksiz olduğu ortaya çıkan veya ektaki düşünce formunu

dıştan çerçeveleyen taş parçalarını basitçe kaldırır. içinde, ta ki aslında bu düşünce formunun içine alınmış olduğu kısmı kalana kadar.

Öğretim görevlisi de aynısını yapar: konusunun çeşitli yönlerini dikkatlice değerlendirdiğinde, o zaman böyle bir çabayla, kural olarak çok güçlü olan bir dizi düşünce formu yaratır. Seyirciyi anlamayı başaramazsa, bunun nedeni, yeterince net düşünmemesi ve düşüncesini kelimelere dökmemesidir. Gevşek, belirsiz, belirsiz düşünce biçimleri yalnızca yüzeysel bir izlenim bırakır ve o zaman bile ancak zorlukla, açık ve kesin olanlar ise dinleyicilerin zihinsel bedenleri üzerinde güçlü bir etkiye sahiptir ve onları bu biçimleri yeniden üretmeye zorlar.

Hipnoz, bir düşünce formunun nesnelliğinin canlı bir örneğidir. Herhangi bir fikrin düşünce formunun, hipnotize edilmiş bir kişi tarafından "okunabileceği" boş bir kağıda yansıtılabileceği iyi bilinmektedir. Ya da o kadar nesnel veya önemli hale getirilebilir ki hipnotize edilmiş kişi onu gerçek bir fiziksel nesne olarak görebilir ve hissedebilir.

Tarihsel, dramatik, edebi ve diğer karakterler tarafından yaratılan pek çok kalıcı düşünce formu vardır. Örneğin, Shakespeare'in oyunları, Bünyan'ın Seyyah Yolculuğu, Külkedisi masalları, Aladdin'in sihirli lambası vb. Bunların hepsi, sayısız bireyin hayal gücünün toplamı olan kolektif düşünce biçimleridir.

Çocukların çok canlı ve hareketli bir hayal gücü vardır, bu nedenle okudukları kitaplar genellikle Sherlock Holmes, Captain Kettle, Dr. Nicholas ve diğerleri.

Bununla birlikte, genel olarak, modern romanları okumaktan doğan düşünce biçimleri, Robinson Crusoe veya Shakespeare'in oyunlarını okurken atalarımızın doğurduğu kahramanların imgeleri kadar canlı ve canlı olmaktan çok uzaktır. Bu, günümüzde insanların kitapları geçmiş zamanlara göre daha yüzeysel ve çok daha az dikkatle okumasıyla açıklanmaktadır.

Ancak düşünce formlarının oluşumu hakkında yeterli. Şimdi yaratıcıları ve diğer insanlar üzerindeki etkilerini ele alalım.

Yaşam sürecindeki her insan üç sınıf düşünce formu üretir:

1. Düşüneni merkeze almayan veya başka herhangi bir kişiye yöneltilmeyenler, onu bir kuyruklu yıldızın kuyruğu gibi takip ederek zihinsel rotasını belirler.
2. Düşünürün etrafında yoğunlaşan, onun üzerinde asılı kalan ve nereye giderse gitsin onu takip edenler.
3. Doğrudan düşünürün kendisi tarafından doğanlar, belirli bir nesneye yöneliktir.

Birinci sınıfın düşünce formu, kesinlikle kişisel veya özel olarak kimseye yönelik değildir, atmosferde süzülür, yaratıcısı tarafından orijinal olarak gönderilenlere benzer titreşimleri sürekli olarak yayar. Eğer form başka herhangi bir zihinsel bedenle temas etmezse, bu radyasyon yavaş yavaş enerji deposunu

tüketecek ve sonunda dağılacaktır.

Ancak yakındaki zihinsel bedenlerden birinde tepki titreşimlerini uyandırmayı başarsa , bu bedene çekilir ve kural olarak onun tarafından emilir.

Evrimin şu anki aşamasında , çoğu insan, bu düşünceler belirgin bir egoizmle dolu olmasa ve bu tür benmerkezci düşünceler onları yaratan kişinin etrafında dolaşsa bile , düşüncelerini kendilerine odaklama eğilimindedir . Aslında , çoğu insanın zihinsel bedeni, bu tür düşüncelerin bu tür kabuklarıyla çevrilidir . Sürekli olarak insanların etrafında takılırlar ve sırayla onlara sürekli tepki verirler . Bu tür düşünce biçimleri, kendilerini yeniden üretme eğilimiyle , yani bir kişide daha önce sahip olduğu aynı düşüncelerin tekrarını uyandırma arzusuyla ayırt edilir . Çoğu zaman, kişi bu baskıyı içinden, belirli düşüncelerin bu sürekli dayatmasını hisseder , özellikle de erdemlilerin emeklerinden sonra dinlenirken ve zihni herhangi bir belirli fikirle meşgul olmadığında . Düşünceler kötüyse, onları günah yoluna iten ayartma iblisleri olarak algılar. Ancak bunlar tamamen kendi yaratımıdır ve insanı baştan çıkaran şeytan değil, insan kendini baştan çıkarır.

Bu türden tekrarlanan düşünceler, prarabdha veya "olgun" karma denilen şeyin birikmesinde önemli bir rol oynar. İntikam hakkında aynı düşüncelerin ısrarla tekrarı, kişiyi doymuş bir çözümle karşılaştırılabilecek noktaya getirir. Bir çözeltiye tam olarak aynı maddenin katılması nasıl kalınlaşmasına neden oluyorsa, aynı şekilde hafif bir ilave dürtü de sonunda suçun işlenmesine neden olur. Benzer şekilde, başkalarına yardım etme ihtiyacıyla ilgili tekrarlayan düşünceler, bir fırsat ortaya çıktığında bir kahramanlık eyleminde kristalleşir. Bu gibi durumlarda, bir kişi, bu eylemin tekrarlayan düşünceler tarafından kaçınılmaz hale getirildiğinden şüphelenmeden, kendisini bir suç işlemeye veya kahramanca bir fedakarlık eylemine iten şeyin ne olduğunu sık sık merak eder. Bu tür gerçekleri düşünmek, bu asırlık sorunu özgür irade ve zorunluluk veya kader gibi kriterler açısından açıklamanın çok ötesine geçer.

Dahası, düşünce formları, doğası gereği benzer olan diğer insanların düşünce formlarını bir kişiye çeker. Böylece, bir kişi dışarıdan büyük miktarda ek enerji çekebilir ve elbette, çektiği bu güçlerin hayırsever mi yoksa kötü niyetli mi olacağı yalnızca ona bağlıdır.

Her belirli düşünce, kural olarak, yeni bir düşünce formu yaratır; ama aynı nitelikte bir düşünce biçimi zaten düşünürün üzerinde asılıysa, o zaman belirli koşullar altında belirli bir konu hakkında yeni bir düşünce, yeni bir biçim yaratmak yerine eskisiyle birleşir ve onu güçlendirir, böylece bir kişi, eğer aynı şeyi uzun süre düşünür, inanılmaz bir güç düşünce formu yaratabilir. Bu düşünce kötü niyetliyse, o zaman düşünce formu gerçekten zararlı bir etkiye sahip olabilir, yıllarca sürer ve tüm bu süre boyunca gerçek bir canlı özün görünümüne ve gücüne sahip olur.

Benmerkezci düşüncenin kılıfı, kesinlikle zihinsel görüşü karartmalı ve önyargı eğilimini arttırmalıdır. Dünyaya böyle bir kabuğun perdesinden bakan insan doğal olarak her şeyi içinde hakim olan renklerin ışığında görür; ve dışarıdan içeri sızan her şey az çok bu kılıfın karakteristik renkleriyle renklendirilir.

Böylece kişi, düşünce ve duygularının kontrolünü tamamen ele geçirene kadar, gerçekte hiçbir şeyi olduğu gibi görmeyecektir, çünkü tüm gözlemleri, düşük kaliteli cam gibi tüm gerçekliği kendi içinde bozan ve renklendiren bir iletken aracılığıyla yapılmaktadır. renkler. .

Aryasanga'nın (şimdi Usta Djwal Kul) The Voice of the Silence'da zihnin "gerçeğin en büyük katili" olduğunu söylemesinin nedeni budur. Öğretmen, nesnenin kendisini olduğu gibi görmediğimize, yalnızca bu nesnenin kendi yarattığımız görüntülerine dikkatimizi çeker, böylece her şey ister istemez bizim yarattığımız bu düşünce biçimleriyle renklenir.

Bir kişinin bir başkası hakkında düşündüğü düşüncesi tamamen tefekkür ise ve şehvetli renklendirme (örneğin, beğenip beğenmeme) veya arzu (örneğin, bu kişiyi görmek) içermiyorsa, o zaman genellikle kişi üzerinde somut bir etkisi olmaz. kimin hakkında düşünülüyor.

Bununla birlikte, bir duygu (örneğin, hassasiyet) bir düşünce ile ilişkilendirilirse, o zaman hem düşünürün zihinsel bedeninin maddesinden inşa edilen düşünce formu hem de ortaya çıktıkları bedenden ayrılan bu astromental form, doğrudan duygu nesnesine koşar ve ona sıkıca bağlanır.

Bu, temel özün formunun kavanozun kendisine karşılık geldiği ve zihinsel enerjinin elektrik yüküne karşılık geldiği bir Leyden kavanozuyla karşılaştırılabilir.

Bir kişi şu anda pasif bir durumdaysa veya içinde düşünce formlarının titreşimleriyle uyumlu aktif titreşimler varsa, o zaman düşünce formu ona hemen boşalır ve böyle bir boşalmanın ardından var olmaz. Sonuç olarak, eğer yoksa benzer bir titreşime neden olur veya varsa onu güçlendirir.

Bir kişinin zihni, titreşimin içine sızamayacağı kadar başka şeylerle meşgulse, o zaman bu düşünce formu, kendisini boşaltmak için uygun bir anı bekleyerek onun üzerinde asılı kalır.

Böylece bir kişi diğerine bir düşünce formu gönderdiğinde, bu düşünce formu kendi içinde taşır ve gönderenin belirli bir miktar kuvvet ve maddesini alıcıya aktarır.

Bir düşünce dalgasının etkisi ile bir düşünce formu arasındaki fark, 7. Bölüm'de gördüğümüz gibi, bir düşünce formunun kesin, eksiksiz bir fikir yaratmaması, yalnızca kendisiyle aynı karakterde bir düşünceyi yeniden üretmeye çalışmasıdır; düşünce dalgasının etkisi çok daha az belirgindir, ancak çok daha geniş çevrelere yayılır.

Öte yandan, belirli, eksiksiz bir fikir taşıyan , aynı nitelikteki bir düşünceyi onu almaya hazır olana ileten, ancak aynı anda yalnızca bir kişiye ulaşan düşünce formudur .

Böylece , düşünce dalgası daha yüksek bir uyum düzeyine sahiptir; Örneğin, bir bağlılık dalgası alıcıda aynı bağlılığı uyandırma eğilimindedir, ancak gönderici ve alıcı için bağlılık nesneleri birbirinden çok farklı olabilir . Öte yandan, düşünce formu, başlangıçta adanmışlığın döküldüğü varlığın tam görüntüsünü uyandırır .

Düşünce yeterince güçlüyse , mesafe düşünce formunu hiç etkilemez, ancak sıradan bir insanın düşüncesi, kural olarak , zayıf ve belirsizdir ve bu nedenle , herhangi bir etkisi varsa, yalnızca belirli bir alan içindedir . çok sınırlı alan.

Doğrudan başka bir kişiye yöneltilen güçlü bir düşünce formu (diyelim ki bir sevgi veya koruma arzusu düşünce formu) bu kişiye ulaşır ve koruyucu ve koruyucu bir mekanizma olarak onun aurasında kalır ; bilinçli ve kasıtlı bir hareketle değil, en belirgin dürtüyü körü körüne takip ederek ona hizmet etmek ve onu korumak için her fırsatı kullanacak ve aurasına akan dost enerjileri güçlendirecek ve düşman enerjileri zayıflatacaktır . Sevdiklerimizin etrafında gerçek "koruyucu melekler" bu şekilde yaratılır ve korunur . Ve aynı şekilde, birçok annenin orada olmayan çocuklara hitap eden "duaları" , ikincisinin etrafında döner ve yukarıda açıklanan şekilde onlara etki eder .

gerçeklerin bilgisi, sahip olduğumuz büyük gücü anlamamızı sağlamalıdır . Belki de yukarıda düşünce dalgaları konusunu ele aldığımızda söylenenleri burada kısaca tekrarlamamız gerekiyor . Aslında, fiziksel düzlemde bir kişi için hiçbir şey yapamadığımız birçok durum vardır . Bununla birlikte, bu kişinin zihinsel ve astral bedenleri bizim tarafımızdan etkilenebilir ve onları etkilemek genellikle fiziksel bedeninden çok daha kolaydır . Bu nedenle, onun zihinsel veya astral bedenini olumlu düşünceler, hassas duygular vb. İle etkileme fırsatına her zaman sahibiz . Düşünce yasaları her zaman değişmezdir, bu yüzden kaçınılmaz olarak sonuçlar üretmelidirler ; Bazen fiziksel düzlemde hiçbir bariz sonuç görülme bile , hata olasılığı burada mevcut değildir .

Öğrenci, bir düşünce formunun başka bir kişiyi ancak bu kişinin aurasında bu düşünce formunun titreşimine olumlu tepki verebilecek materyaller varsa etkileyebileceğini çabucak anlayacaktır . Düşünce formunun titreşimlerinin , insan aurasının bu titreşimlere yanıt verebildiği olasılıkların sınırlarının ötesinde olduğu durumlarda , düşünce formu , fırlatıldığı enerjiyle doğru orantılı bir kuvvetle bunlardan yansır .

Saf bir akıl ve kalbin düşmanca tecavüzlere karşı en iyi savunma olduğu şeklindeki iyi bilinen söz buradan kaynaklanır, çünkü saf bir akıl ve kalbin etkisi altında, zihinsel ve astral bedenler en ince, ince malzemelerden dokunmuştur ve bu tür bedenler asla Kaba ve yoğun madde gerektiren titreşimlere cevap verebilen.

Böylesine arınmış bir beden, açıkça düşmanca bir niyetle yansıtılan kötü niyetli bir düşünce tarafından karşılaşılsa, ondan seker ve en az dirençli manyetik hat boyunca geri koşarak gönderene geri döner ve onu vurur. Ve zihinsel ve astral bedenleri, yarattığı düşünce formunun maddesine özdeş maddeler içerdiğinden, onda karşılık gelen titreşimler uyanır ve kötü niyetinin zararlı sonuçlarından ve başka biriyle ilgili planladığı talihsizliklerden muzdariptir. . Böylece lanetler (ve nimetler) onları gönderene geri döner ve onu ele geçirir. Nefret veya şüphe duygusu iyi ve çok gelişmiş bir kişiye yönelikse, böyle bir eylemin sonuçları daha da ciddidir; böyle bir kişiye gönderilen düşünce formları ona zarar veremez ve ondan yansıtılarak başlatıcısına geri dönerek onu zihinsel, ahlaki veya fiziksel olarak etkiler.

Kişi kendisini uzakta, başka bir yerde olan biri olarak düşündüğünde ya da gerçekten orada olmak istediğinde, kendi imgesinden oluşturduğu düşünce formu bu yerdedir. Bazen başkaları böyle bir form görür ve onu kişinin astral bedeni veya hayaleti sanır. Bunu yapmak için, ya gözlemcinin o anda bu düşünce formunu görecektik kadar yeterli bir basiret derecesine sahip olması gerekir ya da düşünce formunun kendisinin materyalleşmek, yani belirli bir miktarda fiziksel maddeyi geçici olarak kendisine çekmek için yeterli güce sahip olması gerekir.

Böyle bir formu oluşturan düşünce mutlaka güçlü olmalıdır, bu nedenle zihinsel beden maddesinin büyük bir kısmını kendine çeker; ve bu biçim, düşünen kişinin zihnini terk ettiğinde küçük ve daralmış görünse de, hedefine doğru ilerlerken, genellikle tam boyutuna kadar genişler. Üstelik bunun gibi temel olarak zihinsel maddeden oluşan bir düşünce formu, çoğu durumda önemli miktarda astral maddeyi kendine çeker. Astral forma büründüğünde, mental elemental parlaklığının çoğunu kaybeder, ancak parlak renkleri, çektiği alt maddenin kılıfında oldukça fark edilebilir olabilir. Tıpkı ilkel düşüncenin zihinsel düzlemin elemental özünü canlandırması gibi, mental elemental olarak düşünce artı formu da astral elemental için ruh gibi davranır.

Ancak, yukarıda anlatılana benzer tek bir düşünce formu, düşünen bir kişinin bilincinin özelliklerini taşımaz. Dışarıya gönderildiğinde, genellikle tamamen ayrı bir varlık haline gelir - yaratıcıdan tamamen ayrılmamışsa, ancak pratikte ondan herhangi bir izlenim alma yeteneğinden yoksun bırakılmışsa .

Zihinsel düzlemde olup biten her şeyi en azından bir dereceye kadar kontrol edebilmek için , olağandan çok daha ileri düzeyde bir basiret gereklidir. Yeni yaratılan düşünce formu üzerinde, kişinin onun yardımıyla zihinsel izlenimleri algılamasına izin verecek böyle bir gücü sürdürmek gerekir . Bu tür izlenimler, tabiri caizse, yukarıda belirtilen form aracılığıyla edinilir, düşünen kişiye sempatik titreşim yoluyla iletilir. İdeal olarak , gözlemci bilincini düşünce formuna yansıtmış ve sonra onu , zihinsel düzlemi neredeyse düşünce formu yerine kendisi oradaymış gibi görebileceği bir tür ileri karakol veya gözlem kulesi olarak kullanmış gibi görünür . . Bakışlarının düştüğü figürler veya resimler , gerçek boyutlarında karşısına çıkacak , yakın görünecek ve dilerse bakış açısını bile değiştirebilecek.

Hiç düşünebilen herkes , düşünme egzersizleri yaparak düşünce formları oluşturma becerisini geliştirir . Düşünceler şeylerdir ve çok güçlü şeylerdir; ve her birimiz durmadan gece gündüz düşünce formları ürettiğimiz için , birçok kişinin görüşünün aksine, düşünceler yalnızca bizim işimiz değildir , yalnızca bizi ilgilendirir . Aslında , kötü düşünceler, kötü sözlerden çok daha ileri gider ve zaten kötülük mikropunu barındıran tüm insanları etkileyebilir .

Öğretmenin yazdığı gibi , " bir kişi, *sakinleri fantezilerinin, arzularının ve tutkularının yarattığı kendi dünyasıyla sürekli olarak etrafındaki alanda yaşar .*"

Ayrıca, ustanın “ *görünür dünyanın atıl kozmik maddesinden hayal gücünün oluşturduğu biçimleri görünür dünyada yansıtır somutlaştırabildiğini*” yazıyor . Usta yeni bir şey yaratmaz , sadece etrafındaki

Doğanın kilerinde depolanan ve sonsuza kadar tüm formlardan geçen malzemeleri kullanır ve manipüle eder. Geriye sadece bunlardan birini, beğendiğini seçmek ve onu nesnel bir varlığa çağırmak kalır .

Gelişmemiş bir insan ile gelişmiş bir insan arasındaki fark , gelişmiş bir insanın zihinsel gücünü bilinçli olarak kullanmasıdır . Böyle bir insan bilinçli olarak bir düşünce formu yaratıp kontrol edebilirse , faydalı yetenekleri eşi görülmemiş bir şekilde artacaktır, çünkü zihinsel bedeninde şu anda kendisinin ziyaret edemediği yerlerde düşünce formunu kullanabilir . Bu sayede düşünce formlarını gözlemleyebilir , kontrol edebilir ve onları iradesinin uygulayıcısı yapabilir .

Böyle bir düşünce formunun belki de en iyi örneği , Hristiyan Kilisesi'nde adıyla Varlık Meleği'dir . Bu "melek", melekler krallığının bir üyesi değil, yalnızca Mesih'in bir düşünce biçimidir , O'nun benzerliğini korur ve Mesih'in Kendisinin bilincinin istikrarlı bir yayılımı olur . Katolik Hristiyanlıkta transubstantiation olarak bilinen, yani şarabın ve ekmeğin Rab'bin kanına ve etine dönüşmesinin kutsallığı olarak bilinen “maddelerin” dönüşümü Varlık Meleği sayesinde gerçekleşir .

HOATF portresinin kullanıldığı masonik localarda daha düşük düzeyde de olsa benzer bir durum söz konusudur.Bu düşünce formu O'nun o kadar ayrılmaz bir parçasıdır ki, loca hem O'nun huzurundan hem de O'nun nimetlerinden sanki O'nun kendisiymiş gibi yararlanır . fiziksel formda .

İrade gücünün kullanılmasıyla, tıpkı fiziksel düzlemde zehirli bir yılanın zarar vermemesi için öldürülebilmesi gibi, yapay bir elemental veya düşünce formu anında ortadan kaldırılabilir. Bununla birlikte, kendisini çok olağandışı koşullarda bulmadığı sürece, okültiste bu hareket tarzı önerilemez. Bunun nedenini anlamak için elemental öz ile ilgili küçük bir açıklama yapmak gerekiyor.

Düşünce formunu oluşturan temel öz, gördüğümüz gibi, kendi pahasına gelişir, yani mümkün olan tüm frekanslarda titreşmeyi öğrenir. Bu nedenle, bir düşünce belirli bir frekans titreşimini bir süre tutmayı başardığında, bu seviyede sabitlenir, böylece bir dahaki sefere benzer bir titreşimle dokunulduğunda, ona eskisinden çok daha hızlı ve daha kolay yanıt verir.

Bir düşüncenin kötü ya da iyi niyetleri canlandırmasının öz açısından hiçbir önemi yoktur; onu geliştirmek için gerekli olan tek şey, aynı tür düşüncenin kullanılmasıdır. Kötü ve iyi arasındaki fark, yalnızca bu süreçte yer alan özün veya maddenin kalitesiyle belirlenir: kötü düşünceler veya arzular, ifadeleri için kaba madde gerektirir ve yüksek düşünceler veya arzular, daha ince bir doğaya sahip madde gerektirir.

Böylece kademeli olarak, seviye seviye, temel öz sürece dahil olur: onu bir kişinin düşünceleri, doğanın ruhları, devalar ve hatta düşünebildikleri ölçüde hayvanlarla etkileyerek.

Bu nedenle, yani kendi evrimini herhangi bir şekilde engellemek istemediği için, okültist yapay elementali mümkün olduğu kadar yok etmekten kaçınır, bunun yerine kendisini ve başkalarını ondan bir alet kullanarak korumayı tercih eder. koruyucu kılıf

Doğal olarak öğrenci, daha kaba madde türlerinin evrimini desteklemek için daha kaba düşüncelere daha sık dalmak zorunda olduğunu hayal etmemelidir. Dünyada zaten çok sayıda gelişmemiş insan var, sürekli kaba, temel düşünceler yayınlıyor; okültist, düşüncelerinin yüksek ve saf olmasını sağlamaya çalışmalıdır ; bu nedenle, yalnızca daha ince elemental maddenin evrimine katkıda bulunmakla kalmaz , aynı zamanda bu tür işçilerin her zaman kıt olduğu bir alanda da çalışır .

Düşünce formları konusunu bitirmeden önce, herhangi bir sesin - sadece müzikal dediğimiz değil, genel olarak herhangi bir sesin - astral ve zihinsel madde üzerinde izini bıraktığına dikkat edilmelidir. Bu seslerden bazıları Astral Beden, 7. bölümde anlatılmıştır.

Hristiyan Efkariyeti kutlamaları sırasında daha yüksek planlara dikilen düşünce formunun inşası, müzikten doğan formlarla pek çok ortak yönü olmasına rağmen, sıradan düşünce formlarından belirgin şekilde farklıdır. Rahip ve cemaati tarafından eterik, astral ve zihinsel seviyelerde ibadetin ilk bölümünde sağlanan malzemelerden oluşan daha yüksek bir plan yapısından oluşurken, maddenin daha yüksek seviyeleri, özellikle meleksele alem, daha sonraki bir zamanda sunulur. ibadet aşaması.

Bir zihinsel bina, suyu damıtmak için bir fabrika kondansatörüne benzetilebilir. Buhar buzdolabında soğutulur ve suya yoğunlaşır. Aynı şekilde, eucharistic bina, dua edenler tarafından sağlanan malzemeleri toplamak ve yoğunlaştırmak için bir mekanizma olarak hizmet eder; bu, en yüksek seviyelerden ilahi gücün özel bir taşkınlığının inebileceği ve melek yardımcılarını bu gücü kullanmaya teşvik edebilen bir mekanizmadır. fiziksel dünyada belirli amaçlar.

Bütün büyük dinlerin törenleri, ortak eylem yoluyla benzer sonuçlara ulaşmayı amaçlar. Masonluğun törenleri farklı bir şekilde de olsa aynı amaca ulaşır. Masonik törenin yarattığı düşünce formu, sırt üstü yatan bir kişinin aurası olarak da değerlendirilebilecek gerçek bir "gök kubbesi" dir. Bu sembolizm her yerde kendini gösterir: örneğin, Joseph'in çok renkli pelerininde, inisiyelerin giydiği ihtişam pelerininde ve ayrıca augoede'de, yani Yunan filozoflarına göre parlak bedende, insan ruhu ince, görünmez bir dünyada yaşar.

Bölüm 9

düşünce aktarım mekanizması

Düşünce aktarımı olgusunu ve bunun insanlar üzerindeki etkisini ele almadan önce, düşüncenin kişiden kişiye iletildiği mekanizmayı açıklamak daha uygun olacaktır.

"Telepati" terimi, kelimenin tam anlamıyla "uzak hissetmek" anlamına gelir ve bu nedenle haklı olarak duygu ve hislerin aktarımına atfedilebilir. Ancak günümüzde genellikle düşünce aktarımı ile neredeyse eşanlamlı olarak kullanılmaktadır, bu nedenle genel olarak bir kişiden diğerine bir görüntünün, düşüncenin veya duygunun herhangi bir fiziksel olmayan aktarımına atıfta bulunmak için kullanılabilir.

Üç çeşit telepati vardır; arasında doğrudan bir bağlantı olabilir:

- 1) birinci ve ikinci insanın eterik beyni;
- 2) astral bedenleri;
- 3) zihinsel bedenleri.

Fiziksel ya da eterik yöntem diyebileceğimiz birinci yöntemde düşünce, önce mental bedende, sonra astralde, sonra eterikte ve son olarak fiziksel beynin yoğun moleküllerinde titreşimler meydana getirir. Beynin titreşimleri fiziksel eteri etkiler ve dalgalar, eterik ve yoğun parçacıklarında karşılık gelen bir titreşime neden oldukları başka bir beyne ulaşana kadar dışarı doğru yayılır. Bu titreşim daha sonra alıcı beyin tarafından ilişkili astral ve mental bedenlere iletilir ve böylece bilince ulaşır.

Bir insan, örneğin belirli bir form hakkında yoğun bir şekilde düşünerek fiziksel beynini zorlarsa, bu formu eterik maddede yaratır ve bu imaj yaratma çabasının etkisi altında eterik dalgalar her yöne sapar. Aktarılan görüntünün kendisi değil, bu görüntüyü yeniden üreten bir dizi titreşim olduğunu unutmayın. Bu süreç, sesin kendisinin değil, sesin uyardığı birçok elektriksel titreşimin iletildiği telefonda konuşmaya biraz benzer; alıcı tüpe ulaştıklarında tekrar sesin seslerine çevrilir.

Göz nasıl görme organıysa, düşünce aktarım organı da epifiz bezidir. Çoğu insanda, epifiz bezi ilkel bir durumdadır, ancak gelişmektedir, bozulmamaktadır, bu nedenle, gelecekte sorumlu olacak bir işlev olan doğru işlevini düzgün bir şekilde yerine getirmesi için evrimini hızlandırmak mümkündür. tüm süreç.

Bir kişi yoğun bir şekilde, gereken konsantrasyon ve dikkatlilikle herhangi bir fikir üzerinde kafa yorarsa, epifiz bezi bölgesinde hafif bir titreme veya gıdıklanma hissedecektir - bu, bir karıncanın deri üzerinde sürünmesiyle karşılaştırılabilir bir histir. Düşünce, bezin yapısına nüfuz eden eteri etkiler ve içinde hafif bir elektromanyetik akıma neden olur, bu da bezin yoğun moleküllerinde gıdıklanma hissi yaratır. Düşünce gerçekten güçlüyse ve böyle bir akıma neden oluyorsa, düşünen kişi fikrini başarılı bir şekilde iletebilir hale getiren gerekli güç ve amaçlılık derecesine getirmiştir.

Epifiz bezindeki eterin titreşimleri, çevreleyen eterde ışık dalgalarına benzer dalgalara neden olur, ancak bu dalgalar çok daha küçük ve daha hızlıdır. Titreşimler her yöne yayılır ve eteri harekete geçirir; eterik dalgalar ise, başka bir kişinin beyninin epifiz bezinin eterinde titreşimlere neden olur ve oradan, yukarıda açıklandığı gibi düzenli bir şekilde astral ve zihinsel bedenlere iletilir ve böylece bilince ulaşır . İkinci epifiz bezi aynı titreşimleri yeniden üretemezse , tıpkı ışık dalgalarının kör bir kişinin gözünün retinasında iz bırakmaması gibi, düşünce de iz bırakmadan fark edilmeden geçecektir .

İkinci astral düşünce aktarımı yöntemiyle , eterik beyin bu sürece hiç katılmaz ve bağlantı doğrudan bir astral bedenden diğerine gerçekleştirilir .

Üçüncü veya zihinsel yöntemde, zihinsel düzlemde bir düşünce yaratan bir düşünen kişi , onu bir başkasının beynine iletmez, hemen kendi zihinsel bedenine yönlendirir. Bu süreci sistematik olarak

gerçekleştirme yeteneği, fiziksel düşünce aktarımı yönteminin gerektirdiğinden çok daha yüksek bir zihinsel gelişim düzeyi anlamına gelir , çünkü gönderici, bu eylemi kasıtlı olarak gerçekleştirmek için , belirli bir dereceye kadar öz farkındalığa sahip olmalıdır . zihinsel düzlem. İnsanlık şu an olduğundan daha fazla geliştiğinde , bu iletişim yöntemi muhtemelen yaygınlaşacaktır . Bugün hala Üstatlar tarafından öğrencilere talimat vermek için kullanılıyor ve onlar bunu onlara en karmaşık fikirleri özgürce ve kolayca iletme için kullanıyorlar .

10. Bölüm

Düşünce aktarımı (bilinç dışı)

ve 8. bölümlerde düşünce dalgalarının ve düşünce formlarının yaratılması ve bir dereceye kadar diğer insanlar üzerindeki etkileri konusunu ele aldık . Bu konunun son yönü, daha fazla araştırma için son derece önemlidir . Bu nedenle, önce tamamen veya kısmen bilinçsiz olan zihinsel aktarım yöntemini ele alacağız .

Yukarıda söylenenlere dayanarak , her insanın nereye giderse gitsin , arkasında bir düşünce izi bıraktığı açıktır . Örneğin, sokakta yürürken, sürekli olarak diğer insanların düşüncelerinden , kararsız ve belirsiz düşüncelerden oluşan bir denizin ortasındayız ; çevremizdeki tüm atmosfere doymuşlar .

Bir kişinin zihni bir süre boşta kalırsa , diğer insanlardan doğan bu "tortulu" düşünceler, çoğu durumda çok küçük bir etkiye sahip olarak onun içinden geçer , ancak bazen onu oldukça önemli ölçüde etkiler . Bazen böyle bir düşünce bir kişinin dikkatini çekebilir , böylece zihni onu yakalar ve bir veya iki saniyeliğine onu kendi haline getirir, ardından kişinin kendi düşüncesinin gücüyle desteklenerek pekiştirilir ve tekrar ana düşünceye taşınır . önce birini sonra diğerini etkileyebileceği dış dünya .

Bu nedenle insan, ara sıra aklına gelen düşünceden sorumlu tutulamaz , çünkü bu kendisine değil başkasına ait olabilir . Ancak onu özümserse , dikkatlice düşünürse ve sonra kendi düşünceleriyle pekiştirip gönderirse , bundan sorumludur.

Böyle bir karmakarışık durumda , farklı kaynaklardan alınan düşüncelerin kendi aralarında açık, kesin bir bağlantısı yoktur , ancak bunlardan biri pekala bir dizi çağrışımsal fikre neden olabilir ve böylece zihni bağımsız düşünmeye başlamasına neden olabilir . İnsanlar zihinlerini sürekli dolduran düşünce akışını inceleyecek olsalardı , kısa bir süre içinde zihinlerinden ne kadar çok boş, boş ve yararsız düşüncenin geçtiğini görünce muhtemelen şaşıracaktı . Tüm bu düşüncelerin sadece dörtte biri kişisel olarak onlara aittir. Çoğu durumda , bu düşünceler tamamen işe yaramaz ve genel olarak olumludan ziyade olumsuz bir çağrışım taşır .

Böylece insanlar , düşünceleriyle sürekli olarak birbirlerini etkilemekte , büyük bir kısmını belirli bir amaç olmaksızın dağıtmaktadırlar . Aslında kamuoyu genel olarak böyle gelişir , çünkü çoğunlukla bir düşünce aktarımıdır. Çoğu insan , acil konuları dikkatli bir şekilde değerlendirerek bu sonuca vardıkları

için değil , büyük çoğunluk böyle düşündüğü ve bu düşünceleri başkalarına aktardığı için yerleşik görüşler açısından düşünür . Yorulmak bilmez Düşünür'den doğan güçlü bir düşünce, zihinsel dünyaya taşınır ve alıcı, uygun şekilde uyumlu zihinler tarafından orada yakalanır . Bu titreşimi yeniden üretirler , düşünceyi güçlendirirler ve böylece diğer insanların zihinlerini etkileme sürecine yardımcı olurlar , bu sayede düşünce giderek daha güçlü hale gelir ve sonunda çok sayıda insanı etkiler .

Bu düşünce biçimlerini toplu olarak ele alırsak , ulusal ve ırksal öz-bilinç duygusuna ve sonuç olarak bu tür öz-bilincin doğasında var olan ön yargı ve ön yargılara yansıyan o muazzam etkinin nereden geldiğini kolayca anlayabiliriz. . Hepimiz belli fikirleri, millî ön yargıları, millete özgü dünya görüşünü , belirli düşünce ve duygu türlerini içinde barındıran bu düşünce yapılarının atmosferinde büyüdük ; hepsi bizi doğuştan ve hatta daha önce etkiler . Her şey ve herkes bu atmosferde görülür ve değerlendirilir , her düşünce az çok onun içinden süzülür ve hatta kendi zihinsel ve astral bedenlerimiz de onunla uyum içinde titreşir . Hemen hemen her insan bu atmosferden etkilenir : "kamuoyu" bir kez oluştuğundan sonra büyük çoğunluğun zihnine hükmeder , sürekli olarak beyne nüfuz eder ve onda uygun titreşimleri uyandırır . Uyku ve uyanıklık sırasında bu etkiler bizi sürekli etkiler ve bilinçaltımızın kendisi onları daha da etkili hale getirir . İnsanların çoğu , doğası gereği başlatıcı değil, alıcı olduğundan , kavradıkları düşüncenin pratikte otomatik yeniden-üreticileri olarak hareket ederler , bu sayede ulusal öz-bilinç atmosferi sürekli olarak yoğunlaşır ve zorlanır.

Bu durumun kaçınılmaz sonucu , bazı ulusların diğerlerinden izlenimler alarak , kendi frekans titreşimleriyle onları bir şekilde değiştirmesidir. Bu nedenle , farklı insanların gözlerinin önünde aynı gerçeklere sahip oldukları , ancak onlara zaten var olan kendi tahminlerini ve varsayımlarını ekleyerek, oldukça dürüst ve içten bir şekilde birbirlerini bu gerçekleri tahrif etmek ve dürüst olmayan yöntemler kullanmakla suçlamaya başlaması paradoksal bir fenomendir . Bu gerçek ve kaçınılmazlığı onlar tarafından anlaşılsaydı , o zaman birçok uluslararası çelişki bugün olduğundan çok daha kolay düzeltilebilir ve birçok savaştan da kaçınılabilirdi . O zaman her ulus "kişisel eşitliği" tanıyacak ve başkalarını farklı bir görüşe sahip olmakla suçlamak yerine, kendi görüşünde ısrar etmeden iki farklı görüşü uzlaştıran bir bakış açısı arayacak .

Çoğu insan , bu farklılıkları anlamak için en ufak bir girişimde bulunmaz ve onlar hakkında kendileri için hüküm vermeye bile cesaret edemezler , çünkü bu insanlar, kamuoyunu oluşturan o büyük düşünce biçimleri kitlesinin etkisinden kendilerini kurtaramazlar . Sonuç olarak, gerçeğin tamamını asla tam olarak göremezler ve varlığından haberdar bile olmazlar , bunun yerine söz konusu devasa düşünce biçimini benimsemekle yetinirler. Okültiste gelince, onun ilk görevi her şeye karşı net ve önyargısız bir görüş elde etmek ve gerçeği pek çok insanın sandığı gibi değil, olduğu gibi görme yeteneğini kazanmaktır.

Bu görüş netliğini elde etmek için sürekli uyanıklık gereklidir. Bu devasa akışkan düşünce bulutunun etkisinin nasıl tespit edileceğini bilmek, onun etkisine karşı nasıl savunulacağını bilmekle aynı şey değildir. Onun baskısı her yerde hissedilir ve büyük önem taşıyan konularda kendimizi ondan bağımsız görsek de, tüm önemsiz konularda bilinçsizce de olsa sürekli ona yöneliriz. Bizler bu bulutun baskısı

altında doğuyoruz - tıpkı atmosferin baskısı altında doğduğumuz gibi, her ikisinin de farkında olmasak da. Okültist, mutlaka bu etkiden tamamen kurtulmayı öğrenmeli ve gerçeği olduğu gibi, bu dev kolektif düşünce biçimlerinin bulanıklığı tarafından çarpılmamış olarak görmelidir.

Birikimli düşüncelerin etkisi, kişinin daha incelikli araçları üzerindeki etkileriyle sınırlı değildir. Yıkıcı türden düşünce formları, yıkıcı enerji olarak hareket eder ve genellikle fiziksel düzlemde tahribat yaratabilir; her türlü "kaza", doğal afetler, fırtınalar, kasırgalar, kasırgalar, depremler, seller ve benzerlerinin verimli bir kaynağıdır.

Savaşlara, devrimlere, her türlü toplumsal huzursuzluk ve huzursuzluğa neden olabilirler. Hastalık salgınları, suç salgınları, sıkıntı ve talihsizlik dönemleri - hepsi aynı nedenle açıklanabilir. Öfkenin düşünce biçimleri cinayetin işlenmesine katkıda bulunur. Böylece insanların kötü düşünceleri her yöne ve sayısız tezahürlerle kendilerine ve başkalarına tepki olarak kaos ve yıkım tohumları ekerler.

Bireylerin belirli düşüncelerinin ürettiği sonuçların değerlendirilmesine dönersek, o zaman öğrenci muhtemelen "Astral Beden" de bir bağıllık duygusunun taşmasıyla bahsedilen insan vücudu üzerinde yarattığı sonuçları tanımladığımızı hatırlayacaktır. örnek. Bu bağıllık *duygusuna genellikle* bağıllık *düşünceleri* eşlik eder ; kendilerine büyük miktarda astral madde çekerek, hem zihinsel hem de astral dünyada buna göre hareket ederler. Bu nedenle, gelişmiş bir kişi, aynı düşünce ve duygularla doğmuş diğer insanları kaçınılmaz olarak etkilemesi gereken bağıllık dalgalarının merkezi olarak hareket eder. Aynı şey şefkat, öfke, depresyon ve diğer tüm duygular için de geçerlidir.

Bu türden bir başka tipik örnek, öğretim görevlisi tarafından yayılan düşünce akımları ve dinleyicilerden gelen ve konuşmacının akımlarıyla bağlantı kuran anlayış ve onay akışlarıdır.

Dersler sırasında genellikle konuşmacının düşüncelerinin etkisinin dinleyicilerin zihinsel bedenlerinde karşılıklı sempati veya tepki uyandırması, böylece o sırada onu anlama yeteneği kazanmaları sık sık olur; ancak daha sonra bu etki zayıfladığında veya tamamen durduğunda, ilk başta kendilerine açık görünen şeyi algılama yeteneklerini kaybederler.

Öte yandan, eleştirel düşünce yekpare akışı kıran ve ona kafa karışıklığı getiren bir dizi karşıt titreşime neden olur. Bu nedenle, bu etkiyle karşılaşan her konuşmacı biraz şaşırır ve yoldan çıkar.

Kişi, belirli bir konuda bir kitap okurken, uyku sırasında veya fiziksel ölümden sonra, o sırada astral bedende olabilecek bu kitabın yazarının dikkatini düşünceleriyle çekebilir. Bu düşünceler yazarı öğrenciye çeker, böylece öğrenci yazarın düşünce biçimlerinin atmosferine dahil olur, bu durum yazarın fiziksel olarak öğrencinin yanında bulunması durumuna benzer.

Benzer şekilde, bir öğrencinin düşüncesi, aynı konuyu çalışan diğer insanların düşüncelerini kendisine çekebilir.

Bedensiz bir kişinin düşüncelerinin yaşayan insanlar üzerindeki etkisinin mükemmel bir örneği, bir kişinin örneğin bir cinayetten idam edilmesi ve diğer suçluları öldürmeye teşvik ederek bunun intikamını almasıdır. Zaman zaman toplumu sarsan aynı tip cinayetlerin patlak vermesinin açıklamalarından biri de bu olabilir .

etkisi özellikle belirgindir . Bir çocuğun fiziksel bedeninin alışılmadık derecede esnek olduğu ve kolayca şekillendiği bilinmektedir ve aynı onun astral ve zihinsel bedenleri için de geçerlidir . Zihinsel bedeni, başkalarının düşüncelerini sünger sular gibi emer ve onları yeniden üretemeyecek kadar genç olsa da , bu tohum yine de zamanı geldiğinde meyve verebilir . Bu nedenle, çocuğun erken yaşlardan itibaren bir asalet ve bencillik atmosferi ile çevrelenmesi ölçülemeyecek kadar önemlidir .

güzel, şeffaf, bulutsuz ruhlarının ve aurlarının, etrafındaki yetişkinlerin bencil, saf olmayan ve kutsal olmayan düşüncelerinin etkisiyle birkaç yıl sonra nasıl kirlendiğini, kirlendiğini ve karardığını görmek, bir kahin için dayanılmazdır . Yetişkinin karakteri biraz daha iyi olsaydı , çocuğun karakterinin ne kadar, radikal ve hızlı bir şekilde gelişeceğini yalnızca bir durugörü bilir .

düşüncelerine ve iradesine hükmetmeye çalışmak çok kötü olsa da , iyi niyetle haklı çıksa bile, düşünceleri bir kişinin iyi ve değerli niteliklerine odaklamakta yanlış bir şey yoktur (aslında çok iyidir). kişi - bu yalnızca iyi performansı artırmaya yol açar. Ve tam tersi, bir kişinin eksikliklerine veya kötü niteliklerine zihinsel olarak odaklanmak, istenmeyen eğilimleri güçlendirmek ve hatta daha önce var olmayan veya gizli bir durumda olan kötü nitelikleri geliştirmek anlamına gelir.

Basit bir örnek verelim. Bir kişi hakkında skandal dedikodu ve nahoş söylentiler yayan ve onu kıskançlıkla suçlayan bir grup insan hayal edin. Kurbanın zaten kıskançlık eğilimi varsa, o zaman, açık olduğu gibi, bu tür düşüncelerin baskısı altında, muazzam bir şekilde artacaktır; ve bu duygudan tamamen yoksun olsa bile, onun hayali suçluluğunu düşünen ve dedikodusu yapanlar, onu çok acımasızca kınadıkları bu hayali ahlaksızlığa itmek için ellerinden gelen her şeyi yaparlar.

Dedikodu ve skandalın verdiği zarar neredeyse ölçülemez ve öğrenci, Öğretmenin Ayaklarında kitabında bu kötü niyetli uygulamanın ne kadar güçlü bir şekilde kınandığını hatırlamalıdır. Gerçek bir okültist için eleştiri, modern eleştirinin onun kusurlarına saldırdığı aynı tutkuyla insanın asil doğasını ifşa etmeye ve yüceltmeye çalışan uygun biçimi almalıdır.

Dolayısıyla, iyi ya da kötü adına diğer insanları düşünce gücüyle etkileme olasılığı - ya da daha doğrusu kaçınılmazlığı - bunda ustalaşmaya karar verenlerin elinde güçlü bir araçtır.

Astromental imgeler, yani duygusal bir duygunun ilişkilendirildiği düşünce biçimleri, diğer insanlarla karmik bağlantılar kurmada önemsiz de olsa, ancak yine de dikkate değer bir rol oynar. İstisnai bir örnek olarak, bir kişinin zehirli nefret ve intikam dolu bir düşünce göndererek başka bir kişide onu öldürmeye iten bir dürtü oluşmasına yardımcı olduğunu varsayalım. Bu düşüncenin yaratıcısı, onu fiziksel düzlemde hiç görmemiş olmasına rağmen, suçu işleyen kişiyle kaçınılmaz olarak karma ile bağlantılı olacaktır.

Cehalet veya bilinçsizlik, karmik yasanın eylemini durdurmaz, bu nedenle kişi, fiziksel eylemlerinin yanı sıra düşünce ve duygularının meyvelerini de almalıdır.

Genel olarak, bir kişi tarafından yaratılan zihinsel imgeler, çoğunlukla gelecekteki çevresini aktif olarak etkiler. Bu şekilde, sonraki yaşamlarda insanları (hem iyi hem de kötü) birbirine bağlayan, ilişkilerimizden sorumlu olan, bize dostlar ve düşmanlar getiren, yaşam yoluna yardımcıları ve kötü niyetli kişiler gönderen bağlar oluşur - seven insanlar biz buna rağmen bu hayatta bu sevgiyi hak etmedik ya da bu hayatta böyle bir nefreti hak edecek hiçbir şey yapmamamıza rağmen onlar bizden nefret ediyor. Sonuç olarak, düşüncelerimiz doğrudan kendimize etki ederek sadece zihinsel ve ahlaki karakterimizi şekillendirmekle kalmaz, aynı zamanda diğer insanlar üzerindeki etkileri ile gelecekte onlarla ilişki kurmamıza yardımcı olur.

Kuşkusuz, kişi kendi etrafına aura oluşturan maddeden bir duvar örerek kendisini dış düşünce formlarının müdahalesinden büyük ölçüde koruyabilir. Gördüğümüz gibi, zihinsel madde bir düşünce dürtüsüne çok çabuk tepki verir ve kolayca arzu edilen herhangi bir şekle dönüştürülebilir. Astral Beden'de söylendiği gibi, aynı şey astral madde için de yapılabilir.

Bununla birlikte, nefsi müdafaa için böyle bir merminin kullanılması, bir dereceye kadar kişinin kendi zayıflığının kanıtıdır; en iyi koruma, sevgi akışının kudretli bir şekilde taşmasıyla tüm istenmeyen safsızlıkları ortadan kaldıracak olan iyi niyetin ve göz kamaştırıcı saflığın varlığıdır.

Meşru müdafaa için mermi kullanmanın gerekli olduğu durumlar şunlardır: 1) düzensiz bir kalabalığa karıştığınızda; 2) meditasyon sırasında; 3) yatmadan önce; 4) özel durumlarda, temel düşüncelerden oluşan zihinsel alanınıza girme olasılığı olduğunda. İkinci nokta 16. bölümde, üçüncü nokta 18. bölümde ve dördüncü nokta 13. bölümde ele alınacaktır.

Diğer insanlara yardım etmeye gelince, böyle bir koruyucu kabuğun oldukça etkili olduğu ortaya çıkar ve "görünmez yardımcı", kendini korumak veya korumak için yeterli güce sahip olmayan bir kişiye yardım etmek isterse, bunun paha biçilmez olduğuna çabucak ikna olur. inatçı "gezgin" düşüncelerin her yerde var olan kasırgasından.

Duygular dünyasında yaşayan hayvanlar, kuşkusuz, kendi türlerinin bireylerine uzaktan duygusal dürtüleri iletmek için telepatik bir yeteneğe sahiptir. Dahası, William J. Long'un mükemmel kitabı How Animals Talk'ta öne sürdüğü gibi , bu sessiz iletişim yönteminin tüm hayvanlar aleminin ortak dili olduğuna inanmak için her türlü neden var .

Hayvanların yaşamını inceleyen bu cesur ve yardımsever gözlemci, bunun pek çok örneğini veriyor. Yani, Don adında bir pasör, yanlış zamanda veya tuhaf bir saatte dönse bile sahibinin eve gideceğini her zaman biliyordu .

hafta sonlarının ne zaman geldiğini veya sahibinin onu ne zaman ormana götüreceğini de biliyordu . Ve

Watchman adlı bir başka köpek de , uzun süreli gözlemler sonucunda kurulduğu şekliyle , evden üç dört mil uzakta olan sahibiyle tam anlamıyla birkaç saniye sonra buluşmak için (ve tamamen farklı zamanlarda) sevinçle hazırlanmaya başladı. bu köpeğin çok arkadaş canlısı olduğu bir atın çektiği bir arabada eve gidiyordu.

Bir binicinin gerginliğinin veya korkusunun atına iletilme hızı her deneyimli binici tarafından iyi bilinir . Ayrıca , bir kurt yavrusu kavga ederse veya sürüden uzaklaşırsa , o zaman anne kurdun onu aramak ve devam ettirmek yerine sakince hareketsiz durduğu ve başını kaldırarak dikkatle baktığı yöne baktığı da tespit edilmiştir. kurt yavrusu ortadan kayboldu - ve aniden durdu, bir saniye tereddüt etti ve sonra sürüye doğru koştu. Aynı şekilde tilki de ses çıkarmadan her an ailesini yönetebilir ve onu tamamen kontrol edebilir; Yavruların yönüne bir bakış yeterlidir, çünkü anında oyunlarını durdururlar, bir deliğe saklanırlar ve anne avdan dönene kadar orada otururlar. Birkaç gün boyunca bir barınakta yatan yaralı bir kurdun, bu süre zarfında bir sürü tarafından öldürülen bir hayvanın kalıntılarına doğrudan geldiği bilinmektedir, ancak bu kalıntılar sekiz veya on mil uzakta olabilir ve doğal olarak hiçbir kurt yolu onlara gitmez. .

Ve Captain Rule'un gözlemlerine göre, bir ispermeçet balinasına zıpkınla vurduğu anda, on millik bir yarıçap içindeki diğer tüm ispermeçet balinaları, sanki onlar da zıpkınlanmış gibi kuyruk yüzgeçleriyle kuvvetli bir şekilde vurmaya başladı. Bazı yabani kuşlar, evin arka bahçesinde, tam da belirli sayıda başka kuşun orada beslendiği anda belirir ve başka hiçbir zaman görülmez. Sığırcıkların "kanatlı tatbikatı" ancak telepatik hipnozla açıklanabilecek bir olgudur. Aynı gözlem, cılbıt sürülerinin hareketi için de geçerlidir.

Pek çok avcı, ormana silahsız veya öldürme niyeti olmadan girerlerse, o zaman çoğu zaman birçok vahşi hayvanla karşılaştıklarına ve hatta onlara yaklaştıklarına ve silahlı ve arzuyla geldiklerinde bir kereden fazla ikna oldular. öldür, hayvanlar huzursuz oldu, şüphelendi ve yanına yaklaşmalarına izin vermedi. Heyecanın insandan hayvana aktarıldığını fark eden bir avcı, avlanırken kendi fiziksel ve zihinsel heyecanını bastırmaya başladı ve bu dersi öğrenmeden öncesine göre artık av peşinde koşmanın kendisi için çok daha kolay olduğuna ve geçerliliğine çabucak ikna oldu. Bu gerçeğin kendisi tarafından elde edilen kaplan derileri doğrulanmıştır.

Bahsedilen yazar daha da ileri gidiyor ve bazı Afrikalıların "chumfo" dediği, onlara tehlikenin ve diğer talihsizliklerin yaklaştığını bildiren doğru bir içgüdü olan yeteneğe sahip birçok Kızılderili ve diğer yerli halkların temsilcileriyle tanıştığını iddia ediyor. Bu, beş olağan duyunun her biri aracılığıyla bilgi elde etme olasılığını dışlar.

Özel olarak bu konuyla ve genel olarak hayvan yaşamıyla ilgilenen okuyucuların, William J. Long'un How Animals Talk ve diğer kitaplarını okumaları şiddetle tavsiye edilir.

Bölüm 11

Düşünce aktarımı (bilinçli) ve zihinsel şifa

Hemen hemen her iki kişinin - yeteri kadar zaman ve çaba harcarsa, net ve konsantre düşünebilirlerse - düşünce aktarımının varlığına ikna olmaları ve hatta bu sanatta oldukça başarılı olmaları mümkündür. Elbette bu konuda oldukça zengin bir literatür var, özellikle de Psikik Araştırmalar Derneği Protokolleri.

Bu iki deneyci, her ikisi için de uygun bir zaman üzerinde anlaşabilir, örneğin günde 10-15 dakikayı bu göreve ayırabilir. Herkes, elbette, kendisini herhangi bir şekilde izinsiz girişten veya müdahaleden korumalıdır. Biri düşüncelerini yansıtan veya ileten kişi rolünü, diğeri ise bu düşüncelerin alıcısı rolünü oynamalıdır; çoğu durumda, fazla pasif olma riskinden kaçınmak için rollerin tersine çevrilmesi arzu edilir; dahası, benzer bir şekilde, kimin daha iyi alma yeteneklerine sahip olduğu ve kimin - düşünceleri iletebileceği belirlenebilir.

Aktarıcı, soyut bir fikirden belirli bir nesnenin tanımına veya basit bir geometrik şekle kadar bir düşünceyi seçmeli ve ona odaklanmalı ve onu bir irade çabasıyla bir başkasına ifade etmeye çalışmalıdır. Zihnin tamamen konsantre olması gerektiğini, yani Patanjali'nin mecazi olarak yazdığı gibi "noktaya odaklanabilmesi" gerektiğini söylemeye değmez. Deneyimsiz bir kişinin çok uzun süre konsantre olmaya çalışmaması daha iyidir, çünkü dikkati dağılmaya veya dağılmaya başlayacak, bu da kötü bir alışkanlığın gelişmesine veya aşırı zorlamaya yol açacak, bu da yorgunluğa veya güç kaybına neden olacaktır. Birçoğu için saniyeler dakikalardan daha güvenlidir.

rahatsızlık bile dikkatini resepsiyondan uzaklaştıracak için olabildiğince rahat bir şekilde yerleşen alıcı , zihnini boşaltmalıdır (deneyimsiz bir kişi için oldukça zor bir görev, ancak "ustalık" kazanmış biri için oldukça basit bir görev) ve içinde ortaya çıkan düşünceleri fark etmeye başla , ortaya çıktıkça onları yaz ve sadece pasif kalmaya özen göster , hiçbir şeyi reddetme ve kendini hiçbir şeye zorlama .

Doğal olarak, verici ayrıca gönderdiği düşüncelerin bir kaydını tutmalıdır , böylece daha sonra uygun bir zamanda bu iki kayıt karşılaştırılabilir .

Deneyi yapanlar inanılmaz bir irade kullanma ve düşünce üzerinde kontrol etme kapasitesine sahip olmadıkça , böyle bir bağlantı birkaç hafta içinde veya en geç birkaç ay içinde kurulacaktır . Bu satırların yazarı bunu ilk denemede başarmayı başardı .

"Beyaz" okültizm öğrencisi , düşünce aktarımının olasılığına bir kez ikna olduğunda , yukarıda açıklanan gibi akademik deneylerle yetinmemeli veya arkadaşlarına yalnızca onlar için yararlı olabilecek, ancak yararsız olan hayırsever düşünceleri göndermemelidir . çoğu insan için Hayır, düşüncelerinin gücünü çok daha fazla kullanmalıdır .

Örnek olarak , bir öğrencinin içki gibi bir bağımlılığın pençesinde olan bir kişiye yardım etmek istediğini hayal edin . Önce koğuşunun zihninin hangi saatlerde , örneğin yatmaya gittiği saatte, hiçbir şeyle meşgul olmadığını öğrenmesi gerekir . Uyursa, bu durum telkin için daha da uygundur.

Bu sırada öğrenci, koğuşun tam önünde oturduğunu hayal ederek tamamen yalnız olmalıdır. Çok temiz bir görüntü bu durumda çok da şart değil ama görüntü net, canlı ve detaylı olursa süreç daha verimli ilerleyecektir.

Hasta uykuda ise kendisini düşünen kişiye çekilecek ve kendi yarattığı imajını canlandıracaktır.

Daha sonra öğrenci, zihnini tamamen konsantre halde tutarak, dikkatini bu görüntüye odaklar ve hastanın zihnine kazımak istediği düşünceleri ona iletir. Sanki ona argümanlarını veriyor ya da kelimelerle hitap ediyormuş gibi, onları saf zihinsel imgeler biçiminde sunmalıdır.

Hastanın iradesini hiçbir şekilde kontrol etmeye çalışmamaya özen gösterilmelidir; Yalnızca, zihnine ve duygularına hitap ederek doğru niyeti oluşturmaya yardımcı olabilecek ve onu bu niyeti eyleme geçirmeye sevk edebilecek fikirleri zihne yerleştirmek için çaba gösterilmelidir.

Ona belirli bir hareket tarzı empoze edilmeye çalışılırsa ve bu girişim başarılı olursa, o zaman bile hiçbir şey olmasa da çok az şey başılır. Çünkü her şeyden önce, zorlamanın zihni üzerindeki zayıflatıcı etkisi, onu kurtaran yanlış davranıştan çok, ona zarar verebilir. İkinci olarak, nefesine düşkünlüğe yönelik zihinsel eğilim, bu özel hoşgörü biçiminin önüne herhangi bir engel konularak değiştirilemez. Bir yönde bir engelle karşıladıktan sonra başka birini bulacak ve yeni kötülük eskisini tamamlayacaktır. Bu nedenle, iradesinin tezahürünü yumuşatmaya zorla zorlanan bir adam, hapse atılmış gibi ahlaksızlıktan kurtulamaz.

Bu pratik düşüncüyü hesaba katmadan bile, bir kişinin iradesini bir başkasına, ona doğru şeyi yaptırma niyetiyle de olsa empoze etmeye çalışması temelde yanlıştır. Gerçek gelişmeye dış zorlama yardımcı olamaz; zihin ikna edilmeli ve duygular yüceltilmeli ve arındırılmalıdır - ancak o zaman gerçek faydalar elde edilebilir.

Öğrenci düşüncesine biraz yardım etmek isterse, o da benzer şekilde davranmalıdır. 8. bölümde belirtildiği gibi, genel bir savunma mekanizması olarak uygulanan komşunun iyiliğine yönelik güçlü bir istek, düşüncenin gücü oranında bir süre düşünce formu şeklinde onda kalacak ve onu kötülüklerden koruyacaktır. , düşmanca düşüncelerden bir bariyer görevi görmek ve hatta onu fiziksel tehlikeden korumak. Kendisine gönderilen huzurlu ve rahatlatıcı bir düşünce, zihnini yatıştırır ve sakinleştirir, konunun etrafına bir sakinlik havası yayar.

Bu nedenle, düşünce aktarımının, şifacıdan hastaya güçlü hayırsever düşüncelerin aktarılmasını gerektiren zihinsel iyileşme ile doğrudan ilişkili olduğu açıktır. Bunun örnekleri, Hristiyan Bilimi, Zihinsel Bilim, zihinsel şifa ve benzeri olgulardır.

Kişiye sağlıklı olduğu telkin edilerek tedavi edilmeye çalışılan bu tür yöntemlerde hipnotik telkinlere sıklıkla başvurulur. Bir kişinin zihinsel, astral ve eterik bedenleri birbiriyle o kadar bağlantılıdır ki, eğer bir kişi kendini sağlıklı olduğuna zihinsel olarak ikna ederse, zihni bedeni zihinsel durumuyla uyumlu hale getirebilir ve böylece iyileşmeyi destekleyebilir.

E.P. Blavatsky, bir kişiyi sarhoşluk alışkanlığından kurtarmak için hipnoz kullanmanın oldukça doğal ve hatta akılcıca olduğunu düşünüyor - doğal olarak, şıfacının bu alışkanlığı iptal edebilecek ve hastanın iradesini bu kötülükle savaşmaya yönlendirmek için zgr bırakabilecek kadar bilgi sahibi olması koşuluyla. . Hastanın iradesi, sarhoşluğa olan bağımlılığı nedeniyle felç olur ve hipnozcu, bu iradeyi bir iyileşme ve yeniden kabul yoluna yönlendirmek için hipnozun gücünü geçici bir araç olarak kullanır.

Sinir sistemi, ruhsal güçleri fiziksel düzlemde ifade etmeye adapte edildiğinden, sinir hastalıkları irade gücünün en yüksek verimlilikle kullanılabileceği alandır. En hızlı sonuç kişinin önce iradesini sempatik sisteme yönlendirmesiyle elde edilebilir, çünkü bu sistem arzu biçimindeki irade yönüyle, beyin omurilik sistemi ise bilgi ve saf irade yönüyle doğrudan ilişkilidir.

şıfacının önce hastanın tam olarak neden acı çektiğini bulmasını, hastalıklı organı görselleştirmesini ve ardından olması gerektiği gibi, yani sağlıklı olduğunu hayal etmesini gerektiren başka bir şıfa yöntemi vardır. Daha sonra yarattığı zihinsel formun içine astral maddeyi inşa eder, manyetizma kuvvetiyle onu eterik madde haline yoğunlaştırır ve son olarak da bu amaçla malzemeleri kullanarak gaz, sıvı ve katı maddeler gibi daha yoğun maddelere getirir. vücutta mevcut veya, dezavantajları durumunda dışarıdan tedarik edilir.

Açıkçası, bu yöntem en azından biraz insan anatomisi ve fizyolojisi bilgisi gerektirir; ancak şıfacı çok ileri bir evrim aşamasına ulaşmışsa, o zaman fiziksel bilinç düzeyinde bu bilgi eksikliği nedeniyle iradesi daha yüksek planlardan yönlendirilebilir.

Bu şıfa yöntemiyle, örneğin yukarıda yazdığımız sempatik sistemle çalışma yöntemi gibi uygulaması daha kolay ve dolayısıyla daha yaygın olan yöntemleri kullanırken ortaya çıkan bir tehlike yoktur.

Bununla birlikte, irade gücüyle iyileştirmede bazı tehlikeler de vardır - hastalığı daha yüksek bir organa aktarma tehlikesi. Hastalık genellikle daha yüksek planlarda var olan bazı kötülüklerin nihai sonucudur ve onu zorla yavaşlatıp daha süptil bir organa aktarmaktansa kendi kendini yenmesine izin vermek daha iyidir.

Hastalık kötü niyetli bir arzu veya düşüncenin sonucuysa, ruhsal ilaçlarda olduğu gibi sorunu bir st boyuta taşımadığı için fiziksel zmler yerine ruhsal zmler tercih edilmelidir. Sonuç olarak, bu amaç için en uygun yöntem, fiziksel bir yöntem olduğu için mesmerizmdir (bkz. "Eterik ift", bölüm 18).

En iyi şıfa yöntemi, astral ve mental bedenlerin mkemmел uyumunu sağlamaktır; ancak bu yöntem daha zordur ve iradenin uygulanması yöntemi kadar hızlı değildir. Duyguların ve zihnın sağlığı, fiziksel

sağlığa yol açar ve zihni tamamen saf ve dengeli olan bir kişi, bazı işlenmemiş karması olsa bile - veya başkaları tarafından yaratılan uyumsuzluğu üstlenmiş olsa bile - yeni bedensel hastalıklardan muzdarip olmayacaktır.

Elbette, düşünce gücünün kullanıldığı başka şifa yöntemleri de vardır, çünkü zihin, Evren'in büyük, güçlü yaratıcı gücüdür ve insanda insanken ilahi olarak görünür; ve zihin yaratma yeteneğine sahip olduğundan, aynı zamanda geri yükleme de yapabilir, bu nedenle, herhangi bir saldırının olduğu yerde, zihin güçlerini iyileşmeye çevirebilir.

Bu arada, "büyüleme gücünün" (bkz. "Astral beden") saf ve parlak bir görüntü yaratmaktan ve ardından onu başka bir kişinin zihin alanına yansıtmaktan başka bir şey olmadığını geçerken not ediyoruz.

Dua ile bir kişiye yapılan yardım, doğası gereği, az önce anlatılana çok benzer; ancak, sıradan hayırsever düşüncelerle karşılaştırıldığında duanın etkinliği, genellikle yalnızca, dindar bir müminin duasına koyduğu daha büyük konsantrasyon ve yoğunlukla elde edilir. Ancak benzer sonuçlar, dua kullanılmadan konsantrasyon ve yoğunlukla elde edilebilir. Öğrenci, burada yalnızca dua eden kişinin düşünce gücünün uyguladığı duanın etkisinden bahsettiğimizi anlamalıdır. Bununla birlikte, elbette dua yoluyla başka sonuçlar da elde edilebilir: onun yardımıyla, çok gelişmiş bir kişinin, süper insanın ve hatta insan olmayan zihnin dikkati çekilebilir ve daha güçlü bir gücü veya enerjiyi doğrudan kişiye yönlendirebilirler. Velinimetinin dua ettiği. Ancak bu tür "duaya verilen cevaplar" burada doğrudan ele alınmayacaktır.

Düşüncenin yaşayanlar için yapabileceği şey, "ölüler" için de yapılabilir. Astral Beden'de işaret edildiği gibi, insan öldükten sonra dikkatini içe çevirme eğilimindedir ve dış dünyadan çok duygu ve zihin dünyasında yaşar. Ve arzu unsuru tarafından yeniden inşa edilen astral beden, zihinsel enerjileri bloke etmeye ve onların dışarıda ifade edilmesini engellemeye çalışır.

Bununla birlikte, enerjileri dışa yönlendirilmiş bir kişi, zihinsel dünyadan gelen etkilere karşı giderek daha fazla alıcı hale gelir, bu nedenle, şu anda, Dünya'da olduğundan çok daha verimli bir şekilde ona yardım edilebilir, tavsiye verilebilir veya teşvik edilebilir.

Ölümden sonraki dünyada, sevgi dolu bir düşünce, burada olduğu gibi duyuları etkiler - şefkatli bir söz veya nazik bir okşama. Bu nedenle, başka bir dünyaya giden herkese, onun hızlı "cennete" geçişine katkıda bulunan sevgi dolu, hayırsever düşünceler eşlik etmelidir. Sırf ölümden sonra diğer tarafa geçmelerine nasıl yardım edeceklerini bilen arkadaşları olmadığı için çok fazla insan ara aşamada olması gerekenden çok daha uzun süre takılıp kalıyor.

Büyük dinlerin kurucuları olan okültistler, Dünya'da kalanların başka bir dünyaya gidenlere dua ettiği bir hizmeti çok akıllıca kurdular. Yani Hinduların shraddha'sı var ve Hristiyanların "ölüler" için ayinleri ve duaları var.

ters yönde , yani bedensiz olanlardan fiziksel olarak canlı olanlara aktarmak mümkündür . Yani, örneğin, bir öğretim görevlisinin herhangi bir konu hakkındaki güçlü düşüncesi, bu konuyla ilgilenen bedensiz varlıkların dikkatini çekebilir ; aslında seyircilerin çoğu fiziksel bedende değil astralde olan pek çok insandan oluşur .

Bazen bu ziyaretçilerden biri konu hakkında öğretim görevlisinden çok daha fazla şey biliyor, bu durumda ikincisine öneriler veya canlı resimlerle yardımcı olabilir . Eğer öğretim görevlisi kahin ise , yardımcısını görebilir ve yeni fikirler onun önünde daha ince maddeler halinde gerçekleşebilir . Eğer bu yeteneğe sahip değilse, o zaman asistanın fikirleri doğrudan öğretim görevlisinin beynine işlemesi muhtemeldir , bu durumda o, büyük olasılıkla onları kendisine ait olarak görecektir.

Bu tür bir yardım genellikle "görünmez yardımcılar" tarafından sağlanır (bkz. "Astral beden").

Bir grup insan tarafından belirli bir hedefe ulaşmak için kasıtlı olarak kullanılan kolektif düşünce gücü , hem okültistler hem de zihnin daha derin bilimine aşına olanlar tarafından iyi bilinen bir olgudur. Bu nedenle, Hristiyanlıkta, yoğunlaşmış düşünceyi güçlendirerek belirli bir bölgeyi müjdelemek için bir misyonun gönderilmesinden önce gelen bir gelenek vardır. Böylece bu bölgede öğretinin yayılmasına elverişli bir ortam yaratılır ve alıcı bir zihne sahip insanların kendilerine verilen talimatları algılaması için verimli, verimli bir zemin hazırlanır.

Roma Katolik Kilisesi'nin düşünceli emirleri, tıpkı Hindu ve Budist inançlarına bağlı münzeviler gibi, düşünerek pek çok iyi ve yararlı şey yapar.

Hâlbuki ihsan ve pak bir aklın dünyanın hayrına çalıştığı, asil, yüce düşüncelerle onu tasfiye etmeye çalıştığı yerde, insan adına somut bir hizmet yapılmış olur ve yalnız düşünen kişi, onu yüceltenlerden olur. bu dünya.

Bir kişinin zihinsel atmosferinin bir başkası üzerindeki etkili etkisinin (kısmen bilinçli ve kısmen bilinçsiz olarak sınıflandırabileceğimiz) başka bir örneği, manevi bir akıl hocası veya guru tarafından yönetilen müritler veya şelalar topluluğudur.

Doğu'da, öğrencinin en anlamlı ve etkili öğrenmesinin ancak sürekli bir öğretmenin huzurunda yaşadığı ve onun aurasında yıkandığı zaman elde edildiği uzun zamandır kabul edilmektedir. Öğretmenin çeşitli araçlarının tümü sabit bir frekansta titreşir ve bu titreşim, öğrencinin koruyabileceğinden hem daha güçlü, hem daha yüksek hem de daha düzenlidir, ancak öğrenci bazen birkaç dakikalığına aynı düzeye ulaşabilir. Ancak öğretmenin düşünce dalgalarının sürekli baskısı, öğrencinin düşünce dalgalarını yavaş yavaş öğretmenin seviyesine yükseltir. Neler olup bittiğine dair kaba bir analogi, müzikal öğrenme sürecinden ödünç alınabilir. Müzik kulağı henüz gelişmemiş bir kişinin bir şarkıyı tek başına doğru aralıklarla söylemesi zordur, ancak sesi daha güçlü, iyi eğitilmiş ve iyi eğitilmiş bir başkasına katılırsa işi çok kolaylaşır.

Önemli olan, öğretmen baskın notasının her zaman öğrenciyi hem gündüz hem de gece etkileyecek şekilde, her ikisinin de özel bir düşüncesini gerektirmeden çalmasıdır. Böylece öğrencinin ince iletkenlerini doğru yönde geliştirme süreci büyük ölçüde kolaylaştırılır.

Tamamen otomatik ve amaçsızca hareket eden sıradan bir insan, ruhsal öğretmenin dikkatlice yönlendirilmiş etkisinin yüzde birini bile uygulayamaz. Bununla birlikte, çok sayıda insan, bireysel güç eksikliğini bir dereceye kadar telafi edebilir, böylece komşularımızın fikir ve duygularının üzerimizde uyguladığı sürekli, ancak görünmez baskı, çoğu zaman farkında olmadan birçok önyargıyı benimsememize yol açar. Irk ve ulusun zihinsel etkisini incelediğimiz bir önceki bölümde daha önce yaptığımız gibi.

"Kabul edilen" öğrenci, Üstad'ın düşüncesiyle o kadar yakın bir bağlantı içindedir ki, Üstad'ın konuyla ilgili ne düşündüğünü ilk elden görerek istediği zaman çalışabilir; bu genellikle onun hata yapmasını engeller. Öğretmen herhangi bir zamanda öğrenciye bir öneri veya mesaj şeklinde bir düşünce iletebilir. Örneğin, bir öğrenci bir mektup yazarsa veya bir ders verirse, Öğretmen bilinçaltında bunun farkındadır ve her an öğrencinin zihnine mektuba dahil edeceği veya ders sırasında kullanacağı bir cümle yerleştirebilir. Öğrencinin ilk aşamalarında, öğrenci genellikle bunun farkında bile değildir ve fikirlerin kendi zihninde kendiliğinden ortaya çıktığına inanır, ancak kısa süre sonra Üstadın düşüncesini tanımayı öğrenir. Prensipte olarak, bunu kesinlikle öğrenmesi çok, çok arzu edilir, çünkü astral ve zihinsel planlarda, en iyi niyetlerle ve en dostça şekilde ona benzer önerileri göndermeye her zaman hazır olan birçok varlık vardır, dolayısıyla nereden geldiklerini ve kim tarafından verildiklerini tanımayı öğrenme ihtiyacı doğar.

Bölüm 12

düşünce merkezleri

Zihinsel dünyada kesin olarak yerleştirilmiş belirli düşünce merkezleri vardır; özünde bunlar, tıpkı aynı dili konuşan insanların birbirlerini çekmesi gibi, titreşimlerin benzerliği yöntemiyle düşüncelerin çekildiği uzaydaki yerlerdir. Belirli bir konunun düşünceleri, bu merkezlere bir mıknatıs gibi çekilir, bağlantılı ve tutarsız, doğru ve yanlış herhangi bir sayıda fikri emer, bu nedenle merkez, bu konunun gelen tüm düşünce hatları için bir tür odak noktası görevi görür . ve bunlar da milyonlarca iş parçacığıyla her türden başka varlıkla bağlantılıdır.

Örneğin, felsefi düşüncenin, genel felsefi fikirlerle ilişkili alt bölümlerle birlikte iyi tanımlanmış bir alanı vardır ; tüm bu merkezler , çeşitli felsefe sistemlerinin nasıl birbirine bağlı olduğunu gösteren, her türden çok ilginç iç ilişkilerle kendi aralarında birleşmiştir . Bu tür fikir koleksiyonları, konu hakkında şimdiye kadar düşünülmüş her şeyi içerir.

Derin düşünen her insan, diyelim ki bir filozof, bu girdap grubuyla temasa geçer . İster uykuda ister "ölü " olsun , zihinsel bedeninin içindeyse , zihinsel düzlemin karşılık gelen kısmına mekansal olarak çekilir . Hala bağlı olabileceği fiziksel beden buna müdahale ederse, o zaman bir veya daha fazla girdapla

sempatik bir titreşim durumuna girer ve özümseyebildiği her şeyi oradan alır; ancak bu süreç, gerçekten içine girmesinden daha zor olacaktır .

Dramaturji ya da kurmaca için özel bir merkez yoktur , ama romantik düşünce olarak adlandırılabilir şey için bütün bir bölge vardır ; bir yanda birbiriyle ilişkili çok sayıda kararsız ama canlı kombinasyonlar da dahil olmak üzere, geniş ama oldukça belirsiz tanımlanmış bir biçimler grubu. ilişki ile cinsiyetler, diğer yandan - ortaçağ şövalyeliğine özgü duygular ve üçüncüsü - birçok kurgu ve peri masalı.

Düşünce merkezlerinin insanlar üzerindeki etkisi, koyun gibi sürü halinde düşünmelerinin sebeplerinden biridir; çünkü zihniyeti gelişmemiş tembel bir kişi için, birinden hazır bir düşünceyi kabul etmek, konuyu araştırmak ve kendisi için herhangi bir sonuç çıkarmak gibi zihinsel bir çalışma yapmaktan çok daha kolaydır.

Astral dünyada karşılık gelen fenomen biraz farklı bir şekilde ilerler. Duygusal formlar bir dünya merkezine akın etmez, aynı doğadaki diğer komşu formlarla birleşir; bu nedenle, devasa ve çok güçlü duygu "blokları" neredeyse her yerde yüzüyor ve bir kişi onlarla çok hızlı bir şekilde temasa geçebilir ve onların etkisini deneyimleyebilir. Bu tür bir etkiye örnek olarak panik, manik öfke, melankoli vb. Bu tür istenmeyen duygu akımları kişiyi göbek çakrası yoluyla istila eder. Ancak benzer şekilde, kişi kalp çakrası aracılığıyla hareket eden asil duyguların faydalı etkilerini de deneyimleyebilir.

Bu düşünce depolarının kabul edilebilir bir tanımını yapmak zordur; her düşünce kendi yolunu çizerek bu düzlemin maddesinde yolunu bulur. Böylece bir kez oluşturulduktan sonra açık kalır veya oldukça hızlı bir şekilde yeniden açılabilir ve her yeni çabayla parçacıkları yeniden canlanır. Çaba, ilk düşünce çizgisinin genel yönü ile işaretleniyorsa, bu çizgiye uyum sağlamak ve onu takip etmek, kendisine ne kadar yakın veya paralel olursa olsun, biraz farklı bir çizgiyi "kesmekten" çok daha kolaydır. zaten var olan.

Bu düşünce merkezlerinin içeriği, elbette, herhangi bir sıradan düşünürün dikkatini çekmeye yetecek kadar fazladır. Yeterince güçlü olanlar ve arayışlarında sebat edenler için, bu merkezlerle ilgili başka olasılıklar da vardır.

Birincisi, bu merkezlerin gücünü üretenlerin zihnine bu merkezler aracılığıyla dokunmak için bir fırsattır. Bu nedenle, güç, tutku, şevk, gerekli saygı ve öğrenme arzusu ile donatılmış biri, gerçekten de geçmişin büyük düşünürlerinin ayaklarına kapanabilir ve onlardan hayatın önemli sorunlarının çözümünü öğrenebilir. Böylece herhangi bir kişi, zihinsel merkezdeki çeşitli düşünce formlarını psikometrik olarak okuyabilir ve izlerini takip ederek titreşimle bağlı olduğu düşünörlere ulaşabilir ve onlardan diğer bilgileri alabilir.

İkincisi, kendi içinde hakikat diye bir şey vardır. Ya da bu fikir kavranamayacak kadar soyutsa, Güneş Logos'un zihninde mevcut olan bir hakikat kavramı olduğu ve şuurunun birlik mertebesine ulaşmış herkesin İlahi şuurla birlik mertebesine ulaştığı söylenebilir. (bu seviyeden aşağı olmamak üzere) bu

düşünce ile iletişime geçebilir. . Ancak bu düşüncenin bir düzlemde diğerine atılan yansımalarının, alçaldıkça silikleştiği görülür. Ve bu yansımaların çok azı, düşüncesi onlarla buluşmaya çalışan kişinin ulaşabileceği bir yerdedir.

Bir başka ilginç önerme de bu zihinsel merkezlerin var olduğu gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Birçok farklı düşünürün, aynı fikirlerin peşinde aynı zihinsel bölgeye aynı anda çekilebileceği açıktır. Böyle bir durumda, fiziksel dünyada ifade ettikleri fikirlerin çakışması ve bilgisizlik ya da intihal ile suçlanmaları oldukça olasıdır. Doğru, bu çok nadiren oluyor - esas olarak beyinleri yüksek planlarda öğrenilen bir şeyi nispeten nadiren algılayan insanların beyin maddesinin yoğunluğu nedeniyle.

Bu fenomen sadece edebiyat alanında değil, aynı zamanda buluş alanında da meydana gelir ve patent ofisinde çalışanlar, çoğu zaman aynı icatların neredeyse aynı anda ortaya çıktığının farkındadır.

Ek olarak, yazarlar Akaşık Kayıtlardan bazı fikirler ödünç alabilirler; ancak konumuzun bu yönü daha sonraki bir bölümde ele alınacaktır.

Bölüm 13

Fiziksel veya uyanmış bilinç

Bu bölümde , zihinsel bedenin sıradan , "uyanmış" bilinç durumunda, yani günlük fiziksel yaşamda nasıl davrandığına ve kullanıldığına bakacağız .

Daha fazla rahatlık için, zihinsel bedenin fiziksel yaşamdaki doğasını ve işlevlerini belirleyen bu üç faktörü sırayla, tek tek ele alacağız , yani 1) fiziksel yaşam; 2) duygusal yaşam; ve 3) zihinsel yaşam.

1. fiziksel yaşam

Astral Beden, Bölüm 8'de, astral bedeni etkileyen fiziksel yaşam faktörleri listelenmiş ve açıklanmıştır . Ancak, çoğu , gerekli değişiklikler yapılarak ⁶, zihinsel beden için de geçerlidir . Bu nedenle, burada tüm bu faktörlerin ayrıntılarını vermeyeceğiz , sadece kısaca hatırlayacağız ve gerektiğinde en az yorum yapacağız .

Fiziksel bedenin her parçasının karşılık gelen bir astral ve zihinsel karşılığı vardır , bu sayede kaba ve saf olmayan fiziksel beden , zihinsel bedeni de aynı derecede kaba ve saf olmayan hale getirme eğilimindedir .

bakış açısına göre , zihinsel maddenin yedi seviyesi, fiziksel (ve astral) maddenin yedi seviyesine karşılık gelir ; dolayısıyla zihinsel bedenin özellikle fiziksel maddenin dört durumundan -katı, sıvı, gaz ve eterik- etkilendiği sonucu çıkar .

⁶ Gerekli değişiklikler ile; ilgili farklılıklara tabidir (*lat.*)

Öğrenci, doğal olarak, kaba zihinsel madde düzeylerinden oluşan zihinsel bedenin buna göre kaba düşünce türlerine ince düşünce türlerinden çok daha hızlı yanıt vereceğini anlamalıdır.

Bu anlamda kaba yiyecek ve içecekler, kaba bir zihinsel bedene yol açar. Et, alkol, tütün fiziksel, astral ve zihinsel bedenler için zararlıdır. Aynısı hemen hemen tüm ilaçlar için geçerlidir. Afyon gibi bir ilaç ağrıyı gidermek amacıyla kullanılıyorsa, o zaman çok küçük dozlarda ve mümkün olduğunca seyrek tüketilmelidir. Bunu bilen bir insan, afyonun fizik bedende istenilen etkiyi yaptıktan sonra ruh ve astral beden üzerindeki zararlı etkilerini ortadan kaldırabilir.

Dahası, et ve alkolle beslenen beden, yüksek bilinç ortaya çıktıkça sağlığını kaybetmeye en yatkındır; dolayısıyla, sonuç olarak, kısmen yüksek bilincin kendisini et ürünleri ve alkolle zehirlenmiş bedenler aracılığıyla ifade etmeye çalışmasına borçlu olan sinir hastalıkları ortaya çıkar.

Yüksek dünyalardaki her türlü pislik, gözlem için fiziksel dünyada olduğundan daha erişilebilirdir. Bunlar, örneğin, fiziksel beden tarafından sürekli olarak istenmeyen bir durum olan görünmez ter şeklinde dışarı atılan kullanılmış maddenin zihinsel ve astral atıklarıdır.

Astral ve mental bedenini düzenli tutmak isteyen herkes, mümkün olduğunca yüksek, sert ve ani seslerden kaçınmalıdır. Bu, okült öğrencinin büyük sanayi şehirlerinde yaşamamasının ve plastik astral ve zihinsel bedenleri sürekli gürültülerden en zararlı şekilde etkilenen çocukların yaşamamasının nedenlerinden biridir. Gürültünün zihinsel beden üzerindeki kümülatif etkisi, bir yorgunluk hissine ve net bir şekilde düşünememeye neden olur.

Bir kişiyi çevreleyen neredeyse tüm çevre, onun zihinsel bedenini etkiler. Örneğin, odasının duvarında asılı olan resimlerden etkilenir ve sadece belirli fikirleri somutlaştırdıkları ve sürekli olarak ifade ettikleri için değil, aynı zamanda onları boyayan sanatçı yaratılarına kendisinin bir parçası olduğu için yatırım yaptı. içsel düşünceler ve duygular.

Kitaplar, düşünce biçimlerinin en güçlü merkezleridir ve bir kişinin yaşamı üzerindeki görünmez etkileri genellikle en etkili olanıdır. Bu nedenle, hoş olmayan veya istenmeyen nitelikteki kitapları rafınızda tutmak akıllıca değildir.

Tılsımlar ve muskalar da bir kişinin hayatını bir ölçüde etkiler. The Etheric Double ve The Astral Body kitaplarında zaten tanımlanmışlardır. Kısacası, iki şekilde hareket ederler: 1) kendi alışılmadık derecede elverişli ve yararlı dalgalarını yayarlar; 2) tılsımın varlığı ve amacı hakkındaki bilgi, sahibinde inanç ve cesaret uyandırır ve böylece yedek iradeye hitap eder.

Tılsım yaratıcısıyla "bağlıysa" ve tılsımın sahibi zihinsel olarak ustaya hitap ederse, ikincisinin egosu yanıt verecek ve tılsımın titreşimlerini daha da ağır düşüncesinin güçlü bir dalgasıyla güçlendirecektir.

Bu nedenle, manyetizma ile son derece yüklü bir tılsım, bir kişiye paha biçilmez bir yardım

sağlayabilir, fiziksel olduğu kadar duygusal ve zihinsel doğanın da ustalaşmasına katkıda bulunabilir; ile. Bazı insanlar tılsım gibi şeyleri hor görürler, bazıları ise tam tersine, okülte giden yolu o kadar çetrefilli ve sıkıcı bulurlar ki, onun sunduğu herhangi bir yardımdan yararlanmaktan memnuniyet duyarlar.

Gezegendeki en güçlü tılsım muhtemelen Shambhala'da tutulan ve inisiyasyonlarda ve diğer özel günlerde kullanılan Güç Çubuğudur.

kendisini çevreleyen renklerden ve renklerden de etkilenir . Çünkü, tıpkı bir duygu veya düşüncenin süptil maddede bir miktar renk yaratması gibi , buna bağlı olarak, fiziksel düzlemde belirli bir rengin varlığı (örneğin, nesnelerin veya nesnelerin rengi), uyanmaya çalışan bir kişi üzerinde sürekli bir baskı uygular . onda bu renge karşılık gelen bir duygu veya düşünce. Bu, örneğin, duruma uygun yüce bir ruh hali ve duygu uyandırma çabasıyla Hristiyan kilisesinin belirli seçilmiş renklerin - sunak alınlıklarında, giysilerde vb. - rasyonel kullanımını açıklar.

Bir insan, evinin duvarlarından ve mobilyalarından etkilenir, çünkü düşünce ve duygularıyla bilinçsizce yakındaki nesneleri mıknatıslar, böylece onlara benzer düşünce ve duyguları hem kendisine hem de maruz kalan herhangi bir kişiye ilham verme gücü bahşedilir. onların etkisi. İyi bilindiği gibi, bu tür olayların çarpıcı vakaları hapisane hücrelerinde ve benzeri yerlerde meydana gelir.

Atmosferin tam anlamıyla yüksek frekanslarda titreştiği sözde "kutsal yerlerin" lütfu buradan gelir. Meditasyon ve yüce düşünceler için özel olarak ayrılmış bir oda, kısa sürede çevredeki atmosferden daha saf ve rafine bir atmosferle dolar ve zeki öğrenci bu durumu hem kendi yararına hem de başkalarının yardımını için kullanır.

Böyle bir düşünce gücünün etkisine örnek olarak, kendilerine "talihsiz" olarak ün yapmış bazı gemiler veya mekanizmalar hizmet edebilir. Ve art arda ve görünürde hiçbir sebep olmaksızın, talihsizliklerin birbiri ardına meydana geldiği tartışılmaz durumlar, bu tür örnekler olarak hizmet edebilir.

Gemiler söz konusu olduğunda, bu etki genellikle mürettebatının geminin yapımcısına, sahibine veya kaptanına karşı güçlü bir nefret duygusuna sahip olmasından kaynaklanır. Duygular kendi başlarına gerçek bir belaya veya talihsizliğe neden olmak için muhtemelen yeterli olmasa da, her geminin hayatında, bir kazanın sadece mürettebatın uyanıklığı, tedbiri ve sağduyusu nedeniyle meydana gelmediği, ancak buna değer olduğu birçok durum vardır. Bir an için tereddüt edin, rahatlayın veya gardınızı indirin ve bu, felaketi tetiklemeye yeter.

Böyle bir kitlesel düşünce formu, yukarıda belirtildiği gibi, denizcilerde anlık bir dikkat kaybına veya anlık bir kafa karışıklığına neden olacak kadar etkilidir; ve bu, biriken öfkenin hareket ettiği en kolay "yol" olarak ortaya çıkıyor.

Doğal olarak, bunun tersi de geçerlidir ve kullananların iyimser düşünceleri yardımıyla, malzeme ve diğer nesnelerin etrafında sağlıklı veya "mutlu" bir atmosfer yaratılabilir.

Aynısı emanetler için de geçerlidir. Bir kişinin kişisel çekiciliğiyle sınıra kadar yüklenen herhangi bir nesne, etkisini neredeyse amansız bir güçle yüzyıllar boyunca yaymaya devam edebilir. Kalıntı gerçek olmasa bile, onu yüzyıllarca süren tapınma boyunca manyetizmaya doyuran enerji, onu acımasızca mıknatıslayarak, onu iyiliğin hizmetinde güçlü bir güç haline getirecektir.

Belki biraz gösterişli ve gösterişli bir şekilde ifade edilen şu nasihatın okült hikmeti böyledir: “Ekmek yaptığın hamuru yoğur sevgilim; yorgun yüzlü, gücü ve cesareti olan bir kadın için bağladığınız bir çantaya sarın; Şüpheli gözle adama verdiğiniz bozuk paraya güven ve samimiyet koy.” Yönlendirildikleri kişiler, onlara geldikleri kaynaktan tamamen habersiz olsalar da, İyi Fa uygulayıcıları etraflarına iyilikseverliği ve kutsamaları nazikçe yaymak için sayısız fırsata sahiptir.

Düşünce aktarımıyla ilgili 11. bölümde bahsedildiği gibi, daha yüksek düzeyde evrimleşmiş bir kişiyle fiziksel bağlantı, zihinsel beden gelişimi ve eğitiminde temel bir yardımcı olabilir. Ateşin yaydığı ısı çevredeki tüm nesneleri ısıttığı gibi, bizden daha güçlü bir düşünürün yaydığı düşünceler de zihinsel bedenimizin onunla uyum içinde titreşmesine neden olabilir ve o anda zihinsel gücümüzün arttığını hissederiz.

Böyle bir etkinin en çarpıcı örneği bir derstir. Görünüşe göre dinleyiciler, konuşmacının ne dediğini tam olarak anlıyor, ancak zamanla konuşmacının kullandığı kavramlar giderek daha kararsız hale geliyor ve belki de denediğinde dinleyicinin zihnine hiç ulaşmıyor. onları yeniden yaratmak için. Bunun nedeni, derin düşünürün yarattığı ve yönlendirdiği güçlü titreşimlerin önce dinleyicinin zihinsel bedeninin formlarını alması ve daha sonra, bir süre sonra bu beden kendi başına bu formları geri getirememesidir.

Böylece, gerçek bir öğretmen, sadece bir öğrenciyi yanında tutarak, ona sözlü kelimelerin yardımıyla çok daha etkili bir şekilde öğretebilir.

Okyanus, dağlar, ormanlar, şelaleler vb. ile ilişkilendirilen görünmez varlıklar, zihinsel, astral ve eterik bedenlerin alışılmamış ve hala kullanılmayan kısımlarını uyandıran titreşimler yayarlar ve bu açıdan seyahatin insan üzerinde çok faydalı bir etkisi olabilir. bir kişinin tüm bu iletkenlerinin durumu.

Genel olarak, kişinin fiziksel bedeninin sağlığına ve zarafetine katkıda bulunan her şeyin, onun yüksek araçları üzerinde olumlu bir etkisi olduğu söylenebilir.

Ama bunun tersi de doğrudur: Duygusal ve zihinsel yaşam sırayla fiziksel beden üzerinde derin bir etkiye sahiptir. Zihinsel ve astral bedenlerin, şeylerin doğası gereği, fiziksel bedene göre düşüncenin buyruklarına ve etkisine daha tabi olduğu doğru olsa da, fiziksel bedenin maddesi bile duyguların gücüyle şekillendirilebilir. ve düşünceler. Bu nedenle, örneğin, asil ya da kötü niyetli her davranışsal düşünce dizisinin , bir kişinin fiziksel görünümüne ve özelliklerine damgasını vurduğu bilinmektedir - bu o kadar yaygın bir olgudur ki, çoğu insan hala tam olarak anlamamaktadır. Başka bir örnek, azizlerin vücudunda görünen ve hakkında pek çok kanıt bulunan kutsal işaretler olan stigmata'dır. Bunların ve diğer örneklerin sayısız örneği, modern psikanaliz literatüründen ve diğer kaynaklardan derlenebilir.

Aslında, bugün insanlığın en gelişmiş ırkında - beşinci - fiziksel beden esas olarak zihinsel durumlar tarafından kontrol edilir; bu, sinir gerginliğine yol açan kaygı, zihinsel ıstırap ve huzursuzluğun, organik süreçlerde hızla rahatsızlıklar yarattığı ve zayıflığa ve hastalığa yol açtığı anlamına gelir. Fiziksel bedeni etkileyen doğru düşünce ve duygular, onun canlılığını artırır, prana'yı veya yaşam gücünü özümsemeye yardımcı olur.

Bu nedenle, fiziksel sağlık doğrudan zihinsel güce ve saflığa bağlıdır, çünkü beşinci ırktan gelişmiş bir kişi fiziksel hayatını tam anlamıyla vücutta değil, sinir sisteminde yaşar.

2. **duygusal hayat**

Zihinsel ve astral bedenler o kadar yakından ilişkilidir ki birbirlerini çok ama çok önemli ölçüde etkilerler.

Kama (arzu) ve manas (akıl) ile bunların etki ve tepkileri arasındaki ayrılmaz bağlantı, 4. bölüm "Kama-manas"ta anlatılmıştır. Bu bölümde astral bedenin mental üzerindeki ve mentalin de astral üzerindeki yan etkilerinden biraz daha bahsedeceğiz.

Astral bedeni yutan duygu seli, zihinsel bedeni kendi başına pek etkilemese de, şu anda zihinsel bedenin herhangi bir faaliyetinin fiziksel beyne ulaşması neredeyse imkansız görünüyor. Ve zihinsel bedenin kendisi etkilere tabi olmadığı için değil, zihinsel beden ile beyin arasında bir tür köprü görevi gören astral beden tamamen tek bir frekansta titreştiği ve bu nedenle şu titreşimleri iletemediği için: bu frekansla uyumlu değil. .

Zihinsel aktivitenin güçlü etkisinin tipik bir örneği, "aşık" bir kişidir, çünkü bu durumda zekanın sarı rengi aurasından tamamen kaybolur.

Çok nahoş bir gölgeyle temsil edilen astral bedenin kaba duygusallığı, mental beden tarafından yeniden üretilmez. Bu prensibin işleyişine bir örnek, çeşitli düzlemlerdeki maddenin inceldikçe daha düşük özellikleri yansıtmaya yeteneğini yavaş yavaş kaybetmesidir.

Böylece, bir kişi, içinde hassas bir duygu uyandıran zihinsel bir imaj oluşturabilir, ancak düşünce ve imajın kendisi, zihinsel maddede değil, tam olarak astralde ifade edilecektir. Astral bedende belirli bir tonun çok belirgin bir izini bırakacaklar, ancak zihinsel bedende bencillik, kibir ve aldatma gibi niteliklerin birleşik kötülüğünü temsil eden bu renkler yoğunlaşacak.

Bazen, bazıları istenen, bazıları istenmeyen bazı duygu ve düşünce gruplarının birbiriyle yakından bağlantılı olduğu görülür. Örneğin, derin bağlılığın ve bazı duygusallık biçimlerinin çoğu zaman ayrılmaz bir şekilde iç içe geçtiği bilinmektedir.

Bu çok nahoş kombinasyonla yüklenen bir kişi, zihinsel bedenini (bu öncelikle alt bölümler için geçerlidir) güçlü bir kabukla çevrelerse, şehvetin zararlı etkisinden muzdarip olmadan bağlılığının

faýdalarını toplayabilir. Bu şekilde, kendisini daha düşük etkilerden etkili bir şekilde kapatacak ve daha yüksek olanların onu özgürce etkilemesine izin verecektir.

Bu, bu fenomenin sadece bir örneğidir ve zihinsel dünyada bunlardan çok sayıda vardır.

Mental bedenın astral üzerindeki etkisi elbette çok daha önemlidir ve öğrencinin bu duruma azami dikkat göstermesi gerekir. Her gövdenin yalnızca yukarıdaki araç tarafından kontrol edildiğini unutmamalıdır. Böylece fiziksel beden kendi kendini yönetemez, ancak astral bedenın tutkuları ve arzuları onu kolayca yönlendirebilir ve kontrol edebilir.

Astral beden ise zihinsel beden tarafından "eğitilmeli" ve kontrol edilmelidir, çünkü düşüncenin yardımıyla arzuyu değiştirebilir ve onu arzusunın daha yüksek bir yönü olan iradeye dönüştürmeye başlayabiliriz. Yalnızca kişinin "Ben" düşüncesi, "Ben" arzusuna tabi olabilir.

Arzuların seçiminde özgürlük hissinin kendisi, arzudan daha yüksek bir şeyin iş başında olduğunu gösterir ve bu daha yüksek şey, eğer kendisinden daha aşağı bir şeyden bahsediyorsak, iradenin içinde yaşadığı Manas'tır.

Öğrenci, tıpkı fiziksel beynin merkezlerinin oluşumunun astral düzlemde gelmesi gibi, astral bedenın çakralarının veya güç merkezlerinin de zihinsel düzlemde oluşturulduğunu ve kontrol edildiğini hatırlamalıdır.

Mental beden tarafından fiziksel beyne gönderilen her impuls astral bedenden geçer ve astral madde düşünce titreşimlerine fiziksel maddeden daha duyarlı olduğundan, astral bedenın etkisi buna bağlı olarak daha fazladır. Bu süreç Astral Beden'de anlatılmıştır ve öğrenciyi bu kitaba yönlendiriyoruz.

Bu nedenle, zihinsel maddedeki titreşimler astral maddedeki karşılık gelen titreşimleri harekete geçirdiğinden , bir kişinin düşüncesi onda duyguları uyandırma özelliğine sahiptir. Yani - ve bu iyi bilinir - eksikliklerini düşündüğü şeyleri düşünen bir kişi kolayca heyecanlanır ve sinirlenir. Ancak çoğu zaman unutulsa da tersi de doğrudur: kişi sakin ve mantıklı düşünerek öfkesini ve diğer istenmeyen duygularını önleyebilir veya bastırabilir.

Bilimsel bir zihniyetle işaretlenmiş bir sistematığın astral beden üzerindeki etkisinin bir örneği, C.U. Leadbeater'ın bilimsel tipte bir adamın astral bedenini tasvir eden "Görünür ve Görünmez Adam" (hast 16) adlı eseri. Astral renkler düzenli şeritler oluşturma eğilimindedir ve aralarındaki sınır çizgileri daha net ve belirgin hale gelir. İstisnai durumlarda, entelektüel gelişim, körü körüne bağlılık duygusunun tamamen ortadan kaldırılmasına yol açar ve duygusallığı önemli ölçüde azaltır.

Konsantrasyonun varlığı ve genel olarak zihinsel bedenın gelişim düzeyi de rüyaları etkileyerek onları daha canlı, dengeli, rasyonel ve hatta öğretici kılar.

Prensip olarak, astral beden (gelişmiş bir insanda olduğu gibi) sadece zihinsel bedenın renklerinin bir

yansıması olarak hizmet etmelidir; eğer öyleyse, o zaman bu kişi yalnızca zihninin dikte ettiğini hissetmesine izin verir.

Ve tam tersi: hiçbir koşulda hiçbir duygu en ufak bir derecede bile zihinsel bedeni etkilememelidir, çünkü o düşüncenin kabıdır, tutkuların ve duyguların değil.

3. **zihinsel yaşam**

Zihnin oluşum ve evrim süreci için dışarıdan çok az şey yapılabilse de, yine de bilincin çalışmasıyla çok şey başarılabilir. Bu nedenle, bir kişinin kendisine yöneltilen yüksek düşünceleri yakalayabilen güçlü, canlı, aktif bir zihinsel bedeni varsa, doğru düşünmeyi geliştirmek için çok çalışması gerekir.

Her insan tam olarak zihinsel bedenini sürekli etkileyen kişidir. Konuşmacılar ve yazarlar gibi diğer insanlar onu yalnızca ara sıra etkiler, ama kendisi sürekli olarak. Zihinsel bedenin yapısı üzerindeki kendi etkisi, başkalarınınkinden çok daha güçlüdür ve zihni için normal titreşim frekansını kendisi ayarlar. Aklına ulaşan bu frekansa uymayan düşünceler bir kenara atılacak; doğru düşünürse, batıl aklının âleminde barınamaz; aşkla düşünürse nefret onu sinirlendirmez; ve akıllıca düşünürse, cehalet onu felç edemez.

Henüz ekilmemiş olan zihnin yalan söylemesine izin verilmemelidir, çünkü o zaman düşünce tohumu onun içinde kök salabilir ve filizlenebilir; istediği gibi titreşmesine izin verilmemelidir, çünkü bu, gelen herhangi bir titreşime tepki vereceği anlamına gelir.

Bir kişinin zihni yalnızca kendisine aittir ve yalnızca bir ego olarak kendisinin seçtiği düşüncelerin içine girmesine izin vermelidir.

Çoğu insan nasıl düşüneceğini bilemez ve diğerlerinden biraz daha ileri düzeyde olanlar bile, tam dikkat gerektiren bazı işlerle meşgul oldukları zamanlar dışında, nadiren konsantre ve somut bir şekilde düşünürler. Sonuç olarak, çok sayıda beyin, tabiri caizse, sürekli olarak "nadas bırakıyor", atılan herhangi bir tohumu kendi içlerine almaya hazır.

Çoğu insan, düşüncelerini dikkatlice incelerse, bunların çoğunlukla nedensel akış olduğunu ve bu düşüncelerin kendilerine ait olmadığını, yalnızca diğer insanların düşüncelerinin elenmiş parçaları olduğunu görecektir. Sıradan bir insan, belirli bir anda tam olarak ne düşündüğünün ve bunu neden düşündüğünün neredeyse hiç farkında değildir. Zihnini belirli bir konuya odaklamak yerine, onun her yöne dönmesine izin verir veya içine atılan herhangi bir nedensel tohumun filizlenip filizlenebilmesi için öylece boşta durur.

Ortalama bir insanın zihinsel seviyesini ciddi bir şekilde aşmaya çalışan öğrenci, kendisine sürekli baskı yapan inatçı düşüncelerin önemli bir kısmının kendisinininkinden daha düşük seviyede olduğunu hatırlamalı ve bu nedenle kendini onların etkisinden korumalıdır. Kendini onlardan korumak için çok

mücadele etmesi gereken, tamamen önemsiz her türlü konuyla ilgili uçsuz bucaksız bir düşünce okyanusu vardır. Her masonun "sadakatin sürekli kaygısı" olmasının nedenlerinden biri de budur.

Bir kişi ısrarlı ve yoğun düşünme alışkanlığını edinemeyecek kadar tembel değilse, yalnızca egonun veya gerçek Düşünür'ün uyarılarını dinlemek üzere eğitilmiş beyninin, saatlerce hareketsiz kaldığı zamanlarda sakin kalacağını ve sakin kalacağını görecektir. çevreleyen düşünce okyanusunun nedensel akımlarını algılamaya ve bunlara yanıt vermeye eğilimliyken, hem içgörünün daha keskin olduğu hem de yargının buradan daha doğru olduğu daha yüksek planlardan gelen etkilere karşı bağıştır.

Ancak kişi zihnini sürekli olarak dizginleyebilir, onu bir huzur ve sessizlik durumuna getirebilir ve bu durumda tutabilir, düşünmesine izin vermezse, ancak o zaman onda daha yüksek bir bilinç kurulacaktır. Ve sonra, ilgili bölümde söyleneceği gibi, meditasyon ve yoga uygulamasına hazır olacaktır.

Bu, zihinsel bedeni eğitmenin pratik dersidir. Bu dersi uygulayan kişi, düşünmenin yardımıyla hayatın hem daha asil hem de daha mutlu hale getirilebileceğine ve gerçekten de bilgeliğin yardımıyla acılara son verilebileceğine ikna olacaktır.

Bilge bir adam, düşüncesini büyük bir dikkatle inceleyecek ve onun şahsında doğru kullanımından tamamen sorumlu olduğu güçlü bir araca sahip olduğunu fark edecektir. Yükselmesine ve kendisine ve diğerlerine zarar vermesine izin vermemek için düşüncesini kontrol etmek onun görevidir . Ve zihinsel gücünü geliştirme görevi ona düşer , çünkü bu sayede pek çok iyilik yapılabilir.

Okumak zihinsel bedeni oluşturmaz - onu düşünce oluşturur. Okumak, ancak düşünce için malzeme sağladığı ölçüde değerlidir ve kişinin zihinsel gelişimi, bu okumaya kattığı düşünce miktarıyla orantılı olarak gerçekleşir. Düzenli, ısrarcı ancak aşırı olmayan egzersizle, tıpkı fiziksel egzersizle kas gücünün artması gibi zihinsel güç de artacaktır. Böyle bir düşünme olmadan, zihinsel beden zayıf bir şekilde biçimlendirilmiş ve örgütlenmemiş kalacaktır, bu nedenle düşünceyi belirli bir nesneye sabitleme gücünün veya basitçe düşünce gücünün uygulanması genellikle imkansız olacaktır.

Gelişimin egzersizin sonucu olduğunu söyleyen yaşam yasası, fiziksel beden kadar zihinsel beden için de geçerlidir. Zihinsel beden, düşüncenin etkisi altında titreşebilecek şekilde eğitildiğinde, zihinsel atmosferden taze madde çekilir ve bedene yerleştirilir, bu sayede boyut olarak artar ve yapı olarak daha karmaşık hale gelir. Düşüncelerin sayısı vücudun gelişimini, düşüncelerin kalitesi de bu gelişimde yer alan maddenin türünü belirler.

Daha fazla fayda için, okuma yöntemini biraz daha ayrıntılı olarak ele alabiliriz. Bir kitapta, dikkatlice okursanız, her cümle veya her paragraf, yazarın bir düşünce formu şeklinde sunulan belirli bir fikrin açık bir ifadesini içerir. Bu düşünce formu genellikle, ana düşünceden gerekli sonuçlara dayanarak yapılan sonuçlar olan çeşitli yardımcı formlarla çevrilidir.

Böylece okuyucunun zihninde -belki anında, belki de yavaş yavaş- yazarın düşünce formunun tam bir

kopyası oluşturulur. Ve içinde yazarın vardığı sonuçları yansıtan biçimlerin görünüp görünmediği, zihninin doğasına, yani belirli bir konumdan çıkan her şeyi ne kadar çabuk ve anında kavradığına bağlıdır.

Zihinsel olarak gelişmemiş bir kişi, zihninde yazarın düşüncesinin net bir yansımasını yaratamaz ve geometrik bir form yerine, bir tür amorf, düzensiz şekilli kütle oluşturur. Diğerleri tamamen tanınabilir bir şekil oluşturabilir, ancak aynı zamanda kenarları ve köşeleri bulanık görünür veya bir kısım diğeriyle orantısızdır.

Bir tür düşünce iskeleti yaratanlar var, böylece fikrin ayrıntılarla dolu canlı özünü değil, yalnızca ana hatlarını yakaladıklarını ortaya koyuyorlar. Diğerleri fikrin sadece bir tarafına dokunurken diğerine dokunmaz, böylece gönülsüz bir form oluşturur veya sadece bir anı kavrayarak diğerlerini reddeder.

Çalışkan öğrenci, ana fikri tam olarak ve bir kerede yeniden üretir ve ana fikri zihninde çalıştırdıkça, eşlik eden fikirler birbiri ardına ortaya çıkar.

Bulanık görüntülerin ana nedenlerinden biri dikkat eksikliğidir. Durugörü genellikle okuyucunun zihninin yarım düzine farklı konuyla meşgul olduğunu görür. Aynı zamanda, ekonomik sorunlar, işle ilgili kaygılar, anılar ve haz beklentileri, ders çalışmak için oturma isteksizliği vb. kitaptan çıkarmak zorunda olduğu düşünce biçimini umutsuzca kavramaya ve kavramaya çalışır.

Sonuç olarak, bu tür parçalı ve parçalı okuma, düzenli bir yapı oluşturmak yerine, zihinsel bedeni baloncuklar gibi küçük bir yığın ve ilgisiz düşünce formlarıyla doldurur.

Buradan anlaşılmalıdır: Zihni ve zihinsel bedeni etkili bir şekilde kullanmak için dikkat ve konsantrasyon eğitilmelidir, bu nedenle kişi okurken zihnini gereksiz, önemsiz düşüncelerden temizlemeyi öğrenmelidir.

Deneyimli bir öğrenci, yazarın düşünce formu aracılığıyla yazarın zihinsel dünyasına dokunabilir ve anlaşılması zor noktalarda ek bilgi veya aydınlanma alabilir, tabii ki böyle bir öğrencinin yeterince gelişmiş olması şartıyla; aksi takdirde aklına gelen yeni düşüncelerin kendisine ait olduğunu ve yazara ait olmadığını düşünecektir.

Fiziksel düzlemdeki tüm zihinsel çalışmaların başarılı olması için fiziksel beyin aracılığıyla yapılması gerektiğini hatırlayarak, zihinsel bedenin bu aracı kolayca kullanabilmesi için egzersiz yapılmalı ve düzenlenmelidir.

Beynin belirli bölümlerinin, bir kişinin belirli özellikleriyle ve özellikle de belirli kategoriler açısından düşünme yeteneğiyle ilişkili olduğu iyi bilinmektedir; bu nedenle, hepsinin zihinsel bedenin karşılık gelen bölgelerine göre düzenlenmesi ve ayarlanması gerekir.

Okült öğrencileri, doğal olarak, kasıtlı ve isteyerek, düşünme sanatında egzersiz yaparlar; bu nedenle düşünceleri, eğitimsiz bir kişininkinden daha güçlü ve etkilidir, bu nedenle etkileri çok daha geniştir ve

ürettikleri etki çok daha fazladır. Bu kesinlikle onların bilinçlerinin dışında ve onların herhangi bir çabası olmaksızın gerçekleşir.

Ancak okültiste büyük bir düşünce gücü bahsedildiği için, onu doğru kullanma sorumluluğu buna bağlı olarak artar, bu nedenle başkalarına yardıma göndermeden önce dikkatlice düşünmesi gerekir.

Bu uyarı , özellikle tartışmaya ve tartışmaya meyilli olanlar için oldukça uygun olabilir . Bununla birlikte, tartışmaya açgözlü olanlar, önce kendilerini tüm şevkleriyle sözlü bir savaşa attıklarında, böylece zihinsel kalelerinin kapılarını açıp onu korumasız bıraktıklarını hatırlasınlar . Bu gibi durumlarda , yakınlarda olan herhangi bir düşünce gücü zihinsel bedenlerine girebilir ve onu işgal edebilir . Güç, çoğunlukla oldukça önemsiz olan konularda boşa harcandığında, zihinsel bedenin genel tonu her zaman gelen etkiler tarafından belirlenir . Okült öğrencisi, tartışmaya girmeden önce azami dikkati göstermelidir . İyi bilindiği gibi, anlaşmazlıklar nadiren diğer tarafın belirli bir konuda fikrini değiştirmesine yol açar ve çoğu durumda , kural olarak, bunu yalnızca önceden belirlenmiş bir görüşte onaylar .

Hayatın her saati, bilince zihinsel bir mekanizma kurma fırsatı verir . Uyanıkken veya uyku sırasında sürekli olarak zihinsel bedenimizi şekillendiriyoruz . Bilincin her titremesi , geçici bir düşünceden kaynaklansa bile , zihinsel maddenin bazı parçacıklarını zihinsel bedene çeker ve aynı zamanda onu diğerlerinden kurtarır . Zihinsel beden saf ve yüce düşüncelerden oluşuyorsa , o zaman titreşim hızının etkisi altında, ondan kaba madde parçacıkları çıkarılır ve onların yerini daha ince parçacıklar alır . Bu şekilde sürekli olarak daha ince ve daha saf bir zihinsel beden oluşturulabilir . İnce malzemelerden yapılmışsa , kaba ve kaba düşüncelere cevap vermez ; ve kaba malzemelerden yapılmışsa , sürekli olarak kötü güçlerin etkisinde kalacak ve kendi yararına kullanmak için iyi güçlere cevap veremeyecektir .

özellikle zihinsel bedenin "biçimli " kısmı için geçerlidir . Öğrenci , "yaşam tarafına " dönerek , bilincinin özünün kendisini sürekli olarak "Ben" olmayanla özdeşleştirdiğini hatırlamalıdır ve bu nedenle, bu "Ben" olmayandan kurtularak kendisini sürekli olarak tekrar tekrar doğrulaması gerekir . . Özünde, bilinç kendisini sürekli bir olumlama ve inkar değişikliği içinde bulur: "Ben buyum" - "Ben bu değilim." Böylece, titreşim dediğimiz çekim ve itme kuvvetlerini temsil eder (ve maddede yaratır). Böylece, bilinç tarafından verilen titreşimlerin kalitesi, mental bedene çekilen maddenin kalitesini (kaba veya ince) belirler.

11. bölümde belirtildiği gibi, düşünceleri yüksek olan insanların bizi etkileyen düşünce titreşimleri, zihinsel bedenimizde kendilerine cevap verebilecek maddeleri titreştirirken, aynı zamanda ele geçiremeyeceğimiz kadar kaba olan maddeleri de dağıtır ve hatta uzaklaştırır. yüksek frekansta titreşir. Bu nedenle, başkalarından aldığımız fayda büyük ölçüde kendi önceki düşüncemize bağlıdır, çünkü olumlu etkiler alabilmek için önce zihinsel bedenimizde bazı yüksek madde türlerini biriktirmeliyiz. başkalarının düşüncesi..

Zihinsel beden, diğer araçlar gibi, alışkanlık yasalarına tabidir. Bu nedenle, zihinsel bedenimizi belirli

bir titreşim türüne alıştırırsak, onu kolayca ve hızlı bir şekilde yeniden üretmeyi öğrenecektir. Örneğin, bir kişi başkaları hakkında kötü düşünmesine izin verirse, kısa sürede onlar hakkında sürekli olarak iyi değil kötü düşünme alışkanlığı geliştirir. Bir kişiyi diğer insanların iyi niteliklerine karşı körleştiren ve kötü niteliklerini abartan önyargılar en sık bu şekilde ortaya çıkar.

Pek çok insan, cehaletleri nedeniyle, kaba düşünceler alışkanlığının tuzağına düşer, ancak elbette, iyi düşünceler alışkanlığı da eşit derecede oluşturulabilir. Prensip olarak, temas kurduğumuz insanlarda sadece istenen nitelikleri görmeyi öğrenmek, istenmeyenleri görmezden gelmek hiç de zor değil.

Tüm insanlara sempati duyma, onlar için her türlü hoşnutsuzluktan kurtulma alışkanlığı bu şekilde oluşur. Bu uygulama sayesinde, zihnimiz şüphe ve aşağılanma yerine hayranlık ve şükran yönünde hareket etmeye daha istekli hale gelir. Böylece, düşünce gücünün sistematik kullanımı, düşüncemizi daha kolay ve daha keyifli hale getirecek ve zihinsel bedenimizde doğru türden maddeyi oluşturacaktır.

Pek çok insan zihinsel yetilerini olması gerektiği kadar aktif bir şekilde kullanmaz; bu nedenle, zihinleri yaratıcı olmaktan çok almaya daha uygundur, kendi içsel olarak şekillendirmek yerine sürekli olarak diğer insanların düşüncelerini alır.

Bu gerçeği anlamak, bir kişinin günlük yaşamdaki bilincinin konumunu değiştirmesine ve zihninin çalışmasını gözlemlemeye başlamasına neden olmalıdır. İnsan ilk başlarda, düşüncelerinin çoğunun kendisine ait olmadığını, bu düşüncelerin nereden geldiğini ve onlardan kurtulunca nereye gittiklerini bilmediğini, zihninin karardığını fark ettiğinde büyük bir acı ya da ıstırap yaşayabilir. bu düşüncelerin koşturduğu bir geçiş odasından başka bir şey değildir.

Zihinsel öz-farkındalığın bu birincil aşamasına ulaştıktan sonra, zihnine giren düşünceler ile onu terk eden düşünceler arasındaki farkın ne kadar büyük olduğunu gözlemlemelidir, yani, zihninde kalırken onlara tam olarak ne eklediğini görmelidir. . . Aynı şekilde zihni de hızla aktif hareket etmeyi öğrenecek ve yaratıcı güçler geliştirecektir.

Ardından, büyük bir dikkat ve sağduyuyla, zihnine tam olarak neyin girmesine izin vereceğine ve neyi orada tutacağına karar vermelidir . Eğer kendi içinde iyi bir düşünce bulursa, onun üzerinde düşünmesine ve güçlendirmesine izin verin ve sonra onu iyiliksever bir ajan olarak dış dünyaya göndersin . Ve kendi içinde kaba bir düşünce keşfederse, o zaman ondan çabucak kurtulmasına izin verin .

fikirler ve nitelikler hakkında ihtiyatsız bir düşünce oyunu gerçek bir tehlikedir, çünkü bu tür istenmeyen şeylere eğilim yaratır ve bunların somutlaşmasına yol açar . Sık sık yanlış bir şey yapma fikrini tekrar düşünen bir kişi, ne yaptığının farkına varmadan kendisini zaten o işi yaparken bulabilir . Olasılık kapıları açıldığında , zihinsel eylem devreye girer ve fiziksel eylemi hızlandırır . Çünkü her eylem düşünceden doğar; bu gibi durumlarda söylendiği gibi hiç düşünmeden üretildiğinde bile , yine de insanın eski günlerde kendi içinde beslediği düşünce, istek ve duygularının içgüdüsel bir ifadesidir .

zihninde barındırdığı düşünceleri seçme tekniğini bir süre sürekli olarak uyguladığında , kendisine giderek daha az kaba düşünce geldiğini ve aslında zihnin bu tür düşüncelerden otomatik olarak kurtulduğunu görecektir . Aynı zamanda, zihni bir mıknaş gibi hareket etmeye başlayacak ve çevresinde dolaşan benzer düşünceleri kendine çekecektir. Benzer şekilde, bir kişi zihinsel bedeninde bir yığın iyi malzeme biriktirecek ve zihinsel bedeninin içeriği her yıl daha da zenginleşecektir .

Gördüğümüz gibi, en büyük tehlike - mümkün olan her şekilde kaçınılması gereken bir tehlike - bir kişinin kendi zihinsel imgelerinin dış etkilerin etkisi altında yaratılmasına izin vermesi, kendisine dışarıdan bir akışa izin vermesidir. zihinsel bedeninde imgelere neden olan ve yaratıcı zihinsel maddeyi, kesinlikle boşaltma ve böylece kendini gerçekleştirme fırsatı arayan enerji dolu düşünce formlarına dönüştüren bu tür uyaranların dünyası. Zihinsel beden bu kontrolsüz faaliyetinde, neredeyse tüm içsel mücadelelerimizin ve tüm ruhsal sorunlarımızın kaynağı yatmaktadır. Zihinsel beden böylesine disiplinsiz işleyişinin ana nedeni cehalettir, bu nedenle bu cehalet bilgi ile değiştirilmelidir; zihinsel bedenimizi kontrol etmeyi öğrenmeliyiz ki, imgeler yaratırken dış etkilere değil, kendi etkilerimize tepki versin ve onları irademize göre kullansın.

Bunca ıstırapın kaynağı disiplinsiz hayal gücüdür. Temel tutkuları (özellikle cinsel arzuları) kontrol edememe de disiplinsiz bir hayal gücünün sonucudur ve hiçbir şekilde zayıf bir irade değildir. Ve güçlü bir arzu tarafından yönlendirildiğimiz durumda bile, onu somutlaştırmaya götüren şey yaratıcı düşüncedir ve başka hiçbir şey değildir. Arzu nesnesini sadece hayal etmenin veya onun hakkında düşünmenin tehlikeli bir yanı yoktur, ancak kişi arzularının önünü nasıl açtığını hayal ettiğinde ve yarattığı imajı güçlendirmelerine izin verdiğinde tehlike ortaya çıkar. Yaratıcılığın aracı olan hayal gücümüzü şımartmaya başlayana kadar arzu nesnelerinin kendi içlerinde hiçbir güce sahip olmadığını anlamak önemlidir. Bunu başardığımızda, bir kavga kaçınılmazdır.

Bu mücadelede bize yardımcı olması için, irademiz olduğunu düşündüğümüz şeye başvurabilir ve çaresiz bir direnişle hayal gücümüzün istenmeyen sonuçlarından kaçınmaya çalışabiliriz. Ancak korkudan ilham alan inatçı direnişin iradeyle hiçbir ilgisi olmadığını çok az kişi bilir. Kişinin iradesini kullanması gerekiyorsa, bu öncelikle hayal gücünü kontrol etmek ve böylece sorunların nedenini kaynağında veya kökünde ortadan kaldırmaktır.

Bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi, bu yaşamda topladığımız malzeme, sonraki yaşamda gelecek yaşamlarda ifadesini bulacak zihinsel güçler ve yetenekler şeklinde şekillenir. Bir sonraki enkarnasyonda zihinsel beden durumu, mevcut zihinsel bedenimizde yaptığımız işe bağlıdır. Karma, neyi ve nasıl ektiğimize göre bir hasat getirir; bir hayatı diğerinden izole edemeyiz ya da mucizevi bir şekilde yoktan bir şey yaratamayız.

Chandogya Upanishad'da belirtildiği gibi, “İnsan, düşüncenin meyvesidir; bu hayatta üzerinde meditasyon yaptığı şey, bir sonrakinde öyle olur.

Zihinsel alışkanlıkların üstesinden gelme ve değiştirme süreci - zihinsel bedenden bazı zihinsel parçacıkların ortadan kaldırılmasını, bunların daha ince olan başkalarıyla değiştirilmesini içeren bir süreç - tıpkı zararlı fiziksel alışkanlıklardan kurtulma sürecinin zor olması gibi, ilk başta doğal olarak zordur. Başta. Ancak bu oldukça mümkündür ve eski biçim değiştikçe, doğru düşünme giderek daha kolay hale gelecek ve sonunda kendiliğinden olacaktır.

Bir kişinin yoğun zihinsel faaliyet yoluyla kendini yeniden şekillendirme derecesinin neredeyse bir sınırı yoktur. Gördüğümüz gibi, Christian Science, Mental Science ve diğerleri gibi şifa okulları, sonuçlarına ulaşmak için bu güçlü aracı başarılı bir şekilde kullanırlar ve bu başarı esas olarak uygulayıcının kullandığı güçler hakkında ne kadar aktif ve derin bilgiye sahip olduğuna bağlıdır. Çok sayıda başarılı şifa, bu gücün varlığını kanıtlıyor; başarısızlıklar, bu gücün manipülasyonunun beceriksizce yapıldığını veya olumlu bir sonuç elde etmek için yeterli olmadığını gösterir.

En genel ifadeyle, düşünce, insan üçlüsünün üçüncü yönü olan yaratıcılığın bir tezahürüdür. Hristiyan terminolojisine göre irade, Baba Tanrı'nın bir tezahürüdür, sevgi Oğul Tanrı'nın bir tezahürüdür ve düşünce veya yaratıcı faaliyet, Kutsal Ruh Tanrı'nın bir tezahürüdür. Başka hiçbir şey için, yani düşüncemiz, irademizin kararını eyleme geçirir, yaratır ve uygulamaya koyar. İrade hükümdarsa, o zaman düşünce başbakandır.

Okültist, bu yaratıcı gücü insanlığın evrimini hızlandırmak için kullanır. Örneğin Doğu yogası, bireysel bilincin evrimini hızlandırmak için zihnin genel evrim yasalarının pratik uygulamasıdır. Düşüncenin, bir fikir üzerinde yeterince yoğunlaşırsa, o fikri düşünürün karakterine dönüştürdüğü kanıtlanmıştır (ve yine kanıtlanabilir); böylece, gayretli, dikkatli düşünme - meditasyon - yoluyla bir kişi kendi içinde istenen nitelikleri yaratabilir.

Bu yasayı bilen bir kişi, tıpkı bir duvar ustasının tuğladan bir duvarı doğru ve kendinden emin bir şekilde inşa etmesi gibi, zihinsel bedenini arzusuna göre doğru ve kendinden emin bir şekilde inşa edebilir. Bu karakter oluşturma süreci, kas gücünün gelişimi kadar bilimseldir. Ve daha sonraki bölümlerde göreceğimiz gibi, ölüm bile bu işi durdurmaz.

Dua da bu işte kullanılabilir ve büyük fayda sağlar; Bunun en çarpıcı örneği bir Brahmin'in hayatıdır. Tüm hayatı neredeyse hiç bitmeyen bir duadır. Biraz daha karmaşık ve ayrıntılı bir biçimde de olsa benzer bir şey Katolik manastırlarında bulunabilir; burada acemiye yemeğe her başladığında (ruhu bu yaşam ekmeğiyle beslenebilsin diye) dua etmesi söylenir. kiliseye girdiğinde abdest alır (böylece ruhu saf ve lekesiz kalır) (böylece hayatı sonsuz bir hizmettir) vb. Bir Brahman'ın hayatı, görevlerinin kapsamının çok daha geniş olması ve görevlerin kendilerinin çok daha ayrıntılı olarak açıklanması dışında benzer şekilde inşa edilmiştir. Hiç şüphe yok ki, bu talimatlara samimiyetle ve dürüstlikle uyan bir insan üzerinde böyle bir hareketin kalıcı ve derin bir etkisi vardır.

5. Bölüm'de işaret edildiği gibi, zihinsel bedenin, faaliyeti nedeniyle, kişinin kendisi büyüyüp

geliştikçe boyutunun sürekli artması gibi bir özelliği vardır. Bilindiği gibi, fiziksel bedenin boyutları yüzyıllardır pratik olarak değişmeden kalmıştır; astral bedene gelince, büyür, ama yalnızca belirli bir sınıra kadar; ve sadece zihinsel beden (ve nedensellik) evrimin son aşamalarında inanılmaz bir şekilde genişler, dinlenme durumunda muhteşem, çok renkli olağanüstü güzellikte bir ışıltı yayar ve en yüksek aktivite durumunda göz kamaştırıcı bir parlaklık yayar.

Çok gelişmemiş bir insanda, zihinsel bedeni ayırt etmek oldukça zordur: o kadar zayıf gelişmiştir ki, onu görmek bile çaba gerektirir. Özellikle Batı'da çok sayıda insan, özellikle dini konularda hala net düşünemiyor. Burada her şey çok sallantılı ve sisli. Okült gelişim için dalgalanma ve nebula istenmeyen bir durumdur. Kavramlarımız açık ve zihinsel imgelerimiz kesin olmalıdır. Bu özellikler, birkaçı dışında, elbette okültistin yaşamının temelidir.

Öğrenci, her insanın kaçınılmaz olarak dış dünyaya kendi zihninin prizmasından baktığını anlamalıdır. Bu, manzaraya renkli gözlüklerle bakmaya benzetilebilir. Manzaraya sürekli kırmızı ya da mavi gözlükle bakan bir insan, bu renklerin ortamın gerçek renklerinde ne kadar önemli değişiklikler yaptığını fark etmez. Aynı şekilde, her şeye zihninin prizmasından bakan bir kişi, kural olarak, zihninin ürettiği çarpıtıcı etkiyi hiç anlamaz. Bu nedenle, bu özel anlamda zihne genellikle "illüzyon yaratıcısı" denir. Zihinsel bedenlerini, tüm "siğilleri" ve önyargıları yok ederek arındırmak ve geliştirmek, bu bedenin kusurlarının yarattığı en az çarpıtma ile gerçeği yansıtabilmesi, şüphesiz tüm okült öğrencilerinin görevidir.

Zihinsel beden, eylemleri ve tepkileri hakkındaki çalışmamızı sonlandırırken, insanın hayvanlar üzerindeki etkisini kısaca ele alacağız.

Bir insan bir hayvana şefkatli, sevgi dolu bir düşünce gönderdiğinde veya ona bir şey öğretmek için bariz bir çaba gösterdiğinde, bu doğrudan, kasıtlı eylem, kişinin astral ve zihinsel bedenlerinden geçerek hayvanın uygun araçlarına iletilir. Bu çalışmaların çoğunun, her iki tarafın iradesinin doğrudan ifadesi olmadan, ancak bu iki varlığın yakınlığı nedeniyle birbirleri üzerindeki sürekli ve kaçınılmaz etkileri nedeniyle çok nadiren gerçekleşir.

Bir kişinin doğası ve türü, hayvanın kaderi üzerinde büyük bir etkiye sahiptir. Aralarındaki etkileşim esas olarak duygusal ise, hayvanın astral bedeni aracılığıyla gelişmesi ve grup ruhuyla bağlantısının son kopmasının nedeninin ani bir sevgi akışı olması muhtemeldir. monadın üzerinde asılı duran ve böylece bir ego oluşumuna yol açan buddic yönü.

İnsan ve hayvan arasındaki etkileşim esas olarak zihinsel nitelikteyse, o zaman uyarılacak olan hayvanın yeni ortaya çıkan zihinsel bedenidir ve ikincisi, büyük olasılıkla, zihin pahasına bireyselleştirilecektir.

Bir kişi son derece maneviyse veya güçlü bir irade ile donatılmışsa, o zaman hayvan muhtemelen iradenin uyarılması yoluyla bireyselleşecektir.

Sevgi, akıl ve irade yoluyla gelişme, bireyselleştirmenin üç yaygın yöntemidir. Bireyselleştirme başka yöntemlerle de mümkündür - örneğin gurur, korku, nefret veya güç arzusu yoluyla - ancak bu yöntemler daha az arzu edilir.

Böylece, örneğin, Ay zincirinin yedinci turunda yalnızca gururla bireyselleşen yaklaşık iki milyonluk bir ego grubu , yalnızca belirli bir zeka ve beceriklilik gibi bir niteliğe ve çok küçük bir ölçüde diğerleri ve onların nedensel bedenlerine sahiptir . sürekli turuncu renkte parlıyor ve neredeyse hiç kimse yok.

Bu grubun temsilcileri , insanlık tarihi boyunca kibirleri ve dizginlenemeyenleri ile kendileri ve başkaları için sürekli sorun yaratmışlardır . Bazıları Atlantis zamanında " karanlık yüzlü hükümdarlar" iken , diğerleri acımasız, dünyayı mahveden işgalciler veya dürüst olmayan yollarla bir servet kazanan ve bu nedenle genellikle "finansın Napolyonları" olarak anılan alaycı milyonerler haline geldi.

Zulüm korkusuyla bireyselleşenlerin bir kısmı Orta Çağ'da engizisyoncu olmuş , günümüzde ise çocuklara eziyet eden , eziyet edenlerdir .

Bireyselleştirme mekanizmalarının diğer özellikleri A. Besant'ın " Bilinç Çalışması" kitabında bulunabilir . Ayrıca bu dizinin bir sonraki kitabında - "Nedensel Beden" de ele alınacaklar.

Bölüm 14

Yetenekler

Mental beden, tıpkı astral beden gibi, maddenin titreşimlerine kendi düzleminde yanıt vermeyi öğrenerek zaman içinde aktiviteye uyandırılabilir, bu sayede egonun önünde yepyeni ve daha geniş bir bilgi ve olasılıklar dünyası açılır.

Bununla birlikte, zihinsel bedendeki bilincin tam gelişimi, sınırlı sınırlar içinde gerçekleştirilen zihinsel bedeni kullanmayı öğrenmenin basit süreciyle karıştırılmamalıdır. Bir kişi her düşündüğünde veya düşündüğünde bu bedeni kullansa da, bu özellik onu, bilincin kendisini içinde sonuna kadar ifade edebildiği bağımsız bir araç olarak kullanma yeteneğinden çok uzaktır.

Yukarıda belirtildiği gibi, ortalama bir insanın zihinsel bedeni, astral bedeninden çok daha az gelişmiştir. Çoğu insanda, zihinsel bedenin daha yüksek yönleri hala tamamen tezahür etmemiştir, ancak daha düşük olanlar çok aktiftir ve bazen oldukça şiddetlidir. Aslında, ortalama insanın zihinsel bedeni henüz kelimenin tam anlamıyla bir iletken değildir, çünkü insan onun içinde hâlâ hareket edemez ve izlenimleri almak için duyu organlarını olağan şekilde kullanamaz.

Zamanımızın büyük bilginleri arasında bile zihinsel beden, çok gelişmiş olmasına rağmen, esas olarak uyanmış bilinç halinde kullanılır ve daha yüksek seviyelerin doğrudan algılanması için henüz çok kusurludur.

İnisiyelerin Büyük Kardeşliği'nin Üstatları altında bazı eğitimler almış olanlar dışında sadece çok azı zihinsel bedende bilinçli olarak çalışır; bu doğal olarak yıllarca meditasyon pratiği ve özel çaba gerektirir.

İlk inisiyasyon zamanına kadar, kişi geceleri yalnızca astral bedeninde hareket eder ve ancak onu tamamen kontrolü altına aldıktan ve onu sonuna kadar kullanma yeteneği ile donatıldıktan sonra, zihinsel dünyadaki işi fiilen yapar. başlamak. Zihinsel beden kusursuz bir şekilde akort edildiğinde, astral bedenden çok daha esnek bir araç haline gelir ve astral düzlemde henüz mümkün olmayan şeylerin çoğu onun sayesinde oldukça kolay ve basit bir şekilde elde edilir.

Zihinsel dünyada özgürce hareket etme yeteneği, aday tarafından genellikle ikinci inisiyasyondan önce elde edilir, çünkü bu inisiyasyon alt zihinsel düzlemde gerçekleşir.

Astral düzlem algısının fiziksel düzlem algısından önemli ölçüde farklı olduğu bilinmektedir ve bu tamamen ilk ikisinden farklı olan zihinsel düzlem algısı için geçerlidir. Zihinsel algı söz konusu olduğunda, burada artık görme ve işitme gibi ayrı duylardan değil, tamamen gelen titreşimlere yanıt veren tek bir genel duyudan bahsediyoruz, böylece herhangi bir nesne kendi biliş alanına düştüğünde , onu hemen ve tam olarak kavrar, yani görür, hisseder ve yarattığı sebepler, sonuçlar ve - en azından zihinsel ve alt planlarla ilgili olarak - olasılıklar dahil bilinmesi gereken her şeyi tek bir anlık eylemde bilir. . Yüksek duyunun bu eylemi kesinlikle acildir, ne şüphe, ne tereddüt, ne de gecikme bilir. İnsan bir yeri düşünürse kendini orada bulur ve bir arkadaşını düşünürse bu arkadaşının kendisi karşısına çıkar. Artık aralarında yanlış anlaşılma yoktur, adam artık dış görünüşlere aldanmaz veya aldanmaz, çünkü bu düzlemde arkadaşının her düşüncesi ve her duygusu onun için açık bir kitaptır.

Bir kişi, bu daha yüksek duyguyu da uyandırmış olan bir arkadaşıyla iletişim kurarsa, etkileşimi o kadar mükemmeldir ki, tüm dünyevi fikirleri aşar. Onlar için mesafe yok, ayrılık yok; duyguları artık gizli değildir ve en iyi ihtimalle bile ayrı, ani ifadelerle ifade edilir ve sorular ve cevaplar işe yaramaz, çünkü zihinsel görüntüler hazır ve mükemmel bir biçimde oluşturulur ve fikirler zihinlerinde ortaya çıktığı anda değiş tokuş edilir.

Bu mucizevi yetenek , şu anda elimizde olanlardan farklı olarak , özünde değil , yalnızca derecesinde farklılık gösterir . Çünkü fiziksel düzlemde olduğu kadar zihinsel düzlemde de izlenimler , görünen nesneden ona bakan kişiye iletilen titreşimler aracılığıyla iletilir . Ancak bu koşul, budak düzlemde işlemez , ama biz bu kitabı bu düzlemde ele almıyoruz .

Zihinsel durugörü hakkında çok az şey söylenebilir , özellikle de yüksek okültizm okullarında uygun şekilde eğitilmiş öğrenciler arasında , nadir istisnalar dışında , kullanım örnekleri bulunabildiğinden . Önlerinde tamamen yeni bir dünya açılıyor , burada yalnızca bizim hayal gücümüz için mevcut olan en görkemli ve görkemli olanın , varlığın tamamen sıradan bir unsuru olarak görüldüğü .

Zihinsel durugörü yoluyla, eğitilmiş öğrenci ne isterse onu alır ya da en azından zaptedip alabildiği her şeyi alır; deneyimsiz kahinlere gelince , bu onun için hoş bir fırsattan başka bir şey değildir. Bin sıradan

kahinden birinin bile bu seviyeye ulaşması muhtemel değildir . Doğru, bu bazen mesmerik bir trans sırasında , özne operatörün kontrolünden çıktığında meydana geldi, ancak bu tür durumlar son derece nadirdir, çünkü neredeyse insanüstü nitelikler gerektirirler , sürekli ruhsal olarak yükseltilmiş özlem ve hem zihin hem de düşünce ve niyetlerin mutlak saflığı . Öznenin bir parçası ve operatörün yanından. Ve bu tür durumlarda bile , özne , zihinsel dünyadaki ikametinden nadiren , kural olarak kendi dini inançlarıyla belirgin bir şekilde renklendirilmiş , kıyaslanamaz ve tarif edilemez bir mutluluğun belirsiz bir hatırasından daha kesin bir şey çıkardı .

Zihinsel düzlemde faaliyet gösterenlere, yalnızca tüm bilgiler onda değil, aynı zamanda bu dünyanın geçmişi ve bugünü de ifşa edilir , çünkü onlar doğanın silinmez hafızasına erişebilirler (bkz . Bölüm 28).

Bu nedenle , örneğin zihinsel bedeninde özgürce hareket edebilen biri için, bu kitabın anlamını kavrama yöntemleri, onu okuma sürecinden önemli ölçüde farklıdır. En basiti elbette içeriğini okuyanın zihninden okumak ama burada bir "ama" var: Bu durumda kitabın içeriğini değil, sadece fikrini veya konseptini anlayacaktır. , okuyucunun anladığı gibi.

İkinci yöntem, kitabın aurasını incelemektir, çünkü her kitap, onu okuyan ve inceleyenlerin düşüncelerinden oluşan zihinsel bir hale ile çevrilidir. Bu nedenle, kitabın bir bütün olarak psikometrizasyonu, içeriğinin daha eksiksiz bir şekilde anlaşılmasına yol açar, ancak elbette, çeşitli okuyucular arasında gelişen ancak kitabın kendisi tarafından ifade edilmeyen çok önemli görüş ayrılıkları olabilir.

8. Bölüm'de bahsedildiği gibi, bugün çok az sayıda okuyucu kitapları eski zamanlarda olduğu kadar dikkatli ve derinlemesine incelediğinden, modern kitaplarla ilişkilendirilen düşünce biçimleri nadiren geçmiş zamanların elyazmalarını çevreleyenler kadar açık ve seçiktir.

Üçüncü yöntem, 10. Bölümde açıklandığı gibi, kitabın veya taslağın "arkasına bakmak" ve yazarın zihniyle bağlantı kurmaktır.

Dördüncü yöntem (ancak daha yüksek güçlere sahip olmayı gerektirir), kitabın konusunu psikometrik olarak ele almak ve tüm düşünce akışlarının bu konuda birleştiği düşünce merkezini ziyaret etmektir. Bu konuyu Bölüm 12, "Düşünce Merkezleri"nde ele almıştık.

Zihinsel düzlemde gözlem yapabilmek için, kişinin zihinsel aktivitelerini bir süreliğine tamamen terk etmesi gerekir ki, zihinsel görüntüleri kendisini çevreleyen bu çok şekillendirilebilir maddeyi etkilemesin ve böylece gözlem için gerekli koşulları bozsun. gözlemler.

Zihnin bu sakin durumda tutulması, birçok hatha yoga uygulayıcısının çabaladığı zihnin tamamen boşaltılmasıyla karıştırılmamalıdır. İkinci durumda, zihin, medyumluk durumuna yakın, mutlak bir pasiflik durumuna donuklaşır. İlkinde aktif olarak uyanık kalır ve mümkün olduğu kadar pozitif kalır; herhangi bir şey ortadan kaldırılırsa, o zaman yalnızca düşüncenin kendisi - işgalini ve istenen gözlemlerin kişisel

değerlendirmesi üzerindeki etkisini önlemek için.

Diğer tüm bedenlerde olduğu gibi mental bedende de çakralar (çakralar olarak da adlandırılırlar) veya güç merkezleri vardır. Bunlar, gücün bir iletkenden diğerine aktığı bağlantı noktalarıdır. Eterik bedendeki çakralar "Eterik Çift" kitabında ve astral bedende - uygun başlığa sahip bir kitapta anlatılmıştır. Zihinsel bedendeki çakralara gelince, onlar hakkında şu anda çok az bilgi var.

Sadece belirli tip insanlarda başın tepesindeki çakranın hunisinin epifiz bezi olarak bilinen körelmiş organla temas halinde olacak şekilde büküldüğü veya eğildiği bilinmektedir. alt zihinsel ile doğrudan bir iletişim hattı; başka bir deyişle, bu insanlar her zamanki gibi astral arabuluculuğa başvurmadan doğrudan zihinsel düzlemle bağlantı kurarlar. E.P. Blavatsky, içlerindeki bu organın uyanışına özel önem veriyor.

Bu gerçek de bilinir: nesneleri büyütme özelliği (Hindular arasında buna anima denir), kaşların arasında bulunan çakradan sorumludur. Bu noktada, çakranın bir kısmı, merceği yalnızca bir atom olan minik bir mikroskop olarak adlandırılacak bir şeye yansıtılır; bu şekilde küçük nesneleri gözlemlemek için tasarlanmış ve boyut olarak onlarla oldukça karşılaştırılabilir bir organ yaratılmış olur.

Mercek olarak kullanılan atom fiziksel, astral veya zihinsel olabilir , ancak her ne olursa olsun , bu görev için hazırlanması özel çaba gerektirir : onu oluşturan tüm spirillalar açılmalı ve tam çalışır duruma getirilmelidir - aynısı evrim zincirimizin yedinci turunda ulaşılabilecektir.

Bu özellik nedensel cismin ayrıcalığıdır, bu nedenle en düşük seviyedeki bir atom göz merceği olarak kullanılıyorsa, kopyaları yansıtmak için bir sistem de mevcut olmalıdır. Bu atom, incelenen nesnenin incelenmesi için istenen herhangi bir büyütme derecesi elde edilecek şekilde herhangi bir düzleme ayarlanabilir.

Bu yeteneğin daha da geliştirilmesi, operatörün bilincini mercek seviyesine odaklamasını ve ardından uzak noktalara yansıtmasını sağlar.

Aynı yetenek, ancak ters yönde, örneğin normal bir gözle görülemeyecek kadar büyük olan bir nesnenin tamamını görmek istiyorsa, küçültme amacıyla da kullanılabilir. Hindular bu olguya mahima derler.

27. bölümde göreceğimiz gibi, diğer gezegenlerin zihinsel planlarına ulaşmasa da, zihinsel durugörü için zihinsel planın kendisi tarafından dayatılanlar dışında hiçbir uzamsal sınır yoktur. Yine de onun sayesinde bu gezegenler hakkında oldukça yeterli bilgi edinebilirsiniz.

Bildiğiniz gibi dünya atmosferinin yarattığı sürekli girişimin sınırlarını aştığınızda görüntü çok daha netleşiyor. Aynısı, eğitildiğinde (ki bu çok kolaydır) çok ilginç astronomik bilgiler sağlayabilen yüksek etkili büyütme gücü için de geçerlidir.

Zihinsel düzlemde, hakkında bir şey bildiğimiz tüm diğerlerinde olduğu gibi, prana ya da yaşam gücü

vardır. Aynısı kundalini veya "yılan ateşi", fohat veya elektrik ve "Eterik Çift"te birincil olarak adlandırılan yaşamsal güç için de geçerlidir.

Şu anda zihinsel düzlemde prana ve kundalini hakkında çok az şey biliniyor, belki de kundalini'nin çeşitli araçları canlandırması dışında.

Yukarıda belirtilen birincil güç, Logos'un ikinci yönünün ikinci tecellisinin niteliklerinden biridir. Buda düzeyinde, kendini insanda Mesih ilkesi olarak gösterir; zihinsel ve astral bedenlerde maddenin çeşitli katmanlarını canlandırır, astralin üst kısmında asil bir duygu olarak ve alt kısmında bu bedenin maddesine enerji sağlayan yaşamsal gücün basit bir çıkışı olarak görünür. Alt tarafında, eterik madde ile "kıyafetlidir" ve yüzeyinde bulunan çakralar tarafından astral bedene iletilir ve zaten içinde, insan vücudunda her zaman yukarı doğru çabalayan kundalini ile buluşur.

Öğrenci, menekşe rengine sahipse prana akışının daha yüksek bir ruhsal türden düşünce ve duyguları harekete geçirdiğini hatırlamalıdır ("Eterik Çifte" bakın); sıradan düşüncenin, kısmen sarıyla karışmış bir mavi akışının etkisiyle uyarıldığı; ve geri zekalı insanların çoğunda beyne akan hayati gücün akımı hemen hemen her zaman sarı ve mavimsi-mor renktedir.

The Ethereal Double'ın yayınlanmasından bu yana, C.W. Özellikle çeşitli merkezler (çakralar) ve düzlemler arasındaki bağlantılarla ilgili, çakralar hakkında yeni ve çok değerli bilgiler içeren Leadbeater'ın "Çakraları". Bu nedenle öğrencinin aşağıdaki tabloyu kendisi için oldukça faydalı bulması oldukça olasıdır:

ÇAKRA TABLOSU						
H AY IR.	İsim	Sanskritçe	Konum	Yaprak sayısı	Grup	İlişkili olduğu güçler
1	Kök	muladhara	omurga tabanı	4	-BEN-	Kundalini
2	dalak		dalağın üstünde	6	Fizyolojik	Prana
3	göbek	Manipura	Göbekte, solar pleksusun üstünde	10	-II- Kişisel	alt astral
4	kardiyak	Anahata	kalbin üzerinde	12		Daha yüksek astral
5	Boğaz	Vishuddha	boğazın önü	16		alt zihinsel
6	kaş arası	ayna	kaş arası	96	-III- Manevi	Daha fazla güç; tiroid yoluyla
7	Koronal veya taç	Sahasrara	başımın üstünde	12+960		Daha fazla güç; epifiz bezi

						aracılığıyla
--	--	--	--	--	--	--------------

Tablo, birincil gücün, prana ve kundalini'nin yalnızca dolaylı olarak bir kişinin zihinsel ve duygusal bedeniyle ve doğrudan - yalnızca fiziksel sağlığıyla bağlantılı olduğunu göstermektedir . Ancak psişik veya ruhsal olarak adlandırılabilir başka güçler de çakralara girer. İlk iki çakra - kök ve dalak - onlarla bağlantılı değildir, göbek ve diğerleri, daha yüksek olanlar, insan bilincini etkileyen güçler için "giriş kapılarıdır".

Bu yedi çakraya akan prana akımlarının renkleri ile insanın temel ilkelerinin renkleri arasında H.P. Blavatsky, The Secret Doctrine'deki bir diyagramda. Bu yazışmalar aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

Prana renkleri	Çakralar	"Gizli Öğretiye" göre renkler	Prensipler
Açık mavi	Boğaz	Mavi	Atma (kulak kılıfı)
Sarı	kardiyak	Sarı	Buda
Koyu mavi	kaş arası	İndigo veya koyu mavi	daha yüksek manalar
Yeşil	göbek	Yeşil	Kama-manas: alt zihin
Pembe	dalak	Kırmızı	kama rupa
Menekşe	Koroner	Menekşe	ruhani çift
mor kırmızı	Kök		

Kundalini, üçüncü veçheden yayılan birinci sudurun bir niteliğidir. Dünyanın merkezinde, geniş bir küre gibi hareket eder, yalnızca insan vücudundaki kundalini katmanlarıyla sempatik bağlantı içinde olan dış, yüzeysel katmanlarına ulaşır. Bu nedenle, insan vücudundaki kundalini kaynağı, Dünya'nın bağırsaklarında bulunan sözde "Kutsal Ruh'un laboratuvarı" dır. Aynı zamanda, kundalini'nin kendisi prana ateşi veya canlılık ile ilişkilidir; prana hava, ışık ve açık alanlarla, alttaki ateş ise daha maddi ve kızgın demirin ateşi gibidir. Böylesine inanılmaz bir güç gücünün bu canavarca ve korkutucu özelliği, maddeye daha derin ve daha derin bir daldırma, amansız, sürekli bir dışa doğru çaba ile işaretlenmiş yavaş ve kaçınılmaz bir hareket izlenimi yaratır.

Bununla birlikte, ilk yayılımın gücü olan kundalini'nin geri dönüş yolunda olduğu ve yukarıda belirtilen birincil güçle yakın etkileşim içinde hareket ettiğine dikkat edilmelidir, böylece her ikisi de evrimleşen varlığı gelişme noktasına getirir. İlk Logos'un yayılımlarını algılayabilen, insan egosu haline gelen.

Bununla birlikte, kundalininin erken gelişimi pek çok hoş olmayan fenomenle ilişkilidir. Böylece, bir

kişinin tüm yapısını güçlendirir ve her şeyden önce onun temel, tarafsız ve iyi olmayan niteliklerini etkiler. Örneğin zihinsel bedende, kibir gibi olumsuz bir özelliği çok hızlı bir şekilde uyandırır ve onu inanılmaz derecede canavarca boyutlara şişirir. Kuşkusuz, bu süreç entelektüel yeteneğin güçlendirilmesine katkıda bulunur, ancak aynı zamanda sıradan bir insan için tamamen anlaşılmaz, gerçekten doğal olmayan şeytani bir gurur uyandırır. Hiç kimse, özellikle deneyimsizse ve bir akıl hocasının rehberliğinde çalışmıyorsa, kendi içindeki kundalini'yi uyandırmaya çalışmamalı ve bu tamamen tesadüfen olursa, derhal bu tür konulardan anlayanlardan tavsiye ve yardım istemelidir. . Hatha Yoga Pradipika'da "Yogilere özgürlük ve aptallara kölelik getirir" (III, 107) denmesi boşuna değildir .

Kundalini'nin çalıştırılması her enkarnasyonda yeniden yapılmalıdır, çünkü bu mekanizmalar her seferinde yenidir, ancak bu eylem yeterince ustalaştıktan sonra, tekrarlanan süreç kolayca verilecektir. Unutulmamalıdır ki bu süreç farklı insan tipleri için de farklıdır; bu nedenle, örneğin, bazıları için Yüksek Benliklerini görmek, onun sesini duymaktan çok daha kolaydır. Yine, yüksek olanla olan bu bağlantının birçok aşaması vardır: kişilik açısından egonun etkisi, ego açısından monadın gücü ve monad, Logos'un bilinçli sözcüsü olma yeteneği.

Zihinsel bedenin yeteneklerini kullanabilmek için, kişinin ayrıca bilincini bu bedene odaklayabilmesi gerekir. Ancak, diğerlerinin çok, çok belirsiz bir şekilde farkında olurken, bilinci yalnızca bir iletken bir zaman birimine odaklayabilir. Böylece astral ve mental görüşe sahip bir kişi, bilincini fiziksel beyinde odaklarsa, arkadaşlarının fiziksel bedenlerini net olarak görecektir, astral ve mental bedenlerini ise çok belirsiz algılayacaktır. Doğru, göz açıp kapayıncaya kadar dikkatinin odağını değiştirebilir, böylece astral bedenlerini çok net ve ayrıntılı olarak görebilir, ancak bu durumda zihinsel ve fiziksel bedenler onun tarafından en çok bulanık olarak algılanacaktır. genel terimler olsa da onları da görecektir . Aynısı, zihinsel görüş ve daha yüksek planlardaki görüş için eşit derecede geçerlidir .

görülenleri fiziksel beyne tercüme etme süreci, hatıraların ara astral düzlem boyunca taşınması gerektiğinden , görüntülerin daha yüksek bir düzlemde daha düşük bir plana çifte aktarımı gibi oldukça zahmetli bir işlemi gerektirir.

Ancak kişi fiziksel bedende uyanık durumdayken zihinsel yetileri kullanmayı ve zihinsel düzlemde gördüklerini fiziksel beyne tercüme etmeyi başarsa bile , araştırmacı yine de gerçekten çözülmez bir sorunla karşı karşıya kalacaktır : Aktarmanın mutlak imkansızlığı . gördüğü dünyevi dildir .

Mental bedenin bilincini fiziksel beyne aktarmak için farklı bedenler arasında ara bağlantılar veya bağlantılar oluşturmak gerekir . Prensipte olarak , bu bağlantılar zaten mevcuttur, ancak aktive edilmemişlerdir ve bu nedenle insan bilinci için mevcut değildirler ; fiziksel bedende ilkel organlar dediğimiz , yani harekete geçmek için gelişme anını bekleyen organlar olarak görünürler . Bu tür bağlantılar , yoğun ve eterik bedenleri astral bedenle, astral ile zihinsel ve zihinsel ile nedensel bedenleri birbirine bağlar . Bir irade eylemiyle, kişi onları canlandırmaya başlar ve onlar harekete geçtiklerinde, bilinci bir araçtan diğerine aktarmak için onları kullanır. Aynı zamanda, bu hayati irade eylemi "yılan

ateşi" - kundalini'yi serbest bırakır.

Fiziksel ve astral bedenler arasındaki bağlantı halkası hipofiz bezidir ve fiziksel ve zihinsel bedenler arasındaki bağlantı epifiz bezidir. Yukarıda belirtildiği gibi, bazı insanlar hipofiz bezini ve diğerleri epifiz bezini geliştirir, ancak bunu yaparken, her biri her zaman kendi gurusu veya manevi öğretmeni tarafından kendisine reçete edilen yönetime bağlı kalmalıdır.

İnsan, fiziksel bedenini uyanmış bilinçte bırakmayı öğrendiğinde ve araçları arasındaki bağlantıları geliştirdiğinde, böylece fiziksel yaşamı rüya yaşamından ayıran uçurumda köprü kurmuş olur. Uçurumun bu köprülenmesi, beynin zihinsel bedenin titreşimlerine yanıt vermek üzere eğitildiği eğitimle elde edilir; böylece beyin, irade dürtülerinin etkisi altında faaliyetlerini yürüten ve en hafif dokunuşa bile yanıt veren, insanın giderek daha itaatkar bir aracı haline gelir.

Yüksek bilincin titreşimlerini almak amacıyla fiziksel beynin hazırlanmasındaki ana adımlar şu şekilde özetlenebilir: saf yiyecekler yiyerek ve sağlıklı bir yaşam tarzı sürdürerek alt bedenlerin arınması; tutkuların tamamen dizginlenmesi; dış yaşamın kargaşasına ve değişimlerine tabi olmayan dengeli, dengeli mizaç ve zihnin gelişimi; yüce konularda sessiz meditasyon yapma alışkanlığı (bkz. Bölüm 15-17); acelenin reddi ve özellikle, beyni yorulmadan bir konudan diğerine atlamasına neden olan, her zaman huzursuz, aceleci, heyecanlı zihnin sakinleştirilmesi; Yüksek dünyanın gerçekleri için gerçek aşk, böylece zihin, sanki sevgili arkadaşların yanındaymış gibi, onların yanında olmaktan zevk alır.

Bir kişi, sıradan uyanmış bir bilinç durumunda zihinsel yetilerini kullanmayı öğrendiğinde, doğal olarak zihinsel dünyadan her türlü izlenimi alabilecek, böylece başkalarının faaliyetlerini gördüğü aynı kolaylıkla algılayacaktır. onların bedensel hareketleri. Zihinsel bedenin güçlerini kullanma yeteneğini geliştirme sürecinde, bir kişinin, yalnızca yüksek yeteneğinin organik bir parçası haline gelen daha düşük güçleri kullanma yeteneğini kaybetmemesi önemlidir.

Bu aşamada bir insan, zihinsel bedende seyahat etmenin - en azından şimdilik - pek uygun görünmediği yerlerde çalışmak için kullanabileceği düşünce formlarını bilinçli olarak yaratıp yönlendirerek faydalı özelliklerini oldukça önemli ölçüde genişletebilir. Bu düşünce formlarını uzaktan kontrol eder, hareketlerini gözlemler, onlara rehberlik eder ve onları kendi iradesinin itaatkar ajanları haline getirir.

Bir kişi okült yönde gelişmeye başladığında, yukarıda bahsedildiği gibi tüm zihinsel bedeninin temizlenmesi ve tam çalışma düzenine getirilmesi gerekir. Güçlü ve net düşünce formları yaratabilmesi daha az önemli değildir ve ayrıca onları net bir şekilde görselleştirebilirse, bu onun için büyük bir yardım ve rahatlık olacaktır.

Son iki adım birbiriyle karıştırılmamalıdır. Düşünce oluşumu, zihinsel beden aracılığıyla hareket eden iradenin doğrudan bir eylemidir, oysa görselleştirme basitçe, yaratılan düşünce formunu durugörüyle görme yeteneğidir. Kişi ısrarla herhangi bir nesneyi düşünürse, bu nesnenin zihinsel bedenindeki

görüntüsü, görselleştirse de görselleştirmese de küçülmez veya zayıflamaz.

Öğrenci, ahlaki saflığı ve zihinsel dengeyi sürdürmek için sürekli çaba göstermelidir, bu olmadan, bu yeteneğe sahip bir kişide basiret lütfı değil, bir lanete dönüşür.

Zihinsel beden bilincinin gelişimi, bir sonraki enkarnasyona her giriş sürecinde bir kişinin yaşamını ve anılarını sürekli hale getirecektir.

Böylece insan, zihinsel bedeninde bilinçli hareket etme yeteneğini kazandıktan ve onun güçlü ve zayıf yanlarını inceledikten sonra, zorunlu olarak kendisi ile kullandığı aracı ayırt etmeyi öğrenecektir. Bir sonraki aşamada, kişisel "Ben" inin yanıltıcı doğasını , zihinsel bedenin "Ben" ini anlamayı öğrenmeli ve kendisini nedensel bedende ikamet eden gerçek kişi - bireysellik veya ego - ile özdeşleştirmelidir .

Bilincin daha yüksek bir zihinsel düzlemde ego seviyesine yükselişinin bir sonraki aşaması, genellikle bir kişinin yaşadığı tüm yaşamların anılarının diriltilmesini içerir.

Ancak zihinsel ve astral planlar arasındaki engeli aşmayı ummadan ve kesintisiz hatırlamanın sevincini tatmadan önce, zihinsel bedeni bir araç olarak kullanmak için uzun süre gayretle çalışmalıdır. (Benzer şekilde, varlığının bilgisi fiziksel bilince ulaşmadan önce, ego kendi düzleminde bilinçli ve tamamen aktif kalmalıdır.)

Bu haliyle zihinsel beden, yorulma veya bitkin düşme yeteneğine sahip değildir; zihinsel yorgunluk gibi bir fenomen kesinlikle imkansızdır. Yorgunluk dediğimiz şey, yalnızca zihnin kendini ifade ettiği fiziksel beynin yorgunluğudur.

Bununla birlikte, tamamen fiziksel yorgunluğun zihinsel beden üzerinde bir etkisi vardır. Bu nedenle, alışılmadık derecede yorgun bir kişi, koordinasyon yeteneğini bir dereceye kadar kaybeder. Her fiziksel hücre kelimenin tam anlamıyla yorgunluk hakkında haykırır ve bu, tüm araçları - eterik, astral ve zihinsel - öyle bir şekilde etkiler ki, içlerinde kendi hızlarında dönen çok sayıda küçük bağımsız girdap oluşur ve bunun sonucunda tüm bedenler sadece kendi aralarındaki bağlantı ve tutarlılığı değil, aynı zamanda işlevlerini yerine getirme yeteneğini de kaybederler.

Şu anki bilgi aşamasında, sıradan belleğin hangi yöntemle işlediğini bilmiyoruz ve konunun kendisi de henüz incelenmedi. Bununla birlikte, zihinsel bedenin titreşiminin olup bitenlerin organik bir parçası olduğu ve nedensel bedenin hiçbir şekilde dahil olmadığı açıktır.

Binlerce yıl önce, katılımcılarında daha yüksek bedenlerin yeteneklerini ortaya çıkarmayı amaçlayan belirli bir tören vardı. Karanlık bir odada bulunan müdürün "Om" kelimesini söylemesi, kendisiyle ve zihnini dolduran duygularla ayrılmaz bir uyum duygusu yarattı. İkinci kelimeyi - "Bhur" - telaffuz ederken, oda içsel algı açısından sıradan ışıkla doluydu. Üçüncü kelimenin sesinde, katılımcılar geçici olarak astral görüşü açtılar ve bir sonraki kelime de benzer şekilde zihinsel açtı. Tüm bu etkiler, elbette,

yalnızca geçiciydi, ancak daha fazla ayınle, aynı kişilerde aynı sonuca çok daha hızlı ulaşıldı.

Öğrencinin dürtü ve sezgi arasındaki farkı görmeyi öğrenmesi çok önemlidir. Her ikisi de beyne içeriden girdikleri için ilk bakışta kesinlikle benzerdirler, bu yüzden onları birbirinden ayırmak için büyük çaba gerekir. Koşullar izin verirse, biraz beklemek akıllıca olacaktır, çünkü dürtüler zamanla solmaya eğilimliyken sezgiler değişmeden kalır. Dürtüye genellikle bir heyecan duygusu eşlik eder ve biraz kişiseldir; kesin olarak belirlenen gerçek sezgiye, sakın bir güç duygusu eşlik eder. Eğer dürtü astral bedenin dalgalanmasıysa, o zaman sezgi, kişiliğe damgalanmış ego bilgisinin bir parçasıdır ve daha yüksek zihinsel düzlemde ve bazen de Buda'dan gelir.

Doğa tamamen dengelenene kadar dürtüyü sezgiden ayırt etmek, sessiz tefekkür ve yukarıda bahsedildiği gibi beklemeyi gerektirir. Bu koşullar altında, dürtü yavaş yavaş azalırken, sezgi daha net ve güçlü hale gelir. Sakinlik ve netlik ile alt zihin sezgiyi daha net bir şekilde kavrar ve gücünü hisseder. Böylece sakın bir beklentiden sezgi hiçbir şey kaybetmez, sadece kazanır.

Ek olarak, sezgi her zaman özveriyle ilişkilendirilir. Yüksek seviyeden gelen uyaranda bir kişisel çıkar dokunuşu hissedilirse, bunun gerçek Buda sezgisi olmadığı, yalnızca astral bir dürtü olduğu kesinlikle söylenebilir.

Fiziksel düzlemde doğrudan görüşe bir şekilde benzeyen sezgi, sonunda aklın yerini alır: fiziksel düzlemde dokunma duygusuyla karşılaştırılabilir. Sezgi, aynı tutarlı bir şekilde rasyonel olandan gelişir ve temel doğasını, dokunma duygusunun etkisi altında gelişen gözle aynı şekilde değiştirmez.

Bununla birlikte, mantıksız bir insanda, her şeydeki sezgi bir dürtüye benzer: arzunun etkisi altında doğar ve her zaman mantıktan daha düşük değil, daha düşüktür.

Bölüm 15

Konsantrasyon

Düşüncenin mekanizması ve gücü hakkında daha önce öğrendiklerimize dayanarak, zihnin kontrolünün, hem kişinin gelişimi açısından hem de genel olarak inanıldığından çok daha önemli olduğu açık olmalıdır. ve diğer insanlar için yapabileceği işi etkileme açısından.

Aslında, düşünce üzerindeki kontrol, ruhun özelliklerinin gelişmesi için temel bir koşuldur.

Sessizliğin Sesi şöyle der: “Akıl, gerçekliğin katilidir; öyleyse bırakın öğrenci katili öldürsün.” Elbette bu, zihnin yok edilmesi gerektiği anlamına gelmez, çünkü onsuz kimse yaşayamaz ve gelişemez; bu sadece boyun eğdirilmesi ve hakim olunması gerektiği anlamına gelir, çünkü zihin kişinin kendisi değildir, sadece öğrendiği ve kullandığı bir araçtır.

Kuşkusuz öğrenci , izin verdiği bu düşünce ve duyguları anlama ve kontrol etme yeteneğini büyük bir

abayla kendi içinde geliştirmelidir . Ortalama bir insan, duygularını nadiren kontrol etmeye çalışır - belki de tamamen dışsal tezahürleri dışında; içinde kaynadıklarını hissettiğinde, baskılarına yenik düşer ve bunu oldukça doğal bulur. Ancak okült öğrencisi bu konuda tamamen farklı bir pozisyon almalıdır: duygularına teslim olmamalı, onları tamamen kontrolü altına almalıdır ki bu da zihinsel bedeni geliştirip kontrol ederek elde edilir. Bu yöndeki ilk adımlardan biri, zihnin kendisi olmadığını, kullanmayı öğrenmesi gereken bir araç olduğunun farkına varmaktır.

Bu nedenle, öğrenci uyum sağlamalı ve duygu ve düşüncelerine hakim olmak için çalışmaya başlamalıdır; tıpkı kılıcını veya meini istediği yere, bazen bu yöne, bazen başka bir yöne doğrultan deneyimli bir kılıç ustasının yaptığı gibi, zihnini kullanabilmek, onu yönlendirebilmek veya tutabilmek için tam olarak ne düşündüğünü ve neden düşündüğünü bilmesi gerekir. ve istediği kadar sıkı tutabiliyor. Başka bir deyişle, öğrenci, herhangi bir zihinsel çalışma için gerekli bir ön koşul olan konsantrasyon gücüne hakim olmalıdır.

Zihnin aniden bir konudan diğerine atlamasına izin vermeyerek ve çok sayıda önemsiz düşünceye enerji harcamadan, amaçlı ve tutarlı düşünmeyi öğrenmelidir.

Çoğu insanın bilinci, her türden tutarsız, konu dışı düşüncelerle doludur ve zihinlerini kontrol etmeye kesinlikle alışkın olmadıkları için, bu akışı tamamen engelleyemezler. Bu tür insanlar gerçek konsantre düşüncenin ne olduğunu bilmezler ve tam da konsantrasyon eksikliğinden, zihnin ve iradenin zayıflığından dolayı, okült gelişimin ilk aşamaları ortalama bir insan için son derece zor hale gelir. Ayrıca, dünyanın gelişiminin şu anki aşamasında, faydalı düşüncelerden çok daha fazla zararlı düşünce vardır ve bu zayıflık, kişiye kaçınılmaz olarak, biraz özen ve çaba ile kolayca önlenebilecek her türlü ayartmaya ve ayartmaya karşı duyarlı hale getirir. .

Bu fenomeni biçimlendirici açıdan ele alırsak, konsantre olmak, zihinsel beden düzeyinde tek bir kalıcı imaj oluşturmak ve tutmak demektir; ve hayati açıdan bakıldığında, onu kendi içinizde yeniden üretmek için dikkatinizi sürekli olarak bu forma yönlendirmeniz anlamına gelir. Zihnin, kendisine gelen diğer tüm izlenimleri tamamen göz ardı ederek, kendi içinde tek bir biçim tutmasına ve tek bir görüntü oluşturmasına neden olan irade gücüdür.

Kısacası konsantrasyon, zihni tek bir fikre odaklamak ve sabitlemektir.

Daha basit bir ifadeyle konsantrasyon, dikkatin bir şeye aktarılmasıdır. Örneğin bir kişi dikkatini yaptığı şeye yönlendirirse (aktarırsa), o zaman zihni konsantre olur.

Genellikle en yüksek şifa biçimleriyle ilişkilendirilen boğaz merkezi (akra), aynı zamanda odaklanmış dikkatin gücüyle de yakından ilişkilidir. İkincisi, bilindiği gibi, tüm gizli sistemlerde her zaman büyük önem verilir. Bu nedenle, örneğin Pisagor okulunda öğrenciler birkaç yılını Acoustic *oi* yani Dinleyiciler adlı aşamada geçirdiler ve orijinalliğin temel ilkelerine tam olarak alışmadan önce orijinalliğin tehlikeli sularına dalmaları kesinlikle yasaklandı. Felsefe. Aynı nedenlerden dolayı, Mithra'nın gizemlerindeki en

düşük seviye, acemilerin sadece kendilerine söyleneni tekrar etmelerine izin verilen - tıpkı kargaların veya papağanların yaptığı gibi - Kargaların seviyesi olarak kabul edildi. Masonik sistemde, yukarıdakilere karşılık gelen seviye , bu ekolün herhangi bir taraftarının kabul edeceği EA derecesi olarak kabul edildi.

S...EA sisteminde . yani süptil alemden -insan olmayan özel bir zeki varlıklar sınıfından- yardım isteyen bir kimse, bu çağrıyı doğru ve yerinde bir şekilde yerine getirebilmelidir; dikkatsizce, ne yaptığını düşünmeden hareket ederse, bilmediği ve hazırlıklı olmadığı etkilere maruz kalır. Bu "sihir" biçimini kullanırken, kişi son derece dikkatli olmalıdır, aksi takdirde kendisini, aksi takdirde onu geçebilecek istenmeyen etkilere maruz bırakacaktır.

Öğrenci, zihnin yoğunlaşmasının doğal sonucunun vücut kaslarının gerginliği olduğunu hatırlarsa akıllıca davranacaktır - örneğin, bir kişinin düşündüğünde kaslarını çattığı bilinmektedir. Bu gerilim sadece bedeni yormakla kalmaz, aynı zamanda ruhsal güçlerin akışına da engel olur. Bu nedenle öğrenci, hem meditasyon sırasında hem de günlük yaşamda periyodik olarak vücuduna dikkat etmeli ve kasıtlı olarak "rahatlamalıdır". Deneyimler, bir dakikalık tam gevşemenin bile tüm sisteme önemli ölçüde rahatlama getirdiğini göstermektedir.

Yapısı gereği güçlü ve yorulmak bilmeyen kişiler, dinlenmeye ve dinlenmeye özel önem vermeli ve günün sonunda özel gevşeme egzersizleri yapmalıdır. Bu konuda birçok kitap var; özellikle Annie Payson Call'un The Power of Rest adlı eseri, türünün en iyilerinden biri olarak özellikle övülebilir.

Konsantrasyon, fiziksel çabanın konusu değildir; zihin bir düşünceye yöneldiği an, onun üzerinde yoğunlaşır. Konsantrasyon, zihni belirli bir düşüncenin gücüyle tutmak değil, tam bir huzur ve sessizlik içinde sürekli olarak dinlenmek veya üzerinde durmaktır. Öğrenci, düşünce merkezinin beyin değil zihinsel beden olduğunu hatırlamalıdır; bu nedenle, konsantrasyon fiziksel beyne değil, ona daha çok bağlıdır.

Bu nedenle, konsantrasyon, oldukça açık olduğu gibi, bir pasiflik hali değil, aksine yoğun ve düzenli bir faaliyet halidir. Zihinsel dünyada, daha çok fiziksel dünyaya atlamadan önce kasları germek ya da uzun süreli gerilimi korumak için kasları sıkmak ve sertleştirmek gibidir.

Gerçek düşünce konsantrasyonu tekniğinde ustalaşmaya başlayan bir kişi, ilk başta kendini beş veya on dakikadan fazla zorlamamalıdır, aksi takdirde beynine aşırı yük binebilir. Süre ancak kademeli olarak on beş, yirmi veya otuz dakikaya çıkarılabilir.

Konsantrasyon veya meditasyon asla beynin uyuşma ve ağırlık hissetmeye başladığı noktaya kadar uygulanmamalıdır, çünkü uyuşma ve ağrı tehlikeli semptomlardır, bu da uygulanan çabanın vücut maddesini sağlığı korumak için gerekenden çok daha hızlı değiştirdiğini gösterir.

Çoğu insan düşüncelerini kontrol etmeyi duygularından çok daha zor bulur; Bunun nedeni muhtemelen, düşüncelerin genellikle hayal gücünün dikte ettiği gibi dolaşmasına ve dolaşmasına izin

verilirken, duygularının özgürce ve kontrolsüz bir şekilde akmasına izin vermenin uygunsuz olduğuna inanacak şekilde yetiştirilmiş olmalarıdır.

Kişi, zihnini kontrol altına almak için ilk girişimlerini yaptığında, kendisini zihinsel bedeninde kök salmış olan eski alışkanlıklarla çatışma halinde bulur. Astral bedeninin kolektif bilinci bizim arzu elemental dediğimiz şeyi oluşturduğu gibi (bkz. Astral Beden), mental bedenindeki mental elemental için de durum aynıdır. Ne yazık ki zihinsel elemental, kendi takdirine bağlı olarak hareket etmeye alışkındır ve bu nedenle, kendi "iyi" iradesine itaat ederek nesneden nesneye atlar.

Zihinsel elemental ile mücadele, arzu elementaliyle olan mücadeleden biraz farklıdır. Birincisi (ve ikincisinden çok daha erken bir evrim aşamasındadır) maddi çevreye daha az alışıktır; dolayısıyla arzu elementinden daha aktif ve daha az verimli ve kararlı olmasına rağmen daha hareketlidir.

Böylece, şeylerin doğası gereği, kontrol etmeye daha az alışık olmasına rağmen, kontrol edilmesinin çok daha kolay olduğu ortaya çıkıyor; bu nedenle, düşünceleri kontrol etmek, arzuları kontrol etmekten çok daha az çaba gerektirir, ancak bu, güçlerin uygulanmasında *daha fazla sebat gerektirir*.

Zihinsel düzlemde olduğu için, zihnin kendi elementinde, kendi dünyasında olduğu ve kendi maddesiyle uğraştığı unutulmamalıdır, bu nedenle zihinsel seviyeyi mükemmel bir şekilde nasıl kontrol edeceğini öğrenmek zaman ve uygulama meselesidir. temel; ve tam tersi, arzu unsurunu kontrol etmeye çalıştığımızda, zihnimiz, dışarıdan gelen yabancı etkiye maruz kaldığı, kendisine tamamen yabancı bir dünyaya düşer.

Son iki gerçek o kadar önemlidir ki kısaca tekrar etmekte fayda olacaktır. Bu nedenle, zihni kontrol etmek, elbette, duyguları kontrol etmekten çok daha kolaydır, ancak duygusal kontrol konusunda bazı uygulamalarımız varken, zihinsel kontrol konusunda pratikte böyle bir uygulama yoktur. Bu yüzden zihinsel egzersizler bize çok zor geliyor. Bununla birlikte, duyguları ve düşünceleri kontrol etmek, fiziksel bedende mükemmelliğe hakim olmaktan çok daha kolay bir iştir; ikincisini bir dereceye kadar geçmiş yaşamlarımızda uyguladığımız doğrudur, ancak bu yöndeki başarılarımız hala mükemmellikten çok, çok uzaktır. Bunun kapsamlı bir şekilde anlaşılması, öğrenci için motive edici bir uyarıcı görevi görmelidir. Böyle bir anlayışın sonuçlarından biri, Dünya'nın okültist tarafından bilinen tek gerçek cehennem olduğunu söyleyen Sessizliğin Sesi'nde verilen sözlerin gerçeğine dair canlı bir farkındalık olacaktır.

Yukarıdaki ifadeler öğrenciye yanlış veya abartılı görünüyorsa, örneğin güçlü bir dış ağrısını düşünce gücüyle sakinleştirmenin ne kadar zor olduğunu hatırlamasına izin verin (ancak belirli koşullar altında bu başarılabilir); Açıkçası, düşünce gücüyle depresyon, öfke, kıskançlık veya diğer hoş olmayan duyguları bastırmak çok daha kolaydır ve düşünceyi hoş olmayan veya yararsız bir şeyden daha hoş ve yararlı bir şeye yönlendirmek, hatta zihni tamamen durdurmak çok daha kolaydır. faaliyetinden.

Şimdi konsantrasyonu engelleyen engelleri daha ayrıntılı olarak ele almakta fayda var; yakında göreceğimiz gibi, doğal olarak iki ana gruba ayrılırlar. İlki kama veya arzu ile ilgilidir; ikincisi zihinsel

maddenin doğası gereğidir.

Zihnini kontrol etmeye çalışan bir kişinin karşılaştığı zorluklar, beş bin yıl önce Arjuna tarafından Sri Krishna ile ölümsüz diyalogunda çok güzel ifade edilmiştir (bkz. *Bhagavad Gita*) . VI, 33-34): “Zihnin huzursuzluğundan dolayı, bir bütün olarak tarif ettiğin bu yoga için sağlam bir temel göremiyorum ey Madhusudana. Gerçekten de zihin huzursuzdur, şiddetlidir, güçlüdür ve inatçıdır, ey Krishna. Ona boyun eğdirmek bence rüzgar ⁷kadar zor .

Ve Krishna'nın cevabı - başarıya giden tek yolu gösteren cevap ne kadar doğru: "Elbette, ey Güçlü silahlı, zihin huzursuzdur ve kontrol edilmesi zordur, ancak yine de dizginlenebilir ... gerekli uygulama (abhyasa) ve feragat (vairajya)".

Bu iki faktörü - uygulama ve vazgeçme (elbette tarafsızlık veya tarafsızlık anlaşılır) - ters sırada ele alacağız.

1) feragat (feragat). Bu terim açıkça kama özelliğine veya zihni çekme, dağıtma ve tutma arzusuna atıfta bulunur. 6. bölümde, kama ve manalar arasındaki ilişkiyi ve arzunun zihni harekete geçirip baştan çıkarak onun zevklerin yöneticisi gibi hareket etmesine neden olan sürekliliği ayrıntılı olarak tartıştık.

Böylece zihin sürekli olarak zevkli olanı aramaya ve acı verici olandan kaçınmaya zorlanır. Bu nedenle, yalnızca duyguları dizginleyerek ve onlara hakim olarak, zihni amaçlanan görevin yerine getirilmesinden uzaklaştırmalarına izin vermeyerek onları kendinize tabi kılabilirsiniz.

Öğrencinin, sefil duyguların kaosunun olduğu rasyonel varlığa yakışmadığını ve bir insanın, yani Tanrı'nın bir kıvılcımının altına düşmesine izin vermesinin son derece değersiz olduğunu kendine hatırlatması akıllıca olacaktır. Maddi bir nesne bile olmayan arzu elementinin gücü.

Kişinin tarafsızlığı elde etmesinin ve bu niteliği bir konsantrasyon aracı olarak kullanmasının iki ana yöntemi vardır. Bunlar a) felsefi yöntem ve b) dindar kişinin yöntemi olarak adlandırılabilir .

A) *felsefi yöntem*. Kama veya arzu tamamen kontrol altına alınacak şekilde, genellikle insanları çeken, büyüleyen ve bağlayan her şeye karşı kişinin tutumunu o kadar değiştirmek ve yoğunlaştırmaktan ibarettir; böylece kişi, ister dış nesneler ister zihnin kendisinde bulunanlar olsun, tüm nesnelere karşı tamamen tarafsız hale gelir. Bu satırların yazarının gözlemlerine göre, bu yöntem Batılıların çoğuna oldukça zor görünüyor ve sorunları çözmekten çok sorunlara neden oluyor. sorun.

Bu yöntemi tam olarak açıklamak, elbette bu kitabın kapsamı dışında olan bütün bir felsefi incelemeyi gerektirir. Bununla birlikte, bu yöntemin özünü birkaç kelimeyle kısaca özetlememe izin verin. *Bhagavad Gita'nın* 5. ve 6. bölümlerinde açıklanan felsefi sistem , sırasıyla eylemden vazgeçme yogası ve özdenetim yogası (dhyana yoga) olarak adlandırılır.

⁷ Burada ve aşağıda, baskıya göre alıntılar verilmiştir: *Bhagavad Gita* - St. Petersburg: Feng Shui Center, 2000.

Bu sisteme göre, “nefret etmeyen, arzulamayan, dualitenin ötesinde her zaman müstakil olan ... Saf .. kendini fethetmiş, tüm duyguları evcilleştirmiş, hareket etse de kirlenmemiştir. Beden, zihin, zihin ve hatta duygularla, takıntıları atarak, ruhu arındırarak eylemler gerçekleştirir. Faaliyetin sonuçlarını reddederek [Tanrı ile] bir bağlantı kuran kişi, yıkılmaz bir huzur bulur. [O] alçakgönüllülük ve bilgi sahibi Brahman'a, ineğe, file, köpeğe ve köpek yiyene aynı şekilde bakar. [O] hoş bir şey bulduğunda sevinmez ve hoş olmayan bir şey bulduğunda yas tutmaz. Dış [duyu nesnelerinin] dokunuşuna bağlı olmadan, mutluluğu kendi içinde bulur. Kim yetenekli. arzu ve öfkenin yarattığı dürtüleri dizginleyin, o mutlu bir insandır. Günahlardan arınmış, dualiteden arınmış, ruhu önemseyen, tüm varlıkların refahını düşünen, kendini bilen, arzu ve öfkeden arınmış, [ruhsal yaşama] adanmış, bilinci düzene sokan. her zaman [böyle] olan özgürdür.”

“Faaliyetin meyveleri için çabalamadan yapması gerekeni yapan. [kim] dünyevi her şeyden vazgeçti ve duyu nesnelerine ve [maddi] faaliyetlere dalmadı. aklı fethetmek ve hem sıcakta hem de soğukta, mutlulukta ve talihsizlikte, şeref ve şerefsizlikte huzur bulmak. İyilik dileyenlere, hayırseverlere, düşmanlara, kayıtsızlara, aracılara, kıskançlara, akrabalara, ayrıca salihlere ve günahkarlara kim eşittir. düşünce ve duygularını dizginleyen, arzu ve sahiplenme [sahipliği yoktur]. o, "bir lamba gibi, sakın bir yerde titremez", şiddetli ıstıraptan bile rahatsız olmadığı bir yerde kalır. Hayal gücünün yarattığı tüm arzulardan vazgeçerek, duyguların toplamını zihinle tamamen evcilleştirerek, yavaş yavaş, adım adım, sarsılmaz bir zihinle huzuru bulmasına izin verin; zihni ruh üzerinde yoğunlaştırdıktan sonra [başka] hiçbir şey düşünmemesine izin verin. Böylece, [Tanrı ile] bir bağlantı kuran kişi, Yüksek Ruh'un tüm varlıklarda ve tüm varlıkların Yüksek Ruh'ta yaşadığını görür. ve Yüce ile sınırsız bir birliktelik mutluluğunu sevinçle kazanır.

Yukarıda söylenenler, felsefi yöntem dediğimiz şeyin yalnızca en genel taslağıdır. Bu yöntem, herhangi bir bireye ve onun mizacının özelliklerine göre en geniş sınırlar içinde değiştirilebilir ve uyarlanabilir (ve aslında uyarlanmalıdır).

Ancak bu yöntem, daha önce de belirtildiği gibi, birçok zorlu ve dik yol içindir; bu nedenle, "diğerinin dharması tehlikelerle dolu" olduğundan, çok karmaşık ve radikal olmayan bir sonraki yönteme geçelim.

B) Salih kişinin yöntemi. Bu yöntem, öğrencinin kamayı, yani arzuyu veya bağlılığı ortadan kaldırmaya çalışmak yerine, zihni boyun eğdirmek için kama'nın gücünü kullanması gerçeğinden oluşur. Kama'yı en yüksek biçimiyle o kadar tutkulu ve yoğun bir şekilde geliştiren "dindar" kişinin yaptığı tam olarak budur, diğer tüm takıntılar onun için tamamen önemsiz hale gelir ve bu nedenle kafasını karıştırmak veya dikkatini başka yöne çevirmek için güçsüzdür.

Dindar mizaçlı biri, aklını istediği nesneye veya görüntüye odaklayarak amacına ulaşabilir ve bu görüntüyü düşünmekten veya ona hayranlık duymaktan aldığı zevk, zihnin yorulmadan onu sabitlemesine neden olur ; ve zihin bu meşguliyetten zorla uzaklaştırılsa bile , tekrar tekrar ona dönecektir . Bu şekilde "dindar" kişi önemli ölçüde konsantrasyon elde eder.

Ancak dindar bir kişi, başka bir kişiye veya inancının nesnesine yakından dikkat çekerse , o zaman düşünen kişi konuya daha felsefi yaklaşır: kendisini çeken görüntüye derin bir fikir veya hatta bir sorun koyar ; böyle bir kişi için , sempatisini veya dikkatini çeken bağlayıcı güç, zihninin tamamen odaklandığı , tamamen entelektüel bir ilgi veya içsel bilgi arzusudur .

Bu bakış açısından, konsantrasyonun en kabul edilebilir tanımı şu olacaktır : zihinsel konsantrasyon uygulaması, zihin üzerinde kontroldür, onu iradenin hakim olduğu belirli bir ruh haline tabi kılar , böylece tüm düşünme süreci acele eder. seçilen hedef

Takvaya meyilli olmayanlar için yukarıdaki yöntem büyük ölçüde değiştirilebilir ; bu durumda , çoğu insan için en basit şey, genellikle günlük yaşamda yapmaya alışkın oldukları şey olacaktır . Sadece o kadar ilgilenmeleri ve seçilen konuyu araştırmaları gerekiyor ki, tüm dış düşünceler akıllarından çıksın . Az ya da çok derin bir konsantrasyon durumuna ulaşmak için , zihin ilgilenilen konuya perçinlenmelidir . Öğrenci bunu kendi isteğiyle başarmayı öğrenmelidir ; dış nesneleri fark etme ve onlara dikkat etme özelliğini ve alışkanlığını geliştirirse bu konuda başarıya ulaşabilir .

Şu veya bu nesneyi seçmeli ve çeşitli yönlerini dikkatlice incelemeli ve araştırmalıdır . Doğada gerçekten sıkıcı ya da ilgi çekici olmayan hiçbir nesne yoktur ; bir şey böyle görünüyorsa, o zaman dikkatsizliğimiz , dalgınlığımız ve nesnenin dış özelliklerinin çekiciliğini ve güzelliğini takdir edemememiz nedeniyle olur .

Bu nispeten basit alıştırma belirli bir beceri ve ustalık olmadan , görselleştirmeyi, yani görünmez bir nesneyi tüm ayrıntılarıyla zihinsel olarak yeniden üretme yeteneğini başarılı bir şekilde gerçekleştirmek imkansızdır ; doğru görselleştirme, belirli okült faaliyetlerde, özellikle törensel çalışmalarda sıklıkla kullanılan bir yetenektir.

Bununla birlikte, belirli bir nesne yerine öğrencide ateşli bir coşku ve hayranlık uyandıran bir fikir veya özellik seçilirse, bu durumda konsantrasyon zihinselden çok duysal olacaktır. Duyguların yoğunlaşması, düşüncenin yoğunlaşmasından çok daha kolay verilir, çünkü düşünce daha incelikli ve aktiftir, ancak kişi duyguların yoğunlaşmasını sağlamayı başarırsa, bu durumda zihin de bir dereceye kadar yoğunlaşacaktır.

Konsantrasyon ve meditasyon pratiğinde, yeni başlayan kişi genellikle dikkatinin bir dizi küçük tatmin edilmemiş arzu ve önemsiz sorunlar tarafından dağıldığını fark eder. Bu engellerden kurtulmak için onları frenlemeye veya geri itmeye değer. Bu sorunu çözmenin en iyi yolu, onlar hakkında düşünmek için biraz zaman ayırmak ve onlar hakkında düşündükten sonra onları sonsuza dek kafanızdan çıkarmaktır. Zihin kararsızlıkla baş edemez ve bu sorunlar çözülmeden bırakılırsa, her zaman onlara geri döner, bu nedenle herhangi bir etkili konsantrasyondan, çok daha az meditasyondan bahsetmenin bir anlamı yoktur.

Öğrenci sorunlarını kendi kararlarıyla çözmeli ve ardından bu konuya bir daha dönmeyeceğine dair kendi kendine yemin etmelidir. Bu beceri pratikle ve kararlarınızı uygulamaya koyma alışkanlığıyla birlikte gelir.

2) İYİ PRATİK. Terim, genel olarak tüm zihinsel maddelerde ve özel olarak zihinsel temel özde az ya da çok içsel olan huzursuzluğun niteliğine atıfta bulunur. Çoğunlukla, sürekli olarak bir nesneden diğerine atladığı için, başboş düşüncelerden sorumlu olan temel özdür.

Ancak genel olarak tüm maddeler gibi zihinsel madde de alışkanlık yasalarına tabidir, bu nedenle kaygının zıt durumuna alışana kadar gerekli uygulama yardımıyla öğretilabilir ve eğitilebilir, bunun sonucunda bir madde haline gelir. gerçek insanın gönüllü ve itaatkar hizmetkarı - Düşünür.

Zihnin dolaşıp durmalarına son vermenin en iyi ve hızlı yolu elbette iradenizi kullanmaktır. Ancak hangi yöntem seçilirse seçilsin vasiyet ancak belli bir sınıra kadar kullanılmalıdır. Tamamen irade gücüne güvenen insanlar var (ve elbette kişinin iradesini ne kadar geliştirebileceğinin bir sınırı yok) ve irade gücünü felsefe, dindarlık veya yapabilecekleri diğer araçlarla tamamlamayı tercih edenler var. bulmak.

Elbette kendinizi koruyucu bir kabukla çevreleyebilir ve böylece dışarıdan gelen düşünce akışını engelleyebilirsiniz, ancak bu yöntemi kalıcı olarak önermiyoruz, çünkü kabuklar mecazi anlamda sadece yardımcı koltuk değnekleridir.

Ancak yine de böyle bir kılıf söz konusuysa, bunun kişiyi kendi zihninde oluşan dalgın düşüncelerden koruyamayacağı anlaşılmalıdır; sadece dışarıdan rastgele dolaşan düşüncelerin, diğer insanlar tarafından üretilen ve vahşi doğaya salınan düşüncelerin akışını engeller.

Bununla birlikte, böyle bir kabuk oluştururken, yalnızca daha düşük zihinsel maddenin kullanılması arzu edilir, çünkü aksi takdirde sadece gezinmekle kalmaz, aynı zamanda yararlı, faydalı düşünceler de atılır veya kişinin kendisinin Öğretmene yönelik düşüncesi olur. engellenmiş.

Masonlukta buna karşılık gelen işleme "locayı kaplamak" denir , ancak doğal olarak adaya verilen dereceye karşılık gelen bir düzlemde gerçekleştirilir .

Konsantrasyon gücü günlük yaşamda geliştirilebilir ve geliştirilmelidir . Ne yaparsak yapalım, tüm dikkatimizi konuya odaklayabilmeli, tüm özenle ve elimizden geldiğince iyi yapmalıyız . Örneğin mektup yazacaksak güzelce ve düzgün bir şekilde, ihmal edilmeden , detayları bozmamak ve ana hatlarını bozmamak için yazılmalıdır . Yazarın ona yüklediği anlamı tam olarak anlamak için kitabın da tüm dikkatle okunması gerekiyor . Bir çeşit zihin eğitimi egzersizi yapılmadan bir gün geçmemelidir . Çünkü sadece uygulama yeteneği geliştirir, yokluğu ise kaçınılmaz olarak zayıflığa ve körelmeye yol açar .

Öğrenci, kaygısının mekanizmasını anlamalı ve onu ortadan kaldırma yönteminde ustalaşmalıdır . Herhangi bir çalışma, aşırı olmadıkça , düşünme aygıtına zarar vermez , aksine onu yalnızca güçlendirir. Ancak zihinsel bir süreç olarak kaygı ona gerçekten zarar verir ve zamanla sinir yorgunluğuna ve sinirliliğe neden olur, bu da amaçlı zihinsel çalışmayı imkansız hale getirir.

Anksiyete, aynı düşünce zincirini küçük değişikliklerle durmaksızın tekrar eden, genellikle hiçbir

sonuca varmayan, hatta herhangi bir sonuca ulaşmayı hedefleyen bir süreçtir. Bilince empoze ettikleri, zihinsel beden ve beyin (bilinç değil) tarafından üretilen düşünce biçimlerinin sürekli yeniden üretimidir.

Problemi çözmeyi başaramayan düşünür kendini tatminsiz hisseder ve yaklaşmakta olan zorluklardan duyduğu korku onu kaygı ve huzursuzluk içinde tutar. Düşünen'den değil, zihinsel bedenden ve beyinden gelen bu dürtünün etkisi altında, ikincisi ona önceden oluşturulmuş, ana hatları çizilen, ancak gereksiz olduğu için bir kenara atılan görüntüleri dayatmaya devam ediyor. Kaygı durumunda, Düşünür bedeninin efendisi olmak yerine kölesi olur.

Endişe çoğunlukla otomatizme yönelik bir alışkanlıktır, ancak maddenin aynı özelliği onu yenmek için de kullanılabilir. Muhtemelen "endişe kanalından" kurtulmanın en iyi yolu, tersi nitelikte bir tane daha yerleştirmektir. Bu, "Ben' Dünya ve 'Ben' benim' gibi bir düşünce üzerine meditasyon yaparak başarılabılır. 'Ben' Güçtür ve 'Ben' benim." Bu şekilde düşünürseniz, o zaman kişinin düşündüğü Dünya ona ilham verir ve düşüncelerine çizdiği Güç onu doldurur. Meditasyon için düşüncelerin kesin formülasyonu elbette her bireyin ihtiyaçlarına ve özelliklerine göre uyarlanabilir.

Öğrenci sadece düşünmeyi öğrenmemeli, aynı zamanda zihinsel faaliyetini istediği zaman durdurmalıdır. Zihinsel çalışma tamamlandığında, konuyla ilgili tüm düşünceler tamamen terk edilmelidir, aksi takdirde, sessizce sürüklenmelerine izin verilirse, bir taş burnunu sokan bir tekne gibi sallanıp dururlar. Sonuçta, çalışmasına bağlı başka hiçbir şey olmadığında makineyi çalışır durumda desteklemiyoruz, ancak parçaları boşuna yıpratmamak için kapatıyoruz. Aynı şekilde, zihnin hassas mekanizmasının amaçsızca boşta kalmasına, görünür bir sonuç olmaksızın kendini yıpratmasına izin verilmemelidir. Tıpkı yorgun üyelerin mutlu olması ve tamamen dinlenmeye düşkün olması gibi, zihin de tamamen dinlenme anlarında mutluluk ve rahatlık yaşar.

Öğrenci zihinsel çalışmayı tamamladığında, onunla bağlantılı tüm düşünceleri atmalıdır ve eğer diğerleri zihni istila ederse, o zaman onlara dikkat etmemelidir.

Bu satırların yazarının başarıyla kullandığı başka bir yöntem daha var: Kişi ortaya çıkan düşünceleri görmezden gelmemeye çalışmalı (gerçi bu kendi içinde çok olumlu bir eylemdir), ancak onlara ilgi göstermemelidir. Düşüncelerin istedikleri gibi akmasına izin verin; asıl mesele onlara tam bir kayıtsızlık göstermektir. Bir süre sonra, taze beslenmeden, ortaya çıkmayı bırakacaklar - ve hem astral hem de zihinsel üzerinde yararlı bir etkiye sahip olan o mutlu barış ve dinlenme halinin en ufak bir düşünceden rahatsız olmadan tam bir sakinliğin gölgesinde kalacaksınız. bedenler. (Aynı yöntem uykusuzluk için de kullanılabilir; bu satırların yazarı, etkinliğine defalarca ikna olmuştur.)

Zihinsel aktivitenin kesilmesi, daha yüksek planlarda çalışmak için gerekli bir koşuldur. Beyin sakinleşmeyi öğrendiğinde, bilinci fiziksel örtüsünden çıkarmak için olanaklar açacaktır.

Öğrencinin artık Patanjali'nin yoga yaparken kişinin "düşünme ilkesindeki değişiklikleri" durdurması gerektiği şeklindeki aforizmasını tam olarak anlayıp takdir edeceğini umuyoruz. Bunu başarmak için,

zihinsel beden ("düşünme ilkesi") üzerinde, yalnızca kişinin kendisinin - Düşünen'in gönüllü rızasıyla değişebileceği kadar mükemmel bir kontrol elde etmek gerekir.

Patanjali, "zihnin (chitta) girdaplarını (vritti) geri tutmak (nirodha)" anlamına gelen yogayı tanımlamak için "chitta-vritti-nirodha" terimini kullanır.

Bir insan, tıpkı bir aletle yaptığı gibi, aklını alabilmeli, amaçladığı amaca uygulayabilmeli ve bir kenara koyabilmelidir; bunu başardığında zihinsel bedeninden tamamen uzaklaşabilecektir.

Dolayısıyla yoga, zihinsel bedendeki tüm titreşimleri ve değişiklikleri durdurma yeteneğidir. Bu nedenle, örneğin, Öğretmenin zihinsel bedeninin renk şemasında, içeriden başlatılanlar dışında kesinlikle hiçbir değişiklik olmaz.

Zihinsel bedeninin rengi, "okyanusun kararsız yüzeyindeki ay ışığı" gibidir. Beyazlık, renklerin tüm çeşitleri ve tonlarıyla doludur, ancak dış dünyadaki hiçbir şey, en ufak bir yarım tonu bile onun eşit, bulutsuz parlaklığına getiremez. Üstadın zihinsel bedeni, alt dünya ile iletişim kurmanın gerekli olduğu durumlarda kullandığı, basitçe bir dış durumdur.

Konsantrasyonun anlamı, Bilen, konsantre zihniyle bir imgeyi dikkatle incelediğinde, bu nesne hakkında sözlü betimlemenin yardımıyla elde edebileceğinden daha eksiksiz bir bilgi edinir. Sözlü betimlemeyle yaratılan bir nesnenin en genel hatları, resmi zihinsel bedende şekillendikçe, ayrıntılar ve ayrıntılarla gittikçe daha fazla tamamlanır ve bilinç, tanımlanan nesneyle giderek daha fazla temas kurar.

Konsantrasyon teorisi ve pratiği ve düşünce gücü hakkında daha fazla ayrıntı için, öğrenciyi Annie Besant'ın The Power of Thought: Control and Culture adlı kitabına ve konsantrasyon için pratik bir rehber arayanları Ernest Wood'un mükemmel kitabı Concentration'a yönlendirebiliriz.

Bölüm 16

Meditasyon

Konsantrasyon elbette kendi başına bir amaç değil, amaca ulaşmak için sadece bir araçtır. Akı, sahibinin kendi takdirine bağlı olarak kullanabileceği bir araca dönüştürür. Konsantre zihin, örtüsüne nüfuz etmek, onun hayati özüne ulaşmak ve onu zihnin organik bir parçası olduğu hayatla birleştirmek için sürekli olarak herhangi bir nesneye yönlendirildiğinde, bu meditasyondur. Dolayısıyla, eğer konsantrasyon bir organın şekillendirilmesiye, meditasyon da onun gelişimi için bir egzersizdir.

Gördüğümüz gibi konsantrasyon, zihnin bir yandan diğer yana savrulmadan ve dış nesneler, duyuşal faaliyetler veya zihnin kendisinin yarattığı müdahalelerle dikkati dağılmadan herhangi bir noktada kararlı bir şekilde sabitlenmesidir. Zihin, yavaş yavaş dikkatini dış dünyadan ve bedenden tamamen çekmeyi öğrenene kadar sarsılmaz bir kararlılık ve sabitlik durumuna getirilmelidir, böylece duygular sakin ve dengeli kalsın ve son derece canlı ve hareketli kalarak gücünü çizmelidir. mümkün olan en yüksek bilgiye

ulaşmak için onları tek bir düşünceye düzenlemek ve soruya yönlendirmek için enerjileri içe doğru yönlendirin. Kendini bu durumda tutmayı öğrendiğinde ve bunu nispeten kolay bir şekilde yaptığında, özü fiziksel beyin çerçevesinde hareket ederek güçlü ama sakın bir irade çabasıyla yükselmek olan bir sonraki aşamaya hazırdır. ulaşabildiği en yüksek düşünceye ulaşmak, böylece bu çaba sayesinde yükselmek, süperbilinçle bağlantı kurmak ve bedenden salıverilmek.

Böylece, zihninin dolaşmasına izin vermeden, dikkatini bir nesneye odaklayabilen ve bir süre sürekli olarak onun üzerinde düşünebilen kişi meditasyona hazırdır.

Meditasyon, konsantre bir zihnin, anlaşılır hale gelmesi için aydınlatma gerektiren belirli bir sorunla ilişkili bir nesne üzerinde yoğunlaştırılmış bir zihnin sürekli dikkati olarak tanımlanabilir, yani dikkat, içinde yaşamın bulunduğu, gerçekleştirilmesi ve özümsemesi gereken bir şeye - yani yaşam, biçim değil. Meditasyon, zihindeki bir nesneyi çeşitli özellikleri ve ilişkileri açısından inceleme veya inceleme sanatıdır.

Meditasyonun başka bir tanımı daha vardır: bu, uyanmış bilinç seviyesindeki özlemdir, yani zihnin normal faaliyet halindeyken, bir şekilde daha yüksek bilincin farkına varma arzusudur, böylece bu arzunun gücüyle ilahi veya manevi bir ilkenin - gerçek bir kişinin - etkilerinin alt kişiliği aydınlatabileceği bir kanal açın. Bu, zihnin ve duyguların belirli bir ideale yönelik özlemdir, bu, idealin enerjilerini içeri almak için alt bilincin çürüdüğü zindanın kapılarının açılmasıdır. Meditasyon, dedi H.P. Blavatsky, içsel insanın kesinlik için ifade edilemez çabasıdır. Ve Liguria'lı Aziz Alphonse, meditasyonu "ruhların İlahi Aşk tarafından tutuşturulduğu mutlu bir fırın" olarak tanımlar.

Seçilen ideal soyut olabilir - örneğin, bir tür özellik veya erdem; insandaki Kutsallık olabilir; veya bir akıl hocası - bir İlahi Öğretmen olarak kişileştirilebilir. Ancak bu ideal ne olursa olsun, her durumda Evrensel Ben'le bir olabilmek için ruhu ilahi kaynağına yükseltmek önemlidir.

Fiziksel yaşam için yiyecek ne ise, ruhsal yaşam için meditasyon da odur. Meditasyon yapan kişi dünyadaki en güçlü kişidir. Cromwell'den bahseden Lord Rosebery, onu "pratik bir mistik" olarak nitelendirdi ve böyle bir mistiğin dünyadaki en büyük güç olduğunu ilan etti. Zihnin konsantrasyonu, dış dünyanın koşuşturmacasından uzaklaşma yeteneği, büyük bir aktif enerji akışı, daha fazla *istikrar*, özdenetim ve netlik anlamına gelir. Meditasyon yapan kişi, zamanını boşa harcamayan, enerjisini dağıtmayan, fırsatları kaçırmayan kişidir. Böyle bir kişi olayları kontrol eder, çünkü dış ifadesi olayların kendisi olan bir gücü kendi içinde toplar; ilahi bir hayat yaşıyor ve bu nedenle ilahi bir güce sahip.

Yukarıda belirtildiği gibi, zihin bir görüntüye odaklandığında ve bilen kişi sürekli olarak onu düşündüğünde, o zaman konu hakkında sözlü açıklama yoluyla elde edebileceğinden çok daha eksiksiz bir bilgi edinir. Konsantrasyon olduğunda, zihinsel bedendeki resim giderek daha kesin biçimler alır; örneğin sözlü bir betimlemenin verdiği en genel hatlar, giderek daha fazla ayrıntıyla tamamlanır ve bilinç, tanımlanan nesneyle giderek daha fazla temasa geçer .

Meditasyon tüm dinler tarafından tavsiye edilir , arzu edilirligi tüm felsefi okullar tarafından kabul edilir. Tıpkı güçlü olmak isteyen bir adamın kaslarını geliştiren belirlenmiş egzersizleri yapması gibi, okült öğrenci de astral ve zihinsel bedenlerini geliştirmek için kendisine verilen özel egzersizleri yapar .

Pek çok insan türü olduğu gibi , elbette pek çok meditasyon türü vardır : Tek bir yöntemin herkes için kesinlikle kabul edilemez olacağı açıktır .

Meditasyonun birçok amacı vardır ve bunlardan başlıcaları şunlardır :

- 1) en az bir kez yüce ve kutsal konuları düşüneceğini garanti eder ; böylece düşünceleri, günlük hayatın sefil kaygılarından, saçmalıklarından ve sorunlarından uzaklaşır .
- 2) İnsana bu tür meseleler hakkında düşünmeyi öğretir , böylece bir süre sonra bunlar günlük hayatının ayrılmaz bir arka planı haline gelir ve işle ilgili acil görevleri ve gereksinimleri çözmekle meşgul olmadığında zihni mutlu bir şekilde geri döner .
- 3) Bir tür astral ve zihinsel jimnastik görevi görür , yüksek bedenleri sağlıklı tutar ve onlar aracılığıyla ilahi yaşamın akışının yolunu açar . Ancak, bu amaca ulaşmak için bu tür egzersizlerin düzenliliğinin özellikle önemli olduğu unutulmamalıdır .
- 4) Karakter gelişimi , çeşitli özellik ve niteliklerin oluşumu için kullanılabilir .
- 5) Bilinci daha yüce ve incelikli gerçekleri içeren daha yüksek seviyelere yükseltir ; onlar aracılığıyla insan Tanrı katına yükselebilir .
- 6) İnsanın doğasını açığa çıkarır ve ona daha yüksek planlardan bir kutsama çağrısı yapar .
- 7) gelişime ve daha fazla bilgiye, durugörüye ulaşmaya ve nihayetinde bu fiziksel dünyanın ötesinde daha yüksek bir hayata götüren yol (bu yoldaki yalnızca ilk, deneme niteliğindeki adım olsa da) yoldur .

Meditasyon, yüksek bilinç geliştirmek için en hızlı ve en güvenli yöntemdir. Tabii ki, zamanla herhangi bir kişi, örneğin Logos veya Öğretmen üzerine meditasyon yaparak önce astral seviyeye, sonra da zihinsel seviyelere yükselebilir; doğal olarak bu sürecin ne kadar süreceğini kimse söyleyemez çünkü bu tamamen kişinin geçmişine ve verdiği emeklere bağlıdır.

Yüce konuları ciddi bir şekilde inceleyen bir kişi, sonunda tamamen kendi üstüne çıkar ve zihinsel dünyada güçlü bir düşünce formu yaratır ve bu, daha da yüksek bir dünyadan gücün aktığı bir kanal olarak hemen kullanılmaya başlar.

Ve bu tür insanlardan oluşan bir grup, bu doğa hakkında düşüncelerini birleştirdiğinde, boyutu, gücü ve iletkenliği açısından tüm bireysel kanalların toplamından kat kat daha geniş ve daha fazla olan bir kanal yaratırlar. Dolayısıyla böyle bir insan grubu, faaliyet gösterdiği toplum için paha biçilmez bir nimettir.

Entelektüel araştırmaları, genellikle daha yüksek zihinsel düzleme ait olan güçlerin daha düşük zihinsel dünyaya taşınmasına neden olabilir.

Düşünceleri etik görevlere ve kendini geliştirme sorunlarına yönelikse, o zaman budak dünyanın

gücünün zihinsel dünyaya akabileceği daha da yüce düşüncelerin bir kanalını oluştururlar.

Bu şekilde, bu gücün etkisinin, en azından bu güç orijinal seviyesinde olsaydı, etkisine duyarlı olmayacak olan diğer birçok kişiye yayılmasına ve yayılmasına neden olurlar.

Bu, özünde, Teosofi Cemiyeti locasının faaliyetidir - İlâhi Yaşamın yayılması için bir kanal yaratmaktır. Çünkü Teosofi Cemiyeti'nin her locası, Hikmet Üstatlarının ve onların müritlerinin ilgi odağıdır; sonuç olarak, çalışma, tartışma vb. ile meşgul olduklarında üyelerin düşünceleri bu Üstatların dikkatini çekebilir ve daha sonra bu güç, üyelerin kendilerinin çekebileceği tüm güçlerden çok daha yüce bir şekilde dışarı akar.

Teosofi Cemiyeti üyeleri, Üstatlardan birinin sözlerini aktaran Annie Besant'ın sözünü hatırlamalıdır: Bir kişi topluma girdiğinde, Üstatlarla ince bir yaşam ipliği ile birleştiğini söyledi. Bu iplik, Üstat ile manyetik bir iletişim hattıdır ve öğrenci, gayretli çaba, özveri ve özverili hizmet yoluyla, bu ipliği canlı bir ışıık çizgisi haline gelecek şekilde güçlendirebilir ve genişletebilir.

Ancak kişi daha da yüksek bir kaynaktan bir kutsamaya da başvurabilir. Tanrı'nın Hayatı ve Işığı, O'nun tüm sistemini doldurur, ancak her seviyedeki veya plandaki bu güç genellikle planın kendi sınırlarıyla sınırlıdır. Ancak bunun için özel bir kanal hazırlanırsa daha aşağı bir seviyeye inerek onu aydınlatabilir.

Böyle bir kanal, doğayla tamamen ilgisiz olmaları koşuluyla, herhangi bir düşünce veya duygu ile sürekli olarak ortaya çıkar. Bencil bir düşünce kapalı bir eğri boyunca hareket eder ve böylece kendi seviyesinde kendisine tepki verir. Aynı zamanda , tamamen ilgisiz bir duygu, geri dönmeyen, aksine yukarı doğru hareket eden ve hareketi sırasında İlâhi Gücün üst seviyeden aktığı bir kanal oluşturan bir enerji dalgalanmasıdır . Duaya cevap verme fikrinin altında yatan gerçek budur .

Kâhin için bu kanal dev bir huni, bir tür dev silindir veya boru gibi görünür. Bu, fiziksel dünyada bu fenomene verilebilecek en kabul edilebilir açıklamadır, ancak tam olarak doğru değildir , çünkü kuvvet kanal boyunca hareket ettiğinde, bir şekilde huni ile birleşir ve onunla birleşerek renklenir . renkleri ve oldukça kesin olan ve kuvvetin hangi kanaldan aktığını gösteren özelliklerini kazanır .

Meditasyon sırasında, bir kişinin astral ve zihinsel bedenleri yavaş yavaş rastgeleliklerini kaybeder ve düzen kazanır, yavaş yavaş genişler ve giderek daha yüksek titreşimlere tepki vermeyi yavaş yavaş öğrenir . Her çabayla , onu yüksek dünyadan ve doğrudan bilgiden ayıran perde daha da incelik. Düşünce formları günden güne daha net ve kesin hale geliyor , böylece onlara yukarıdan akan yaşam daha da dolu hale geliyor .

Böylece meditasyon , daha yüksek madde türlerinden bedenler oluşturmaya yardımcı olur . Bu, daha yüksek duyguların genellikle insan bilişi için kullanılabilir hale gelmesine yol açar , buddhik seviyeden iner ve astral bedene yansır . Ek olarak, zihinsel ve nedensel bedenlerin gelişimine katkıda bulunur, bu da

onların dengelenmesine ve dengelenmesine yol açar; aksi takdirde , bir kişiyi doğru yöne iten duygular, kolayca biraz sapabilir ve onu daha az arzu edilen başka bir yöne yönlendirebilir. Yalnızca duyuların yardımıyla mükemmel bir denge veya süreklilik elde etmek imkansızdır. Burada hem zihnin ve iradenin yol gösterici gücüne hem de duyguların motive edici gücüne ihtiyacınız var .

Meditasyon yapan öğrenci, Patanjali'nin ana hatlarıyla belirttiği beş zihin durumu hakkında bilgi edinmeyi faydalı bulabilir . Bununla birlikte, bu durumların yalnızca zihinsel düzlemle sınırlı olmadığını , her düzlemde uygun formlarında var olduğunu hatırlamalıdır . Bu devletler :

- 1) Kshipta: yorulmaz, sinsi sinsi zihin; zihin bir konudan diğerine atlıyor . Bu aşama, fiziksel düzlemdeki aktiviteye karşılık gelir .
- 2) Mudha: bir kafa karışıklığı durumu; bir kişi , kafasını karıştıran duyguları hakkında devam eder . Astral dünyadaki aktivite ile ilişkilidir .
- 3) Bir fikir tarafından ele geçirilme veya kör olma durumu (daha ziyade, bir kişi kör bile değildir, daha çok ele geçirilmiştir). Alt zihinsel dünyadaki aktiviteye karşılık gelir . _ Bu aşamada kişi, bilincin bilişsel yönüyle ilişkili olan viveka'da ustalaşmalıdır.
- 4) Ekagrata: odaklanma veya tek yönlülük; bu, bir kişiye bir fikrin değil , onun üzerinde hakim olduğu bir durumdur . Daha yüksek zihinsel düzlemdeki aktiviteye karşılık gelir . Bu aşamada kişi, bilincin aktif yönüyle ilişkili olan vairagya'da ustalaşmalıdır .
- 5) Niruddha: bir özdenetim durumu; tüm fikirlerin üzerinde olan kişi, aydınlanmış iradesine göre istediğini seçer . Budak düzlemdeki aktiviteye karşılık gelir . _ Bu aşamada kişi, bilincin istemli yönüyle ilişkili olan shatsampati'de ustalaşmalıdır.

Bir kişi tam kontrole ulaşırsa , yani zihnin tüm hareketlerini içeriyorsa , bir sonraki bölümde daha ayrıntılı olarak ele alacağımız tefekkürle ayrılmaz bir şekilde bağlantılı olan samadhi için hazırdır . Ancak bütünlük adına burada samadhinin nelerden oluştuğu hakkında ön bilgi vermek faydalı olacaktır .

Etimolojik olarak, "samadhi" terimi "birlikte bulunan" anlamına gelir ve bu nedenle "sakin zihin", yani her şeyi içeren ve tüm bozucu etkileri kontrol eden zihin olarak tercüme edilebilir . "Yoga," diyor Vyasa, "zihni sakinleştirmektir." Bu, samadhi'nin orijinal anlamıdır, ancak kelime çok daha sık olarak mükemmel dinginliğin doğal sonucu olan trans durumunu belirtmek için kullanılır.

İki tür samadhi vardır: 1) samprajnata samadhi, yani bilinç nesnelere çevrildiğinde bilinçli samadhi; ve 2) asamprajnata samadhi, yani bilinçsiz samadhi, bilinç içe doğru yönlendirildiğinde ve kendi üzerine döndüğünde, bu sayede bir sonraki daha yüksek araca geçer.

Kolaylık sağlamak için, bu bilgiler aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

Öğrenci, yogada bahsedildiği şekliyle dört zihin durumunu da kısaca listelemeyi faydalı bulabilir. İşte buradalar:

- 1) . Jagrat: Uyanmış bilinç.
- 2) Swapna: uykulu bilinç; astral bedende işleyen ve deneyimlerini beyne yazdırabilen bir bilinç.
- 3) Sushupti: Zihinsel bedende faaliyet gösteren ve deneyimlerini fiziksel beyne yazdıramayan derin uykuda bilinç.
- 4) Turiya: trans halindeki bilinç; beyinden o kadar ayrılmış bir bilinç ki, dışsal yollarla cezbedilmesi veya uyandırılması imkansız değilse bile kolay değildir.

Edinilmiş Zihin Halleri Yönleri

	Sanskritçe	atama	kalite	bilinç
1	Kshipta	huzursuz zihin		
2	mudha	Bilinç bulanıklığı, konfüzyon	—	—
3	Vikshipta	Körlük	Viveka (ayrım)	Bilişsellik
4	ekagrata	Odak	Vairajya (duygusuzluk)	Aktivite
5	Niruddha	Oto kontrol	Shatsampatti (6x zihinsel yeterlilik)	İrade
6	Samadhi	Transa götüren huzur		

bu dört bilinç halinin her seviyede mevcut olduğuna dikkat etmek önemlidir . Aşağıdakiler, bu dört durumun fiziksel bilinç seviyesindeki örnekleridir ; kompaktlık ve netlik için bir tabloda özetlenmiştir .

DÖRT BİLİNÇ DURUMU			
Sanskritçe	atama	Fiziksel bilinç seviyesindeki yetenekler	
jagrat	uyanıklık	Kitap okuyabilme	saate bakmak için
Swapna	Rüya	Kelimelerin anlamlarını kavrayabilme	izle temsil
Suşupti	Derin rüya	Yazarın zihnine dokunma yeteneği	Mükemmel saati hayal edin
Türkiye	trans	Yazarın zihnine nüfuz etme yeteneği	Zamanın soyut fikrine geçin

Burada ayrıca belirtmek gerekir ki bu terimler görecelidir; bu nedenle çoğu insan için jagrat veya uyanmış bilinç , beyinde ve sinir sisteminde işleyen genel bilincin bir parçasıdır ve bu kesinlikle özbilinci gösterir . Bilinç , bir ucu beyne batırılmış devasa bir ışık yumurtası olarak tasavvur edilebilir ; bu amaç uyanmış bilinçtir .

Ancak özbilincin gelişimi , beynin kendi titreşimlerine etkili bir şekilde tepki vermeyi öğrendiği astral dünyada gerçekleştiği için , astral bilinç uyanmış olanın bir parçası olur; bu durumda zihinsel bilinç svapna veya uykulu gibi davranacaktır .

Aynı şekilde, zihinsel öz-bilinç geliştiğinde ve beyin onun titreşimlerine tepki vermeyi öğrendiğinde, o zaman uyanmış bilinç zihinsel olanı içerir. Bu süreç, beş seviyenin tamamındaki bilinç uyanmış bilince dahil olana kadar devam eder .

Uyanmış bilincin genişlemesi, hem beyindeki atomların gelişimini hem de beyindeki belirli organların gelişimini ve hücreler arasındaki bağlantıları içerir .

Astral benlik bilincini açmak için , hipofiz bezini geliştirmek ve atomlardaki spirillaların dördüncü seviyesini mükemmelliğe getirmek gerekir .

Zihinsel öz-farkındalığı açmak için epifiz bezini harekete geçirmek ve spirillanın beşinci seviyesini çalışır duruma getirmek gerekir .

Bu fiziksel gelişim gerçekleştirilmezse , astral ve mental bilinçler süper-bilinçli kalacak ve kendilerini beyin aracılığıyla ifade edemeyeceklerdir.

Yine, bir kişinin fiziksel bir bedeni yoksa , o zaman jagrat veya uyanmış bilinç onun astral bilinci olacaktır . Jagrat'ın daha geniş bir tanımını verirse , bunun genel bilincin dış araç aracılığıyla hareket eden kısmı olduğunu söyleyebiliriz .

Yukarıdaki analizin bakış açısından, samadhi de düşünülebilir. Samadhi, bedenin tamamen duyarsız olduğu ve kendisinin tamamen farkında olan zihnin, fiziksel olmayan deneyimlerinin anılarını taşıyarak fiziksel beyne dönebildiği bilinç durumudur.

Bir kişi bir transa dalmışsa ve astral planda hareket ederse, o zaman onun samadhisinin planı da astral olacaktır. Eğer zihinsel düzlemde hareket ederse, o zaman samadhisinin planı zihinsel olacaktır.

Samadhi uygulayan bir kişi, zihni tamamen bilinçliyen fiziksel bedeniyle bağlantısını kesebilir ve onu duyarsız bırakabilir.

Bu nedenle samadhi göreceli bir kavramdır. Böylece, Öğretmen için samadhi Atmik planda başlar ve

sonra daha da yüksek kozmik planlara yükselir.

"Samadhi" kelimesi bazen insan bilincinin bulunduğu seviyenin ötesindeki koşulları belirtmek için kullanılır. Yani, bilinci yalnızca fiziksel planı algılayan bir vahşi için, astral plan samadhi gibi davranacaktır. Bu, bir kişi alt araçlara döndüğünde, beraberinde herhangi bir kesin ek bilgi ve yeni yararlı beceri getirmediği anlamına gelir. Yüksek okültizm okullarında bu tür samadhi teşvik edilmez.

Uykuya dalmak ve samadhiye girmek genel olarak aynı süreçtir; ama birincisi olağan koşullar altında mümkünse ve özel bir önemi yoksa, ikincisi ancak eğitilmiş bir iradenin eylemiyle mümkündür ve paha biçilmez bir yetenektir.

Hipnoz, ilaçlar, beyaz bir yüzeydeki siyah bir noktaya veya burnun ucuna bakma gibi transa girmenin fiziksel yöntemleri ve diğer benzer uygulamalar hatha yogaya aittir ve asla raja yogada kullanılmaz.

Durugörü için, öznenin içine konulduğu mesmerik trans ile yoginin içine daldığı trans arasındaki fark oldukça açıktır. Büyülenmiş veya hipnotize edilmiş özne tüm "ilkelere" sahiptir, daha yüksek manalar felç olur ve astral beden tamamen daha düşük manalara ve kamaya tabidir.

Öte yandan Yogi'de, alt dördlünün tüm "ilkeleri", başının üzerinde yanan ve bir noktaya yaklaşan altın serpiştirilmiş alevlerle pratik olarak erişilemeyen altın prana ve menekşe titreşimleri dışında tamamen yoktur. tepede.

Ve eğer büyülenmiş veya hipnotize edilmiş bir kişinin beyni yüksek dünyalarda deneyimlediği hiçbir şeyi hatırlamıyorsa, o zaman yogi başına gelen her şeyi kesinlikle hatırlar.

Birkaç pratik örnek, belki de meditasyonda kullanılan yöntemlerin açık bir örneği olacaktır.

Öğrenci, düşüncesini geliştirmeye başlarsa ve fiziksel beden onun için ruhun tamamen alışılmış bir aracı haline gelene kadar onu özenle uygularsa akıllıca davranacaktır. Fiziksel bedeni nasıl kontrol altına alıp yöneteceğini dikkatlice düşünmeli ve sonra zihinsel olarak ondan kurtulmalı veya özünde konuşursak ondan vazgeçmelidir.

Daha sonra duygu ve arzularının kendisine tabi olduğundan emin olduktan sonra, astral bedenden tüm arzu ve duygularıyla kurtulması gerekir; sonra, kendini zihinsel bir bedende hayal ederek ve düşüncelerini yönetebileceğine ve kontrol edebileceğine tekrar ikna olarak, zihninden kurtulmalı ve sonsuz dinlenme olan ruhun atmosferine özgürce uçmalıdır; Bir süre orada bulunduktan sonra, bırakın elinden gelen çabayı göstereyin ve bunun gerçek Benlik olduğunu anlasın.

Bilince dönerek, ruh dünyasını bedenlerine getirmeye çalışmalıdır.

Başka bir alıştırmanın amacı, karakterinizi meditasyon yoluyla oluşturmak, bunun için bir miktar kalite - diyelim ki zararsızlık - seçmektir. Dikkatini yoğunlaştıran özne, çeşitli yönlerini dikkate almalıdır:

örneğin, eylemlerde, konuşmalarda, düşüncelerde, arzulara zararsızlık; ideal bir insanın hayatında kendini nasıl göstermesi gerektiği; günlük yaşamını nasıl etkilemesi gerektiği, bu niteliğe tamamen hakim olursa insanlara nasıl davranacağı vb.

Masumiyet üzerine meditasyonu tamamladıktan sonra, bu zihin tutumunu günlük yaşamına taşımalıdır ve kısa sürede tüm eylemlerinde ve düşüncelerinde baskın hale gelecektir. Aynı şekilde, elbette başka nitelikler de geliştirebilirsiniz. Birkaç aylık sıkı eğitim - ve bir insanın hayatında inanılmaz değişiklikler olacak. İşte bir zamanlar Plotinus'un bu konuda söylediği bazı unutulmaz sözler: "İçinizin derinliklerine inin ve bakın. Ve eğer kendinde güzellik bulamazsan, o zaman heykeltıraşın heykelini güzelleştirmek istediğinde yaptığı gibi yap: burada bir parça keser, orada düzeltir, bir çizgiyi daha hafif, bir diğerini daha temiz hale getirir, ta ki heykelin yüzüne kadar. heykel güzelleşir. Siz de öyle yapın: gereksiz olan her şeyi kesin, çarpık olan her şeyi düzeltin, karanlık olanı aydınlatın, her şeyi güzellikle parlatın ve erdemin tanrısal cazibesi sizi aydınlatana kadar, nasıl olduğunu görene kadar heykelinizi basmayı bırakmayın. tertemiz sunak, nezaket sonunda kendini kanıtladı. ("Plotinus on the Beauty" Stephen McKenna tarafından çevrilmiştir.)

Böylece, bir nitelik veya özellik üzerine meditasyon, kişinin bu niteliği yavaş yavaş kazanmasına yol açar; Hindu kutsal metinlerinde harika bir şekilde söylendiği gibi, "bir insan ne olduğunu düşünürse, o halde Ebedi'yi düşün." Ve yine: "İnsan, düşüncenin bir yaratımıdır."

Meditasyon yoluyla neler yapılabileceğinin mükemmel bir örneği, kırk yıl boyunca her gün hakikat kavramı üzerine meditasyon yapan bir adamdır; sonuç olarak, hakikat imajına o kadar girmiştir ki, kendi içinde yaşadığı titreme ile diğerinin yalan söylediğini şüphe götürmez bir şekilde belirleyebilmiştir. Öyle oldu ki, bu adam bir yargıçı ve bu yeteneği ona paha biçilmez bir hizmet verdi.

İşinde kişi, yoga hizmetinde harika bir araç olan hayal gücünü kullanır. Bir kişi zihinsel olarak belirli bir niteliğe sahip olduğunu hayal ederse, o zaman ona sahip olma yolunda yarı yoldadır; belli bir zayıflığının olmadığını hayal ederse, o zaman ondan kurtulmanın yolunu yarılamıştır. Eğitilmiş bir hayal gücü o kadar güçlü bir silahtır ki, onu kullanan kişi sorunların ve hataların yarısından kurtulur.

Öğrencinin eksiklikleri ve zayıflıkları üzerine kafa yorması akıllıca olmaz, çünkü bu onda acı verici tepkilere ve depresyona neden olur, bu da ruhsal etkilerin önünü kapatan bir duvar görevi görür. Uygulamada, uygun olduğu ölçüde, karakterin zayıflıklarını görmezden gelmek ve tamamen bunlara zıt niteliklerin oluşumuna odaklanmak daha iyidir. Manevi yaşamda başarı, daha düşük doğa ile uzlaşmaz bir mücadele yoluyla değil, daha yüksek konular hakkında bilgi biriktirme ve geliştirme yoluyla elde edilir. Çünkü daha yüksek yaşamın mutluluk ve sevinciyle temasa geçer geçmez ve onlardan yeterince zevk almaz, onların aksine aşağılık arzular solacak ve çekiciliğini yitirecektir. Büyük bir Üstat, günahlardan kurtulmanın en iyi yolunun, ileriye umut dolu bir cesaretle bakmak ve günahı tekrarlamamak için kesin bir kararlılık olduğunu söyledi.

Meditasyonun bir sonraki hedefi, nesneyi ve onun diğer nesnelerle olan ilişkilerini anlamada akıllı bir yaklaşım elde etmektir.

Öğrencinin bilen ilk görevinin tüm detayları fark etmek olduğunu hatırlaması önemlidir, çünkü tüm düşünceler gözlemin doğruluğuna dayanır; gözlem yanlışsa, bu ilk yanlışlıktan kaynaklanan ve ancak en başa dönülerek düzeltilebilecek birçok sonraki hata olacaktır.

Nesne dikkatlice incelendikten sonra, onu her yönden "hissetmek" için bir düşünce akışı yönlendirilmeli, onu doğal, fizik dışı ve metafizik tüm yönleriyle kucaklamalı, tamamen netleştirmeye ve netleştirmeye çalışılmalıdır. bilinç seviyesini temizle, hepsi hala puslu.

Örneğin meditasyonun konusu uyum olsun. Bunu çeşitli duyguların bakış açısından düşünün: müzikte, renkte ve diğer çeşitli tezahürlerde nasıl ifade edildiği; uyumun ana özelliklerini, ona benzer ve zıt olan diğer fikirlerden nasıl farklı olduğunu belirlemeye çalışın; olayların gelişmesinde nasıl bir rol oynuyor; nasıl kullanılabilir; onun yokluğundan ne olur. Bunları ve diğer birçok soruyu cevapladıktan sonra, tüm somut görüntüleri veya düşünceleri atmak ve zihinsel olarak soyut uyum fikrine geçmek için bilinçli bir çaba ile gereklidir.

Öğrenci, zihinsel görüşün fiziksel görüş kadar gerçek ve inandırıcı olduğunu hatırlamalıdır. Bu nedenle, zihin, örneğin uyum fikrini veya ikinin karekökünü, fiziksel vizyonunuzla bir ağaç veya masa gördüğünüz kadar açık ve net bir şekilde görmek için eğitilebilir.

Üçüncü bir örnek olarak dini meditasyonu ele alalım. İdealinizi düşünün, örneğin bir Üstat veya isterseniz bir tanrı veya onun herhangi bir tezahürü. Çeşitli yönlerini zihinsel olarak analiz edin, böylece bu görüntü her zaman hayranlık, hayranlık, saygı ve huşu uyandırır. Bu idealde tezahür eden tüm nitelikler üzerinde meditasyon yapın ve bu niteliklerin her birinin tüm yönlerini ve ilişkilerini inceleyin.

Genel olarak konuşursak, hem soyut ideal hem de kişilik, meditasyon amaçları için eşit derecede iyidir. Entelektüel bir kişi genellikle soyut bir ideali daha kabul edilebilir bulurken, duygusal bir kişi düşüncesinin somut bir şekilde somutlaşmasını tercih eder. Soyut idealin dezavantajı, tutkulu arzusun etkisi altında çarpıtılması ve somut somutluğun dezavantajı, idealin altına düşme eğiliminde olmasıdır.

Öğretmen üzerine meditasyondan özel olarak bahsedilmelidir: sonuç olarak, O'nunla öğrenci arasında, durugörünün bakışına bir ışık şeridi gibi görünen net bir iletişim hattı yaratılır. Öğretmen her zaman bilinçaltında öğrenci tarafında bu ipin gerginliğini hisseder ve meditasyon tamamlandıktan sonra uzun süre hareket etmeye devam eden güçlü bir manyetizma akımı gönderir.

Bir görüntü meditasyon için kullanılıyorsa, birden çok kez belirtildiği gibi, sürekli değişme özelliğine sahiptir. Bunun nedeni, iradenin fiziksel maddeyi doğrudan etkileyecek şekilde eğitilebilmesidir, bunun sonucunda güçlü, ısrarcı düşüncenin etkisi altındaki fiziksel parçacıklar koşulsuz bir değişime uğrayacaktır.

Başka bir meditasyon biçimi örnek olarak gösterilebilir - mantrik.

Bir mantra, belirli bir sonuca ulaşmak için bir okültist tarafından söylenen belirli bir ses dizisidir. Ritmik ve tutarlı bir şekilde tekrar tekrar tekrarlanan bu sesler, iletkenlerin titreşimlerini senkronize ederek onları birbirleriyle bir bütün haline getirir. Dolayısıyla mantra, titreşimleri kontrol etmenin veya istenen titreşimleri yaratmanın mekanik bir yoludur. Etkinliği, sempatik titreşim denen şeye bağlıdır (bkz. "Astral beden").

Mantra ne kadar sık tekrarlanırsa sonuç o kadar etkili olur. Sonuç olarak, kilise duası tekrarlarının değeri (örneğin, zihnin tamamen kelimelere ve düşüncelere konsantre olmasını sağlayan bir tespih sıralanırken meydana geldiği gibi) sayılarından azalmaz.

Hindistan'da yaygın olarak uygulanan bu meditasyon yönteminde, dindar kişi, örneğin, Tanrı'nın enkarnasyonu, dünyadaki sevgi ve bilgi ruhu olan Shri Krishna'nın imajına zihnini sabitler. Belirli bir cümleyi bir mantra olarak alır ve tekrar tekrar telaffuz eder, derin ve çok yönlü anlamı üzerinde meditasyon yapar ve böylece Rab'bin Kendisi ile temasa geçer.

Yukarıda, bazı meditasyon biçimlerinin yalnızca en genel hatları kısaca özetlenmiştir. Daha fazla açıklama ve ayrıntı için öğrenci, Ernest Wood'un mükemmel el kitabı "Konsantrasyon"a, J. Wedgwood'un "Yeni Başlayanlar İçin Meditasyon" kitabına ve Annie Besant'ın "In Front of the Temple" kitabındaki "Düşünce Kontrolü" ve "Karakter İnşası" bölümlerine yönlendirilir. .

J.J. van der Leeuw, Sürgündeki Tanrılar.

Pek çok insan her gün başarılı bir şekilde meditasyon yapar; ancak, bir grup insan zihinlerini tek bir konu üzerinde yoğunlaştırdığında, toplu meditasyonla daha da büyük olasılıklar açılır. Bu, fiziksel eterde olduğu kadar astral ve zihinsel alemlerde de gerilim yaratır ve onu istenen yöne çevirir. Bu nedenle, hayatta genellikle olduğu gibi çevreyle veya dış çevreyle savaşmak yerine, onları kendi lehimize çevirebiliriz - elbette, orada bulunan herkesin zihnini dizginlemeyi ve bir yandan diğer yana savrulmasını engellemeyi başarması koşuluyla . yan _ Böyle bir gruptaki huzursuz zihin, tek bir akışta bir tür boşluk yaratır , böylece tek bir güçlü akışta hareket eden büyük bir düşünce kütlesi yerine, bir nehirdeki su buluştuğunda olduğu gibi, içinde bir karşı hareket ve girdaplar olur . yolunda bir kaya .

Kolektif meditasyonun ve düşüncenin muazzam gücünün çarpıcı bir örneği, Kraliçe Victoria'nın saltanatının 60. yıldönümüdür . C.U. Leadbeater, bu olayı şimdiye kadar gördüğü en çarpıcı okült güç gösterilerinden biri olarak aktarıyor . Kalabalık o kadar yücelmişti ki, insanlar gerçekten inanılmaz bir ruh yükselişi yaşayarak duyguların dalgalanmasından kelimenin tam anlamıyla öfkelerini kaybettiler . Aynı etki, daha küçük ölçekte de olsa , grup meditasyonu da üretilebilir .

Şimdi meditasyonun fiziksel niteliklerini düşünün. Meditasyonda duruş çok önemlidir. Vücut rahat olacak şekilde konumlandırılmalı ve sonra unutulmalıdır. Rahatsız olursa , kendisine sürekli kendini

hatırlatacağı için onu unutamayacaktır .

ve duyguların kendilerini karakteristik bedensel hareketler ve jestlerle ifade etmeleri doğal olduğu gibi , tersi süreçte vücudun konumu gerekli zihin ve duygu durumlarına ulaşmaya yardımcı olabilir ve öğrencinin bunlar üzerinde düşünmesine yardımcı olabilir . .

Batı dünyasının insanlarına gelince , şüphesiz arkası sabit bir sandalyeyi rahat bulacaklardır ; parmaklarını kenetleyebilir ve ellerini ayaklarının veya dizlerinin üzerine koyabilirler . Bacaklar , sağı solun üstüne koyarak hareket ettirilebilir veya çaprazlanabilir . Uzunların bu konumu , manyetizmanın parmak uçlarından , ayaklardan vb . çıkışını durdurmaya yardımcı olur .

Pozisyon serbest ve rahat olmalı , baş göğse düşmemeli, dengede tutulmalıdır ; gözler ve ağız kapalıdır, omurga (yani manyetik akıyı büyük ölçüde iletir) düzleştirilir.

Doğulular genellikle yerde veya alçak bir sandalyede bağdaş kurarak otururlar ; serbest manyetik akı , bu kapalı muhafaza içinde gövdeyi yukarı doğru meylettiginden , bu pozisyon biraz daha verimli kabul edilir .

Meditasyon için bir duruş seçerken dikkate alınması gereken bir diğer faktör de fiziksel bilinç kaybı olasılığıdır. Bu durumda yerde oturan Hindu, vücuduna zarar vermeden geriye doğru düşüyor; bir sandalyede oturarak meditasyon yapmaya alışkın olanlar, bir sandalye kullanmak daha iyidir, o zaman bilinçlerini kaybederlerse sandalyeden düşmezler.

Nadir durumlar dışında, bir kişi genellikle uyumaya eğilimli olduğundan, yatma pozisyonuna başvurmamak daha iyidir.

Yavaş kan akışı beyin aktivitesini olumsuz etkilediğinden, neşelenmek ve kanın daha hızlı akmasını sağlamak için meditasyondan önce soğuk bir duş almak veya kısa bir canlandırıcı yürüyüş yapmakta fayda var.

Derin meditasyon ve nefes yakından ilişkilidir. Meditasyon sırasında vücut uyumlu hale getirildiğinde, nefes almanın derinleştiği, düzenli ve ritmik hale geldiği, neredeyse algılanamaz hale gelene kadar yavaş yavaş yavaşladığı uygulamayla kanıtlanmıştır. Hatha yogada bunun tersi bir süreç uygulanır: Nefesin bilinçli olarak düzenlenmesiyle vücudun tüm fonksiyonları ve son olarak da zihnin aktivitesi uyumlu hale getirilir.

Bununla birlikte öğrenci, aşırı nefes egzersizleri uygulamasına karşı uyarılmalıdır; meditasyonda gösterdiği çabaların fiziksel beden üzerinde doğal bir etkiye sahip olmasına izin vererek, raja yogaya uygun olarak düşüncelerini kontrol etmeyi öğrenmesi daha iyi olacaktır.

Bazı nefes egzersizleri son derece tehlikeliyse, o zaman basit, derin nefes almaya itiraz edilemez - tabii ki, kalp ve akciğerler gereksiz strese maruz kalmayacak ve öğrenci düşüncesini çeşitli merkezler üzerinde

yoğunlaştırmaya çalışmayacaktır veya çakralar, vücudun. .

Gizli bir bakış açısıyla "atmosferi" arındırdığı için biraz tütsü yakmak da yararlıdır. Öğrenci aynı amaçla narin renklere, çiçeklere ve resimlere başvurabilir veya aklın ve duyguların yükselmesine katkıda bulunan diğer araçları kullanabilir.

Kendisini yemekte de sınırlamaya başlaması (bkz. "Astral beden") veya (tabii ki bu sağlığa zarar vermeden yapılabilirse) genellikle taze et ve alkolü reddetmesi yararlı olacaktır.

Alkol alırsanız, meditasyon sırasında beyinde, özellikle hipofiz bezi olmak üzere bazı organları etkileyen iltihaplı semptomlar ortaya çıkabilir ("Astral Vücut" bölümüne bakın).

Sabahın erken saatleri meditasyon için en iyi zamandır, çünkü genellikle uykudan sonra arzular ve duygular hala donuktur ve kişinin kendisi bu dünyanın koşuşturmacasına kapılmaz. Ancak ne zaman meditasyon yapmayı seçerseniz seçin, asıl önemli olan, rahatsız edilmeyeceğinizden kesinlikle emin olmanızdır. Ayrıca, yukarıda da belirtildiği gibi, meditasyon her zaman aynı anda yapılmalıdır, çünkü düzenlilik tüm reçetelerin özüdür.

Eskiler, duaları ve meditasyonları için gün doğumu, gün batımı ve öğlen zamanlarını seçtiler çünkü manyetik olarak en uygun zamanların bu olduğunu hissettiler. Kendinizi ruhani bir insan olarak gerçekleştirmek için her saat başı zillerle zihninizi yönlendirme alışkanlığını geliştirmek de yararlıdır. Bu uygulama, Hristiyan mistiklerin " kendini hatırlamanın dirilişi" olarak adlandırdığı şeyle sonuçlanır ve zihnin, otomatik olarak kendi başına ruhsal düşüncelere geri döneceği noktaya kadar eğitilmesine yardımcı olur .

Yemekten hemen sonra meditasyon yapmak pek yararlı değildir , çünkü meditasyon sindirim organlarından kanın dışarı akmasını sağlar ; gece meditasyon yapmak da pek iyi değildir, çünkü vücut gün boyunca yorulur ve eterik çift yanlış yöne hareket etmeye daha meyillidir ; ek olarak, ayın olumsuz etkisi şu anda aktiftir, bu nedenle bu tür bir meditasyon pekala istenmeyen sonuçlara yol açabilir .

astral veya zihinsel etkiler nedeniyle bazen meditasyon normalden daha az başarılı olabilir .

Bazıları, gezegensel etkilerin belirli zamanlarda diğerlerinden daha faydalı olduğunu iddia ediyor . Böylece bir astrologa göre Jüpiter Ay ile belirli oranlarda olduğunda bu eterik atmosferin genişlemesine ve meditasyonun daha başarılı olmasına yol açar. Öte yandan, Satürn'ün bazı yönlerinin eterik atmosferi daralttığına ve dolayısıyla meditasyonu zorlaştırdığına inanılıyor .

Yukarıda açıklanan meditasyon sistemi, bireyin ruhsal, zihinsel ve eterik gelişimini hedeflerken , aynı zamanda zihin ve duyulara hakim olmasına da katkıda bulunur . Fiziksel yetenekleri aşağıdan yukarıya doğru geliştirmeyi amaçlamaz ; meditasyonun doğal sonucu, belirgin bir şehvetli organizasyonu olan bir kişide , kendi içinde insanlardan ve yerlerden gelen etkilere karşı artan bir duyarlılığa , deneyimlerin

parçalı anılarının tezahürüne yansıyan bir tür sezgisel psişikizmin ifşası olabilir . uyku sırasında astral düzlem, egonun doğrudan rehberliğine, Üstatlardan ve ruhsal olarak gelişmiş insanlardan gelen etkileri tanıma yeteneğine vb .

Meditasyon , kendisini tamamen farklı üç hipostazdan biri olarak gösteren aydınlanmaya yol açabilir :

- 1) kişi, bir konu üzerinde yoğun ve kapsamlı bir şekilde düşünerek belirli bir konu hakkında kesin bir sonuca varabilir ;
- 2) kendi düzlemindeki egosunun şu veya bu konuda tam olarak ne düşündüğünü bilerek, Yüksek Benliğinden aydınlanmaya ulaşabilir ;
- 3) çok gelişmişse , Üstatlar veya devalarla temasa geçebilir . Bununla birlikte, ilk durumda , Yüksek Benlik, Öğretmen veya deva gibi, onları aşkın bir düzeye yükseltebilirken , vardığı sonuçların kendi düşünce formları tarafından çarpıtılma olasılığı vardır .

Meditasyon yoluyla neler elde edilebileceği, kendimizi günlük yaşamda nasıl idare ettiğimize bağlıdır . Örneğin , sıradan yaşamda bazı önyargılara bağlıysak, o zaman meditasyon sırasında bile onlardan kurtulamayacağız .

Fiziksel meditasyon elbette egoyu değil , alt araçları eğitmeyi ve geliştirmeyi amaçlar. Meditasyon sırasında ego, bireye her zaman yaptığı gibi, biraz da küçümsemeyle bakar.

Ego tamamen gelişmişse, kendi seviyesinde meditasyon yapmak mümkündür ve bu meditasyonun elbette kişilik seviyesindeki meditasyonla senkronize olmasına gerek yoktur.

Meditasyon, vücudunuzu tam bilinçte bırakmanın büyük sanatında ustalaşmanın bir yöntemidir. Bilinç sarsılmaz bir değişmezlik ve sabitlik durumuna ulaştığında, dikkat yavaş yavaş dış dünyadan ve bedenden çekilir, duyular sakinleşir ve zihin aşırı derecede canlı ve aktif kalmaya devam eder; aynı zamanda, tüm enerjileri içe yöneliktir ve yalnızca bir kişinin erişebileceği en yüksek düşünceye konsantre olmak için bir noktaya koşmaya hazırdır. Zihin, iradenin sakin bir çabasıyla, görece kolaylıkla bu duruma girmeyi ve içinde istediği kadar kalmayı öğrendiğinde, fiziksel beyin aracılığıyla hareket edebilir, hatta var olan en yüksek düşüncenin ötesine geçebilir. ulaşabileceği bir yerde ve bu çabayla bilinçüstüne ulaş, onunla bağlantı kur ve bedenden kurtul. Bu olduğunda artık uyku, rüya, bilinç kaybı olmaz; bir kişi vücudun dışındadır - ama sanki kendisini ağır zincirlerden kurtarmış gibi ve kendisinin bir parçasını kaybetmiş gibi değil.

Bedenden kurtulmanın başka yolları da vardır - örneğin, kişinin idealine hayranlık ve şevkle tapınma yoluyla veya büyük bir öğretmen tarafından öğrencisine aktarılabilecek özel yöntemlerin kullanılması yoluyla.

Kişi istediği zaman vücuduna geri dönebilir ve tekrar girebilir; bu tür koşullar altında, beyin düzeyine de baskı yapabilir ve fiziksel bedende kaldığı süre boyunca, fiziksel beden dışındayken yaşadıklarının

anılarını tutabilir.

Gerçek meditasyon, öncelikle yorucu bir çabadır ve yarı uykuda olmaktan ve bedensel lüksten kaynaklanan o sarhoş edici mutluluk duygusu değildir. Onlarla hiçbir ilgisi yoktur ve aslında spiritüalizmde ulaşılan pasif medyumluk durumundan oldukça farklıdır.

Öğrenci manevi etkilere açık olması ve aynı zamanda olumlu olması gerektiğinden utanmamalıdır. Başlangıçta hazırlık olarak olumlu çaba gerekir; bilinci daha yüksek seviyelere yükseltir, böylece onun için daha yüksek tesirler elde edilebilir; ancak o zaman ve ancak o zaman, ulaşılan barışı gerçekleştirmek için bu yukarı doğru özlem zayıflatılabilir . "Kendini daha yüksek etkilere açmak" ifadesi, en yüksek düzeyde yoğun bir sessizlik durumunu korumanın bir yolu olarak kullanılabilir - bu nedenle, dışa dönük olarak pasif ve hareketsiz kalan bir kuş, güçlü nedeniyle güçlü bir karşı rüzgar akışında uçmaya devam eder. , kanatların ve birincil tüylerin bitmeyen çabaları. .

17. Bölüm

tefekkür

Tefekkür, üç aşamanın sonuncusudur (ilk ikisini yukarıda tartıştık). Bu aşamalar:

- 1) Konsantrasyon, dikkatin bir nesne üzerinde uzun süre odaklanmasıdır.
- 2) Meditasyon, bilincin bir nesneyle ilgili etkinliğidir: yeni ve daha derin bir düşünce düzeyine girmek veya nesne hakkında sezgisel bir içgörü elde etmek için tüm olası yönleriyle incelenmesi ve anlamı ve anlamına nüfuz etme girişi. nesne.
- 3) Tefekkür, zihnin alt aktivitesinin eşzamanlı olarak bastırılması ve elde edilen içgörüye dikkatin sabitlenmesi ile bilincin bir nesne üzerinde aktif bir şekilde merkezlenmesidir. Düşüncenin veya meditasyonun zirvesinde tefekkür, konsantrasyon haline gelir.

Hindu terminolojisinde bu aşamalar biraz genişletilmiştir ve aşağıdaki isimleri taşır:

- 1) Pratyahara: duyuların kontrolünü içeren bir hazırlık aşaması.
- 2) Dharana: konsantrasyon.
- 3) Dhyana: meditasyon.
- 4) Samadhi: tefekkür.

Dharana, dhyana ve samadhi birlikte sannyama olarak adlandırılır.

Meditasyon sırasında, bir nesnenin başkalarıyla karşılaştırıldığında ne olduğunu ve onlarla nasıl bir ilişki içinde olduğunu anlamaya çalışırız. Nesneyle ilgili tüm argümanları ve argümanları tüketene kadar bu derinlemesine düşünme ve tartışma sürecine devam ederiz, ardından süreci durdururuz ve aktif olarak dikkatimizi nesneye odaklayarak, tüm karşılaştırmaları ve argümanları bir kenara bırakarak onun içine girmeye çalışırız. parçası olduğu sonsuzluktur. Bu tefekkür.

Yeni başlayan, meditasyonun ömür boyu sürecek bir bilim olduğunu hatırlamalıdır, bu nedenle, bu saf tefekkür aşamasına hızlı ve az çabayla ulaşmayı ummamalıdır.

Tefekkür, bilincin bir nesne üzerinde tutulması ve bunun kişinin kendi özü düzeyinde çözülmesi ve bunun sonucunda düşünür ve nesnenin bir olması olarak da tanımlanabilir.

Eğitilmiş zihin, bir nesne üzerinde tek noktalı bir odaklanmayı veya konsantrasyonu bir süre koruyabildiğinde ve sonra zihinsel olarak bu nesneyi atıp, dikkatini ona odaklamaya devam ettiğinde ve onu başka hiçbir şeye yönlendirmediğinde, o zaman aşamaya ulaşır. tefekkür.

Bu aşamada zihinsel bedende hiçbir görüntü oluşmaz; Vücudun malzemeleri, bir gölün yüzeyi gibi, izlenimleri algılamadan ve ideal olarak sakin kalarak dengeli ve soğukkanlı bir durumda olmaya devam eder. Ancak bu aşama çok kısadır ve kimyagerlerin tabiriyle bir tür "kritik" durumdur, yani maddenin iki hali arasında bir ara noktadır.

Başka bir deyişle, zihinsel beden sakin olduğunda, bilinç onu terk eder ve zihinsel ve nedensel bedenler arasında bir ara bağlantı görevi gören nötr noktaya (ya girerek ya da terk ederek) "laya merkezine" koşar.

Bu sürece anlık bir tutulma veya bilinç kaybı eşlik eder, bunun kaçınılmaz sonucu nesnenin bilinç alanından kaybolması ve ardından daha yüksek bir bedende kendi farkındalığıdır. Böylece, bir nesnenin bilinç alanından düşmesi - alt dünyalarla ilgili bir süreç - daha yüksek bir dünyada bir farkındalık nesnesinin ortaya çıkmasını gerektirir.

Ego daha sonra zihinsel bedeni yüksek düşüncelerine göre düzenleyebilir ve onu kendi titreşimleriyle doldurabilir. Böylece, kendi seviyesinden daha yüksek bir seviyeden alınan vizyonlara göre şekillendirebilir ve daha sonra zihinsel bedenin başka türlü yanıt veremeyeceği fikirleri alt bilince iletebilir.

Bu, bir dehanın büyük fikirlerden ilham aldığı ve zihninin göz kamaştırıcı bir ışıqla aydınlatıldığı ve dünyayı aydınlattığı süreçtir. Dünyaya bu fikirleri bahşeden, her zamanki zihinsel durumunda olan kişinin kendisi, bu fikirlerin kendisine nasıl geldiğini tam olarak söyleyemez; ancak, garip bir şekilde, *"içimdeki bu kükreyen gücün dudaklarımda yaşadığının ve kendi elimle işaret verdiğinin "* farkındadır .

Tüm mezheplerden ve tüm yüzyıllardan azizlerin aynı doğası ve kendinden geçmiş halleri ve vizyonları; bu durumda, uzun, her şeyi tüketen bir dua veya tefekkür, zihinde bunun için gerekli koşulları yaratır. İçsel konsantrasyonun yoğunluğu duygu akışını keser, bu sayede sarsıcı ve istemsiz bir şekilde Raja Yogi'nin oldukça kasıtlı olarak ulaşmaya çalıştığı duruma ulaşılır.

Meditasyondan tefekküre geçiş, "tohum" meditasyonundan "çekirdeksiz" meditasyona giden bir yol olarak tanımlanır. Zihin muhakemenin en yüksek noktasına, tartışmanın son halkasına ya da tüm sürecin merkezi düşüncesine ya da figürüne odaklanıp sakinleştiğinde, bu "tohum" meditasyonudur.

Daha sonra öğrenci , zihnini hala canlı ve aktif, ulaşılan konumda veya en yüksek noktada tutarak her şeyi bırakmalıdır . Bu "çekirdeksiz" meditasyondur. Dengede kalan, sessizlik ve boşlukta bekleyen insan adeta bir "bulut" içindedir. Ve sonra aniden bir değişiklik olur, şüphe götürmez, şaşırtıcı, inanılmaz. Bu, aydınlanmaya götüren tefekkürdür.

Bu nedenle, örneğin, bir öğrenci ideali olan Öğretmen'in tefekkürüne kapıldığında, O'nun imajını oluşturduktan sonra, ihtişamı ve güzelliğiyle dolu olarak onu coşku içinde düşünür ve sonra ona doğru koşar ve bilincini yükselterek ideal düzeyine bu özlemle, onunla bütünleşir, idealle bir olur.

Yukarıda bahsedilen ani tutulma Sanskritçe dharma-megha - "doğruluk bulutu" olarak adlandırılır; Batılı mistikler ona "dağın üzerindeki bulut", "kutsal alanın üzerindeki bulut" veya "merhamet kabının üzerindeki bulut" derler. Şu anda bir kişi yoğun bir sisle çevrili gibi görünüyor, yalnız olmadığını anlıyor ama göremiyor. Sonra bulut incelik ve kişide yavaş yavaş daha yüksek bir düzlemin bilinci aydınlanır. Ama bu olmadan önce, sanki uçsuz bucaksız karanlıkta bir boşlukta tarif edilemez bir şekilde yalnız asılıymış gibi, yaşam ondan tükeniyor gibi görünüyor. Ama - "sakin ol ve benim Rab olduğumu bil." Bu dinginlik ve sessizliğin ortasında bir ses işitilir ve Nefsin izzeti idrak edilir. Bulut kaybolur ve "Ben" tüm gücüyle kendini gösterir.

Ancak meditasyondan tefekküre geçmeden önce, en azından uygulama süresince tüm arzu ve umutlardan tamamen vazgeçmek gerekir; yani kama tamamen kontrol altına alınmalı. Zihin asla yalnız değildir, çünkü sürekli olarak arzular tarafından ele geçirilmiştir; her arzu, öfke, adaletsizlik, kirlilik, kötülük, açgözlülük, dikkatsizlik, hoşnutsuzluk, tembellik, cehalet vb.'nin büyüyebileceği bir tohumdur. Bir arzu veya bir umut kaldığı sürece, bu yasa ihlalleri oldukça olasıdır.

Arzular ve tatminsizlikler olduğu sürece, insanı “doğru yoldan” saptırırlar; düşünce akışı her zaman yanlara doğru hareket eder, tatmin edilmemiş arzuların ve belirsiz düşüncelerin döşediği hendeklere ve kanallara akmaya çalışır.

Her tatmin edilmemiş arzu, her düşüncesiz sorun bir dikkat dağıtıcıdır; düşünce akışı yolunda bir güçlkle karşılaştığında bu çağrının geldiği yöne döner. Karışık düşünce zincirini kaynağa kadar takip ederek, bu kaynağın tatmin edilmemiş arzular ve çözülmemiş sorunlar olduğunu görebilirsiniz.

Tefekkür süreci, bilincin faaliyetini, tabiri caizse, olağan faaliyete dik açılarda yönlendirdiği, yani bir şeyi aynı doğadaki ve aynı düzlemdeki diğer şeylerle olan ilişkisi içinde anlamaya çalıştığı anda başlar; böyle bir hareket, varoluş planlarını yarar ve şeylerin daha ince içsel doğasına nüfuz eder. Böylece, dikkat artık karşılaştırmalarla dağılmadığında ve dikkati dağıtmadığında, tıpkı bir topacın aynı zamanda hızlı bir dönüş yaparken hareketsiz durur gibi görünmesi gibi, zihin görünür bir durgunluğu korurken bir bütün olarak hareket eder.

Bir nesneyi düşünen kişi artık onun hakkında düşünmez ve kendisi ve nesneyi kendi aralarındaki iki farklı şey olarak düşünmeye başlamaması onun için daha iyidir, çünkü bu durumda düşünce hemen

duyguyla renklenir. Kişinin nesneyi sanki nesnenin içindenmiş gibi düşünebileceği, aynı zamanda zihinsel ilhamı ve enerjiyi düşünce çizgisi boyunca yönlendirebileceği, kendinden o kadar uzaklaşmaya çalışmak gerekir. Bir kuşun kanatlarının çabasıyla bir yerde durması gibi, bilinç de dengede tutulmalıdır, böylece ileriye doğru çabalamaz ve geri dönmeyi düşünmez.

Tefekkürde düşünce, hareket edebildiği sürece içe doğru hareket eder ve bu pozisyonda kalır, geri dönmez ve yana dönmez, burada bir şey olduğunu fark eder, ancak ne olduğunu net bir şekilde kavrayamaz. Tefekkürün tabiatı gereği uyku veya zihinsel faaliyetle hiçbir ilgisi yoktur, çünkü yoğun bir arayıştır, görmenin olduğu bilinçli faaliyetin olağan düşük bölgelerine inmeden, belirsizlik içinde belirli bir şeyi görmek için uzun süreli bir çabadır. genellikle net ve doğru.

Dindar bir kişi de benzer şekilde tefekküre dalacaktır, ancak bu durumda faaliyet alanı düşünceler değil, esas olarak duygular olacaktır.

Kendi doğasını düşünen öğrenci, kendisini dış bedenleri ve zihniyle özdeşleştirmeyi reddeder. Bu süreçte niteliklerden değil, kısıtlamalardan kurtulur. Zihin bedenden daha hareketli ve özgürdür ve zihnin üzerinde yalnızca daha hareketli ve özgür olan ruh vardır. Aşk, başka herhangi bir halden ziyade kalbin dinginliğinde bulunur, fakat zihnin ötesinde, ruhta ilahi bir şekilde berraklaşır. Akıl ve muhakeme, duyuların sallantılı delillerini sürekli düzeltir ve bunun için ruhî nazar, organların ve aklın aracılığına başvurmadan hakikati idrak eder.

Bu uygulamanın her aşamasında başarının anahtarı şu şekilde tanımlanabilir: bilinçli enerji akışını tam olarak sürdürürken zihnin alt aktivitelerini durdurma. İlk olarak, alt zihin bir faaliyet ve uyanıklık durumuna getirilmeli ve sonra faaliyeti durdurulmalı ve kazandığı hareket gücü daha yüksek içsel fakültelerin egzersizi ve gelişimi için kullanılmalıdır.

Antik yoga bilimi, aktif irade düşünme süreçlerini bastırıldığında, bir kişiye sıradan düşüncüyü aşan ve onu kontrol eden yeni bir bilinç durumu bahşedildiğini öğretir - tıpkı düşüncenin arzuları aştığı ve aralarında bir seçim yaptığı gibi ve arzular , sırayla , bir kişiyi kontrol ederek onu belirli eylemlere ve çabalara yönlendirir . Böylesine yüksek bir bilinç durumu , alt zihin terimleriyle tarif edilemez , ancak buna ulaşmak , kişinin akli ve düşüncüyü aşan bir şey olduğunun farkına varması anlamına gelir , ancak zihinsel aktivite devam edebilir, tıpkı tüm medeni insanların farkında oldukları gibi. bu bedende hareket edebilmelerine rağmen fiziksel bir beden değildirler.

Dolayısıyla, fenomenler arasında nedensel ilişkileri ayırt etme, karşılaştırma ve kurma gibi zahmetli süreçleriyle zihni aşan başka bir varoluş hali veya başka bir yaşayan yaşam kavramı vardır. Ancak bu daha yüksek durum, ancak bilincin faaliyeti, tüm dünyevi şevki ve gayretiyle, genellikle sürdürdüğümüz yarı kör mağara yaşamının dışında gerçekleştirildiğinde gerçekleştirilebilir. Tüm insanlar er ya da geç bu yüksek bilince sahip olacak ve bu gerçekleştiğinde hayat birdenbire değişecek.

Öğrenci, meditasyon yoluyla ruhsal deneyimle giderek daha fazla zenginleştikçe, bilincin yeni

aşamalarının kendisinde yavaş yavaş açılmaya başlayacağını görecektir. İdealinin amansız peşinde koşarken, bu idealin kendisi üzerindeki etkisinin farkına varır ve hayran olduğu nesneye ulaşmak için umutsuz bir çaba gösterdiğinde, kısa bir an için cennetin kapıları önünde açılır ve idealiyle bir olduğunu ve ulaştığı zaferin ışığıyla aydınlandığını görecektir. Zihnin daha biçimsel figürlerinin üzerine çıktıktan sonra, yukarı doğru özlemi için başka bir yorucu çaba gösterecek - ve kişiliğin sınırlayıcı prangalarının düştüğü ve bölünmüşlüğü tüm gölgelerinin kaybolup yok olduğu o ruhsal vecd haline ulaşacak. arayan ve arayanın birleşmesinin mükemmel birliği.

Sessizliğin Sesi'nde dediği gibi: “Kendiniz bu Yol olana kadar Yolda yürümeyin ... Bakın! Işık oldun, ses oldun, Öğretmensin ve Tanrısın. Kendi arayışlarınızın nesnesisiniz; sonsuzlukta çınlayan yok edilemez bir sessin, kendi sesinden başka değişmeyen, bir seste yedi sessin.

Bu deneyimin daha ayrıntılı bir tanımını vermeye çalışmak saçma olur çünkü onu sözlü formüller ve deyimler yardımıyla ifade etmek imkansızdır. Sözcükler, yolcunun ayaklarını nereye yönelteceğini bilmesi için tarif edilemeyecek kadar görkemli olana giden yolu gösteren kilometre taşlarından başka bir şey değildir.

18. Bölüm

Bir rüyada hayat

Pek çok insan uyumaya çalıştıklarında, kendilerini başıboş düşünceler içinde bulurlar. Bu gibi durumlarda, zihinsel kılıf onları dışarıdan gelen bu düşüncelerden koruyabilir. Böyle bir kabuğa yalnızca bir süre için ihtiyaç duyulur, çünkü tek gereken uykuya dalmak için yeterince uzun bir süre sakinliktir.

İnsan fiziksel bedenini terk ettiğinde zihinsel kabuğunu da beraberinde götürür ve onun "görevleri" burada sona erer, çünkü tek amacı onun bedeni terk etmesini sağlamaktır.

Fiziksel bedende kaldığı sürece, beynin parçacıkları üzerindeki zihinsel eylem, onun bedeni terk etmesini kolayca engelleyebilirdi; ama bedenden çıkar çıkmaz, aynı huzursuz ya da başıboş düşünce onu artık geri getiremez.

Kabuk kırıldığında, kişi yine bir boş düşünceler akışına veya zihinsel rahatsızlığa yenik düşer, ancak fiziksel beyninden çıkarıldığı için bu, vücudunun dinlenmesine engel olmaz.

Sıradan bir insanın uyku sırasında veya psişik olarak gelişmiş bir kişinin trans durumunda zihinsel düzleme ulaşması son derece nadirdir. Bu, mutlak saflık ve amaçlılık gerektirir ve zihinsel düzleme ulaşılsa bile, bunun algısına gerçek bilinç denemez, yalnızca izlenimleri algılama yeteneği denir.

Bir rüyada zihinsel düzleme ulaşma olasılığına bir örnek verilebilir. Saf bir zihne ve gelişmemiş olsa da hatırı sayılır psişik yetilere sahip bir adam, uyku sırasında o kadar açık ve alıcıydı ki, zihninde zihinsel bir resim kendini gösterdi. Onu saran neşe duygusu o kadar güçlüydü ki, bu görkemli sahnenin tefekkürünün

neden olduğu düşünceler ruhsal olarak o kadar yüceydi ki, uyuyan kişinin bilinci hemen zihinsel bedene geçti; yani gördüklerinin etkisiyle zihinsel düzleme yükselmiştir. Bir ışık ve renk okyanusunda süzülmesine rağmen, tamamen düşüncelerine dalmış ve bunların dışında hiçbir şey algılayamamıştı. Görünüşe göre zamanın geçişinden habersiz olmasına rağmen, birkaç saat bu durumda kaldı. Bu örnekten, uyuyan kişinin zihinsel düzlemde bilinçli olmasına rağmen, hiçbir şekilde düzlemin kendisinin bilincinde olmadığı açıktır.

Böyle bir sonuca, ancak kişi zaten belirli bir zihinsel gelişime sahipse ulaşılabilir gibi görünüyor; ve aynı koşul, trans halindeki büyülenmiş öznenin zihinsel düzlemle temasa geçebilmesi için daha da gereklidir.

Bunun nedeni, yukarıda belirtildiği gibi, ortalama bir insanın zihinsel bedeninin bağımsız bir bilinç aracı olarak hizmet edecek kadar gelişmemiş olmasıdır. Aslında, yalnızca İnisiyelerin Büyük Kardeşliğine ait Üstatlar tarafından kullanımı konusunda eğitilmiş kişiler tarafından bir rehber olarak kullanılabilir.

Burada ancak 16. bölümde söylenmiş olan şeyi tekrarlayabiliriz: İlk inisiyasyon sırasında, kişi genellikle geceleri astral bedeninde hareket eder, ancak onu tamamen onun altına alır almaz

kontrol eder ve sonuna kadar kullanabilir , o andan itibaren zihinsel bedende çalışma başlar . Bu beden de tamamen organize olduğunda , astral bedenden çok daha esnek ve hareketli bir araç haline gelir ve bu sayede astral planda imkansız görünen birçok şey başlarılır .

Ölümden sonra bir insan göksel dünyada , yani zihinsel düzlemde yaşayabilse de (sonraki bölümlerde göreceğimiz gibi) , kendi düşüncelerinin kabuğuna hapsolmuştur; zihinsel düzlemde etkinlik olarak adlandırılmaz, çünkü etkinlik , o düzlemde daha özgürce hareket etme ve orada temsil edileni gözlemleme yeteneğini ifade eder .

Zihinsel bedende özgürce hareket edebilen bir adam, aynı zamanda zihinsel düzlemin büyüklüğünden ve güzelliğinden de pay alabilir ve astral düzlemde çalışırken bile, önünde gerçekten şaşırtıcı bir şekilde açılan çok daha kapsamlı zihinsel duygulara sahiptir. tüm hataları neredeyse sıfıra indirgeyen bilgi yolları ...

, bir kişi fiziksel bedenlerin yanı sıra astralden de kurtulur ; herhangi bir nedenle astral düzlemde görünmek isterse, astral aracını oraya göndermez , ancak geçici ihtiyaçlar için tek bir irade çabasıyla onu orada maddeleştirir . Bu astral materyalizasyona mayavirupa denir ve öncelikle kalifiye bir ustanın yardımını gerektirir . (Bu konu bir sonraki bölümde ele alınacaktır .)

Bir rüyadaki hayatı , örneğin sorunları çözmek için kullanmanın başka bir yolu daha var . Bu yöntem, doğal olarak pek çok insan tarafından uygulanmaktadır , ancak çoğu zaman tamamen bilinçsizdir; "Gece en iyi öğüt verendir" atasözünde çok güzel ifade edilmiştir . Uyumaya giderken, çözülmesi gereken problem dikkat çekmeden akılda tutulmalıdır; bunu tartışmanıza veya üzerinde düşünmenize gerek yok,

aksi takdirde rüya sanki ellemiş gibi başlayacak; sadece zihninizde formüle etmeniz ve orada bırakmanız gerekiyor. Bundan sonra, uyku sırasında kendisini fiziksel bedenden ve beyinden kurtaran Düşünür, bu sorunu ele alacak ve çözecektir. Genellikle kararını beyne yazdırır, böylece uyandığında bir süreliğine bilinçte yerleşir. Bu durumda, yatağın yanındaki masanın üzerinde bir kağıt ve bir kalem bulundurmak en iyisidir, böylece uyandığınızda hemen bu kararı yazarsınız, çünkü kabul edilen düşünce, fizikselden gelen uyaranların baskısı altında çok hızlı bir şekilde silinir. dünya ve onu geri yüklemek kolay değil.

19. Bölüm

Mayavirupa

Mayavirupa kelimenin tam anlamıyla "illüzyon bedeni" anlamına gelir. Bu, zihinsel bedende nasıl hareket edeceğini bilenler tarafından yaratılan geçici bir astral bedendir. Fiziksel bedene benzeyebilir veya benzemeyebilir: ona verilen şekil, kullanım amacına bağlıdır. İrade ile fiziksel düzlemde görünür veya görünmez hale getirilebilir; ve sadece görünür, sıcak kanlı ve sert değil, aynı zamanda fiziksel bir varlığın özelliği olarak her bakımdan fiziksel bedenden tamamen ayırt edilemez ve konuşmayı sürdürebilir.

Mayavirupa'nın avantajı, astral beden gibi astral düzlemin ihtişamına tabi olmamasıdır, yani hiçbir astral serap bu bedeni ele geçiremez ve hiçbir astral illüzyon onu yanıltamaz.

Mayavirupa oluşturma yeteneğine sahip bir adam, zihinsel düzlemde daha büyük güçler ve daha keskin duyu algıları kullanma yeteneğini bir an bile kaybetmeden, zihinsel düzlemde astral düzleme ve tekrar zihinsel düzleme anında geçebilir; ancak bu tür bir astral materyalizasyona duyulan ihtiyaç, yalnızca bir kişi astral dünyada insanlara görünür olmayı istediğinde ortaya çıkar. Astral düzlemdeki çalışmalarını tamamladığında tekrar zihinsel bedene geçer ve Mayavirupa ortadan kaybolur ve onu oluşturan materyaller astral maddenin genel dolaşımına dahil edilir, oradan öğrenci onları ödünç alabilir, onları kendine çeker. irade.

Mayavirupadayken, bir kişi - eğer başka bir kişiyi anlamakla ilgiliyse - düşünceyi aktarmanın zihinsel yöntemini kullanabilir, ancak bu durumda düşünceyi bir başkasına aktarma gücü doğal olarak bu kişinin astral bedeninin gelişim düzeyiyle sınırlıdır. .

Usta'nın önce öğrenciye Mayavirupa'nın nasıl yapıldığını göstermesi gerekir, ardından öğrenci bunu kendisi oluşturmaya çalışabilir, ancak bu özellikle ilk başta oldukça zor bir iştir.

Bildiğiniz gibi, ikinci inisiyasyondan sonra zihinsel bedenin gelişiminde hızlı ilerleme sağlanır ve öğrenci mayavirupa kullanmayı tam bu anda (ya da ona giden yolda) öğrenir.

Devachan'da Yaşam: Genel İlkeler

Astral düzlemde geçirilen ölümden sonraki yaşamın ilk kısmı Astral Beden'de zaten anlatılmıştı. Bu nedenle, kişinin kendi planında astral bedenini terk edip bilinci mental bedene aktardığı, yani mental plana "yükseldiği" ve sözde cennetsel dünyaya girdiği andan itibaren çalışmamıza devam edeceğiz. Teosofistler ona genellikle Devachan derler.⁸, kelimenin tam anlamıyla "parlayan ülke" anlamına gelir; Sanskritçe'de devasthan - "Tanrıların ülkesi" olarak da adlandırılır, Hindular arasında svarga, Budistler arasında - sukhavati, Zerdüştler, Hristiyanlar ve Müslümanlar arasında - cennet ve sıradan insanlar buna genellikle "nirvana" der. Devachan düşünce dünyasıdır ve düşünce onun temel ilkesidir.

Devachan'daki bir kişiye devachhani denir.

Devachan, eski kitaplarda, insan evrimini denetleyen büyük ruhsal zeki varlıklar tarafından tüm üzüntü ve kötülüğün tamamen kovulduğu, zihinsel düzlemin bir tür "ayrılmış bölgesi" olarak tanımlanır. İnsanın fiziksel yaşamının meyvelerini huzur içinde topladığı keyifli bir dinlenme yeridir.

Aslında devachan bir "ayrılmış bölge" değil, daha çok her insanın, daha sonra göreceğimiz gibi, var olduğu, kendi kabuğuna hapsediği ve zihinsel düzlemin yaşamında herhangi bir yer almadığı bir yerdir. mahrumdur serbest hareket ve astral düzlemde olduğu gibi diğer insanlarla iletişim kurmaz.

Devachan'ın yapay güvenlik bölgesi (her bireyi çevreleyen bir tür korunan alan) dediğimiz şeye bakmanın bir başka yolu, tüm kamik veya astral maddenin burada, elbette yok ve temsil edilmemiş olduğu gerçeğinden kaynaklanmaktadır. Bu nedenle, bir kişinin alt dünyaların gerçeklerine cevap verebilecek herhangi bir şefi veya iletişim aracı yoktur. Kısacası, burada tamamen pratik bir amaç için kullanılabileceği hiçbir şey yok.

Mental bedenin astral bedenden nihai olarak ayrılması herhangi bir acı veya ıstırap içermez; aslında sıradan insan bu katın doğasının hiç farkında değildir, sadece kendisini bir tür mutlu ve neşeli bir huzur içinde hisseder.

Kural olarak, bu, genellikle fiziksel ölümü izleyene benzer, saf bir bilinçsizlik dönemidir; bu dönemin süresi büyük ölçüde değişebilir ve kişi bundan adım adım yavaş yavaş uyanır.

Bu bilinçsizlik dönemi genellikle hamileliğin fiziksel yaşama girmeden önceki doğum öncesi dönemiyle karşılaştırılır: Devachan'da yaşam için gerekli olan ego bu dönemde oluşur. Bir kısmı geleceğe aktarılması gereken her şeyin astral kalıcı atomu tarafından emilmesi için harcanır ve diğer kısmı, yaklaşan ayrı, bağımsız yaşam için zihinsel beden meselesini canlandırmak için kullanılır.

⁸"Devachan" kelimesi etimolojik olarak tamamen doğru değildir ve bu nedenle yanıltıcıdır. Bununla birlikte, teozofik terminolojiye o kadar sağlam bir şekilde yerleşmiştir ki, bu satırların yazarı bu kitapta onu değiştirmeden bırakmıştır. En azından "göksel dünya" teriminden daha az beceriksiz ve beceriksiz olma erdemine sahiptir. (*Yazarın notu.*)

Bir kişi ikinci ölümünden sonra yeni uyandığında, başlangıçta tarif edilemez bir mutluluk ve canlılık duygusu, hala hayatta olduğu hissine kapılır ve bu duygu onu o kadar büyük bir neşeyle doldurur ki, bir süre kesinlikle hiçbir şeye ihtiyacı yoktur. ama bu yaşam duygusu. Böyle bir mutluluk, bu sistemin tüm yüksek dünyalarındaki yaşamın temelidir. Astral hayatta bile mutluluk olasılıkları, fiziksel hayatta bildiklerimizden çok daha fazladır, ancak astral hayatın saadeti, göksel hayatın saadetiyle karşılaştırılmaz. Her daha yüksek dünyada, bu deneyim tekrarlanır, gücü birçok kez aşar ve hatta bir öncekini tamamen gölgede bırakır. Ve bu sadece mutluluk duygusu için değil, aynı zamanda bilgelik ve bakış açısı genişliği için de geçerlidir. Göksel yaşam, astral yaşamdan o kadar zengin ve geniştir ki, birbirleriyle karşılaştırılmazlar bile.

Bir kişi devaçanda uyandığında, açık gözlerinin önünde en narin gölgelerin renkleri belirir, hava müzik ve renklerle dolar ve tüm varlık ışık ve uyumla dolar. Sonra, altın pusun içinden, Dünya'da sevdiği kişilerin güzellikle ışıldayan, en asil ve sevgi dolu duygularını ifade eden, alt dünyaların sorunları ve tutkularıyla gölgelenmemiş yüzleri belirir. Bir insanın göksel dünyada uyandığında yaşadığı mutluluğu yakından tarif etmesi bile olası değildir.

Anlatılamaz mutluluk, göksel yaşamın temel özelliğidir. Bu sadece, şeylerin doğası gereği, üzüntü ve kötülüğün imkansız olduğu ve her varlığın mutlu olduğu bir dünya değil - hayır, bu, herkesin burada olduğu gerçeğiyle, en yüksek manevi mutluluğun tadını çıkardığı bir dünyadır. yetenekli olduğunu; İlhamı yanııt verme gücü, yalnızca kişinin kendisinin ilham düzeyiyle sınırlı olan bir dünyadır.

Evrensel neşenin ortasında olmanın bu ezici duygusu, bir insanı asla devaçanda bırakmaz; Yeryüzünde onun gibisi yoktur ve hiçbir şey onunla kıyaslanamaz; bu göksel dünyanın inanılmaz ruhsal yaşam gücü gerçekten tarif edilemez.

Bu göksel dünyayı tarif etmek için birçok kez girişimlerde bulunuldu, ancak doğası fiziksel dille ifade edilemediği için hepsi boşunaydı. Bu nedenle Budist ve Hindu bilgeler, değerli meyvelerle donatılmış altın ve gümüş ağaçları; muhteşem bir şehirde yaşayan Yahudi katip, altın ve gümüşten sokakları anlatır ve modern Teosofi yazarları, karşılaştırmalarını gün batımının gökyüzünün renklerinden ve suyun ihtişamından yaparlar. Her biri, aklının erişebileceği karşılaştırmaları kullanarak, kelimelere sığmayacak kadar görkemli olan gerçeği kendi yolunda ifade etmeye çalışıyor.

kişinin zihinsel dünyadaki konumu, astral dünyadaki konumundan temelde farklıdır . Astralde, uyku sırasında sürekli kullandığı için uzun süredir alışık olduğu bir bedeni kullanır ve bu süreç ona aşına hale gelir. Daha önce hiç zihinsel iletken kullanmamıştı , bu nedenle astral olandan çok daha az gelişmiştir ve bu az gelişmişlik onu çevreleyen dünyadan büyük ölçüde izole ederek onu gözlemlemeyi imkansız hale getirir .

Astral düzlemde Arafta kalış sırasında , insan doğasının alt kısmı yanar; dünyevi yaşam sürecinde biriktirdiği egoizm ve bencillikten yoksun , yalnızca yüce, daha rafine düşünceleri ve asil özlemleri elinde

tutar .

dünyada , esasen sınırlı olsa da nispeten hoş bir hayat yaşamış olması mümkündür ; öte yandan, o (ki bu da oldukça muhtemeldir) arafta tarif edilemez bir şekilde acı çekti . Öte yandan, Devachan'da yalnızca tamamen ilgisiz düşünce ve duyguların meyvelerini toplar , böylece oradaki hayata yalnızca mutlu denilebilir .

Bir Öğretmenin dediği gibi, devaçan " *gözyaşının, iniltinin, evliliğin, evliliğin olmadığı ve yalnızca kişinin tam mükemmelliğinin farkındalığının hüküm sürdüğü bir ülkedir .*"

Devachani'nin etrafında dönen düşünceler, bu süptil maddedeki belirli titreşim türlerine yanıt verebileceği bir tür kılıf oluşturur. Bu düşünceler, göksel dünyanın hesaplanamaz zenginliklerini kendisine çekmesini sağlayan güçlerdir. Bu dünyanın büyüklüğüne ve güzelliğine baktığı ve dış güçlerin tepkilerinin kendisine gelebileceği bir tür pencere görevi görürler.

Gelişim düzeyinde vahşiyi geride bırakan her insan, şüphesiz hayatında en az bir kez böylesine saf, çıkar gözetmeyen bir duygunun dokunuşunu hissetmiştir ve şimdi onun zihinsel dünyaya açılan penceresi olarak hizmet edecek olan tam da bu duygudur.

Bu zihinsel kabuğu veya kabuğu bir tür sınırlama olarak düşünmek yanlış olur. Amacı, bir kişiyi bu seviyenin titreşimlerinden izole etmek değil, bilakis onun algıladığı titreşimlere yanıt vermesini sağlamaktır. Zihinsel düzlem (27. Bölüm'de göreceğimiz gibi), İlahi Aklın bir yansımasıdır; göksel hayatın tadına bakan bir kişinin, kendi düşünce ve özlemlerinin gücü kadarını çekebildiği tükenmez bir hazinedir. fiziksel ve astral yaşam sürecini sağlar.

Göksel dünyada, bu kısıtlamalar - şu anda böyle diyebilirsek - artık mevcut değil, ancak bu kitapta bu yüksek dünyaya değinmeyeceğiz. Sadece, daha önceki çabalarıyla kendini buna hazırladığı ölçüde, herkesin göksel dünyadan bilgi alabileceğini söyleyeceğiz. Bir Doğu karşılaştırması kullanılarak, her kişinin kendi kasesini yanında getirdiği ve bazı kaselerin büyük, bazılarının küçük olduğu söylenebilir. Ancak ne kadar büyük veya küçük olursa olsun her bardak ağzına kadar doldurulur, çünkü yerel mutluluk denizi uçsuz bucaksızdır ve herkese yeterlidir.

Sıradan insan, zihinsel dünyada güçlü faaliyetlerde bulunamaz; o esas olarak almak veya almak için ayarlanmıştır ve zihinsel kılıfın dışındaki görüş alanı çok, çok sınırlıdır. Düşünceleri ve emelleri belli bir kanal izlediğinden, birdenbire yenilerini oluşturamaz ve bu nedenle istese de istemese de etrafındaki güçlerden fazla fayda sağlayamaz ve faydalı bir şey ödünç alamaz. Birçoğu her zaman tetikte olmasına ve isteklerine hızlı bir şekilde yanıt vermeye hazır olmasına rağmen, zihinsel dünyanın güçlü melek sakinlerinden.

Bu nedenle, dünyevi yaşamla yalnızca fiziksel şeylerle ilgilenen bir kişi, kendisi için içinde bulunduğu dünyayla iletişim kurabileceği çok az "pencere" yaratır. Ama ilgi alanı sanat, müzik ya da felsefe olan bir

insan, orada ancak kendi algılama kapasitesinin ya da yeteneğinin çizdiği sınırlar içinde çekebileceği muazzam bir neşe ve sınırsız bilgi bulacaktır.

Düşünceleri tamamen hayranlık ve bağlılık üzerine sabitlenmiş çok sayıda insan var. Bir başkasını derinden seven veya bir tanrıya güçlü bir bağlılık duygusu olan bir kişi, arkadaşının veya tanrısının güçlü bir zihinsel imajını yaratır ve onu kaçınılmaz olarak zihinsel dünyaya aktarır, çünkü doğal olarak, karşılık geldiği madde bu seviyededir.

Buradan çok önemli ve ilginç bir sonuç çıkıyor. Bu imajı oluşturan ve besleyen aşk çok güçlü bir güçtür, yükselecek ve arkadaşın daha yüksek bir zihinsel düzlemde olan egosunu etkileyecek kadar güçlüdür; çünkü, doğal olarak, adamın sevdiği şey, egonun kısmi bir yansıması olan fiziksel bedeni değil, arkadaşının egosuydu. Titreşimi hisseden ego, anında ve tutkuyla ona tepki verir ve onun için yaratılan düşünce formuyla birleşir. Bu nedenle, bu arkadaş bir canlı olarak insanın karşısına çıkar. Arkadaşın diri ya da ölü olması fark etmez.

Bunun nedeni, çağrının, arkadaşın bazen fiziksel bir bedenle çevrili kısmına değil, içindeki en gerçek kişiye ve kendi seviyesinde olmasıdır. Ego her zaman yanıt verir, öyle ki, bir kişinin yüz arkadaşı olsa bile, her birinin sevgisine aynı anda ve bölünmemiş bir şekilde karşılık verebilir, çünkü alt düzeyde ne kadar çok olursa olsun, sayıları sonsuzu tüketemez. Ego. Sonuç olarak, bir kişi sonsuz sayıda insanın önünde gözle görülür bir şekilde "cennette" görünebilir.

Böylece göksel hayattaki her insan, arkadaşlığını arzuladığı tüm arkadaşlarının yaşayan düşünce formlarıyla çevrilidir . Dahası, onlar her zaman onun için en iyi ve en çok arzu edilenlerdir çünkü kendilerini tezahür ettirecekleri düşünce formlarını kendisi yaratmıştır .

Sınırlı bir fiziksel dünyada, bir arkadaşı yalnızca fiziksel düzlemde bize tanıdık gelen sınırlı bir hipostaz olarak düşünmeye alışkınsınız . Göksel dünyada , arkadaşlarımızın gerçek kimliğine dünyada olduğundan çok daha yakınsınız , çünkü egonun kendisine iki aşama ya da iki kat daha yakınsınız .

Zihinsel düzlemde ölümden sonraki yaşam ile astral düzlemde yaşam arasında temel bir fark vardır . Çünkü astralde arkadaşlarımızla (fiziksel bedenleri uyurken) astral bedenlerinde buluşuruz , yani kişilikleriyle *hala* iletişim kurarız . Zihinsel düzlemde, arkadaşlarla Dünya'da kullandıkları zihinsel bedenlerinde buluşmuyoruz . Aksine, egoları, kişiliğin bilincinin değil , egonun bilincinin işlediği tamamen yeni ve bağımsız zihinsel araçlar tarafından oluşturulur . Dolayısıyla, arkadaşlarımızın zihinsel düzlemdeki faaliyetleri , kişiliklerinin fiziksel yaşamdaki faaliyetlerinden tamamen ve her bakımdan farklıdır .

Sonuç olarak, yaşayan bir insanın *kişiliğini* kuşatan acılar ve zorluklar, egonun zihinsel bedene ek olarak kullandığı düşünce biçimini zerre kadar etkilemez . Dünyevi enkarnasyonda kişiliğine böyle görünen tüm bu acılar ve zorluklar artık burada böyle değil , çünkü onları nedensel bedendeki egonun bakış açısından , yani öğrenmesi gereken bir ders olarak görüyor . çözmesi gereken karma olarak . Bu

görüş yanılsamadan yoksundur; sadece alt kişiliğin görüşleri yanıltıcıdır , çünkü kişiliğin zorluk ya da keder olarak gördüğü şeyler , nedensel bedendeki gerçek insan için yalnızca ilerleyici evrim yolundaki adımlardır .

Ayrıca Devachan'daki adamın fiziksel düzlemde arkadaşlarının kişisel yaşamlarından habersiz olduğunu *da* görüyoruz . Bunun mekanik sebebi diyebileceğimiz şey yukarıda anlatılmıştı . Bu durumun eşit derecede zorlayıcı başka nedenleri de var . Devachan'daki bir adam geriye dönüp baktığında sevdiklerini keder ve ıstırap içinde ya da günah işlerken görürse mutlu olmaz .

Böylece Devachan'da uzay ve zamanda bölünme yoktur ve hiç kimse söylenen bir sözü veya ortaya çıkan bir düşünceyi yanlış anlayamaz veya yanlış yorumlayamaz ; tam tersine, burada ruhlar arasında dünyevi hayatta olduğundan çok daha yakın bir birliktelik vardır . Zihinsel düzlemde ruhlar arasında hiçbir engel yoktur ; Devachan'daki ruhlar topluluğunun gerçekliği, içimizdeki ruh yaşamının gerçekliğine tam olarak karşılık gelir . Arkadaşımızın ruhu , kendi yarattığımız ve onun ve bizim ruhumuzun karşılıklı bir sempati dalgası üzerinde titreşebileceği bir düzeye getirdiğimiz biçimde yaşıyor .

fiziksel ve astral bedenler seviyesinde bağlantıda olduğumuz veya içsel yaşam seviyesinde uyum içinde olmadığımız kişilerle , onlarla temasa geçmiyoruz. Bu nedenle, Devachan'da düşmanımız yok, çünkü göksel dünyada insanlar ancak akıl ve kalp düzeyinde sempati ve anlaşma ile bir araya getirilebilir.

Evrım yolunda bizden daha ileri gidenlerle, onların titreşimlerine cevap verme yeteneğimize bağlı olarak temasa geçiyoruz; ve bizden daha az gelişmiş olanlarla, onların titreşimlerimize tepki verme yeteneklerine *bağlı olarak iletişim kurarız*.

Öğrenci, ölümden sonra arzu unsurunun astral bedeni eşmerkezli katmanlar şeklinde yeniden düzenlediğini hatırlamalıdır; burada en yoğun olanlar dış katmanı oluşturur, bu sayede kişi astral dünyanın o alt düzlemine bağlanır. astral bedeninin dış tabakası karşılık gelir. Bununla birlikte, zihinsel düzlemde böyle bir bağımlılık yoktur, çünkü zihinsel elementalin eylem tarzı, arzu elemental tarafından algılanmaz.

Astral ve zihinsel yaşam arasında bir başka önemli fark daha vardır. Zihinsel düzlemde insan, maddenin çeşitli düzeylerinden art arda geçmez, *doğrudan* gelişme derecesinin en iyi ilişkili olduğu düzeye çekilir. Bu seviyede, tüm hayatını zihinsel bedende geçirir. Bu hayat sonsuz çeşitliliktedir, çünkü her insan kendi çeşitliliğini kendisi için yaratır.

Devachan'da veya göksel dünyada, Düşünür'ün yeni sona eren yaşamda biriktirdiği ahlaki ve zihinsel deneyim alanında değerli olan her şeyi işler, düşünür ve yavaş yavaş belirli ahlaki ve zihinsel yeteneklere, yanına aldığı güçlere dönüştürür. bir sonraki enkarnasyona. Ancak geçmişin hatırasını zihinsel bedene aktarmaz, çünkü daha sonra göreceğimiz gibi zihinsel beden parçalanır. Geçmişin hatırası, yalnızca bu geçmişten geçmiş ve onu kendi içinde taşıyan Düşünür'ün kendisinde yaşar. Ancak geçmişin olayları onun tarafından işlenir ve belirli bir yeteneğe dönüştürülür, böylece bir kişi hayatı boyunca bir şeyi derinlemesine incelemişse, bu çalışmanın sonuçları özel bir beceri şeklinde hissedilir, bu sayede kendisi

sayesinde bir sonraki enkarnasyona giderken bu konuyu hızla araştırarak ve anladığında ustalaşacaktır. Yani bu konu için özel bir yetenekle doğacak ve bu nedenle bunu kolay ve hızlı bir şekilde algılayacaktır.

Devachan, Dünya'da doğan her düşünceyi kullanır; her istek yürürlüğe çevrilir; tüm umutsuz çabalar beceri ve yeteneklere dönüşür; mücadeleler ve yenilgiler, zafer araçlarının dövüldüğü malzeme haline gelir; acılar ve hatalar değerli metaller gibi parlar ve bilge ve amaçlı bir iradeye dönüşür. Geçmişte tamamlanması için yetenek ve beceri eksikliği olan hayırlı planlar, Devachan'da düşünceye, tabiri caizse, aşamalar halinde işlenir ve bunun sonucunda gerekli nitelikler ve beceriler geliştirilir. zihinsel yetiler şeklinde Dünya'daki gelecekteki yaşamda kullanılır .

Devachan'da, Üstad'ın dediği gibi, ego " *her dünyevi kişilikte yalnızca ahlaki niteliklerinin ve bilincinin nektarını*" toplar .

Devachan'daki varoluş süresi boyunca , ego, yeni sona eren dünya hayatında toplanan birikmiş deneyimi analiz eder , onu sıralar ve sınıflandırır, özümsemeye uygun olanı özümser ve körelmiş ve yararsız olanı atar . Egonun artık , sürekli olarak bir yığın malzeme toplayan ve bunlardan değerli bir şey yaratmayan bir zanaatkar gibi ya da yiyecekleri sindirmeden ve özümsemeden sürekli yiyen bir insan gibi , dünyevi hayatın girdabında sonsuza dek koşturmasına gerek yoktur. vücudunun dokuları. Bu nedenle, aşağıda göreceğimiz gibi birkaçı dışında tüm Devachan için şeyler sisteminde kesinlikle gerekli bir gerçeklik.

Devachan'ın gerçek doğasının kusurlu bir şekilde anlaşılması, bazen insanların, aşağı göksel dünyadaki sıradan bir insanın yaşamının, kendisini aile ve arkadaşlar çevresinde mutlu veya başarılı bir şekilde hayal ettiğinde bir rüya ve bir yanılsamadan başka bir şey olmadığını düşünmelerine yol açar. ve planlarını neşeyle yerine getirirse, aslında o yalnızca acımasız bir yanılgının kurbanıdır.

Bu fikir, gerçekliğin kendisinin (bildiğimiz kadarıyla) yanlış bir fikrinden ve onun yanlış bir görüşünden kaynaklanmaktadır. Öğrenci, çoğu insanın zihinsel yaşamlarının o kadar az farkında olduğunu hatırlamalıdır ki, bu yaşamın beden dışındaki bir resmiyle karşı karşıya kaldıklarında, gerçeklik algılarını tamamen kaybederler ve kendilerini bir rüya alemindeymiş gibi hissederler. Gerçek şu ki (elbette gerçeklikten bahsediyoruz) fiziksel yaşam, zihinsel dünyadaki yaşamla karşılaştırılmaya yakın bile değil.

Kuşkusuz, sıradan dünyevi yaşamda, ortalama bir insanın kendisini çevreleyen her şeye ilişkin algısı birçok yönden kusurlu ve yanıltıcıdır. Örneğin, gördüğü her şeyin altında yatan ruhani, astral ve zihinsel güçler hakkında hiçbir şey bilmiyor, ancak görünen bu güçlerin tezahürlerinin yalnızca en küçük ve en önemsiz kısmı. Böyle bir kişinin tam bir görünümü, duygularının, zekasının, eğitim düzeyinin ve deneyiminin ona ilettiği fenomenlerin küçük bir kısmı ile sınırlıdır. Dolayısıyla temelde kendi yarattığı bir dünyada yaşıyor ama daha iyi bir şey bilmediği için bunun farkında değil. Bu açıdan bakıldığında, sıradan fiziksel yaşam en az Devachan'daki yaşam kadar yanıltıcıdır; dikkatlice düşünürseniz, bunun böyle olduğunu kendiniz göreceksiniz.

Çünkü Devachan'daki bir adam kendi düşüncelerini gerçek şeyler zannediyorsa, oldukça haklıdır; zihinsel düzlemde gerçekten *gerçek* şeylerdir, çünkü bu dünyada yalnızca bir düşünce gerçek olabilir, başka hiçbir şey gerçek olamaz. Tek fark, zihinsel düzlemde, fiziksel düzlemin aksine, bu büyük gerçeği doğanın kendisinde algılamamızdır. Bu nedenle, haklı olarak sadece bu iki düzlemi ele alırsak, illüzyonun fiziksel olana daha fazla hakim olduğunu söyleyebiliriz. Aslında zihinsel yaşam, özü gereği, duyuşsal yaşamdan çok daha zengin, daha canlı ve gerçeğe daha yakındır.

Hoca'nın ifadesiyle, " *biz tek gerçek olana ancak ahiret diyoruz ve dünyevi olan, kişi dahil, ancak hayalidir .* " " *Devachan'daki varoluşu, bu yaygın olarak kullanılan terimin ima ettiğinin dışında herhangi bir anlamda 'uyku' olarak adlandırmak, gerçeğin tek deposu olan ezoterik doktrinin bilgisinden kararlı bir şekilde vazgeçmek demektir.* "

dış olarak deneyimlememizin nedenlerinden biri, Devachan'ı *dışarıdan* düşünürken, dünya hayatına *içeriden bakmamızdır*. -bazen bazı Maya örtülerinden veya illüzyonlardan.

Devachan'da bu süreç tersine çevrilir: Bu dünyanın sakinleri hayatlarını oldukça gerçek hissederler ve dünyevi hayata apaçık illüzyonlar ve yanlış kavramlarla dolu gözüyle bakılır. Genel olarak, Devachan'da yaşayanlar gerçeğe dünyevi yaşamdaki fiziksel rakiplerinden daha yakındır, ancak elbette göksel yaşamın alt planlarında bile dünyevi yanılsamalardan tamamen kurtulmak imkansızdır (çok fazla olsalar bile) orada daha az), buradaki iletişimin daha gerçek ve anlık olmasına rağmen.

Genel olarak konuşursak, gerçek şu ki, varlık düzlemlerinde ne kadar yükselirsek, gerçekliğe o kadar yaklaşıyoruz, çünkü manevi fenomenler nispeten gerçek ve istikrarlıdır, maddi olanlar ise yanıltıcı ve geçicidir.

Öğrenci, devachan'daki yaşamı, fiziksel ve astral planlarda geçen daha önceki bir yaşamın doğal ve kaçınılmaz sonucu olarak görerek, bu düşüncüyü biraz daha ileriye götürebilir. Fiziksel düzlemde, bize hakim olan daha yüksek özelemler ve idealler hiçbir zaman tam olarak tanınmazlar ve aslında oradaki olasılıkların azlığı ve bu planın maddesinin görece kaba olması nedeniyle tanınmazlar.

Bununla birlikte, karma yasasına veya enerjilerin etkileşimi yasasına göre (bu yasa biraz farklı bir şekilde ifade edilebileceğinden), güç kaybedilemez veya uygun etkisinden mahrum bırakılamaz: uygun ve eksiksiz etkisini üretmelidir . ve bunun için bir fırsat bulmasını beklemek, esas olarak yedek veya rezerve edilmiş enerji olarak depolanır. Başka bir deyişle, bir kişinin dünyevi yaşamdaki yüksek ruhsal enerjisinin çoğu, uygun sonucu üretemez, çünkü onun yüksek ilkeleri, kişi hapishaneden kurtulana kadar bu tür ince ve ince tepkilere yanıt veremez. et Ve sadece göksel yaşamda tüm bu engeller nihayet kaldırılır ve biriken enerji , karma yasası tarafından dikte edilen kaçınılmaz bir tepki şeklinde dışarı akar . Browning'in çok güzel bir şekilde ifade ettiği gibi, "cennetteki yeryüzündeki mahzen mahzenleri kusursuz bir şekilde yuvaraktır." Burada mükemmel adalet hüküm sürüyor ve fiziksel dünyada pek çok şey amaçsız ve verimsiz görünse de hiçbir şey iz bırakmadan yok olmuyor .

Bu nedenle, devaçan hiç de bir rüya değildir ve "nilüfer diyarında" amaçsız bitkisel bir yaşam değildir. Aksine, kaba madde veya önemsiz kaygıların engellerinden bağımsız olarak, aklın ve kalbin gelişiminin gerçekleştiği, dünyevi yaşam savaşlarında silahların dövüldüğü dünya veya daha doğrusu varoluş halidir. ve aslında gelecekteki ilerlemenin temellerinin atıldığı yer.

Umarız öğrenci, doğanın ölümden sonra yaşamı düzenlemek için kullandığı sistemin, belirlenen hedefe - herkesi kendisinin olduğu en yüksek ölçüde mutlu etmeye - ulaşmayı mümkün kılan akla gelebilecek tüm sistemlerden biri olduğunu artık anlamıştır. mutluluk deposu. İlahi zevkler ve zevkler bu kadar çeşitli olmasaydı ve (bazı ortodoks teorilerde belirtildiği gibi) tek bir türe indirgenseydi, o zaman kimileri bu monotonluktan sıkılırken, kimileri de -ya da yokluktan- bunlardan zevk alamazdı. bu yöndeki zevk ve ilgiden veya uygun eğitim eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Mark Twain'in mizahi kısa öyküsü "Kaptan Stormfield'in Cennete Yolculuğu"nda bu, eski moda bir cennet *reductio ad absurdum*⁹ kavramıdır . onu gücünden ve çekiciliğinden sonsuza kadar mahrum etmek için (ve akla gelen ilk şey budur); bu hikaye, din ve felsefe gibi ciddi konulara bile mizahi bir yaklaşımın yararlılığının klasik bir örneğidir (kazara veya kasıtlı, bu durumda fark etmez).

Ana konuya dönersek, şunu sormak isterim: ölümden sonra yaşam için başka hangi düzenleme, akrabalar ve arkadaşlarla ilgili olarak aynı ölçüde tatmin edici sayılabilir? Ayrılanların, Dünya'da kalan arkadaşlarının değişen mutluluklarını takip etmelerine izin verilseydi, asla mutlu olamazlardı. Ve onlara ne olduğunu bilmeden, onlarla tanışmak için arkadaşlarının ölümünü bekliyorlarsa, onlar için genellikle yıllarca süren bu belirsizlik dönemi çok acı verici olurdu ve Çoğu durumda, arkadaşların kendileri o kadar değişmiş görünürler ki artık eski sempatilerini uyandırmazlar.

Doğa tüm bu zorlukları ortadan kaldırmıştır. Her insan, dünya hayatında yarattığı sebeplerle, cennet hayatının süresini ve karakterini kendisi belirler, bu nedenle tam da hak ettiği zamanda ve tam da karakterine en uygun dolgunluk ve neşeyle yaşar. Sevdği kişiler, en asil ve en iyi nitelikleriyle görünerek sonsuza kadar onunla kalır; Onlardan her zaman istediğini aldığı için aralarında en ufak bir anlaşmazlık veya tutarsızlık gölgesi geçmez. Aslında bu doğal yöntem, insan aklının veya hayal gücünün yerine koyabileceği her şeyden çok daha üstündür.

Zihinsel bir bedene bürünmüş ve fiziksel bir araç tarafından kısıtlanmamış Düşünür tarafından geliştirilen güçlerin yaratıcı doğasını fiziksel düzlemde gerçekleştirmek muhtemelen çok zordur. Sanatçı, Dünya'da olağanüstü güzellikte görüntüler yaratabilir, ancak onları dünyevi malzemeye somutlaştırmaya çalıştığında, zihinsel kavramın yanına bile yaklaşmadıklarına ikna olur. Ve tam tersi, devaçanda, bir kişinin tasavvur ettiği her şey, en nadide ve en ince maddeden - zihnin kendi özünden, zihnin tutkulardan arındığında genellikle birlikte çalıştığı malzemeden - bir kalıba dökülmüş olarak önünde belirir. her zihinsel dürtüye itaatkar bir şekilde yanıt veren. Böylece, devaçandaki bir insanın içinde yaşadığı çevrenin güzelliği, zihninin zenginliği ve enerjisiyle orantılı olarak sonsuzca artar ve artar.

⁹ Saçma noktasına getirildi (lat.).

, fiziksel enkarnasyonlar arasındaki aralıklarda olduğu gibi, *şu* anda hepimizin içinde yaşadığımız, canlı yaşamla ısıldayan, geniş ve muhteşem bir dünya olduğunu anlamaya çalışmalıdır . Sadece gelişme eksikliği ve fiziksel bedenin dayattığı sınırlamalar, bizi tam burada ve şimdi çevreleyen yüksek göksel kürelerin tüm büyüklüğünü tam olarak fark etmemizi ve ayrıca bu dünyadan yayılan tesirlerin bizi sürekli olarak etkilediğini anlamamızı engeller. keşke onları algılayabilsek. Bir Budist öğretmenin dediğı gibi, “Gözündeki bağı çıkarıp ona bakarsan, bu ışık her zaman çevrendedir. O kadar harika, o kadar güzel ki, bir insanın hayalini kurduğu veya dua ettiği her şeyi aşar, sonsuz ve sonsuzdur ”(“ Halkın Ruhu ”).

Başka bir deyişle, devaçan, ruhunu kendisini kontrol eden duylardan çekmeyi öğrenmiş herkesin her an girebileceğı bir bilinç halidir. Bu nedenle, tam olarak söyleyebiliriz: başka bir dünyevi yaşamı tamamlayan kişi için devachan, dünyevi enkarnasyon döngüsünü tamamlayan kişi için nirvana ile aynıdır.

Bölüm 21

Devachan'da Yaşam : Süre ve Yoğunluk

hem arafı hem de cenneti kendisi için yarattığı gerçeğı göz önüne alındığında , bu bilinç hallerinin hiçbirinin ebedi olamayacağı açıktır , çünkü sonlu bir sebep sonsuz bir sonuç üretemez.

Bir kişinin fiziksel, astral ve zihinsel dünyalarda geçirdiğı süreler , kişinin ne kadar gelişmiş olduğuna bağılı olarak önemli ölçüde değişir . Bu nedenle, örneğin, ilkel insan neredeyse tamamen fiziksel dünyada yaşar ve ölümden sonra astral düzlemde sadece birkaç yıl geçirir . Ancak geliştikçe , astral hayatı daha da uzar ve zekanın gelişmesi , zihinsel düzlemde de az miktarda zaman geçirmeye başlamasına neden olur .

Uygar ırklara ait olan sıradan insan, fiziksel ve astral dünyadan çok zihinsel dünyada vakit geçirir . Özünde , bir insan ne kadar gelişirse, astral hayatı o kadar kısalır ve zihinsel hayatı o kadar uzar.

Buradan, insanın, belki de evrimin ilk aşamaları dışında, zamanının önemli bir bölümünü zihinsel düzlemde geçirdiğı açıktır. Biraz sonra göreceğimiz gibi, fiziksel ve zihinsel yaşam süresinin oranı (tamamen gelişmemiş kişilerdeki durumları hesaba katmadan) nadiren 1:20'den daha düşük bir değere ulaşır ve çok gelişmiş kişilerde bu oran oran bazen 1:30'a ulaşır, daha az değil. Öğrenci, gerçek insanın veya egonun gerçek evinin zihinsel düzlem olduğunu hatırlamalıdır; yoğun maddeye her iniş (enkarnasyon), onun ruhani kariyerinde önemli de olsa kısa bir bölümden başka bir şey değildir.

Aşağıdaki tablolar, bir kişinin iki yaşam arasındaki aralıklarda geçirdiğı ortalama süre hakkında yaklaşık bir fikir verir ve ayrıca onun tarafından astral, zihinsel ve nedensel seviyelerde geçirdiğı ortalama süreyi gösterir.

Öğrencilerden bu sınıflandırmayı tam anlamıyla almamalarını ve sosyal sıralama açısından çok katı bir şekilde yorumlamamalarını istiyoruz - bu çok, çok istenmeyen bir durum. En iyi ihtimalle kaba ve genel bir tahmin olarak ele alınmalıdır. Zira, aşikar olduğu üzere, herhangi bir toplumsal düzeyde, örneğin, "içki

içen ve çalışmayan bireyler" bulunabilir ve toplumsal konumuna göre özünde "taşra beyefendileri" sınıfına ait olan bir kişi, her türlü işten tiksinsin de vasıfsız bir işçiden farkı olamaz! Sosyal derecelendirme yerine, ahlaki ve zihinsel gelişim derecesine göre sınıflandırma yöntemi uygulanabilseydi çok daha iyi olurdu, ancak bu yöntem bile muhtemelen halihazırda benimsenmiş olandan daha az zor olmayacaktı.

Çevre	Ay İnsanları: Birinci Düzen				
numarası	ay zinciri,	mevcut tip	Yıl cinsinden ortalama süre		
Ne zaman oldu			Genel	astral	göksel yaşam
bireyselleştirme			yaşamlar	hayat	alt zihinsel
			arasındaki		Nedensel
			aralık		
5	Yoldaki gelişmiş egolar (birçoğu neredeyse sürekli olarak enkarne olur, böylece onların durumunda yaşamlar arasındaki aralık sorunu ortaya çıkmaz).	1500-2000 veya daha fazla	5 (ego, hayatın bu bölümünden çok hızlı bir şekilde ve bilincin tamamen yokluğunda bile geçebilir)	1350-1800, çoğunlukla en üst düzeyde	150-200
	Yoluna giden egolar				
	bireyselleştirme	1200	5	1150	50
	tionlar:	700	5	650	50
	(a) zeka				
	(b) duygular				
	veya olacak				

	Sanatta , bilimde veya dinde üstün olan kişiler	Yaklaşık önceki sınıftaki gibi __	Özellikle dindar ve sanatsal kişilerde daha uzun astral ve daha kısa nedensel yaşama eğilimi		
6	Ülke beyleri ve profesyonelleri	600-1000	20-25	600-1000	Flaş bilinç
7	üst orta sınıf	500	25	475	Yok

Lütfen yukarıdaki rakamların yalnızca _ _ _ _ her iki yönde de büyük dalgalanma gösterebilen ortalama değerler .

ego sınıfı	mevcut tip	Yıl cinsinden ortalama süre			
		Yaşamlar arasındaki toplam aralık	astral yaşam	göksel yaşam	
				Düşük zihinsel	Nedensel
Ay İnsanları: İkinci Dereceden	burjuvazi	200-300	40	160-260, düşük seviyelerde	HAYIR
Ay Canavaradamları	Kalifiye işçiler _	100-200	40	60-160, düşük seviyelerde	HAYIR
Ay Hayvanları: Birinci Sınıf	vasıfsız işçiler _	600-100	40-50	20-50, en düşük seviyede	HAYIR
Ay Hayvanları: İkinci Sınıf	İçmek ve çalışmamak	40-50	40-50	HAYIR	HAYIR
Ay Hayvanları: Üçüncü Sınıf	İnsanlığın en alt kısmı	5	5	HAYIR	HAYIR

Bireyleşme tarzından bazı farklılıklar doğar , ancak bu fark (orantılı olarak) alt sınıflarda çok daha küçüktür . Akıl yoluyla bireyleşenlerin iki yaşamları arasındaki mesafe daha uzun, diğer yollarla bireyleşenlerinki ise daha kısadır . Aşağıda bu konuya geri döneceğiz ve daha ayrıntılı olarak ele alacağız.

Genel olarak konuşursak , bir kişi genç yaşta ölürse , ölüm sonrası durumda iki yaşam arasında yaşlılıkta ölen birinden çok daha az zaman geçirme eğilimindedir , ancak astral yaşamı orantılı olarak çok

daha uzundur , çünkü güçlü duyguların çoğu güçlü duygulardır . astral yaşam sırasında işlenen , fiziksel yaşamın erken aşamalarında ortaya çıkarken, cennetsel yaşamla sonuçlanan ruhsal enerjinin önemli bir kısmı, kişinin dünyevi yaşamının sonuna veya neredeyse sonuna kadar kişide kalır .

Böylece , gördüğümüz gibi , Devachan'da geçirilen toplam süre , bir kişinin dünyevi yaşamdan beraberinde getirdiği malzemelere , yani zihinsel ve ahlaki-ahlaki yeteneklere işlenebilecek her şeye bağlıdır ve bu öncelikle tüm saf düşüncelerdir. ve dünyevi yaşamı boyunca biriktirdiği duygular , tüm entelektüel ve ahlaki çabalar ve özlemler, tüm faydalı iş hatıraları ve insanlığa hizmet planları . Ne kadar önemsiz veya geçici olurlarsa olsunlar hiçbir kaybolmaz; ama bencil hayvani tutkulara *yer yoktur* , çünkü orada onların ifade edilebileceği hiçbir malzeme yoktur .

Geçmiş bir yaşamda yapılan tüm kötülükler bile , iyiliğe büyük ölçüde galip gelmesine rağmen , ne kadar yetersiz olursa olsun, bir kişinin tüm iyilik hasadını toplamasını engelleyemez ; Devachan'daki yaşam çok kısa ama yoğun olabilir ve eğer bir kişi sadece doğruluğa karşı en ufak bir eğilime sahipse , onda sadece şefkat belirtileri ve ifadeleri gözlemlenirse , o zaman Devachan'da belirli bir süre geçirmek zorundadır. iyilik tohumları körpe filizler olarak filizlenebilir ve iyilik kıvılcımı küçük bir aleve dönüşür.

Geçmişte, insanların kalpleri cennete nişanlıyken ve tüm yaşamları ilahi mutluluk perspektifinde inşa edildiğinde , devaçanda geçirdikleri süre çok uzundu ve bazen binlerce yıl sürdü. Ne yazık ki, şu anda insanların zihni Dünya'ya o kadar bağlı ve kendileri de düşüncelerini yüce yaşama o kadar nadiren yönlendiriyorlar ki , Devachan'da geçirdikleri süreler de buna bağlı olarak kısalı.

Benzer şekilde , alt zihinsel ve nedensel göksel alemlerde geçirilen zaman , sırasıyla zihinsel ve nedensel bedenlerde üretilen düşünce miktarıyla orantılıdır . Tüm hırsları , ilgileri , sevgileri, umutları ve korkularıyla *kişisel " Ben"* ile ilgili olan her şey, form dünyasında tezahürünü bulur ve yüksek akılla, soyut alanlarla, yani nesnel düşünceyle *ilgili her şey, nedensel düzeylerde, biçimsiz* olarak işlenecek Dünya. Yukarıdaki tablolarla gösterildiği gibi , nedensel göksel dünyaya yeni giren çoğu insan, onu çok hızlı bir şekilde terk eder ; bazıları hayatlarının büyük bir bölümünü devaçan'da ve birkaçı da neredeyse tamamını geçirir.

Böylece, insanın kendisi tarafından, yani dünyevi hayatı boyunca yarattığı sebeplerle koşullanan astral veya arındırıcı bir varlık gibi, cennet hayatının süresi ve karakteri belirlenir. Dolayısıyla istese de istemese de bu dünyada hak ettiği zamanı geçirmekte ve tam da karakterine en çok yakışan neşeyi *yaşamaktadır* .

Ancak ilginç ve çok önemli bir faktör daha var: Devachan'daki yaşamın *yoğunluğu* ; elbette göksel yaşamın süresini büyük ölçüde etkileyen farklı ego sınıfları arasında büyük farklılıklar gösterir .

İlk tablodan görülebileceği gibi, aynı grup içinde bile, görünüşte eşit derecede gelişmiş iki tür ego, yaşamlar arasındaki aralıklar açısından büyük farklılıklar gösterir: birinci tip için bu aralık yaklaşık 1200'dür ve ikincisi için - yaklaşık 700 yıl. Ancak bu iki ego sınıfının ürettiği manevi güç miktarı genellikle yaklaşık olarak eşit olduğundan, yaşamları arasında daha kısa bir aralık olanlar cennet hayatında

“iki kat mutluluk” elde ederler, yani tabiri caizse altında çalışırlar. yüksek basınç, yaşam deneyimlerini yoğunlaştırır ve bu nedenle, her bir aralıkta, başka bir sınıfın temsilcilerinin çoğuna gidenin neredeyse iki katı kadarını yaşarlar.

Aralarındaki fark, biraz yukarıda da belirtildiği gibi, yalnızca bireyselleşmenin sağlandığı yollardan kaynaklanmaktadır. Bireyselleşme sürecinin ayrıntılarına girmeden (bu cildin kapsamı dışındadır), kademeli entelektüel gelişim yoluyla bireyselleşenlerin , Devachan'daki yaşamlarının bundan dolayı farklı türde bir *ruhsal* güç geliştirdikleri söylenebilir. Anlık bir aşk ya da bağlılık dalgasıyla bireyselleşen ve bu nedenle çok daha yoğun ya da yoğun bir biçimde mutlu olanlardan daha uzun. Üretilen kuvvet *miktarında* aralarında bir fark varsa , o kadar önemli değildir, ancak yaşamları arasındaki aralık daha kısa olanlarda bu miktar biraz daha fazladır.

Araştırmalar, yaşamlar arasındaki aralıkların süresinin çok değişken ve uzayabilir olduğunu gösteriyor, bu da cennetsel yaşamlarını çalıştıran ego sınıflarının büyük değişkenliğinden kaynaklanmaktadır.

Bunun ana nedenlerinden biri, tüm insan gruplarını yaklaşık aynı anda enkarnasyona getirme ihtiyacıdır - böylece sadece birlikte ortak bir karmik ilişki kuramazlar, aynı zamanda başarıya ulaşmak için birlikte nasıl çalışacaklarını da öğrenebilirler. bazı harika hedefler.

Örneğin, "hizmetkarlar" olarak adlandırılan belirli ego grupları vardır; bu yüzden benzer bir hazırlık deneyiminden geçmek için hayattan hayata birlikte enkarne olma eğilimindedirler. Bu, kendi aralarında çok güçlü sevgi bağları oluşturabilmeleri ve gelecekte, kaderlerinde olan gerçek zor işi üstlendiklerinde, birbirleriyle iletişimde yanlış anlama veya güvensizlikten kaçınabilmeleri içindir. Halka hizmet için çağrılan bir grubun, diğer bütün düşüncelerin önüne geçerek tek bir organizma olarak bu hizmeti yerine getirmek için bir araya gelmesi son derece önemli bir gerçektir.

Söylemeye gerek yok, burada bir adaletsizlik yok; hiç kimse, eğer haklı olarak hak ediyorsa, karmasının zerresinden bile kaçamaz. Ancak her durumda bu karma üzerinde çalışma derecesi farklıdır ve belirli koşullara ve koşullara bağlıdır. Bu nedenle, bazen bir kişinin daha yüksek bir işe geçmek ve onu müdahale olmadan gerçekleştirmek için kendisini hızlı bir şekilde temizlemesi ve geçmişin belirli bir karmasından kurtarması gerekir; bu durumda, bazen o kadar güçlü karmik birikimler bir kişinin üzerine hemen düşer ki, onun için büyük bir felaket gibi görünür, ancak bu sayede karmasından hızla kurtulur ve önündeki yol açılır.

Tabii ki, insanlığın büyük bir kısmı bu türden herhangi bir özel engelle karşılaşmaz ve göksel yaşamını olağan senaryoya göre gerçekleştirir.

zaman farkı ve yaşamın yoğunluğundaki fark, kişinin zihinsel bedenine [bedenin] parlaklığının az ya da çok miktarıyla yansır.

Devachan'da Yaşam : Ek Özellikler

Devachan'daki yaşamın bazı genel özelliklerini ve Devachan'ın asıl amacını inceledikten sonra , şimdi temellere geri dönmek , bunları ek ayrıntılarla biraz genişletmek ve (aşırı yüklenme nedeniyle) yapılamayacak diğer özellikleri eklemek gerekiyor . ilk açıklamaya dahil ..

genel olarak , yaşamın değişkenliğinin değişen derecelerinde tezahür ettiği gerçeğine rağmen , bir dereceye kadar yanıltıcı olmasına rağmen, kendi içinde göksel yaşam , dünyevi yaşamdan çok daha gerçektir . Devachan'a ulaşmak için gerekli koşulları düşündüğümüzde bu açıkça ortaya çıkıyor . Çünkü, özlemin veya düşünce gücünün zihinsel düzlemde varlığa dönüşebilmesi için , baskın bir özelliğe sahip olmaları gerekir - bencillik .

Aile ve arkadaşlara duyulan sevgi ve dine bağlılık, bir kişinin göksel yaşamdan pay almasını mümkün kılar, ancak bu sevgi veya bağlılığın bencil olmaması koşuluyla. Aşk seçici ve seçiciyse ve tutku bencilse - yani, bir kişi esas olarak sevimliyi arzuluyorsa ve nasıl verileceğini değil, nasıl alınacağını düşünüyorsa - ve bu nedenle kolayca kıskançlık öfkesine dönüşebilir, o zaman tüm bu duygular zihinsel gelişimin tohumlarını taşımaz; harekete geçirdikleri güçler, kesinlikle ait oldukları astral planın, arzu planının üzerine asla çıkmayacaktır.

Tutunmanın, kişinin "Ben"ine yönelik hiçbir çekimin ve ters düşüncenin olmadığı yerde, astral maddenin ifade edemediği ve astral düzlemin boyutlarının içermediği görkemli bir güç çıkışı vardır. Bu, daha süptil madde ve zihinsel düzlemde daha geniş bir alan gerektirir, çünkü onlar tarafından üretilen enerji bu yüksek dünyaya aittir.

Benzer şekilde, zihnine sürekli olarak Tanrı'nın yüceliği değil, kendi ruhunun kurtuluşu düşüncesinin hakim olduğu dinsel bir fanatiğin gayreti de onu devaçana getiremez. Ancak öte yandan, kendisini değil, bir tanrıya veya çobana karşı sevgi ve minnettarlığı düşünen ve ayrıca kendisi için veya onun adına bir şeyler yapma tutkusundan ilham alan gerçek dindarlık, çoğu zaman uzun bir süreye yol açar. göksel yaşam. nispeten yüksek.

Bu, verilen tanrı veya çoban ne olursa olsun gerçekleşir, böylece Buda'nın, Krishna'nın ve Hürmüz'ün ve Allah'ın ve Mesih'in takipçileri eşit derecede bir ödüle - cennetsel mutluluğa - ulaşırlar ve süresi ve kalitesi nesneye çok fazla bağlı değildir. hayranlığın, duygu yoğunluğu ve saflığının ne kadarı.

Bir kişinin öldükten sonra, tamamladığı dünyevi yaşamının sonuçlarını astral ve zihinsel düzlemlerde işlediğini düşünmek yanlıştır; genel olarak konuşursak, bu sadece sıradan bir insan için geçerlidir, ancak yine de, devaçanın mutluluğunu yaşarken bile, aynı zamanda başkalarını da etkiler ve bu nedenle sonuçlar yaratır, yani karma biriktirir.

Şeylerin doğası gereği böyle olmalıdır, çünkü insan karmasının yaratılmasında en önemli faktör düşüncedir. Her kuvvet, üzerinde ortaya çıktığı düzlemin özelliklerini taşır, dolayısıyla düzlem ne kadar yüksekse, bu kuvvet o kadar güçlü ve kalıcıdır.

Bilinci nedensel düzeye yükselterek yüksek zihni ve alt "Ben" i birleştirmenin mümkün olduğu durumlarda (şu anda son derece nadirdir), egonun bilinci her zaman bir kişinin emrinde kalır. fiziksel, astral ve zihinsel yaşamlar. Bundan, karmayı pratik olarak sürekli olarak, birbiri ardına biriktirdiği, ancak aynı zamanda düşüncelerini ve iradesini kullanarak yaşam koşullarını değiştirebileceği sonucu çıkar.

Çok gelişmiş insanları hesaba katmazsak, o zaman sıradan bir insan tüm göksel yaşamı boyunca, tamamen istemeden ve bilinçsizce kendisi için üç farklı sonuç yaratır.

Birinci. Arkadaşının zihninde yarattığı imaja akıttığı sevgi, iyiliğe hizmet eden güçlü bir güçtür, çünkü o arkadaşın egosunun evriminde önemli bir rol oynar. Bu nedenle, bir arkadaşın uyandırdığı sevgi, onda yalnızca hayran olunan niteliği artırma eğilimindedir. Böyle bir eylem, hiç şüphesiz karmayı oluşturan eylemlerden biridir.

Hatta bu eylemin etkisinin şu ya da bu şekilde arkadaşın kişiliğine ve fiziksel düzleme yansması bile mümkündür. Çünkü, sadık bir ruh tarafından düşünce formuna dökülen sevginin etkisi altında, ego değişirse, o zaman bu değişikliğin, doğal olarak, kişiliğin başka bir tezahürü *olan* kişilik düzeyinde kendini göstermesi olasılığı vardır. aynı ego.

Saniye. Arkadaşının üzerine büyük sevgi akımları akıtan ve karşılığında aynı sevgi akımlarını yanında uyandıran bir insan, şüphesiz çevresinin zihinsel atmosferini gözle görülür şekilde iyileştirir. Bu atmosfer, eylem alanında bulunan dünyanın tüm sakinlerini etkiler: devalar, insanlar, hayvanlar, bitkiler vb. Bunun karmik bir sonuç gerektirdiği açıktır.

Üçüncü. Özverili sevgi veya bağlılıkla dolu bir düşünce, yalnızca bu düşünceyi oluşturan kişiyle ilgili olarak Logos'tan bir yanıt uyandırmakla kalmaz, aynı zamanda koruyucuları nirmanakaya olan manevi güç rezervuarını doldurmaya yardımcı olur ve onu kullanıma sunar. Bilgelik Üstatları ve öğrencilerinin insanlığa yardım etmeleri ("Astral Beden" kitabına bakın). Fiziksel yaşamda bile böyle bir sevginin veya bağlılığın sonucu gerçekten şaşırtıcıysa, bu düşünceye Devachan'daki ilahi özden gelen yanıtın belki de bin yıl süreceğini anlamak kolaydır. fiziksel düzlemde uyguladığımız açıdan hesaplanamayan bir nimetle .

Tüm bu hususları hesaba katarsak , o zaman Devachan'da yaşarken özellikle gelişmiş herhangi bir bilinçle ayırt edilmeyen tamamen sıradan, sıradan bir insanın bile insanlığa büyük fayda sağlayabileceği açık olmalıdır . Sonuç olarak, tüm bu zaman boyunca kendisi için gerçekten *yeni* karma yaratır ve hatta cennet gibi bir hayat yaşarken onu değiştirebilir .

dünyada , düşüncelerimizin çoğu genellikle parçalıdır. Devachan'da rüya sahibi bu tür parçaları

düşünür, sabırla ve çok dikkatli bir şekilde üzerinde çalışır , parlak bir sonuca ulaşır ve onları Dünya'da hiçbir şeyin kıyaslayamayacağı kadar anlık bir canlılıkla deneyimler . Onları inşa eder , şekillendirir, çeşitli olasılıklara göre şekillendirir ve sonra onları form dünyasına çevirir . Belki diğer insanlar onları alır, onlardan ilham alır ve onların etkisi altında reform planları başlatır, hayırsever faaliyetler yürütür vb . Böylece , tek bir hayalperestin gökkuşağı düşünce maddesinden inanılmaz değişiklikler akabilir ve onun "rüyaları" bu dünyayı yeniden inşa etmeye yardımcı olur .

Bununla birlikte, sıradan bir kişinin Devachan'da kendisine dayattığı sınırlamalar nedeniyle yeni *bir* yaratamayacağı unutulmamalıdır . sevgi veya bağlılığın yönü. Ancak bu sevgi ve bağlılık, onun seçtiği yönlerde bile , fiziksel bedenin dayattığı dar bir kısıtlama çemberi içinde çalışsaydı olabileceğinden çok daha güçlü olacaktır .

Bu nokta biraz açıklama gerektiriyor. Devachan'daki bir insanın çevresiyle olan bağlantısını anlamak için , 1) bu seviyenin maddesinin onun düşüncesi tarafından şekillendirildiğini ve 2) bu seviyenin güçlerinin onun çabalarına karşılık olarak uyandırıldığını hatırlamalıyız .

Bir insanın bu düzlemin maddesini arkadaşlarının zihinsel imgelerine nasıl döktüğünü ve arkadaşlarının egolarının bu imgeler aracılığıyla kendilerini nasıl ifade ettiğini daha önce konuşmuştuk .

Ama çevresinde başka canlı güçler var - bu düzlemin güçlü meleksi sakinleri; birçoğu belirli özlemlere karşı çok hassastır ve onlara canlı bir şekilde yanıt verir.

Bununla birlikte, hatırlanması gereken en önemli şey, hem düşüncelerinin hem de özlemlerinin, dünyevi yaşam sürecinde hazırladığı veya koyduğu yönergeleri her zaman takip etmesidir.

Bir insan böylesine aşkın bir güç ve canlılıkla karakterize edilen bir düzleme yükseldiğinde, yeni yönlerde devam eden yeni faaliyetler karşısında dehşete kapılmış gibi görünebilir; ama öyle değil. Zihinsel bedeni (yukarıda gördüğümüz gibi), alt araçları kadar ayarlanmamış ve hatalardan arındırılmamış ve bu nedenle, doğal olarak, tamamen onun kontrolü altında değil. Geçmişte, tüm izlenimleri ve eylem dürtülerini aşağıdan, esas olarak fiziksel ve bazen de astral planlardan almaya alışmıştı. Doğrudan zihinsel titreşimleri kendi seviyesinde alma konusunda, bu yönde çok çok az ilerlemiştir; bu nedenle birdenbire bu titreşimleri alıp algılamaya ve tepki vermeye başlayamaz. Bu nedenle, bir kişi pratikte herhangi bir yeni düşünce yaratmaz, kendisini daha önce beslediği ve geliştirdiği ve aslında kendisi için yeni dünyasına bakabileceği "pencereler" olan düşüncelerle sınırlar. Sonuç olarak, devachan'daki renksiz, "tatsız" kişilik, her zaman eşit derecede renksiz ve "tatsız" bir durumda bulunur.

Böylece insan, sahip olduğu zihinsel envanteri devachan'a götürür, ne daha fazla ne daha az. Bundan, fiziksel yaşam boyunca mümkün olduğunca doğru ve doğru düşünmeyi geliştirmenin ne kadar önemli olduğu açıktır, aksi takdirde Devachan'dan elde edebileceği fayda ciddi şekilde sınırlı olacaktır.

Bu bakış açısına göre devaçan, sonuçların değil, her insanın kendi bireysel algı biçimleriyle ve her şeyi

doğru ışıkta değerlendirmek için mkemmek olmaktan uzak yeteneğiyle sınırlandığı bir nedenler dünyasıdır. Ancak dış dünya ile ne kadar çok temas noktası olursa, devaçan'da da o kadar çok gelişme için başlangıç noktası veya odak noktası olacaktır.

Öte yandan, devachan, sonraki yaşam açısından bakıldığında, aslında gerçekten nedenler dünyasıdır, çünkü burada bir kişinin yaşadığı her şey, kendisi tarafından işlenir ve onda tezahür edecek bir karaktere dönüştürülür. Dünya'ya döndüğünde ve bir sonraki enkarnasyona başladığında. Dolayısıyla devaçan, Dünya'da yaşanmış bir önceki yaşamın ve bir sonraki dünya yaşamı için hazırlığın doğrudan sonucudur.

Bir kişinin vizyonunun, ister istemez yeni dünyaya bakmak zorunda olduğu bu "pencereler" tarafından nasıl şartlandırıldığı ve sınırlandırıldığı, en iyi şekilde hayattan bir örnekle açıklanabilir. Bu rneği müzik alanından alalım. Ruh müziği almayan bir kişinin bu yönde bir “penceresi” olmadığı açıktır. Öte yandan, böyle bir müzikal "pencereye" sahip olan bir kişi, kendisini inanılmaz bir g olgusunun önünde bulur. Buna tepki verebileceği yoğunluk derecesi  faktör tarafından belirlenecektir. Pencere camı benzetmesini kullanarak bu üç faktörü şöyle adlandırabiliriz: 1) camın boyutu; 2) rengi; 3) malzemenin kalitesi. Bu nedenle, eğer Dünya'da bir kişi yalnızca bir müzik türünü takdir edebiliyorsa, o zaman artık onunla sınırlı olacağı açıktır. Müzik anlayışı , yalnızca belirli müzikal titreşimleri kabul edecek şekilde renklendirilebilir veya kulağına ulaşan her şeyi bozacak ve karartacak kadar kötü bir malzemeden oluşturulmuş olabilir .

Ancak, bu "pencerenin" oldukça sağlam ve kaliteli olduğu gerçeğinden hareket edersek , o zaman içinden  net izlenim akışı algılayacaktır .

Birinci. Bu düzlemde kuvvetlerin düzenli hareketinin ifadesi olan müziği hissedecektir . "Kürelerin müziği" şiirsel mecazında oldukça fazla doğruluk payı vardır , çünkü bu daha yüksek planlarda her hareket veya eylem ses ve renkten armoniler üretir. Her düşünce - kendisinin veya etrafındakilerin - aynı zamanda kendini şu şekilde ifade eder: sanki binlerce aeolian arpının telleri tarafından yayınlanıyormuş gibi, nazik, melodik ama tarif edilemez bir sürekli değişen akorlar dizisi şeklinde. Göksel dünyada parlak bir yaşamın müzik eşliği, adeta diğer tüm deneyimlerinin arka planını oluşturur.

Saniye. Zihinsel düzlemin sakinleri arasında, özellikle müziğe adanmış ve ona hizmet eden bir devalar veya melekler kategorisi vardır ve bu nedenle, tamamen alışkanlık gereği, kendilerini müzik aracılığıyla ve diğer tüm varlıklardan çok daha aktif bir şekilde ifade ederler. . Hindular onlara Gandharvas diyor. Müziği seven ve takdir eden bir insan, şüphesiz onların ilgisini çekecek, onlarla ve ürettikleri müzikle temasa geçecek ve tabii ki her türlü armoni ve varyasyonları kullanacağı için bu iletişimden çok faydalanacaktır. ... şimdiye kadar onun tarafından bilinmiyor. Böylece sonunda cennet hayatından, girdiğinden çok daha zengin bir şekilde çıkacaktır.

nc. Bu gerçekten göksel dünyada komşularının yarattığı müziği tutkulu bir hayranlıkla dinleyecektir.

Birçok büyük besteci burada yaşıyor ve Dünya'da parçası olduklarından çok daha görkemli müzikler

yaratıp yayıyorlar. Bazen dünyevi müzisyenlere inen büyük ilham, aslında, müziğin zihinsel düzlemde çınlayan ve belli belirsiz yakaladıkları hafif bir yankısıdır.

Dünyada sanatçı olan bir kişi de benzer bir deneyim yaşardı. O da aynı üç olasılığa sahip olacaktı: 1) Sesle olduğu kadar renklerle de ifade edilen bu düzlemin doğal düzenini algılayacaktı; 2) devaların "konuştuğu" renk dilini, parlak, gerçekten lüks renklerin parıltılarının yardımıyla birbirleriyle iletişim kuran bir varlık kategorisini algılayacaktı; 3) büyük sanatçıların renk yaratımlarını zihinsel düzlemde algılar.

Aynı olasılıklar, *mutatis mutandis* , insana devachan'da ve sanatın veya düşüncenin diğer tüm yönlerinde açılır, böylece zevk alma ve çalışma açısından burada sınırlı kalmaz.

Devachan'daki bir kişi ile onun tarafından oluşturulan bir arkadaşın zihinsel imajı arasındaki etki ve tepki ilkesi göz önüne alındığında, iki faktör dikkate alınmalıdır: 1) kişinin kendisinin gelişme derecesi; ve 2) arkadaşının gelişim derecesi.

Kişinin kendisi gelişmemişse, bir arkadaş hakkında yarattığı imaj kusurlu olacaktır ve sahip olduğu daha yüksek niteliklerin çoğu temsil edilmeyecektir. Sonuç olarak, arkadaşın egosu bu imgeden çok az faydalanabilir, çünkü onda bazı niteliklerini ifade edebileceği hiçbir şey olmayacaktır.

Bununla birlikte, en kötü durumda bile, bir arkadaş zihinsel bir imge aracılığıyla fiziksel hayatta olduğundan çok daha eksiksiz ve tatmin edici bir şekilde sergilenir. Çünkü dünyevi hayatta arkadaşlarımızı çok eksik görüyoruz; onlar hakkındaki bilgimiz her zaman son derece yetersizdir ve onlarla iletişimimiz kusurludur; arkadaşımızı kesinlikle güvenilir ve eksiksiz bir şekilde tanıdığımıza inandığımız zaman bile, o zaman her halükarda bu bilgi, onun gerçek egosu bununla sınırlı olmasa da kendi içinde çok daha fazlasını gizlese de, yalnızca somutlaşan kısmına kadar uzanır. ulaşamayacağımız kadar uzaktır.

Aslında, arkadaşımızı tamamen zihinsel bakışımızla görebilseydik, büyük olasılıkla tamamen tanınmaz hale gelirdi; kesin olan bir şey var: o, daha önce tanıdığımızı sandığımız adam olmayacaktı.

Öte yandan arkadaşımız gelişmemiş ise oluşturduğumuz imaj oldukça iyi olmasına rağmen bu gelişimsizlik arkadaşın imajın avantajlarından faydalanmasına engel olabilir, yani tam olarak dolduramayacaktır. oluşturduğumuz görüntü. Bununla birlikte, bu pek olası değildir ve yalnızca ona tamamen değmeyen bir nesneyi akılsızca putlaştırırsak gerçekleşebilir. Ama öyle bile olsa, görüntüyü yaratan kişi arkadaşında herhangi bir değişiklik ya da kusur bulamayacaktı, çünkü artık arkadaş onun idealine fiziksel hayatta mümkün olduğundan *daha iyi uyacaktır*. Sonuç olarak, insanın devaçandaki sevinci hiçbir şekilde azalmayacaktır.

Bir kişinin egosu, bu kişinin sahip olduğu özelliklerle yüzlerce görüntüyü kolayca doldurabilse de, aynı zamanda kendisi henüz büyümemiş olan o niteliği sırf birisi hayal etti diye birdenbire alıp geliştiremez veya ifade edemez. o vardı. kalite geliştirildi. Üstatlar gibi, alt aklın kavrayabileceği en yüksek fikirlerin

bile üzerine çıkabilenlerin imgelerini yaratmakla elde edilebilecek büyük fayda buradan kaynaklanır. Öğretmen durumunda, bir kişi kendisine o kadar derin sevgi ve güç çeker ki, zihinsel diyapazonu basitçe seslendiremez.

Ancak arkadaşın egosu her halükarda aşka açık hale gelir ve bu ego hangi gelişim aşamasında olursa olsun, yaratılan imaja dökülerek bu aşka hemen yanıt verir. Oluşan görüntünün kendisi ne kadar kararsız veya belirsiz olursa olsun , her halükarda zihinsel düzleme aittir ve bu nedenle ego için iki plan daha düşük olan fiziksel bedenden çok daha erişilebilir olduğu ortaya çıkar .

Eğer arkadaş hala hayattaysa ve fiziksel bedenindeyse , fiziksel bilinç düzeyinde, gerçek "Ben"inin veya egosunun ek olarak tezahür etmiş bir "beden" den zevk aldığıının tamamen farkında olmayacaktır , ancak bu cehalet bu ek "bedenin" fiziksel düzlemde olduğundan ve çoğumuz tarafından görülebilenenden daha gerçek ve onun gerçek "Ben" i ile daha tutarlı olduğu gerçeğini hiçbir şekilde etkilemez .

Söylenenlerden , eğer bir kişi genel olarak seviliyorsa ve birçok gerçek arkadaşı varsa, o zaman Devachan'da arkadaşları tarafından yaratılan çok sayıda zihinsel imgeye sahip olacağı ve bu sayede sıradan bir insandan çok daha hızlı gelişeceği sonucu çıkar . Açıkçası, bu sonuç tamamen karmiktir, çünkü onu bu kadar sevilen kılan, bir kişinin niteliklerinin gelişiminin bir sonucudur .

öğrencinin , fiziksel düzlemde bildiğimiz şekliyle kişiliğin neden olmadığını açıkça anlayacağını umuyoruz . Devachan'daki arkadaşlarıyla iletişim kurar . Ancak gerçek bir insan , zihinsel düzlemde yaratılan zihinsel bir imge aracılığıyla hareket ederek onlarla iletişim kurar .

Yine hayattan bir örneğe başvurursak , bu ilke muhtemelen daha da netleştirilebilir . Diyelim ki, yaşamı boyunca oldukça dar dini görüşlerle ayırt edilen bir anne olan belirli bir kadın öldü ve arkasında çok sevilen bir kız bıraktı , ancak zamanla annesinin dini inançlarının ötesine geçmeyi başardı ve onları önemli ölçüde genişletti. . Anne yine de kızının ortodoks inanca sadık olduğunu hayal edecek ve kızının özümsemiği daha geniş dini görüşleri görmeden , kızının yalnızca kendi ortodoks kavramlarına uygun düşüncelerini görecektir .

Ancak kızın egosu , kişiliğinin öğrendiği bilgiden çok şey öğrendiğinden , annesinin fikirlerini kademeli olarak genişletme ve iyileştirme eğilimi olacaktır , ancak bu, annesinin kullandığı yönler veya sınırlar dahilinde olacaktır . . Öyle olsun ama aralarında görüş ayrılığı olmayacağı gibi , dini konulardan kaçınma arzusu da olmayacak .

Yukarıdakiler, elbette, sıradan bir gelişim düzeyine sahip bir kişiyi ifade eder . Nedensel bedende zaten bilinçle donanmış daha ileri bir kişiye gelince , *bilinçli olarak* hem Devachan'daki bir arkadaşı tarafından kendisi için yaratılan zihinsel imaja hem de ek bir zihinsel bedene girebilecek ve içinde çalışabilecektir. uygulamaya belirli niyet . Ve ek bilgi edinecek kadar şanslıysa, bu şekilde arkadaşıyla doğrudan ve kasıtlı olarak iletişim kurabilirdi . Üstatlar, göksel yaşamda bulunan müritleriyle bu şekilde çalışır ve karakterlerini temelden değiştirir .

, kendisi için Öğretmen imajını yaratan bir kişi, bu Öğretmenin bu imaja akıtılabileceği etkiden büyük ölçüde yararlanabilir ve onun aracılığıyla belirli talimatlar ve yardım alabilir .

Zihinsel düzeyde, iki arkadaş birbirleri hakkında fiziksel yaşamda öğrenebileceklerinden çok daha fazlasını öğrenebilirler , çünkü her birinin bireyselliği yalnızca bir perdenin arkasında saklıdır - zihinsel bedeninin örtüsü. Devachan'daki bir kişi fiziksel yaşam sürecinde arkadaşının yalnızca bir yönünü biliyorsa, o zaman göksel dünyada bu arkadaş kendini bu yönüyle ifade edecektir. Ancak çoğunlukla sadece bu yönüyle sınırlı olsa da, bu yönünü eskisinden çok daha eksiksiz ve tatmin edici bir şekilde ifade edebilecektir; aslında, buradaki herhangi bir ifade, şu anda Devachan'da bulunan bir adamın alt düzeylerde yapabileceğinden çok daha dolu.

Gördüğünüz gibi, kendisini devačan'da bulan sıradan bir insan, kendi düşüncelerinin bir tür kabuğunda yaşar ve bu nedenle dünyanın geri kalanından, yani hem zihinsel hem de alt planlardan kesinlikle izole edilir. Ancak zihinsel dünyanın zevklerinden tam olarak zevk alma olasılığından dışlanmış olmasına rağmen, faaliyetlerinin veya duygularının farkındalığından zerre kadar kopuk değildir. Aksine, alabildiğine mutlulukla doludur ve yaşadığından daha büyük bir neşe olabileceği ona inanılmaz gelir.

Dolayısıyla, kendisini belli sınırlar içine hapsedmiş olmasına rağmen, bu sınırlardan tamamen habersizdir ve isteyebileceği veya tasavvur edebileceği her şeye bu sınırlar içinde sahiptir. Arkadaşlarının görüntüleri ile çevrilidir ve bu görüntüler sayesinde arkadaşlarıyla başka herhangi bir düzlemde olabileceğinden daha yakın temas halindedir.

Devachan'daki bir adam, son hayatını net bir şekilde hatırladığı için, acı çekmek diye bir şey olduğunu hiçbir şekilde unutmaz; şimdi, fiziksel düzlemde kaldığı süre boyunca kendisi için belirsiz olan birçok şeyi anlıyor, ancak şimdiki zamanın keyfi o kadar büyük ki, üzüntü ona neredeyse bir rüya gibi geliyor.

Zihinsel düzlemdeki kabuk, fiziksel düzlemdeki bir yumurtanın kabuğu ile karşılaştırılabilir. Yumurtanın kabuğuna zarar vermeden girmenin tek yolu, içine daha yüksek bir boyuttan akıtmak ya da titreşimleri kabuğun parçacıklarına onu yok etmeden nüfuz edecek kadar ince bir güç bulmaktır. Aynısı zihinsel kılıf için de geçerlidir; kendi seviyesindeki maddenin titreşimlerine karşı geçirimsizdir, ancak ego tarafından yayılan daha ince titreşimler ona en ufak bir zarar vermeden nüfuz edebilir; başka bir deyişle, yukarıdan kolayca etkilenebilir ama aşağıdan etkilenemez.

Bundan iki sonuç çıkar : 1) Bir kabuğa kapatılmış bir kişinin zihinsel bedeni tarafından gönderilen titreşimler , arkadaşının zihinsel bedenine doğrudan ulaşamaz ve kendisi de böyle bir düşünce formu yaratamaz . normalde uzayı aşar ve arkadaşına sarılır; bu ancak insan , doğal olarak yapamadığı zihinsel düzlemde özgürce ve bilinçli olarak hareket edebilseydi mümkün olabilirdi ; 2) bir arkadaşın düşünceleri , fiziksel veya astral düzlemde sıradan yaşamda olduğu gibi, Devachan'ın zihinsel kılıfına hapsolmuş bu kişiye ulaşamaz .

Bu nedenle, gördüğümüz gibi , Devachan'da bir kişiyi çevreleyen zihinsel kılıfın yarattığı tüm

zorluklarla, egonun *bu* kişinin yarattığı zihinsel imaj üzerindeki "doğal" doğrudan etkisinin "doğal" yönteminin yardımıyla başa çıkmak oldukça mümkündür .

kendisini Devachan'da bulduğu koşullardan, doğal olarak, artık manevi yöntemlerle Dünya'ya çekilemeyeceği sonucu çıkar.

Devachan'daki insanlar pratik olarak dış etkilere erişemez olsalar da, zihinsel dünyaya tam bilinçli olarak geçebilen biri, oradaki insanları bir dereceye kadar etkileyebilir . Yani, örneğin, onlara sevgi dolu düşünceler gönderebilir ve bu düşünceler, içlerindeki bu düşüncelerin kaynağını fark etmelerini sağlamak için kabuklardan sızamasa da , yine de sevgi akışı, içinde yaşayanları etkileyebilir . tıpkı güneş ışığının sıcaklığının yumurtanın içindeki embriyoyu etkileyerek olgunlaşmasını hızlandırması ve varsa hoş hisleri artırması gibi .

agnostik veya materyalist olduğu kanaatindeyse , ileriki bir hayata inanmaması , onun astral veya zihnî hayatını herhangi bir kimsenin yaşadığı gibi yaşamasına zerre kadar engel olmaz ; çünkü gelecekteki bir varoluşa inanmamak, fenomenlerin doğasını en ufak bir şekilde etkilemez . Bir kişi bencil olmayan bir hayat yaşadıysa , onun doğurduğu güçlerin işlenmesi gerekir ve bu ancak daha yüksek bir zihinsel düzlemde, yani devaçanda gerçekleşebilir .

Devachan'da doğal olarak böyle bir yorgunluk yoktur ; sadece fiziksel beden sonsuza kadar yorulur. Zihinsel yorgunluktan bahsettiğimizde, öncelikle zihni değil, beyni kastediyoruz - yorulan odur.

Astral planda dört, mental planda beş boyut varken, zihnimizin yalnızca üç boyutu kavrayabilmesi, fiziksel yaşamı terk edenlerin uzaydaki tam konumunu tanımlamayı neredeyse imkansız hale getiriyor. Bazıları fiziksel yaşam arkadaşları ve tanıdık yerleriyle temasını kaybetmemek için dünyevi meskenlerinin etrafında dolaşmayı tercih ediyor; diğerleri ise tam tersine, Dünya yüzeyinden en uzak seviyeyi - belirli bir çekim yoluyla - kendileri için bulmak için olabildiğince uzağa uçmaya çalışırlar.

Bu nedenle, örneğin, göksel yaşama geçen ortalama bir insan, Dünya'dan önemli ölçüde uzaklaşma eğilimindedir, ancak öte yandan, bu insanlardan bazıları, aksine, bizim seviyemize çekilmiştir. Bununla birlikte, genel olarak konuşursak, göksel dünyanın sakinlerinin, Dünya'nın etrafındaki belirli bir küre veya bölgede yaşadıkları oldukça iyi bir şekilde hayal edilebilir.

Belki de çok gelişmiş varlıklar dışında, tüm insanlar için göksel yaşam kesinlikle gereklidir, çünkü bu koşullar altında özelemler yeteneklere ve denemeler bilgeliğe dönüştürülebilir. Ruhun bu şekilde elde ettiği ilerleme, bir kişinin bir mucize eseri tüm evrimi boyunca fiziksel enkarnasyonda kalması durumunda mümkün olandan çok daha önemli hale gelir.

Ancak hızlı ilerleme kaydeden oldukça gelişmiş bir kişi, planlanan işi gerçekleştirmek için hızla fiziksel plana geri dönmek için bazen iki enkarnasyon arasında ("devachan'dan vazgeçme", bazen denir) gökyüzü dünyasında mutlu bir yaşam bırakabilir. . Ancak, böyle bir ayrılmanın gerekli olduğu ve

kendisine paha biçilmez bir şekilde hizmet edeceği kesinlikle kesin olmadıkça (veya oluncaya kadar) hiç kimsenin anlamadığı şeyden körü körüne vazgeçmesine veya evrimin olağan gidişatından ayrılmasına izin verilmez.

Genel kural şudur: hiç kimse dünya yaşamı sırasında onunla temas kurmayı öğrenene kadar, yani bilincini geliştirip onu bu düzeye aktarıp netliğini kaybetmeden geri getirinceye kadar devachan'dan vazgeçme hakkına sahip değildir. .ve ihtişamıyla ilgili anıların doluluğu.

Bunun nedeni, aşağı göksel âlemlere intikal eden kişinin kendisi değil, tüm yaşamı ve tanıdık kişisel çevresi ile kişiliği; bu nedenle, bu *kişi vazgeçmeden önce* neyden vazgeçtiğini açıkça anlamalı, yani alt akıl bu konuda üst akılla hemfikir olmalıdır.

Ancak her kuralın bir istisnası vardır ve bu kuralın da bir istisnası vardır. Bunun özü, modern uygarlığın içinde bulunduğu tek taraflı ve yapay gelişme durumunda, insanların her zaman doğru ve normal gelişmemesidir; zihinsel düzlemde bir kişinin önemli miktarda bilinç kazandığı ve onu *astral yaşamla uygun şekilde ilişkilendirdiği durumlar vardır* , ancak aynı zamanda bu iletişim hattı yoluyla *fiziksel beyne* tek bir bilgi tanesi bile iletilmez .

Bu tür vakalar, çok nadir de olsa mutlaka meydana gelir. Bununla birlikte, tüm münhasırlıklarına rağmen , genel kuralda yer alan ve *bir kişinin* vazgeçme hakkına sahip olduğunu söyleyen ilkenin *hiçbir* şekilde istisnası değildirler . Zira bu durumlarda , salt fiziksel bilince bir zerre kadar hatırasının bile nüfuz etmemesine rağmen , birey için tam ve mükemmel bilincini koruduğu astral yaşam haline gelen şey astral yaşamdır. Bu nedenle feragat kişilik tarafından gerçekleştirilir, ancak çoğu örneğin tanıklık ettiği gibi fiziksel bilinç aracılığıyla değil astral aracılığıyla gerçekleştirilir . Bununla birlikte, Öğretmenin gözetimi altında test edilen birkaç öğrenci dışında , bu tür vakaların dünyevi insanların başına gelmesi pek olası değildir .

vazgeçme gibi büyük bir başarıya ulaşmak isteyen bir adam, kendisini dünyaya yardım edenlerin ellerinde değerli bir araç haline getirmek için aralıksız bir ciddiyetle çalışmalı ve özverili bir şevkle , tamamen dünyanın manevi iyiliği için çalışmaya başlamalıdır. erkekler

"Devachan'ından vazgeçmesine" izin verilecek kadar gelişmiş bir adam, kesinlikle inanılmaz derecede uzun bir süre göksel yaşamın tadını çıkarabilir; ama şimdi bu yedek gücü tüm insanlığın yararına tamamen farklı bir yöne yönlendirebilir ve böylece nirmanakaya çalışmasında küçük de olsa kendi rolünü oynayabilir.

Öğrenci bunu yapmaya karar verdiğinde , Üstat onun için uygun bir enkarnasyon ayarlayana kadar astral düzlemde bekler . Ancak böyle bir girişimin yapılabilmesi için çok yüksek bir merciden izin alınması gerekmektedir . Ve verildiğinde bile, doğa yasasının gücü o kadar güçlüdür ki , tabiri caizse öğrencinin son derece dikkatli olması ve astral düzlemin sınırlarını bir kez bile olsa , bir an için bile aşmaya çalışmaması gerekir . Devachan düzlemiyle temasa geçer , sonra sanki karşı konulamaz bir sel gibi

oradan normal evrimin tekdüzeliğine geri fırlatılabilir .

Bazı durumlarda, nadir olmalarına rağmen, bir kişi, eski sakininin artık buna ihtiyacı olmayan yetişkin bir vücuda girmeye zorlanır , ancak doğal olarak, uygun bir vücudun hemen bulunması nadiren gerçekleşir .

Bireyselleşme aşamasına ulaşan bir hayvan, fiziksel ve astral planlarda öldükten sonra , aşağı göksel alemde genellikle çok uzun, ancak çoğu zaman bazı açılardan çok belirsiz ve rüya benzeri bir yaşam geçirir . Bu bilinç durumuna bazen "uykulu" denir ve aynı düzeyde insan bilincine benzer , ancak çok daha az yoğun zihinsel aktivitede ondan farklıdır . Bireyselleşmiş hayvan , ancak belli belirsiz bilincinde olduğu kendi zihinsel imgeleriyle çevrilidir ve bu görüntülerin arasında elbette dünyevi dostlarının en güzel ve en çekici halleriyle görüntüleri olacaktır . Ve bu görüntüler doğal olarak bu arkadaşların egolarında her zamanki gibi bir tepki uyandıracaktır . Hayvan bu halde, bir gün gelecek dünyada insan suretine bürünene kadar kalacaktır .

Hayvanın insan krallığına girmesini sağlayan bireyselleşme, insanlarla sürekli iletişim yoluyla sağlanır , yani hayvanın akli ve sevgisi , arkadaşı olan insanla yakın temas ve ilişki yoluyla gerekli düzeye geliştirilir . Ancak, bu konu zaten Bölüm 13'te tartışılmıştır.

Bölüm 23

Birinci Cennet (yedinci alt düzlem)

Az önce gördüğümüz gibi, dört alt göğün her birinin kendine has özellikleri olmakla birlikte, insanın geliştirdiği özelliklere göre göksel yaşamını farklı katlara ayırdığı sanılmamalıdır. Aksine, yukarıda kısaca bahsedildiği gibi, devaçanda insan, kendi gelişim derecesine en uygun seviyede bilince gelir ve tüm hayatını mental bedende bu seviyede geçirir. Bunun nedeni, üst düzeyin her zaman alt düzeyin niteliklerini ve elbette sadece ona özgü nitelikleri *içermesidir* ; ve eğer öyleyse, o zaman onun sakinleri neredeyse kaçınılmaz olarak bu niteliklere ve daha düşük bir seviyede olan ruhlardan daha büyük ölçüde bahşedilmiştir.

Alt göğün veya yedinci alt seviyenin başlıca özelliği aile ve arkadaşlara duyulan sevgidir; Bu aşk elbette özverili olmalıdır, ancak genellikle oldukça sınırlı görünür. Ancak buradan hareketle, sevginin münhasıran alt semaya bağlı olduğu sanılmamalıdır; daha ziyade, bu sevgi biçimi, yedinci seviyedekilerin yapabileceği en yüksek seviyedir. Daha asil ve daha ahlaki bir karaktere sahip aşk, doğal olarak daha yüksek seviyelerde aranmalıdır.

Yedinci alt-planın birkaç tipik temsilcisini örnek olarak açıklamak muhtemelen yararlı olacaktır. Bunlardan biri küçük bir tüccar, dürüst ve saygın bir adam, ancak entelektüel gelişmede parlak değil ve dini duygulardan yoksun.

Düzenli olarak kiliseye gitmesine rağmen, din onun için belirsiz bir bulut gibiydi: Din hakkında hiçbir şey anlamıyordu, günlük hayatın işleriyle hiçbir ilgisi yoktu ve sorunlarını çözerken onun tarafından asla dikkate alınmıyordu. Bu nedenle derin bir dindarlıktan yoksun olmasına rağmen, yine de aile üyelerine karşı sıcak bir sevgisi vardı. Sürekli onları düşündü ve dükkânında kendisinden çok onlar için çalıştı. Devachan'daki ortamı pek rafine bir tip değildi, ama yine de alabildiğince mutluydu ve daha sonra kalıcı nitelikler olarak ruhuna yerleştirilecek olan özverili özellikleri geliştirmek için tüm hızıyla ilerliyordu .

Bir başka tipik vaka da, tek kızı henüz küçükken ölen bir adamdır. Devachan'da sürekli onun yanındaydı ve elinden gelenin en iyisini yaptı ve her zaman hayal gücünde onun geleceğiyle ilgili her türlü güzel resmi çizmeye devam etti. Diğer bir vaka ise, babasının pek çok mükemmelliğini sürekli tefekkür eden ve hayal gücünde ona hoş sürprizler ve yeni zevkler hazırlayan bir genç kızın durumudur. Üç çocuğuyla mutlu bir şekilde vakit geçiren Yunan kadından bahsetmiyorum bile ve onlardan biri, yakışıklı bir çocuk, Olimpiyat Oyunlarının galibini hayal etmekten hoşlanıyordu.

Son birkaç yüzyılda bu alt düzlemin çarpıcı bir özelliği, orada çok sayıda Romalı, Kartacalı ve İngiliz'in bulunmasıdır; bunun nedeni, bu uluslara mensup insanlar arasında özgeciliğin şu biçimde bir çıkış yolu bulması gerçeğidir: ailelere bağlılıktan. Öte yandan, bu düzlemde nispeten az sayıda Hindu veya Budist vardır, çünkü onların durumunda dini duygular genellikle günlük yaşamlarına daha doğrudan girer ve bu nedenle daha yüksek bir düzeye erişim sağlar.

Gözlemlenen vakalar arasında sonsuz bir çeşitlilik vardı, farklı ilerleme dereceleri, farklı parlaklık dereceleriyle tanınabiliyordu ve renkteki farklılık, bu bireyler tarafından geliştirilen özel nitelikleri gösteriyordu. Ayrıca, sevgilerinin tüm çiçekleriyle ölen ve sürekli olarak sadece sevdikleriyle meşgul olan, diğer herkese aldırış etmeyen birkaç sevgili de vardı. Diğerlerinin yanı sıra, bencil olmayan bir duygunun dokunuşunu deneyimlemeyi başaran veya bencil olmayan bir eylemde bulunan neredeyse vahşiler de vardı.

Tüm bu durumlarda, burada anlatılan insanların kişisel yaşamlarının zihinsel düzlemde ifade bulan tek unsuru aşktı. Bu düzeyde gözlemlenen çoğu durumda, düşünce imgeleri mükemmel olmaktan uzaktır, bu nedenle arkadaşların egoları, kendilerini bunlarla ifade edebilmelerine rağmen, çok, çok zayıftır. Ancak, bir önceki bölümde de belirtildiği gibi, en kötü durumda bile, bu ifade onların fiziksel hayatta yaratabildiklerinden daha dolu ve tatmin edicidir.

Göksel dünyanın en alt seviyesinde olanlar, yeteneklerini geliştirebilecekleri çok fazla malzemeye sahip değildir ve bu nedenle yaşamlarında gözlemlenen ilerleme çok önemsizdir. Ailelerine olan sevgileri burada daha da beslenecek ve yeniden doğduklarında duygusal yapıları biraz daha mükemmel olacak ve kendileri de daha yüksek bir seviyeyi tanıma ve tepki verme eğilimleriyle ayırt edilecekler.

İkinci cennet (altıncı alt düzlem)

Göksel dünyanın altıncı alt planının baskın özelliği dinsel antropomorfik dindarlık olarak ifade edilebilir. Göksel dünyanın bu seviyesi ile ikinci astral alt plan arasında bazı benzerlikler bile vardır; Aralarındaki tek fark, astral düzeyde dini takvanın kaçınılmaz olarak bir kişisel çıkar, bir anlaşma, kişisel kazanç unsuru taşıması, oysa göksel dünyada aynı dindarlığın elbette bu çağrışımından tamamen yoksun olmasıdır.

Öte yandan, özü kişisel bir tanrıya sürekli tapınma olan bu bağıllık aşaması, bu tanrı adına belirli bir çalışmanın icrasında ifadesini bulan bu duygunun daha da yüksek biçimlerinden ayırt edilmelidir. . Birkaç örnek bu farkı en iyi şekilde açıklayacaktır.

Bu düzeydeki varlıkların oldukça büyük bir kısmı buraya Doğu dinlerinden gelmiştir, ancak bunlar yalnızca dinsel duyguları saf olmasına rağmen aynı zamanda nispeten mantıksız ve entelektüel olmayanları içerir. Burada Vishnu'ya tapanlarla ve daha az ölçüde Shiva'nın takipçileriyle tanışabilirsiniz; her biri kendi düşünceleriyle sarmalanmış, tanrısıyla baş başa ve insanlığın geri kalanından tamamen izole edilmiş durumda, belki de Dünya'da sevdiklerine olan bağıllığının onları taptığı tanrıyla ilişkilendirdiği durumlar dışında. Örneğin bir Vaishnava, Dünya'daki yaşamı boyunca adaklarda bulunduğu Vishnu'nun kendi imgesine tapınmanın coşkulu bir haline tamamen dalmış olarak görüldü.

Bu alt düzlemde, sakinlerinin çoğu kadındır - bu, onun en karakteristik özelliklerinden biridir. Diğerlerinin yanı sıra, kocasını o kadar yücelten ve onun için tanrısal bir varlık haline gelen ve bebek Krishna'yı kendi çocuklarıyla oynarken hayal eden bir Hindu kadın vardı; ama ikincisi tamamen gerçek ve insansa, o zaman küçük Krishna açıkça bu tanrının zihinsel olarak hayata geçirdiği mavi boyalı ahşap bir görüntüsünden başka bir şey değildi. Ancak Krishna, cennet gibi bir yaşamda ve farklı bir kılıfta karşısına çıktı - flüt çalan nazik bir genç adam ve bu ikili tezahürden hiç utanmadı.

Shiva'nın bir adananı olan başka bir kadın, kocasına bu tanrının enkarnasyonu olarak baktı, öyle ki sanki birincisi sürekli ikinciye dönüşüyormuş gibi görünüyordu.

Bu seviyede, bazı Budistlerle de karşılaşılabilir , ancak görünüşe göre, Buda'yı Büyük Bir Öğretmenden çok bir tapınma nesnesi olarak gören , yalnızca en az okuryazar olanlardır .

Burada ayrıca birçok Hristiyan var , örneğin, dindarlığın tam bir zeka eksikliğiyle bir arada var olduğu okuma yazma bilmeyen bir Katolik köylü veya Kurtuluş Ordusu'nun samimi ve sadık bir "askeri" . İrlandalı bir köylünün, hilal şeklinde bir ayın üzerinde durduğunu , kollarını uzattığını ve ona bir konuşma yaparak hitap ettiğini hayal ettiği Meryem Ana'yı derinden derinden izlediği görüldü . Burada ayrıca çarmıha gerilmiş Mesih'i kendinden geçmiş bir halde tasavvur eden bir ortaçağ keşişi de görüldü ve ateşli sevgisinin ve acımasının gücü o kadar büyüktü ki, vücudundaki yaralardan nasıl kan sızdığını görünce ,

zihinsel bedeninde yeniden üretti . hayal gücü tam olarak böyle veya stigmata.

Başka bir kişi, Mesih'i , önünde kristal bir denizin yayıldığı ve aralarında karısı ve ailesiyle birlikte bulunduğu büyük bir tapınma kalabalığıyla çevrili ihtişam tahtına oturduğunu hayal etti . Ailesine olan sevgisinin derinliğine rağmen , düşünceleri çoğunlukla Mesih'e saygıyla meşguldü , ancak Tanrı fikri o kadar maddiydi ki, O'nun bir kaleydoskopta olduğu gibi sürekli değiştiğini ve şeklini aldığını hayal etti. bir adam, ardından genellikle kilise vitray pencerelerinde tasvir edildiği gibi, pankartlı bir kuzu görüntüsü .

İncelenmesi gereken ilginç bir vaka, yaklaşık on dokuz yaşında ölen İspanyol bir rahibe vakasıydı . Göksel yaşamında , İncil'de anlatıldığı gibi , İsa'nın yaşam arkadaşı olduğunu ve çarmıha gerilmesinden sonra Meryem Ana'ya baktığını hayal etti . Filistin sakinlerinin olay mahalli resimleri ve kıyafetleri, onları zihinsel olarak diriltiği şekliyle, kesinlikle yanılttı; Kurtarıcı ve öğrencileri, İspanyol köylüleri gibi giyinmişlerdi; Kudüs'ün etrafındaki tepeler, İspanya'da olduğu gibi üzüm bağları dikilmiş dağlar gibi görünüyordu ve zeytin ağaçları gri yosunlarla kaplanmıştı. İnancı için şehit düştüğünü ve cennete yükseldiğini hayal etti, ama sadece çok hayran olduğu bu hayatı tekrar tekrar yaşamak için.

Yedi yaşında ölen çocuk, İrlandalı hemşiresinden duyduğu tüm dini hikayeleri yeniden canlandırmakla meşguldü. Bebek İsa ile nasıl oynadığını zihinsel olarak hayal etmeyi severdi ve efsaneye göre Mesih'in henüz çocukken hayat bahşettiği ve uçmasına izin verdiği kilden serçeler yapmasına yardım eder.

Bir kişi materyalist veya agnostik olsa bile, elbette hayranlık ve bağlılık duygusuna sahip olması koşuluyla, göksel dünyayla olan ilişkisini de kesmeyecektir. Hem aileye duyulan derin özveriyle sevgi hem de ciddi hayırseverlik faaliyetleri, yalnızca herhangi bir yerde değil, tam olarak zihinsel düzlemde belirli bir sonuca götürmesi gereken büyük enerji çıkışlarıdır.

Bilinir ki, yukarıda örnekleri verilen körü körüne, akılsızca tapınma, kendisini sevenleri hiçbir zaman önemli bir manevi yüksekliğe yükseltmez; ancak, bu insanların, her şeye rağmen, tamamen mutlu ve tamamen tatmin olduklarına şüphe yoktur, çünkü takdir edebileceklerinin en fazlasını alırlar. Gelecekteki ilerlemeleri üzerinde çok faydalı bir etki olmaksızın göksel yaşam tamamlanmış sayılmaz. Çünkü tapınma, ne kadar olursa olsun, asla aklın gelişmesine yol açmayacak olsa da, dindarlığın daha da yüksek biçimleri için daha gelişmiş bir kapasiteyle sonuçlanır ve çoğu durumda aynı zamanda yaşamın saflığına da yol açar. Dolayısıyla, yukarıda anlatıldığı gibi cennet gibi bir hayat yaşayan bir insanın manevi gelişim yolunda hızlı bir şekilde ilerlemesi pek mümkün olmasa da, en azından birçok tehlikeden korunacaktır, çünkü ahirette günah işlemesi tek kelimeyle inanılmazdır. bazı korkunç günahlar ya da bir cimri, hırslı bir insan ya da bir çapkın dünyevi hayatı uğruna dindar özelemlerinden vazgeç.

Her ne olursa olsun, altıncı alt seviyenin çalışması Aziz Petrus'un tavsiyesine uyma gereğini vurgular: "İnancınıza erdemi ve erdeme sağduyuyu ekleyin."

Üçüncü Cennet (beşinci alt düzlem)

Göksel dünyanın bu seviyesinin temel özelliği, aktif çalışma ile ifade edilen adanmışlık hizmeti olarak tanımlanabilir. Bu plan özellikle, Dünya'da gerçekleşmemiş büyük plan ve tasarımların gerçekleştirilmesi içindir - örneğin, dini bağlılıktan ilham alan ve genellikle kendilerine bir tür hayırseverlik hedefleri koyan büyük organizasyonlar.

Bununla birlikte, yükseldikçe ve yükseldikçe, gerçeklerin hem karmaşıklığının hem de çeşitliliğinin arttığı unutulmamalıdır; bu nedenle, planın genel özelliklerine uyması hiç de kolay olmayan çok sayıda sapma ve istisna kaçınılmaz olarak ortaya çıkar. bir bütün olarak.

Tipik bir durum (ortalamanın biraz üzerinde olmasına rağmen), alt sınıfların varoluş koşullarını iyileştirmek için (kendi tasarladığı) görkemli bir planı gerçekleştiren son derece dindar bir kişinin örneğidir.

Plan, ekonomiyi etkilemek için birkaç işletmenin birleştirilmesi, daha yüksek ücretler, işçiler için kulübeler ve bahçeler inşa edilmesi ve kârın herkes arasında dağıtılması çağrısında bulundu. Bu adam, Hristiyanlığın pratik yönünün böyle bir gösterimiyle, elde edecekleri maddi faydalar için minnettar olan birçok insanı kendine çekebileceğini ve dönüştürebileceğini umuyordu .

Bazı açılardan, başka bir vaka anlatılana benziyor - ilahi kral-kahraman Rama'yı dünyevi yaşamı ve yönetim yöntemleri için bir model olarak almaya çalışan bir Hintli prensle ilgili. Yeryüzünde planlarının çoğu başarısız oldu, ancak göksel yaşamda her şey mükemmel bir şekilde sonuçlandı, çünkü tüm işi yöneten kişisel danışmanı, sadık hayranlarının sürekli hayranlığıyla çevrili Rama'nın kendisiydi.

Aktif bir tarikata mensup bir rahibe, ilginç bir kişisel dini çilecilik vakasını ortaya çıkardı. Cennette iken sürekli olarak açları doyurmak, hastaları tedavi etmek, muhtaçları giydirmek ve fakirlere yardım etmekle meşguldü, ancak her bir vakanın ayırt edici özelliği, değer verdiği herkesin gözünde bir anda şeklini almasıydı. Mesih ve bu adamda tutkulu bir bağlılıkla taptığı Mesih'ti.

Öğretici bir vaka, son derece dindar iki kız kardeş örneğidir; biri sakattı, diğeri tüm hayatını ona bakmaya adanmıştı. Yeryüzünde, eğer yapabilecekleri takdirde kesinlikle yapacakları dini-hayırsever işler için sık sık tartışır ve planlar yaparlardı. Şimdi her biri, kız kardeşinin cennet hayatındaki en önemli ve önemli figürler; sakat sağlıklı ve güçlüdür ve her biri zihinsel olarak kendisinin ve kız kardeşinin dünyevi yaşamda yerine getirilmeyen arzuları gerçekleştirmek için nasıl çalıştıklarını hayal eder. Ölümün bu vakalarda yaptığı tek değişiklik, hastalığı ve ıstırapı ortadan kaldırarak, daha önce imkansız olan işi daha kolay ve daha erişilebilir hale getirmesidir.

Bu düzlemde, temsilcileri ruhen kendilerine yakın faaliyetlerde bulunan ve birçok insanı inandıkları

dine çeviren samimi ve özverili misyonerlik faaliyetinin en yüksek türü de ifadesini bulur.

Aynı düzlemde, sanatın kendisi için kendini adayan ya da hemcinsleri üzerindeki etkisinden bağımsız olarak bunu tanrılarına bir adak olarak gören sanatçılardan bazıları bulunabilir.

Sırf ün ve kendini tatmin için sanat yapan sanatçılar, doğal olarak bu plana hiç yanaşmazlar. Öte yandan yeteneklerini, hemcinslerinin manevi yükselişi için kendilerine emanet edilen en büyük güç olarak görenler, şimdi incelediğimiz cennetten bile daha yüksek bir cennete ulaşırlar.

Örnek olarak, yüksek dinsel şevkle ayırt edilen ve sevgiden doğan tüm çalışmalarını sadece Mesih'e bir adak olarak gören, ancak aynı zamanda muhteşem ses ve renk oyunu hakkında hiçbir şey bilmeyen bir müzisyene atıfta bulunabiliriz. besteler zihinsel düzlemde "canlandı". İlhamı elbette boşa gitmedi, çünkü bilgisi olmadan bile birçok kişiye neşe ve yardım getirdi ve gelecekte, bir sonraki doğumda, kaçınılmaz olarak dindarlığının güçlenmesini ve daha güçlü bir müzik yeteneğini etkileyecektir. . Ancak insanlığa yardım etmek için daha aktif bir arzunun yokluğunda, bu tür göksel yaşam neredeyse her zaman tekrarlanabilir.

aile üyeleri, arkadaşlar veya kişisel tanrılar gibi *bireylere* bağlılık duygusuyla yapılan işle ilgili olduğunu fark edecektir. aşağıda göreceğimiz gibi, bir sonraki alt planda ifadesini bulan insanlık , kendi iyiliği için insanlığa daha geniş bir adanmışlık hizmetinden .

Bölüm 26

Dördüncü cennet (dördüncü alt düzlem)

Dördüncü cennet veya dördüncü alt plan, rūpa'nın alt seviyelerinin en yükseğidir. Bu seviyedeki faaliyetler o kadar çeşitlidir ki, onları belirli bir özellik ile karakterize edilen belirli bir grupta birleştirmek zordur. Bunu dört ana kategoriye ayırmak en iyisi olabilir:

- 1) manevi bilgi için özverili çaba;
- 2) yüksek felsefi veya bilimsel düşünce;
- 3) tamamen çıkar gözetmeksizin uygulanan edebi veya sanatsal yetenekler;
- 4) hizmet uğruna hizmet.

Her kategoriden alınacak birkaç örnek bu dersleri daha anlaşılır ve görsel hale getirecektir.

1) *Manevi bilginin özverili arayışı*

Kural olarak, bu sınıf (bu, sakinlerinin çoğu için geçerlidir), manevi bilgi edinme ihtiyacının kabul edildiği dinlerin taraftarları tarafından doldurulur. Bu nedenle, örneğin, birçok Budist burada, temel arzusu çalışmak, ayaklarının dibine oturmak ve onu tapınmaya değer bir varlıktan çok bir öğretmen olarak görmek olan Buda'nın en zeki takipçileri arasında temsil edilmektedir.

Göksel yaşamda, onların bu arzusu gerçekleşir, çünkü yarattıkları Buda'nın zihinsel imgesi sadece boş bir form değildir: bu en büyük dünyevi öğretmenlerin inanılmaz bilgeliği, gücü ve sevgisi onda parlar. Bu nedenle, burada yeni bilgiler ve dünya hakkında daha geniş görüşler öğreniyorlar ve bunun sonuçları, gelecekteki yaşamlarında gözden kaçamaz . Muhtemelen belirli gerçekleri asla hatırlamayacaklar , ancak sonraki yaşamlarında bu tür gerçekler onlara sunulduğunda, sezgisel olarak gerçeklerini kabul ediyorlar ve açgözlülükle onlara saldırıyorlar . Dahası, bu öğretinin sonucu, gelecekte benliklerinin tüm bu konularda daha geniş felsefi görüşlere doğru güçlü bir eğilim göstermesi olacaktır .

Sonuç olarak, böyle cennet gibi bir yaşam, egonun gelişimini büyük ölçüde hızlandırır . Bu nedenle, yaşayan güçlü öğretmenlerin rehberliğini kabul edenler büyük bir avantaja sahiptir.

Daha az ölçüde de olsa benzer bir sonuç, büyük bir ruhani yazarın öğretilerinin takipçisi haline gelen ve bu yazarın imajını ideali haline getiren bir kişi tarafından elde edilir . Böyle bir yazarın egosu, öğrencinin göksel yaşamına girebilir ve daha yüksek bir gelişme sayesinde , yarattıklarının içerdiği öğretiyi daha güçlü bir ışıkla aydınlatarak onun zihinsel imajını canlandırabilir .

Pek çok Hindu , daha gelişmiş Sufiler ve Parsiler ile erken Gnostiklerden bazıları gibi , "cennetlerini" bu seviyede bulurlar . Ancak, birkaç Sufi ve Gnostik dışında, ne Muhammedilik ne de Hristiyanlık , bu dinlerin bazı nominal uygulayıcıları, karakterlerinde bağımsız niteliklerin varlığından dolayı bu alt plana yükselbilse de, takipçilerini bu seviyeye yükseltmiyor gibi görünüyor . öğretileri dinlerinin özelliğidir .

ciddi olan ancak " devachan'dan vazgeçme"ye hak kazanacak kadar gelişmemiş okült öğrencileri de var . Bunlar , yalnızca Teosofi Cemiyeti'nin çoğu üyesi tarafından iyi bilinenler değil , en çeşitli okültizm okullarından öğrencileri içerir .

Burada çok ilginç bir durum da kaydedildi , belirli bir sadık öğrencinin, kişisel nedenlerle , eski arkadaşına ve akıl hocasına karşı düşmanlık ve haksız güvensizlikle dolması , böylece kendisini , aksi takdirde sahip olabileceği en yüksek etki ve rehberlikten büyük ölçüde mahrum bırakması . cennet hayatında sayın . Bu etkiler ve talimatlar onun için hiçbir şekilde reddedilmedi , ancak kendi zihinsel tutumu , kendisinin tamamen bilinçsiz olmasına rağmen , onu bir şekilde bunlara karşı bağışık hale getirdi . Bu kadının ellerinde bir sevgi, güç ve bilgi hazinesi yatıyordu , ama ne yazık ki , kendi nankörlüğü onun onu alma yeteneğini elinden aldı .

2) *Yüksek felsefi veya bilimsel düşünce*

Bu sınıf, zamanlarını küçük meseleler üzerinde sözlü tartışmalarla geçiren filozofları kapsamaz , çünkü bu tür tartışmaların kökleri bencillik ve kendini beğenmişliktir ve bu nedenle Evrenin gerçeklerinin doğru bir şekilde anlaşılmasına yardımcı olamaz ve zihinsel düzlemde kendini gösterebilen sonuçlar .

Burada, yalnızca hemcinslerini aydınlatmak ve onlara yardım etmek için içgörü ve bilgi arayan asil ve bencil olmayan düşünürleri buluyoruz .

Bu tür bir düşünürün tipik bir örneği , bu düşünce okulunun gizemlerinin özünü açığa çıkarmakla ve bunların insanın yaşamı ve gelişimiyle ilişkisini anlamaya çalışan geç Neoplatonistlerden biridir .

Başka bir örnek, araştırmasının etkisiyle panteizme varan bir astronomdur. Burada, çalışmalarına derin bir hürmetle devam etti ve bu düzlemde yıldız etkilerinin görkemli döngüsel etkilerinin canlı ışığın sürekli değişen parlaklığında gözle görülür bir şekilde kendilerini gösterdiği görünen deva sınıflarından hiç de az bilgi edinmedi. Dönen bulutsuların ve yavaş yavaş dünya sistemlerinin oluşturduğu geniş bir panoramanın tefekkürüne daldı ve en azından evrenin şekli ve görünümü hakkında bir fikir oluşturmaya çalıştı. Yıldızlar şeklinde kendi düşünceleriyle çevriliydi ve armatürlerin yörüngelerindeki hareketinden doğan güçlü koraller gibi ses çıkaran müziğin görkemli ritmini neşeyle dinledi.

Bu astronom gibi bilim adamları, doğanın gizli gizemlerine nüfuz etmelerini sağlayan yanılmaz bir sezgiyle, büyük kaşifler olarak Dünya'ya dönüyorlar.

3) *Tamamen çıkar gözetmeksizin kullanılan edebi veya sanatsal yetenekler*

Bu, en büyük bestecilerimizin bulunduğu seviyedir. Mozart, Beethoven, Bach, Wagner ve diğerleri, bu göksel dünyayı, Dünya'da bestelemeyi başardıklarından çok daha keyifli armonilerle dolduruyor.

Daha da yüksek âlemlerden içlerine akan ilahi müzik akışları, ayırır, yalıtır, kendilerinin yaparlar ve sonra düzlem boyunca melodi dalgaları göndererek etraftaki her şeye mutluluk katarlar. Hem bu seviyede tam şuurla hareket edenler hem de bu seviyedeki her biri kendi düşünce bulutuna sarılı bedensiz varlıklar, bu müziğin derin, yüceltici etkisine tabidirler.

Sanatçılar ve heykeltıraşlar, düşüncelerine göre, hemcinslerini memnun etmek ve neşelendirmek için gönderdikleri her türlü zarif form ve şekilde yapay elementler yaratıyorlar.

Bu güzel fikirler, birçok durumda, hala ete bürünmüş sanatçıların zihinlerinde yakalanabilir ve onlar için bir ilham kaynağı olabilir.

Bu düzeyde ilginç bir figür, oldukça genç yaşta ölen bir koro çocuğuydu . Tek bir ama büyük bir yeteneğe sahipti - layık bir şekilde kullandığı, halkın sesini kişileştirmeye çalıştığı, cennete yükselen ve göksel fiili, insanlara seslenen ve sürekli olarak çabalayan bir şarkı söyleme armağanı. kiliselerin iyiliği için daha değerli bir şekilde uygulamak için müzik bilgisini genişletir. Göksel yaşamda arzusu meyve verdi ve kilisenin vitray pencerelerinden birini süsleyen bu azizin görüntüsünde düşüncesiyle yarattığı Aziz Cecilia'nın tuhaf köşeli figürü üzerine eğildi. Bu düşünce formu, şarkı söyleyenlerin göksel hiyerarşisine ait başmeleklerden biri tarafından canlandırıldı ve onun aracılığıyla koro görevlisine dünyada bilinenlerden daha yüce müzikal melodiler öğretti.

Başka bir örnek de, dünyevi hayatta hayatını kazanmak için edebi yeteneğini kullanmayı reddeden ve bunun yerine kimsenin okumak istemediği bir kitap yazan adamdır; sonunda çaresizlik ve açlıktan ölene

kadar tüm hayatı boyunca yalnızlık içinde yaşadı. Göksel hayatta da yalnız kalmış, ama bir yandan da Dünya'da hayalini kurduğu ütopyanın önünde nasıl uzandığını görmüş, hizmet etmeyi özlediği sayısız yüzsüz insan ordusunu görmüştür. Onların neşesi onun neşesiydi ve bu neşe ona geri dönerek yalnızlığını bir cennet haline getirdi.

4) *Hizmet uğruna hizmet*

Bu seviyede, şu ya da bu tanrıyı yatıştırma arzusundan ziyade, komşularına hizmetin kendisi için hizmet etmiş birçok kişi vardır. Tam bir bilgi ve sessiz bir bilgelikle, dünyanın gelişimi için engin hayırseverlik sistemleri ve görkemli planlar tasarlamakla meşguller, aynı zamanda gelecekte bu projeleri gerçekleştirecekleri kendi yetenek ve yeteneklerini besliyor ve olgunlaştırıyorlar. daha düşük bir düzlem - fiziksel yaşamda. .

Bölüm 27

zihinsel düzlem

Tıpkı astral maddenin amacının benzer bir şekilde arzulara ve duygulara yanıt vermesi ve buddhik maddenin sezgi olarak davranan Ruh'a yanıt vermesi gibi, zihinsel maddenin amacı da akıl olarak hareket eden Ruh'un sesine yanıt olarak titreşmektir. Bu nedenle zihinsel düzlem, doğanın düşünce olarak hareket eden bilince ait olan kısmı veya yönüdür, yani fiziksel beyin aracılığıyla çalışan zihne değil, fiziksel madde tarafından engellenmemiş kendi dünyasında çalışan zihne aittir.

Doğanın beş alt planı, kadim [halkların] beş elementi ile şu şekilde ilişkilidir:

Planlar veya dünyalar		Eskilerin "Öğeleri"	
Sanskritçe	II D- _ Sanskrit	Sanskritçe	Rusça
	Rusça		
Atma	İrade	Akaşa	eter veya gökyüzü
Buda	Sezgi	n ~ II vayu	Hava
Manas	Akıl	Tejas veya Agni	Ateş
Kama	His	Apas veya Yala	su
stula	fiziksel yaşam	Prithivi	Toprak

Bazı Hindu kitaplarında, zihnin "öğeler" grubuna atandığı başka bir sınıflandırma verilir. Hindular,

fenomenleri alışkanlıkla çok yüksek bir konumdan, görünüşe göre, monadın konumundan ele alırlar, öyle ki onlar için zihin, bir bilinç aracından başka bir şey değildir. Bhagavad Gita'nın yedinci bölümünde Sri Krishna şöyle der: "Toprak, su, ateş, hava, eter, zihin (manas), zeka (buddhi) ve sahte ego (ahamkara) - bu Benim sekiz katlı [maddi] enerjimidir. (prakriti) ” . Ve hemen altında bu sekiz [veçhe] hakkında diyor ki: "Bu Benim alt [enerjim]dir."

man kelimesinin kendisidir. ("man"), "düşünmek, düşünmek" anlamına gelen fiildeki Sanskritçe "man" köküne kadar gider. bu yüzden *adam* "düşünür" anlamına gelir, yani (İngilizce'de) "insan" kelimesi, aslında onun en karakteristik niteliğinden veya niteliğinden - akıldan gelir.

Bu nedenle, zihinsel dünya, üzerinde doğduğumuz toprak ve ait olduğumuz alemdir, çünkü bizim doğal unsurumuz, fiziksel fenomenlerin değil, fikirlerin ve düşüncelerin atmosferidir.

İnsan, yani Düşünür, fiziksel bir araç olarak enkarne olduğunda, onu almak için özel olarak biçimlendirilmiş, akılsız hayvan, içine giren ve içinde yaşayan manaların etkisi altında, düşünen bir varlık haline geldi. Böylece insan, fiziksel maddeye düştükten sonra bilgi ağacının meyvelerini yemek ve "Tanrı gibi" olmak için "deri bir örtü" giyer. Bu nedenle insan, Tanrı ile hayvan arasındaki bağlantıdır.

Zihinsel dünya bizim için özel bir ilgi alanıdır ve yalnızca insan, zihnini yeterince geliştirdikten sonra, neredeyse tüm zamanını burada geçirdiği , ölümlü yaşamının kısa dönemlerini geçirdiği fiziksel dünyaya yalnızca kısa bir süre daldığı için değil , aynı zamanda ayrıca bu dünya daha yüksek ve daha düşük bilinçler arasında bir temas yeri olarak hizmet ettiği için .

İngilizce'de "mind" (*zihin*) kelimesi hem entelektüel bilincin kendisi hem de fiziksel beyin tarafından bilinç aracılığıyla üretilen etkiler anlamına gelir . Bununla birlikte, okültizm açısından, entelektüel bilinç, hayati titreşimleri fiziksel kelimelerle değil, görüntülerle ifade edilen düşünceler olarak görünen bir tür bireysel varlık veya varlık olarak anlaşılmalıdır .

Gerçek insan, zihinsel düzlemin daha yüksek veya nedensel seviyeleri üzerinde çalışan Düşünen Manas'tır. Titreşimlerinin yalnızca çok küçük bir kısmı ve o zaman bile çok, çok kusurlu bir biçimde, nispeten kaba fiziksel malzemelerde yeniden üretilebilir, böylece fiziksel beyin ve sinir sistemi, geniş serinin yalnızca küçük bir parçasını yeniden üretebilir. Düşünür tarafından kendi dünyasında harekete geçirilen düşünce titreşimleri.

Alıcı bir beynin, genellikle büyük entelektüel güç olarak adlandırdığımız bir düzeydeki düşünce titreşimlerine tepkisi veya tepkisi ve eğer istisnai olarak alıcı olmayan bir beyin, aptallık dediğimiz bu düzeye tepki verirse, o zaman istisnai olarak alıcı bir beyin, dahi dediğimiz şeye yanıt verir. Sonuç olarak, her insanın sözde düşünme yetenekleri, beyninin, Düşünen tarafından yayılan ve bu beyin algıladığı ve yanıt verdiği milyonlarca düşünce dalgasına olan duyarlılık derecesini yansıtır.

Böylece beyinde işleyen bilinç, fiziksel dünyanın sağladığı malzemelerden değil, Evrensel Akıl

tarafından doğrudan ona yansıtılan, yukarıdan gelen fikirlerle aydınlatılır. [Santimetre. aşağıda.] Tüm düşünme, büyük "düşünce yasaları" tarafından yönetilir ve düşünme eylemi bile onların orijinal varoluşunu gösterir, tıpkı bu eylemin onlar tarafından ve onların rehberliği altında ve onlarsız yapılması imkansız olduğu gibi.

Zihinsel düzlemden daha geniş bir perspektifte bahsedecek olursak, o zaman doğadaki Evrensel Zihni yansıttığını, yani bizim küçük sistemimizde kozmostaki Büyük Akıl'a karşılık gelen plan olduğunu söyleyebiliriz. Bu Büyük Zihin Mahat, Üçüncü Logos veya İlahi Yaratıcı Zihin'dir; Hindular Brahma'ya, Kuzey Budistler Manjushri'ye ve Hristiyanlar Kutsal Ruh'a sahiptir.

Evrensel Akıl, tüm arketiplerin merkezidir; tüm varlıkların kaynağı, tüm modelleme enerjilerinin kaynağı, tüm form arketiplerinin evrenin alt madde çeşitlerindeki evrim sürecinde depolandığı, yaratıldığı ve geliştirildiği hazinedir. Bu formlar, önceki evrenlerin meyveleridir ve mevcut Evrenin düzenlenmesi ve açıklanması için bir tür tohum görevi görürler.

Zihinsel düzlemin daha yüksek seviyelerinde, şu anda somut evrim sürecinde olan fikirlerin arketipleri vardır. Aynı düzlemin alt kürelerinde, bu fikirler daha sonra astral ve fiziksel alemlerde usulüne uygun olarak yeniden üretilmek üzere ardışık biçimler halinde işlenir.

Bu tür fikirlerin bir örneği, bazen bir bitki veya çiçek oluşurken ve olgunlaşırken üzerinde asılı görülen küçük yapay elementlerdir. Bu elementaller, devaların bitkiler ve çiçeklerle ilgili fikirlerini uygulamaya koymak gibi özel bir amaç için yaratılmış, bitkiler aleminin evrimini denetleyen büyük devaların düşünce formlarından başka bir şey değildir. Böyle bir elemental genellikle çiçeğin kendisinin ruhani bir prototipi veya çiçeği yavaş yavaş yaratan, ona deva'nın amaçladığı şekli ve rengi veren küçük bir varlık şeklini alır. İş tamamlandığında, elemental tüm gücünü tüketir ve dokunduğu madde, bu maddenin toplam hacmi içinde çözülür.

Tabii ki, bu yapay elementaller, çiçeklerin üzerinde çırpınırken sıklıkla görülebilen doğanın ruhlarıyla karıştırılmamalıdır ("Astral Beden" kitabına bakın).

Büyük zincirin veya dairenin Manu'su, Kendisine emanet edilen işi üstlenmeden önce, Logos'un kudretli düşünce formunun O'nun faaliyetiyle bağlantılı kısmını dikkatle inceler ve onu, kolayca erişilebileceği ve erişilebileceği belirli bir düzeye indirir. sürekli erişilebileceği adres. Her dünyanın ve her kök ırkın Manu'su da öyle. O zaman her biri O'nun önündeki tipi olabildiğince kesin ve titiz bir şekilde canlandırır ve genellikle istenen mükemmelliği birdenbire değil, kademeli olarak gerçekleştirir; bu nedenle, örneğin, yeni bir ırk oluşturmaya yönelik ilk çabalar genellikle yalnızca kısmen başarılı olur.

Şimdiki zamanın başlangıcında, dördüncü turda, henüz ortaya çıkmamış ırklar da dahil olmak üzere, insanlığın tüm arketipleri de belirli bir seviyeye düşürüldü. Onları inceleyerek, geleceğin insanların nasıl görüneceğini tam olarak anlayabilirsiniz. Her bakımdan mevcut araçlardan daha incelikli araçlara sahip olacaklar ve kesinlikle dıştan daha güzel olacaklar, çünkü görünüşleri içlerinde var olan ruhsal güçleri

ifade edecek.

A küresi üzerinde olduğuna göre , gerçekten bu çemberde düşünmeye başladığımız tam olarak söylenebilir. Doğru, ilk başta sonuç önemsizdi. Önceki çevrelerde zihin, kendi başına yeterince uygulanabilir düşünce formları üretebilecek kadar güçlü gelişmemişti, bu nedenle devalar, geride tam bir uyum ve düzen bırakan düşünceleriyle kürelerin temel özünü etkiledi . Ama insan bencil ve uyumsuz düşüncelerine karışmaya başlayınca , asıl düzen büyük ölçüde bozuldu. Düşmanlık, karışıklık ve uyumsuzluk dünyaya geldi ; hayvanlar alemi kesin olarak insandan koptu ve ona karşı korku ve nefret duymaya başladı .

Küre A ayrıca hayvanların, bitkilerin ve hatta minerallerin grup ruhlarını temsil ediyordu . Zihinsel düzlemde hangi minerallerin olduğunu anlamak elbette bizim için zordur, çünkü kavramlarımız mineraller hakkındaki kendi düşüncelerimize bağlıdır ; ancak orada var olan düşünce formu bize değil , Manu'ya aittir ve zihniyetimizin gücüyle neredeyse karşılaştırılamayacak bir güç tarafından şekillendirilmektedir .

2. Bölümde daha önce bahsedildiği gibi, olayların doğal akışına uygun olarak , şu anki daire olan dördüncü daire, esas olarak duyguların geliştirilmesine ve geliştirilmesine ve bir sonraki daire olan beşinci daire, entelektüel ilerlemeye ayrılmalıdır. Ancak bizim için çizilen çalışma planının çok ilerisindeyiz . Ve bu ilerleme tamamen Dünya'ya Venüs'ten gelen ve farklı şekilde adlandırılan yüce varlıkların erdemidir: Alevin Efendileri, Ateşli Sisin Çocukları veya Venüs'ün Efendileri.

Çoğu, yalnızca tarihimizin bu kritik döneminde bizimle kaldı ve bazıları, evrim çemberimizin uygun gelişme aşamasına ulaşana kadar Büyük Beyaz Kardeşliğin en yüksek konumlarını işgal ederek bugüne kadar kaldı. onları yüksek mevkilerinde değiştirebilecektir.

7. ve 8. bölümlerde söylendiği gibi, zihinsel düzlemin malzemeleri, düşünce titreşimlerinin dürtüsünün etkisi altında, düşüncenin yaratabileceği herhangi bir kombinasyon halinde bir araya getirilip şekillendirilebilir. Tıpkı demirin bir kürek ya da kılıca dönüştürülebilmesi gibi, zihinsel madde de yardımcı ya da sakat bırakan düşünce biçimlerine dönüştürülebilir. Bu alemde düşünce ve eylem bir ve aynıdır; madde, kendisini herhangi bir yaratıcı dürtüye uyarlayan yaşamın itaatkar kölesidir.

Bu nedenle, esas olarak kendisi düşünülen veya düşünce alanı olan zihinsel plan, gerçekliğe herhangi bir alt seviyeden çok daha yakındır. Çünkü maddi olan her şey maddede gizli ve gizlidir ve hangi realiteye sahip olursa olsun, bu realite her şeye bir üstten baktığınız zamanki kadar net ve ayırt edilemez.

Tüm güneş sistemimiz, Logos'un tezahür etmiş bir yayılımıdır ve içindeki her parçacık, O'nun araçlarının bir parçasıdır. Sonuç olarak, bu sistemdeki tüm zihinsel madde Logos'un zihinsel bedenini oluşturur.

Doğal olarak, yalnızca fiziksel gezegenlerin her birinin zihinsel dünyalarını değil, aynı zamanda astral gezegenlerin her birinin dünyalarını ve ayrıca dünyalar zincirimizde genellikle A ve G küreleri olarak

adlandırılan tamamen zihinsel gezegenlerin kendilerini içerir .

Bu arada, ilk çemberdeki A dünyasındaki bir kişiye neredeyse hiç insan denemez; o bir insan değil, bir düşüncedir: gelecekte bir gün zihnin bedeni haline gelecek bir şeydir, yani o, muhtemelen daha sonraki olasılıklarıyla aynı ilişki içinde olan zihinsel bedenin embriyosudur. Hamileliğin ilk ayında bir bebeğin embriyosu gibi tam gelişmiş bir insan vücududur. Bu erken aşamada, şaşırtıcı derecede az bilince sahiptir.

Güneş Logolarının zihinsel bedenini oluşturan yukarıda açıklanan maddeden, Güneş Logolarının içindeki güç merkezleri olan yedi Gezegen Logosunun zihinsel bedenleri de oluşur.

Mevcut aşamada, insanın zihinsel bedeninin bileşimi, yedi Gezegenel Logos'un her birine ait parçacıkları içerir; orantılı olarak, neredeyse sonsuz çeşitlilik gösterirler ve her insanın *türünü* belirleyen bu oranlardır .

Yedinci Gezegenel Logos'ta periyodik olarak belirli psişik geçişler meydana gelir ve bu değişimler kaçınılmaz olarak dünyadaki her insanın bedenini etkiler, çünkü bu bedenlerin malzemeleri aynı zamanda Gezegenel Logos'un da malzemeleridir. Bir kişinin bu etkiye duyarlılığının derecesi, elbette, vücutlarında şu veya bu Logos'a karşılık gelen madde türünün mevcudiyet oranına bağlıdır. Bundan iki şey çıkar: 1) bu Gezegenel Ruhların dönüşlerinin bir kişinin yaşamında oynadığı önem ve 2) astroloji biliminin onlarda bulunduğu nihai mantıksal gerekçe.

Bu tür büyük etkiler, diğer şeylerin yanı sıra, kitabın en başında gördüğümüz gibi, insanın astral ve zihinsel bedenlerinde aktif olan elemental özü etkiler. Bu nedenle, bu Logoslardan herhangi birinin olağandışı çalkalanmasının, bir dereceye kadar, kişinin ya duygularını ya da zihnini ya da her ikisini birden etkilemesi gerekir ve bu etkinin derecesi, bu tür duygulanımların miktarına bağlıdır. vücutlarında bulunan öz. Bu tür etkilerin kendi içlerinde diğer tüm doğal güçlerden daha iyi ya da daha kötü olduğu söylenemez; nasıl kullandığımıza bağlı olarak hem yararlı hem de zararlı olabilirler.

Bu etkilerin bir kişi üzerinde uygulayabileceği herhangi bir baskının, onun iradesine en azından üstün gelemeyeceğini anlamak önemlidir. Bazı durumlarda yapabilecekleri en fazla, iradenin belirli yönlerdeki eylemini kolaylaştırmak veya engellemektir. Sarsılmaz bir kararlılığa sahip bir kişi veya okültizm üzerine çalışan biri bu etkileri göz ardı edebilir ve onlara çok az önem verebilir, ancak iradesi zayıf bir kişinin bazen şu veya bu gücün hangi noktada kullanılmaya en uygun olduğunu bilmesi gerekir. Atasözünün dediği gibi, "Akıllı adam yıldızlara hükmeder, aptal ise onlara itaat eder."

fiziksel kürenin kendi fiziksel, astral ve zihinsel düzlemleri olmasına rağmen , birbiriyle yakından iç içe geçmiş ve bu nedenle aynı alanı işgal etse de , hepsi ayrı ayrı var olur ve başka herhangi bir kürenin karşılık gelen planlarıyla birbirine bağlı değildir . (Zincirimizdeki tüm gezegenler için , buddhik seviyeden yukarıya doğru , ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı olma durumu yaygındır .)

Yukarıda söylenenlere rağmen, yalnızca planların her birinin atomik maddesi, kapsamı bakımından

gerçekten kozmiktir . Özünde , sistemimizin diğerlerinden ayrı olarak alınan yedi atomik alt planının , bazen kozmik prakriti olarak adlandırılan en düşük kozmik düzlemi oluşturduğu söylenebilir . Bu nedenle, zihinsel planımız, en düşük kozmik planın yalnızca üçüncü alt bölümüdür.

Ancak farklı bir şekilde de söylenebilir: zihinsel planımızın atomik kısmı aynı zamanda Gezegenel Logos'un zihinsel bedeninin en alt planıdır.

Dünyanın astral düzlemi uzayda, Dünya ile Ay arasındaki yaklaşık 240.000 mil olan mesafeden biraz daha kısa bir mesafe boyunca uzanır; Kesinlikle bir küre olan dünyanın zihinsel düzlemi, astralden biraz daha uzağa uzanır ve onunla orantılı olarak astralin fizikselle olan ilişkisi gibi ilişkilidir.

Gezegener arası eter ile (ve normal, sıkıştırılmamış bir durumda temel fiziksel atomlardan oluşur), yalnızca astral ve zihinsel planların atomik maddesinin tamamen ilgisiz olan kısmı bir arada bulunur. Sonuç olarak, astral veya zihinsel bedenindeki bir kişinin (zincirimiz içinde) gezegenden gezegene hareket etme yeteneği, fiziksel bir bedende hareket etme kabiliyetinden daha fazla değildir. Bununla birlikte, nedensel bedende, oldukça gelişmiş olması koşuluyla, buddhik düzeyde olduğu kadar kolay ve hızlı olmasa da, böyle bir geçiş mümkündür.

Ayrıca, oldukça gelişmiş bir büyütme gücünün yardımıyla makul miktarda bilgi elde edilebilmesine rağmen, zihinsel veya başka herhangi bir alt düzeyle bağlantılı hiçbir durugörü sistemi diğer gezegenlerin ayrıntılı bir görüntüsüne sahip değildir.

Alt planların maddesi bir gezegenden diğerine aktarılmaz. Örneğin Merkür'de enkarne olmak için bu gezegenden ayrıldığımızda, oraya sadece egolarımız aktarılır. Bu egolar, yeni gezegenin zihinsel ve astral maddesini kendilerine çekecek ve Merkür'de yaşayanların sahip olduğu fiziksel bedenlere sahip olacaklardır.

Zihinsel planın maddesi, tıpkı astral ve fiziksel planların maddesi gibi, yedi incelik derecesine bölünmüştür. Başka terimlerin yokluğunda, şu anda yedi çeşit fiziksel maddeye verilen aynı kavramlarla, yani katı, sıvı, gaz vb. En yüksek veya en süptil alt bölüm doğal olarak birincil zihinsel atomlardan oluşur.

Zihinsel atom 49 üzeri dördüncü kuvvet veya 5.764.801 (milyonun beş ve dörtte üçü), "bir koilondaki kabarcıklar" içerir.

Zihinsel maddenin daha yüksek üç bölümü formsuz arupa ve daha düşük dört bölümü rupa veya form olarak adlandırılır. Bu ayrım oldukça gerçektir ve zihnin kendi dereceleriyle bağlantılıdır.

Rupa seviyelerinde bilincin titreşimleri imgeler veya resimler üretiyorsa ve her düşünce canlı bir form olarak ortaya çıkıyorsa, o zaman arup seviyelerinde bilinç daha ziyade flaşlar veya canlı enerji akışları gönderir; bu, kendi seviyesinde olduğundan, değildir. Açıkça görülebilen herhangi bir görüntüde somutlaşmıştır, ancak bunun yerine daha düşük zihinsel seviyelere akarak, belirli bir ortak durumla

birbirine bağılı çok çeşitli biçimler oluşturur. Başka bir deyişle, arup seviyeleri soyut düşünce, fikir ve ilkeleri ifade ederken, rupa seviyeleri somut düşünceleri ve belirli fikirleri ifade eder.

Sözcükler, alt zihnin beyin aracılığıyla çalışan araçları olan imgelerin büyük bir bölümü için simgeler olduğundan, sözcüklerin soyut düşüncenin işlevlerini tanımlaması olanaksız değilse bile neredeyse olanaksızdır. Çünkü arupa seviyesi, çok yetersiz bir dil söz dağarcığı yardımıyla kabul edilebilir bir şekilde ifade edilemeyen saf zeka alanına aittir.

Mental düzlemin rupa ve arupa seviyeleri arasındaki diğer bir temel fark, rupa seviyelerinde kişinin kendi düşünceleri içinde yaşaması ve kendisini yakın zamanda terk ettiği dünya hayatındaki kişiliğiyle tamamen ilişkilendirmesidir. Arupa seviyelerinde, o basitçe reenkarne olan bir egodur ve (tabii ki kişinin bu seviyede herhangi bir şeyin farkında olacak kadar yeterince geliştiğini varsayarsak), dahil olduğu evrim sürecini en azından bir dereceye kadar anlar. .ve yapması gereken iş.

Zihinsel madde hem eterik hem de astral maddeden çok daha ince olduğundan, zihinsel düzlemdeki yaşamsal güçlerin etkinliğinin alışılmadık derecede yüksek olduğu sonucu çıkar. Zihinsel madde sürekli, sürekli hareket halindedir, hayatın her dalgasıyla şekillenir ve kendisini herhangi bir hareket değişikliğine kolayca uyarlar. Onunla karşılaştırıldığında astral madde bile oldukça ağır ve itaatsiz görünüyor. Zihinsel maddenin titreşimleri fiziksel titreşimlerden çok daha hızlıdır - tıpkı hafif titreşimlerin frekansının sesin titreşimlerinden daha hızlı olması gibi.

düşünceyle hareket ettiği , astral maddenin düşünceden *sonra hareket ettiği* söylenebilir , ancak bu durumda hareket o kadar hızlıdır ki sıradan bir gözlemci neredeyse hiçbir fark fark edemez; ve yalnızca eterik madde, astral madde kadar anında düşünceye boyun eğmez .

Öğrenci, fiziksel eterin her parçacığının astral madde okyanusunda yüzdüğü gibi , her astral parçacığın da zihinsel okyanusta yüzdüğünü anlamış olmalıdır.

Birçok insan, fiziksel düzlemde gerçeklerle baş etmenin astral veya zihinsel düzlemde olduğundan çok daha kolay olduğunu düşünürken , aslında durum tam tersidir . Çünkü zihinsel maddenin incelenmesi ve zihinsel dürtülere anında yanıt vermeye hazır olması , onu -elbette irade yoluyla- astral veya fiziksel maddeyle yapılabileceğinden çok daha kolay bir şekilde harekete geçirmeyi ve kontrol etmeyi mümkün kılar. .

Sessizliğin Sesi üç salondan bahseder: Cehalet salonu, Öğrenme salonu ve Bilgelik salonu. Görünüşe göre, Cehalet salonu fiziksel plana, Öğrenme salonu - astral ve alt zihinsel planlara ve Bilgelik salonu - yüksek zihin ve buddhi planlarına karşılık gelir.

Mental düzlemin alt dört seviyesinde yanılsama bir dereceye kadar hala mümkündür, ancak burada doğrudan fiziksel yaşam sürecinde tam bilinçle hareket edebilen bir kişide bu yanılsama, bir kişinin sahip olduğu yanılsamadan çok daha azdır. Devachan ile ilgili bölümlerde tartışıldığı gibi, ölümden sonra

gelişmemiş kişi.

Dolayısıyla, alt zihinsel düzey hâlâ kişilik alanı ve hata alanıdır; astral dünyada olduğu gibi burada da "her çiçeğin altında kıvrık bir yılan bulunur" çünkü biri saçma kişisel arzulara, diğeri gurur ve önyargıya yenik düşmüştür.

Yüksek zihinsel seviyede egonun bilmediği pek çok şey vardır, ama eğer bir şey biliyorsa, o zaman bu bilgi kusursuzdur. Bununla birlikte, bu kitapta ele almadığımız nedensel cismin yaşamı için zaten söylenenler geçerlidir.

Alt ve üst zihinsel planlar arasında radikal bir fark vardır. Aşağıda madde hakimdir; burada göze çarpan ilk şey maddedir, öyle ki bilinç, eğer formlardan parlıyorsa, o zaman büyük güçlkle. Daha yüksek seviyede, yaşam baskın olan yöndür ve tüm formlar onun amaçlarına tabidir. Alt düzlemdeki asıl zorluk, yaşamı formlar aracılığıyla ifade etmektir; daha yüksek düzlemde tam tersidir: burada asıl zorluk hayatın akışını tutmak ve ona şekil vermektir. Ancak alt mental planı üst seviyeden ayıran asıl şey, bilincin ışığının her zaman değişmeden kalması ve bilincin bu ışığı kendi gücüyle beslemesidir. Bu nedenle, daha yüksek seviyelerde, bilinci kişileştiren manevi ateşin sembolü oldukça meşrudur ve bu, daha yüksek planları, ateşli sembolü - yanan yakıt - onlara daha çok karşılık gelen alt düzeylerden ayırır.

Astral düzlemdeki durum hala bir şekilde tanımlanabiliyorsa, o zaman zihinsel düzlemde bu yapılamaz, çünkü her bireyin kendi düşüncesiyle yaratmaya çalıştığı durum dışında hiçbir durum yoktur; Tabii ki, çoğu durumda kendi içlerinde eşsiz güzellikte nesneler olan diğer zihinsel varlıkları "tefrişat" kavramına dahil etmiyoruz.

Zihinsel düzlemde var olan koşulları kelimelerle anlatmak o kadar güç ki, orada her türden ortam var demek belki daha doğru olur; güzel olan her şey, güzelliğin tasavvur ettiği her şey, orada tüm hayal gücünü aşan bir doluluk ve güçle sunulur. Ancak yaşayan gerçekliğin tüm bu ihtişamından, her insan yalnızca gelişiminin seviyesini algılamasına izin veren şeyi görür.

Farklı alt planlar arasındaki madde farkını tanımlamanın son derece zor olduğu söylenir, çünkü yazar alt planların en alt katmanını bile tanımlamaya çalışırken tüm sıfat stokunu tüketir, böylece hiçbir anlamı kalmaz. kelimeler daha yüksek alt düzlemleri tanımlamak için kaldı. Bununla ilgili söylenecek bir şey varsa o da, yükseldikçe malzemenin inceldiği, armonilerin daha dolgun ve ışığın daha canlı ve daha şeffaf olduğudur. Bir alt düzlemde diğerine yükseldikçe, seste daha fazla ima, daha hassas renk tonları ve yenileri ortaya çıktıkça daha fazla renk rengi belirir. Çok şiirsel ve kesinlikle doğru bir ifadenin, alt seviyenin ışığının, üzerinde uzanan seviyenin karanlığı olduğunu söylemesi boşuna değildir.

Daha yüksek alt plandaki madde, yukarıdan, buddhik düzlemde ışık gibi akan enerjiyle canlandırılır ve canlandırılır. Alt planlardan aşağı inerken, her birinin maddesi, ona bitişik olan alt plan için enerji olur; daha kesin olmak gerekirse, ilkel enerji artı daha yüksek alt planların maddesi, onları takip eden daha düşük alt planların canlandırıcı enerjisi haline gelir. Böylece, yedinci, en alttaki alt plan, altı kez gizlenmiş

veya kundaklanmış ilk enerjiden oluşur ve bu nedenle, çok daha zayıf ve daha az aktiftir.

Zihinsel düzleme tam bilinçle giren birinin ilk izlenimleri, devaçanda astral ölümden sonra uyanan bir adamı anlatan 20. bölümde anlatılanlara büyük olasılıkla benzer olacaktır. Yoğun bir mutluluk, tarif edilemez bir canlılık, olağanüstü bir güç dalgası ve bunlardan kaynaklanan mükemmel bir güveni yaşıyor. Kendini sürekli değişen ışık, renk ve seslerden oluşan koca bir evren olarak gördüğü şeyin ortasında bulur. Ona öyle geliyor ki, akla gelebilecek tüm güzelliklerle çevrili, renk ve biçimde tezahür eden canlı bir ışık okyanusunda yüzüyor ve tüm bunlar, zihninin gönderdiği düşünce dalgalarının her birinin etkisi altında değişiyor. yakında göreceğimiz gibi, bu düzlem ve onun düzlem, temel özü hakkındaki düşüncelerinin yalnızca madde içindeki bir ifadesidir. Somut düşünceler, yukarıda gördüğümüz gibi , düşünce nesneleri biçimini alırken , soyut düşünceler genellikle ideal ve en güzel geometrik biçimler biçiminde görünür . Bu bağlamda , fiziksel düzlemde bizim için soyutlamalardan biraz daha fazlası olan pek çok düşüncenin , zihinsel düzlemde somut gerçekler haline geldiği unutulmamalıdır .

Zihinsel alemdeki özgürlük hissi o kadar büyüktür ki , astral hayat bununla kıyaslandığında sadece kölece bir esaret hali gibi görünür .

zihinsel düzlemde çevreleyen her şeyden soyutlamak ve sakince düşünmek isteyen herkes , rahatsız edilme korkusu olmadan kendi dünyasında yaşayabilir ; diğer şeylerin yanı sıra , tüm fikirlerinin ve bunların tüm sonuçlarının, tamamen uygulanmış ve gerçekleştirilmiş olarak , bir tür panorama biçiminde önünden nasıl geçeceğini görme avantajına da sahip olacaktır .

Öte yandan, içinde bulunduğu düzlemi incelemek isterse , kendisini çevreleyen aşırı derecede etkilenebilir maddeyi etkilememek için , düşünce çalışmalarını en dikkatli şekilde şimdilik askıya almalıdır .

ışığın, renklerin, seslerin ve biçimlerin radyasyon merkezi olmadığı bu duruma ulaştıktan sonra , bunların hiç kaybolmadıklarını ve var olmalarının sona ermediğini fark edecek ; aksine yaydıkları uyum ve ışıltı her zamankinden daha fazladır . Yakında gördüğü her şeyin devaların renk dili, düşüncelerin ifadesi veya evrim merdiveninde kendisinden çok yukarıda duran varlıkların konuşması olduğunu keşfedecektir . Tecrübe ve pratikle, düşüncelerini ifade etmenin bu yolunu kendisinin de kullanabileceğini keşfedecektir; böylece aynı zamanda birliğe girecek ve daha sonraki bir bölümde anlatacağımız bu yüce insan olmayan varlıklardan öğrenecektir.

Çünkü, öğrencinin hatırlaması gerektiği gibi, zihinsel maddenin hızla titreşen parçacıklarından örülmüş düşünce formu, kendi etrafında, onları bu şekilde yorumlayabilen tüm varlıklarda canlı bir renk ve ses hissi üreten titreşimler yayar.

Zihinsel düzlemin ziyaretçisi ayrıca kendi etrafında, dış varlıklarla ilgili hiçbir düşüncenin ve hiçbir konuşmanın nüfuz edemediği devasa bir kabuk oluşturabilir, ardından zihnini tamamen hareketsiz tutarak, bu kabuğun içinde ikamet etme koşullarını inceleyebilir.

Şimdi, daha önce başka, daha yapay fenomenler tarafından gölgede bırakılan, oldukça farklı bir başka periyodik titreşimler serisini daha algılayabilecektir. Bu titreşimler her yerde mevcuttur ve insan gücünün yarattığı tek bir kabuk onları söndüremez veya ayıklayamaz. Ne renk ne de biçim yaratırlar, ancak karşı konulamaz bir düzenlilikle, birinin güçlü nefesinin nefes alıp vermesi gibi, akışlarıyla uçağın tüm maddesine nüfuz ederler.

Bu titreşimlerin, neden oldukları güç, titreşim süresi ve ahenk tonu açısından birbirinden açıkça ayırt edilebilen birkaç grubu vardır. Ancak hepsi, bu sistemin kalp atışı olarak görünen, çok daha yüksek planlarda bulunan bilinmeyen merkezlerden yuvarlanan, hayatını tüm dünyaya ve sonra şeklinde döken bir büyük dalga tarafından gölgede bırakılır ve aşılr. büyük bir gelgit, geldiği O'na geri döner. Uzun dalgalı bir çizgide hareket eder ve hareketinin çıkardığı ses denizin kükremesine benzer. Sesli bir zafer şarkısı - kürelerin müziği - ritme eşlik ediyor.

Doğanın bu muhteşem şarkısını bir kez duyan insan, onunla bağını asla kaybetmeyecektir. Bu fiziksel, zihinsel dünyaya kıyasla kasvetli olsa bile, onu sürekli bir tür yarım ton olarak duyar.

Bir insan belli bir ruhsal gelişim derecesine ulaşmışsa, bilincini bu uzaklaşan dalgayla özdeşleştirebilir ve onu kaynağına kadar taşımasına izin verebilir. Ancak yanında doğru zamanda onu bu adımdan alıkoyacak bir Öğretmen olmadığı sürece, bu şekilde hareket etmesi onun açısından pek akıllıca olmayacaktır, aksi takdirde dalganın karşı konulamaz gücü onu daha da yüksek seviyelere taşıyacaktır. , egosunun henüz dayanamadığı dayanılmaz derecede görkemli ısıltı. Sonuç olarak, bilincini kaybedecek, ne zaman ve nerede geri kazanacağı konusunda karanlıkta kalacak.

Böyle bir birliğe ulaşmak, insan evriminin nihai hedefi olduğundan, kişi bunu tam ve mükemmel bir bilinçle başarmalı ve kendini yok etmekten çok da farklı olmayan tam bir bilinçsizlik durumuna dönüşerek akışa devam etmemelidir.

Zihinsel düzlemde, bir kişi dünyayı düşünce hızında geçebilir: yalnızca diğer tarafa geçme arzusunu ifade etmesi gerekir - ve o zaten oradadır, çünkü zihinsel madde düşünceye anında yanıt verir ve büyük bir iradeye boyun eğer. hazırlık

Zihinsel düzlemde gündüz ve geceye bölünme yoktur, orada "uyku" ve "uyanış" kavramlarına tekabül edecek hiçbir şey yoktur, tabii ki bu düzleme ilk giriş aşaması ve ondan son ayrılış.

Fiziksel dünya üç boyutlu bir dünya ve astral dünya dört boyutlu olduğundan, zihinsel dünya da beş boyutludur. Ancak, "Astral Beden" kitabında daha önce bahsedildiği gibi, böyle bir algının doğrudan bilincin kendisinden kaynaklandığını söylemek muhtemelen daha doğru olacaktır: her düzlemde dünyayı değerlendirebilen odur. yukarıda verilen boyut sayısına göre hangi işlevleri yerine getirdiği.

Bildiğimiz üç tür enerji, öğrencilerin ulaştığı seviyelerin her birinde ilgili derecelerinde tezahür eder . Bu nedenle, şu anda işleyişlerinin ayrıntıları hakkında çok az şey bilinmesine rağmen , zihinsel düzlemde

hem fohat hem de prana ve kundalini vardır .

bilinçle zihinsel düzlemde olan bir kişi , doğal olarak tüm insanlığı, yalnızca nedensel bedenlerinde yaşayanlar dışında, her insan için, hangi hayatta olursa olsun - fiziksel veya astral olarak görecektir . zorunlu olarak zihinsel bir bedenle donatılmıştır. Cennette kendi zihinsel kılıflarında kapalı oturanlar, yoldaş olarak kabul edilemez ve bunun nedenleri Devachan ile ilgili bölümlerde açıklanmıştır.

Zihinsel düzlemde tam bilinçte olanlar arasında, başka herhangi bir düzeyde mümkün olandan çok daha yakın bir birlik vardır. Bir kişi artık özellikle düşüncelerde bir başkasını aldatamaz çünkü tüm düşünce süreçleri herkesin bakışına açıktır. Artık kendi aralarında fikir ve izlenim alışverişinde bulunabilirler ve bu süreç sadece düşünce hızında gerçekleşmekle kalmaz, aynı zamanda mutlak doğrulukla da ayırt edilir, çünkü her biri diğerinin düşüncesini net, doğru ve anında algılar ve yapmaz. karışık bir kelime labirentinde ilerlemek gerekiyor.

Öğrenci, dillerin farklılığından kaynaklanan dil engelinin astral düzlemde iletişimin önünde somut bir engel olduğunu hatırlamalıdır, çünkü orada düşünceleri bir başkası tarafından anlaşılabilmesi için kelimelere açıkça formüle etmek gerekir. Zihinsel düzlemde, insanlar hangi dili konuşurlarsa konuşsunlar, düşünce aktarım süreci aracılığıyla birbirleriyle doğrudan iletişim kurarlar.

Buradaki boşluk hiçbir şekilde bir engel değildir, çünkü bir kişi sadece dikkatini ona çevirerek herhangi biriyle iletişim kurabilir. Bu seviyedeki insanlar arasında gerçek bir engel olan herhangi bir şey varsa, o da sadece gelişim derecelerindeki farktır. Daha az gelişmiş bir kişi, daha gelişmiş bir kişiden yalnızca düşüncelerine yanıt verebildiği ölçüde bilgi alabilir ve bu tür sınırlamalar, daha gelişmiş bir kişi tarafından çok net bir şekilde hissedilir, çünkü daha az gelişmiş kişi, yalnızca yapabileceklerine sahiptir. barındırmak ve daha fazlası değil.

Zihinsel düzlemde, bir kişinin canlı ya da ölü olup olmadığını bulmak için aşağıdaki yöntem kullanılır.

Gerçek şu ki, insanın her aracında anahtar nota denilebilecek bir şey vardır; anahtar nota, belirli bir düzlemdeki bir kişinin çeşitli güçlerinin ve niteliklerinin bir tür ortalama tonudur. Anahtar notları tüm seviyelerde, yani ruhani, astral, zihinsel ve nedensel olmak üzere tamamen aynı olan ve aynı anda aynı akoru yayan böyle iki insan bulmak imkansızdır.

Böylece, her insanın kendine ait, tamamen benzersiz bir akoru vardır ve bu akor, kişi uyurken veya uyanırken, diri veya ölüyken her zaman aynıdır, böylece bu akor tarafından her zaman bulunabilir.

Bir kişi daha yüksek bir dünyada, yani yalnızca nedensel bedeninde olsa bile, kalıcı atomları tamamen kendi kendine yeterli olduğundan ve açıkça ayırt edilebilir bir ses çıkardığından, bu akor her zaman ondadır.

Bu akoru algılayabilen deneyimli bir kahin, birkaç dakika içinde iletkenlerini bu kişinin doğasında

bulunan notalara ayarlar ve ardından irade çabasıyla onlardan ses çıkarır. İnsan üç dünyanın hangisinde olursa olsun, yaptığı akorun bu sese karşılık verdiği şimşek hızında yankıdan her zaman bulunabilir. Nedensel bedeni anında büyük bir alev gibi ışıkla parlar ve durugörü, kendisi ile aranan kişi arasında bir iletişim hattı kurulduğu için bu ışığı hemen fark eder.

Kâhin bu iletişim hattını bir tür teleskop gibi kullanabilir veya daha uygun görürse bilincini ışık parlamaları şeklinde bu hat boyunca gönderebilir ve tabiri caizse diğer ucunu gözlemleyebilir. BT.

Bir adamın akoru onun gerçek gizli adıdır. Bu geleneğin bazı uzak kökleri, büyüünün onun üzerinde çalışabilmesi için bir kişinin gerçek adının gizlenmesi gerektiğine dair ilkel inançları olan bazı vahşi insanlar arasında bulunabilir.

Her inisiyasyonda bir kişinin gerçek adının da değiştiğine dair kanıtlar vardır, çünkü her inisiyasyon hem bir kişinin statüsünün resmi olarak tanınması hem de bu kişinin tabiri caizse en yükseğe yükselmesi nedeniyle ilerlemenin gözle görülür bir tezahürüdür. anahtar nota, bu nedenle şu anda akorunun farklı ses çıkarması gerektiğine inanılıyor.

Bu isim augoeid ile karıştırılmamalıdır, çünkü ikincisi, atmik, buddhik ve mental atomların titreşimleri ve bunların arkasındaki monad tarafından yaratılan egonun üç ilkesinin akortundan başka bir şey değildir.

Gerçekte bu akor ne işitilebilir ne de görülebilir; o yalnızca bilincin nedensel bedende ve diğer tüm diğer alt araçlarda neredeyse aynı anda meşgul olmasını gerektiren karmaşık algı ile ayırt edilebilir.

Böylece, genellikle kendisi tarafından bilinmeyen her kişi, gerçek adını "telaffuz eder". Tazıların izini sürmesini sağlayan kendine özgü maddi kokusu olduğu gibi, aynı şekilde kendine özgü ruhsal sesi de vardır. Onun bu sesini iç âlemlerinde işitenler, onun nelere muktedir olup, nelere muktedir olmadığını bildikleri gibi, onun tekâmül merdiveninin neresinde olduğunu da çok iyi bilirler.

t.. tarafından üretilen kendi "raporu" olarak tanırırlar . onun için gerçek locaya giden yolu açan içsel "ben".

Augoeid veya şanlı adam adı bazen nedensel bedende insanın en yüksek üç ilkesine (atma-buddhi-manalar) verilir. Augoeid, elbette, önceki insan iletkenlerinin bir görüntüsü değildir, yalnızca her birinde en iyi olan her şeyin özünü içerir - deneyim geliştikçe bir kişinin ne olması gerektiğini az çok doğru bir şekilde gösteren bir vücut plana göre Tanrım.

Bu kılavuz, bu kişinin sadece geçmişini veya geçmişini nedensel düzeyde görmeyi değil, aynı zamanda onu bekleyen geleceği bir dereceye kadar düşünmeyi de sağlar.

Akaşik Kayıtlar

Artık Akaşik Kayıtlar olarak bildiğimiz şeyi bilmeden zihinsel düzlemin tanımı tamamlanamaz. Onlar dünyanın tek güvenilir tarihidir, bu yüzden genellikle "doğanın hafızası", "gerçek karmik kayıtlar" veya "Lipikas Kitabı" olarak adlandırılırlar.

"Akaşa" kelimesi biraz yanıltıcıdır, çünkü bu kayıtlar akaşadan ya da zihinsel plan maddesinden okunsa da, ona atıfta bulunmazlar. Ancak konuyla ilgili erken dönem literatüründe sıklıkla kullanılan daha da hatalı bir ad, "astral ışığın günlükleri"dir, çünkü biraz sonra göreceğimiz gibi, aslında bunlar astral düzlemde çok daha yüksektir.

Bu durumda "akasha" kelimesi kabul edilebilir, çünkü kroniklerle kesinlikle ilk kez zihinsel düzlemde temas kuruyoruz ve onlarla çalışmak için tartışılmaz bir fırsat elde ediyoruz.

Öğrenci, bir kişi geliştikçe, aurasının sınırlarını belirleyen nedensel bedeninin hacminin yanı sıra rengin parlaklığı ve saflığında arttığı gerçeğine zaten aşina olmalıdır. Bu konsepti en üst düzeye çıkararak, Solar Logos'un tüm güneş sistemimizi kapsadığı fikrine varıyoruz. Böylece, içinde olan her şey hiçbir yerde değil, Logos'un bilincinde olur. Bu nedenle, gerçek kroniklerin O'ndan, Logos'tan, hafızadan veya anılardan başkası olmadığını görüyoruz.

Üstelik, bu anılar hangi düzlemde var olursa olsun, bu düzlemin bildiğimiz her şeyi çok aştığı da ortaya çıkıyor. Bu nedenle, hangi kronikleri okuyabilirsek okuyalım, bunlar kendi içlerinde orijinal değil, yalnızca alt planların yoğun materyallerinde yansıyan büyük orijinalin bir kopyası olmalıdır.

Buddhik, mental ve astral planların tarihçelerini biliyoruz ve kolaylık olsun diye onları ters sırada anlatacağız.

Astral düzlemde söz konusu yansıma son derece kusurludur; bu tür kronikler, eğer burada algılanırlarsa, çok, çok parçalıdır ve bazen çok çarpıtılmış bir biçimdedir. Bu durum için, genellikle astral alemin sembolü olarak kullanılan su benzetmesi mükemmel bir şekilde uyuyor. Sakin suda elde edilen saf yansıma, en iyi ihtimalle yalnızca üç boyutlu nesneleri iki boyutta temsil eden ve yalnızca konturlarını ve rengini gösteren bir yansımadır; üstelik bu nesnelerin ters olduğu ortaya çıkıyor.

Suyun yüzeyi dalgalanırsa, yansıma ezilir ve neredeyse tanınmayacak şekilde bozulur, bu da yansıyan nesnelerin gerçek şekli ve görünümü hakkında yanlış bir izlenim verir.

Astral düzlemde de durum aynıdır: Burada sakın bir yüzeye yaklaşan hiçbir şey yoktur; tam tersine, zihni tam bir karmaşaya sokan çok hızlı hareket veya ajitasyonla uğraşmak zorundayız. Bu nedenle, temiz ve net bir yansıma almayı bekleyemeyiz. Bu nedenle, yalnızca astral görme yeteneğine sahip olan durugörü, önünde beliren geçmiş resminin doğru ve mükemmel olduğuna güvenemez. *Belki* şu ya da bu

parçası gerçekten öyledir, ama hangisi olduğunu bilmesinin hiçbir yolu yoktur. Ayrıca, uzun ve gayretli bir eğitimle, doğru ve yanlış yansımaları ayırt etmeyi ve parçalanmış parçalardan yansıyan nesnenin bir görüntüsünü oluşturmayı öğrenmesi de mümkündür, ancak bu zorluklarla başa çıkmadan önce bile genellikle kendini geliştirir. bu tür çabaları gereksiz kılan zihinsel bir vizyon.

Zihinsel düzlemde koşullar tamamen farklıdır. Burada kronikler sağlam ve doğrudur, böylece onları okurken hata yapmak imkansızdır. Başka bir deyişle, zihinsel vizyona sahip kaç kahin herhangi bir tarihi incelerse incelesin, hepsi tamamen aynı yansımayı görecektir ve okumaya dayalı olarak doğru bir izlenim oluşturacaktır.

Nedensel bedenin yetenekleri, kronikleri okuma görevini daha da kolaylaştırır. Aslında, okumanın mükemmel olması için (bu genellikle zihinsel düzlemde mümkün olduğu sürece), zihinsel düzlemin atomik maddesini kullanabilmesi için bir kişide ruhun tamamen uyanmış olması gerektiği ortaya çıktı. .

Pek çok insan bir olayın gidişatını fiziksel düzlemde izliyorsa, bu olayla ilgili raporlarının genellikle farklı ve oldukça önemli olduğu iyi bilinir. Bunun nedeni, gözlemin kendisinin kusurlu olmasıdır, çünkü her biri genellikle yalnızca zihnini ve hayal gücünü en çok büyüleyen özellikleri görür .

Neyse ki, bu kişilik faktörü , zihinsel düzlemde gözlem yapıldığında alınan izlenimleri etkilemez . Her gözlemci için , tüm nesneyi tamamen ve tamamen kavrar ve yalnızca tek tek parçalarını ve onlar için olağandışı oranlarda görmez .

Ancak alınan izlenimler alt düzlemlere aktarılırken pekala bir hata meydana gelebilir. Bunun nedenleri genel olarak iki kategoriye ayrılabilir . Bunlar 1) gözlemcinin kendisi ve 2) başlangıçtaki zorluk veya daha doğrusu bu görevin ideal olarak yerine getirilmesinin imkansızlığıdır .

Eşyanın doğası gereği , zihinsel düzlemde kazanılan deneyimin sadece küçük bir kısmı fiziksel kelimelerle ifade edilebilir ; bu nedenle, her sözlü ifade kaçınılmaz olarak kısmi veya eksik görüldüğü için , ifade edilecek yönün seçiminde doğal olarak birkaç olasılık vardır . Bu nedenle, Teosofistlerin yönlendirmesiyle kehanet yöntemleriyle yürütülen araştırmalar, yayınlanmadan önce mutlaka bir veya daha fazla araştırmacı tarafından doğrulanır ve onaylanır .

Bununla birlikte, tamamen insan faktörünün yanı sıra , izlenimlerin daha yüksek bir düzlemden daha düşük bir düzleme aktarılmasıyla ilgili başka zorluklar da vardır . Bu zorlukları anlamak için resim sanatı ile bir benzetme yapmak faydalı olacaktır . Sanatçı, bildiğiniz gibi , üç boyutlu bir nesneyi düz, yani iki boyutlu bir yüzey üzerinde yeniden üretmeye çalışır . Bununla birlikte, gerçekte , en mükemmel resim bile , üzerinde tasvir edilen sahnenin canlı bir reproduksiyonundan sonsuz derecede uzaktır , çünkü üzerindeki tek bir çizginin veya hatta bir açının bile kopyalanana tamamen aynı olacağı şüphelidir. nesne. Düz bir yüzey üzerinde çizgiler ve renkler aracılığıyla , tasvir edilen sahnenin bizde gerçekten yaratabileceğine benzer bir duygu, daha doğrusu bir izlenim *uyandırmak* için son derece ustaca bir girişimdir. Resmin kendisi, örneğin denizin sesini, çiçeklerin kokusunu, meyvelerin tadını, sert ya da yumuşak bir kokuyu

tasvir ediyormuş gibi görüldüğü konusunda (kendi geçmiş deneyimlerimize dayanarak) bizi spekülasyona uğratmaktan başka bir şey anlatamaz. yüzey vb.

Ancak zihinsel düzlemin fenomenlerini fiziksel düzlemin dilinde aktarmaya çalışan durugörü çok daha fazla zorluk yaşar çünkü önceki bölümlerden birinde bahsedildiği gibi zihinsel dünya beş boyutlu bir dünyadır.

Olayların dış seyri de gözlemlendikleri koşullara bağlı olarak önemli ölçüde değişir. Astral düzlemde, rastgele görülen bir figür hareket ediyor gibi görünse de, yansıma genellikle sadece bir anlık görüntü olarak görünür. Bu durumda, bir fotoğraf yöntemiyle olan bitenin basit bir şekilde sabitlenmesi yerine, daha uzun ve daha mükemmel bir yansıtma süreci gerçekleştiği açıktır.

Zihinsel düzlemde, kroniklerin çok farklı iki yönü vardır. *Birincisi* : gözlemci özellikle onlar hakkında düşünmüyorsa, o zaman kronikler basitçe olanların arka planını oluşturur. Bu koşullar altında, onlar, Büyük Bilincin devam eden faaliyetinin çok daha yüksek bir düzlemdeki yansımalarından başka bir şey değildir ve birçok yönden sinematik resimlere benzerler. Yansıtılan figürler, sanki uzak bir sahnede oynayan oyuncularını izliyormuş gibi sürekli hareket halindedir.

İkincisi : eğer deneyimli bir gözlemci dikkatini özellikle herhangi bir sahneye odaklıyorsa, o zaman (bunun dizginsiz bir düşünce düzlemi olduğunu nasıl hatırlayamazsınız!) Bu sahne anında karşısına çıkar. Bu nedenle, Julius Caesar lejyonlarının Britanya'ya iniş anını görmek isteseydi, anında şunu bulurdu - hayır, uzaktan bir resim izlemiyordu, ama kendisi kıyıda lejyonerler arasında duruyordu ve tüm sahne, tam da MÖ 55'te, yani tam bu olayın meydana geldiği anda bu yerde olsaydı, kendisinin de göreceği gibi, doğrudan onun etrafında oynandı. "Oyuncular", elbette, onun varlığından tamamen habersizdirler, çünkü onlar yansılardan başka bir şey değildir ve onun hiçbir çabası da eylemlerinin sırasını hiçbir şekilde değiştirmeyecektir.

Ancak önünde yaşanan dramın hızını kontrol etme yeteneğine sahiptir. Böylece, bir yılın olaylarını bir saat içinde gözünün önünden geçirebilir veya her an akışına bırakabilir ve istediği kadar belirli bir sahneyi düşünebilir.

Sadece kendi gözleriyle görebildiği her şeyi görmekle kalmaz, bu olayların meydana geldiği anda fiziksel olarak bu yerde bulunur, aynı zamanda insanların söylediklerini duyar ve anlar ve ayrıca onların düşünce ve amaçlarının farkındadır. onların hareketleri.

Ancak, dedikleri gibi, araştırmacının daha yakın temasa geçebileceği ve olanlarla kendini daha fazla tanımlayabildiği özel durumlar da vardır. Kendisinin doğrudan rol aldığı geçmiş bir yaşamdan bir sahneyi gözlemlerse, önünde iki olasılık açılır: 1) bunu her zamanki gibi, sadece bir izleyici olarak düşünebilir, ancak izleyici (yukarıda bahsedildiği gibi), mükemmel anlayış ve sempati ile donatılmış; veya 2) eski, çoktan ölmüş kişiliğiyle yeniden özdeşleşebilir ve o sırada kendisine hakim olan düşünce ve duyguları yeniden yaşayabilir. Aslında, evrensel bilincin tüm hacminden, onun kendisini ilişkilendirdiği kısmını

diriltir.

Öğrenci, Akaşık Kayıtları istediği zaman okuma yeteneği ile tamamen donanmış bir kişinin önünde açılan harika olasılıkları kesinlikle hızlı bir şekilde anlayacaktır. Boş zamanlarında, tarihçilerin anlatılarına ve tanıklıklarına sızan birçok hatayı ve yanlış kanıyı düzelterek, tüm dünya tarihini gözden geçirebilir . Ayrıca, örneğin, Dünya yüzeyinde meydana gelen ve birçok kez gezegenin çehresini değiştiren jeolojik değişiklikleri ve felaketleri gözlemleyebilir .

Görüntülenen tarihin tarihine gelince , kural olarak , onu kurmak kesinlikle mümkündür, ancak bu, önemli çaba ve beceri gerektirir. Bunu yapmanın birkaç yolu vardır: 1) gözlemci , sahneye katılan zeki aktörlerden birinin zihnine "bakabilir" ve neler olduğunu hangi tarihte anlattığını görebilir ; 2) Diyelim ki bir mektuba veya belgeye yazılmışsa tarihi görebilir ve bu tarihin Roma veya Yunan kronolojik sistemine karşılık geldiğinden eminse , o zaman elbette zor olmayacaktır . hesaplamalar yaparak mevcut sistemle uyumlu hale getirmesini ; 3) tarihi , geleneksel tarihsel kaynaklara atıfta bulunarak kolayca belirlenebilen , o zamanın belirli olay kayıtlarına atıfta bulunabilir .

Nispeten yakın zamanda meydana gelen olaylara gelince , genellikle tarihlerinin belirlenmesinde özel bir sorun yoktur . Olaylar çok daha uzak zamanlarda gerçekleştiyse , o zaman burada başka yöntemlere ihtiyaç vardır . Olay yerindeki insanlardan birinin zihnindeki tarih "sayılabilse" bile, onun kronoloji sistemi ile gözlemcinin kullandığı sistem arasında bağlantı kurmak zor olabilir . Bu gibi durumlarda 4) gözlemci önündeki tüm kronikleri "kaydırabilir" (ve bunu herhangi bir hızda yapabilir : bir yıldan bir saniyeye veya dilerse daha da hızlı) ve geçmiş yılları sayarak başlayarak bildiği tarihten itibaren . Bu durumda, elbette (en genel dış özelliklere ve çevreye dayanarak), olayların hangi tarihsel dönemde ortaya çıktığına dair en azından yaklaşık bir fikir oluşturmak gerekir , böylece sayılan yıllar dizisi çok uzun olduğu ortaya çıktı . 5) Sayım bin yıldır devam ediyorsa , yukarıdaki yöntem çok sıkıcı ve dolayısıyla pratik olmayacaktır . Alternatif olarak , bir başkasını önerebiliriz : gözlemcinin gökyüzünde dünyanın ekseninin baktığı noktayı not etmesine izin verin ve ekinoksların devinimi olarak bilinen Dünya'nın ikincil dönüşüyle ilgili bilinen verilerden tarihi hesaplayın. 6) Milyonlarca yıl önce , anlaşılmasa derecede uzak çağlarda meydana gelen olayların kroniklerinde , ekinoksların devinim süresi (yaklaşık 26.000 yıl) bir ölçü birimi olarak alınabilir . Bu gibi durumlarda , mutlak doğruluk genellikle gerekli değildir , bu nedenle , bu tür uzak çağlarla uğraşırken , herhangi bir pratik amaç için yuvarlak bir tarih oldukça yeterli olacaktır .

Chronicles'ın doğru tarihlenmesi ancak yoğun eğitimden sonra mümkündür . Bununla birlikte, okumanın tamamen güvenilir olması için, daha önce gördüğümüz gibi , zihinsel vizyona sahip olmak gerekir . Aslında , hata olasılığını en aza indirmek için , araştırmacının fiziksel bedenindeyken tamamen zihinsel görüşle donatılması gerekir ve bu, yıllarca sıkı çalışma ve ciddi öz disiplin gerektirir .

Dahası, gerçek vakayinameler, şu anda gerçekleri bizim bilgi seviyemizi aşan bir düzleme ait olduklarından , bu vakayinameleri *mükemmel bir şekilde kavramak* için , insanlığın şu anda geliştirebildiğinden çok daha yüksek düzeydeki yeteneklere ihtiyaç vardır. Sonuç olarak, konunun

kendisini yukarıdan değil aşağıdan düşündüğümüz için, tüm konunun modern görüşü ister istemez kusurludur .

Akaşık Kayıtlar, hem zihinsel hem de astral düzlemlerde bol miktarda bulunan basit insan düşünce formlarıyla karıştırılmamalıdır .

Bu nedenle, örneğin (bu zaten Bölüm 8'de tartışılmıştır), herhangi bir büyük tarihsel olay, eğer önemli sayıda insan sürekli olarak onun hakkında düşünür ve canlı bir şekilde hayal ederse , zihinsel düzlemde belirli bir düşünce formu biçiminde var olur . Aynısı bir drama, edebi eser vb . karakterler için de geçerlidir . Bu tür düşünce ürünlerini (dikkat edilmelidir ki , bazen tamamen cahilce veya yanlış olan düşünceler) gerçek Akaşık Kayıtları görmekten çok daha kolaydır, çünkü yukarıda belirtildiği gibi, bu günlükleri okuma becerisini kazanmak için eğitim gereklidir, oysa yalnızca bir Düşünce formlarını görmek için kısacık bir bakış yeterlidir.

Bu nedenle, evliyaların, peygamberlerin ve benzerlerinin gözlerine görünen vizyonların birçoğu gerçek kronikler değil, yalnızca düşünce biçimleridir.

Günlükleri okumak için olası seçeneklerden biri psikometri yoluyla gerçekleştirilir. Bu durumda, madde parçacıkları ile tarihi vakayinameler arasında bir tür manyetik bağ veya manyetik yakınlık ortaya çıkar. Özünde, herhangi bir parçacık sürekli olarak çevresinde olup bitenlerin bir izini tutar. Bu yakınlık, onun günlükler ile onları okuyan kişinin yetenekleri arasında bir tür kanal görevi görmesini sağlar.

bir durugörü, kural olarak, yakınlık ¹⁰yaratan benzer bir fiziksel bağlantı olmadan günlükleri okuyamaz. onunla gerekli nesne arasında. Durugörü yetisini kullanmanın bu yöntemi psikometridir.

Yani, diyelim ki bir psikometriste Stonehenge'den bir taş parçası verilirse, hem harabeleri hem de çevredeki alanı görecektir ve tanımlayabilecek ve ek olarak, muhtemelen bazı geçmiş olayları da görebilecek. Stonehenge, örneğin Druidlerin töreni gibi.

Sıradan anıların aynı ilkenin başka bir ifadesinden başka bir şey olmaması oldukça olasıdır. Görünüşe göre, hayatımız boyunca oynadığımız ve içinden geçtiğimiz sahneler beyin hücrelerini öyle etkiliyor ki , bu hücreler ile kroniklerin kendimizi ilişkilendirdiğimiz kısmı arasında belirli bir bağlantı oluşuyor ve biz "hatırlıyoruz". ne zaman gördüm .

Deneyimli bir durugörünün bile böyle bir bağlantıya ihtiyacı vardır - ancak bu şekilde önceden hakkında hiçbir şey bilmediği bir olayın tarihçesini bulabilir. Bu birkaç yolla başarılabilir: 1) Olay yerindeki bir yeri daha önce ziyaret etmişse, bu yerin bir görüntüsünü hafızasında canlandırabilir ve ardından istenen yere gelene kadar buradaki olayların günlüklerini "kaydırabilir". dönem; 2) verilen yeri görmediyse, bu olayın meydana geldiği tarihe kadar zamanda geriye gidebilir ve içinde istenen tarihçeyi arayabilir; 3) Bu olayla bağlantılı ünlü bir kişiyi teşhis etmenin zor olmadığı bir dönemin kroniklerini

¹⁰ anlaşma, karşılıklı anlayış (f.)

inceleyebilir ve ardından aradığı olaya ulaşana kadar bu kişinin kroniklerine bakabilir.

Bu nedenle, "doğanın hafızasını" okuma yeteneğinin insanlarda birçok kılıkta sunulduğunu görüyoruz: kendi özgürlüklerinin günlüklerine dönebilen deneyimli kahinler var (ancak çok azı var). irade; bu geçmişle temasa geçmek için geçmişle bağlantılı bir nesneye ihtiyaç duyan psikometristler var; geçmişin uçup giden ve tamamen parçalı resimlerini gören insanlar var; ve bazen güvenilmez astral teleskoplarını (bkz. "Astral Beden") uzak geçmişin belirli sahnelerine çevirmeyi başaran sihirli kristale bakan kahinler vardır.

Bu yetilerin alt veçhelerinin çoğu tamamen bilinçsizdir. Bu nedenle, sihirli bir kristale bakan birçok kahin geçmişin sahnelerini görür, ancak aynı zamanda onları şimdiki zamanın vizyonlarından ayırt edemezlerken, zayıf bir şekilde tezahür eden psişik yeteneklere sahip diğer insanlar, geçmişin bazı resimlerinin nasıl olduğunu görürler. sürekli gözlerinin önünde belirirler ama aynı zamanda aslında etraflarındaki çeşitli nesnelerden sadece psikometrik olarak bilgi okuduklarını anlamazlar.

Bu kategori aynı zamanda cansız nesneleri değil, diğer insanları psikometrik olarak okuyabilen insanları da içerir ve bu tür psişik yetenek daha geniş bir şekilde temsil edilir. Bununla birlikte, çoğu durumda, bu yetenek kendini son derece sistematik olmayan bir şekilde gösterir: bazen bir yabancıyla tanışan bu tür insanlar, göz açıp kapayıncaya kadar bir yabancının hayatında önemli bir olay görürler ve diğer durumlarda herhangi bir şey algılamazlar. hiç özel izlenim.

Nadiren, yol boyunca karşılaştıkları kişilerin geçmiş yaşamlarına ilişkin ayrıntılı bir vizyon armağanı olan insanlar vardır. Muhtemelen bu sınıfın en iyi temsilcilerinden biri, otobiyografisinde bu inanılmaz yeteneği ayrıntılı olarak anlatan Alman Zshokke'dir.

Buddhik planın ele alınması bu kitabın kapsamı dışında olsa da, bütünlük adına - ve sadece bu durum için - kroniklere değinmek ve buddhik düzlemde nasıl sunulduklarını kısaca anlatmak faydalı olacaktır.

Buddhi düzleminde doğanın hafızasından başka bir şey olmayan kayıtlar, kelimenin olağan anlamıyla salt hatıralardan çok daha fazlasıdır. Bu düzlemde zaman ve mekan artık sınırlayıcı faktör değildir. Gözlemcinin artık birbirini izleyen olaylar dizisine bakmasına gerek yoktur, çünkü geçmiş ve şimdi ve gelecek birdir ve aynı anda önünde belirir, çünkü kendisi "ebedi şimdi" dediğimiz durumda. ", kulağa ne kadar anlamsız gelse de, bu cümle fiziksel düzlemdedir.

Ama aynı buda düzleminin Logos'un bilinç düzleminden sonsuz derecede aşağıda olduğu gerçeğinden yola çıkarsak, bundan kaçınılmaz olarak, kroniklerin aslında sadece anılar değil, çok daha fazlası olduğu sonucu çıkar, çünkü geçmişte olan her şey ya da olacak. gelecekte olup bitenler *şu anda O'nun gözlerinin önünden geçiyor* - birçok yönden şimdiye atfettiğimiz olaylara benzer. Kulağa inanılmaz gelse de, tam olarak öyle.

Basit ve tamamen fiziksel bir benzetme, geleceği değilse de en azından geçmişi ve bugünü sanki aynı

anda görmüş gibi en azından kısmen anlamamıza muhtemelen yardımcı olacaktır.

Öncelikle şu iki önermeyi doğru kabul edelim: 1) fiziksel ışık, herhangi bir kayıp olmaksızın sıradan bir hızla uzayda sonsuza kadar yol alabilir; 2) her yerde mevcut olan Logos'un uzayda herhangi bir noktada ardışık olarak değil, aynı anda mevcut olması gerekir.

Bu ilk öncülleri referans olarak alırsak, o zaman onlardan değişmez bir şekilde şu gerçek çıkar ki, yaratılışının başlangıcından beri dünyada olup biten her şey tam da şu anda Logos'un gözünden geçmek zorundadır, sadece bir şey olarak değil. hafıza, ancak gerçek bir olay olarak, O'nun gözlemine açık.

Dahası, bilinci uzayda basitçe hareket ettirerek, yalnızca şimdiye kadar meydana gelen tüm olayların değil, aynı zamanda meydana gelen olayların da *sürekli olarak (ve seçtiği hızda) farkında olmayı başarır - hem ileride hem de.* ve normal doğrusal zaman kriterlerini kullanırsanız *arkasında ne var?*

Ancak yukarıda bahsedildiği gibi bu benzetme, şu anda açıklanamayan geleceği görme sorununa ışık tutacak gibi görünmüyor, bu nedenle, tamamen metafizik mülahazalar dışında her tahmin, yalnızca ifadelere dayanıyor. gelecek şeyleri görme yeteneğini bir dereceye kadar geliştirmiş olanlar.

Gelecek, geçmiş kadar net görülemez, çünkü geleceği görme yeteneği daha yüksek bir düzlemde kazanılır. Ek olarak, zihinsel düzlemde öngörü büyük ölçüde mümkün olsa da, yine de oldukça kusurludur, çünkü gelişmiş bir kişinin eliyle kader ağına dokunduğu herhangi bir yerde güçlü iradesi ona yeni iplikler öğretilir . ve geleceğin planını değiştirin . Sıradan , gelişmemiş bir kişinin hayatının gelecekteki akışının , çok az veya hiç bahsetmeye değmez , genellikle oldukça net bir şekilde görülebileceği doğrudur , ancak ego, geleceğini cesurca kendi ellerine aldığı anda, doğru öngörü imkansızdır .

Atomik bedenini kullanabilen insan , kendi gelişim zincirinin sınırlarının ötesinde de Evrensel Hafızaya başvurabilir .

bir intihal vakası olasılığından zaten bahsetmiştik . Yine ara sıra ortaya çıkan başka bir olasılık, iki yazarın aynı Akaşik kaydı aynı anda görmesidir. Açıkçası, bu durumda, sadece birbirleriyle ilişkili olarak intihal yapmakla kalmıyorlar, her ikisi de - her biri olay örgüsünün, durumun vb. Yaratıcısının kendisi olduğunu düşünmesine rağmen - dünyanın gerçek tarihini çalışıyorlar.

Bölüm 29

Zihinsel düzlemin sakinleri

Zihinsel düzlemin sakinlerini sınıflandırırken, bu amaçla astral düzlemin sakinleri için daha önce yaptığımız sınıflandırmaya başvuracağız ("Astral Beden" kitabına bakın), yani onları üç kategoriye ayıracağız. : 1) insan, 2) insanlık dışı ve 3) yapay olarak yaratılmış yaratıklar.

Astral planda çok fazla olan insanın kötü tutkularının ürünleri zihinsel planda bulunmadığından,

burada ele alınan bölünmelerin sayısı doğal olarak astral varlıklar söz konusu olduğunda olduğundan daha az olacaktır.

Zihinsel varlıkların ana sınıfları aşağıdaki tabloda sunulmaktadır.

ALT ZİHİNSEL DÜZLEMİN BÖLÜMLERİ			
insan		insanlık dışı	yapay
vücut bulmuş	bedensiz		
Üstatlar Yüksek düzeyde gelişmiş insanları Başlatır	Devachan'daki İnsan Varlıkları	Rupa devaları Hayvanların grup ruhları Bireyselleştirilmiş hayvanlar İkinci temel bölge	elementaller

bedenlenmiş , yani hala fiziksel bedene bağlı olanlar veya dediğimiz gibi "yaşayanlar" ve "ölü" olan ve artık sahip olmayanlar olarak ayrıldığı görülebilir . fiziksel bir beden.

İNSAN VARLIKLARI: bedenlenmiş. Hâlâ fiziksel bedene bağlıyken, zihinsel düzlemde tam bilinçle çalışabilen ve tam aktivite geliştirebilen insanlar, ya ustalar ya da onların inisiye edilmiş müritleridir, çünkü öğrenciye öğretmeni tarafından nasıl kullanılacağı öğretilene kadar. zihinsel beden, bu seviyenin alt seviyelerinde bile özgürce hareket edemeyecek.

Üstatlar ve inisiyeler, canlı renklerden örülmüş görkemli ışıklı küreler olarak bu katta görünürler ve gittikleri her yerde tüm zararlı etkileri savuştururken, aynı zamanda etraflarına bir huzur ve mutluluk duygusu yayarlar. onları görmemek Ustaların en önemli işi, özellikle bireyselliğin veya egonun doğrudan etkilenebildiği daha yüksek seviyelerde, zihinsel dünyada yapılır. Zihinsel dünyadaki en muhteşem ruhsal etkileri bu seviyeden yayarlar. Ve buradan her türden büyük, faydalı hareketler başlar. Nirmanakaya'nın (bkz. "Astral beden") kendinden feragat etmesiyle açığa çıkan ruhsal gücün çoğu burada dağıtılır ve burada, onu bu şekilde alacak kadar ilerlemiş öğrencilerin doğrudan öğretimi vardır, çünkü burada astral düzlemde olduğundan çok daha hızlı ve daha dolu iletilebilir. Ayrıca buradaki öğrenciler "ölü" dediğimiz kişilerle çalışmak için geniş bir faaliyet alanına sahiptir.

Üstatlar ve Üstatlar ağırlıklı olarak zihinsel düzlemin en yüksek veya atomik seviyesinde yaşarlar.

Ancak çoğu durumda, asekha aşamasına ulaşanlar artık ne fiziksel, ne astral, ne de zihinsel (yani nedensel) bedenleri tutmazlar, sürekli olarak en yüksek seviyede yaşarlar. Alt katlardan birine inmek gerektiğinde, o düzeyin maddesinden kendilerine geçici bir araç yaratırlar.

Zihinsel düzlemde var olan koşulları ve sakinlerini daha iyi anlayabilmek için bu düzlemde temsil edilmeyenlerden bahsetmek gerekir. Zihinsel dünyanın ayırt edici özellikleri ilgisizlik ve maneviyat olduğundan, burada kara büyücüler ve onların öğrencileri için yer yoktur ve olamaz.

Birçoğunun inanılmaz derecede gelişmiş bir zekaya sahip olmasına ve açıkça görülebileceği gibi, zihinsel bedenlerinin konusu aşırı derecede hareketli ve belirli yönlerde hassas olmasına rağmen, ne olursa olsun , tüm bu yönler birbiriyle bağlantılıdır. bir veya daha fazla çeşidin kişisel arzusu ve bu nedenle yalnızca zihinsel bedenin astral madde ile ayrılmaz bir şekilde iç içe geçmiş alt kısmı aracılığıyla ifade edilebilir . Bu sınırlamanın kaçınılmaz bir sonucu olarak , faaliyetleri neredeyse her zaman astral ve fiziksel planlara bağlıdır.

hayatı kötülük ve bencillikle dolu olan bir insanda bile , kesinlikle tamamen soyut düşüncelere daldığı dönemler olabilir ve o zamanlar, eğer onu kontrol etmeyi öğrenmişse , zihinsel bedenini kullanabilir . Bununla birlikte, buraya kişisel bir unsur karıştığı ve zararlı bir sonuç elde etmeye çalışıldığı anda , kişinin faaliyeti, kendisine özgü astral madde ile yeniden bağlantılı hale gelir. Kara büyücü, tabiri caizse , ancak kara büyücü olduğunu unutursa zihinsel düzlemde hareket edebilirdi .

Ama bunu unutsa bile, sadece orada bilinçli hareket edenler onu zihinsel düzlemde görebilirdi ve asla, hiçbir koşulda, devaçanda kalan ve orada kendi düşünce dünyalarında tamamen izole olanlar tarafından fark edilmezdi . , hoş olmayan veya zararlı hiçbir şeyin dışarıdan giremeyeceği .

Uyku sürecinde olan sıradan insanlara veya trans halindeki psişik olarak oldukça gelişmiş insanlara gelince , bu tür durumlar son derece nadir olsa da, pekala zihinsel düzleme düşebilirler . Bunun mutlak ön koşulu, yaşamın ve niyetlerin saflığıdır, ancak bu düzeye ulaşırsalar bile , ancak gerçek bilinç olarak adlandırılmayacak , yalnızca belirli izlenimleri algılama yeteneği olarak adlandırılacak bir durumda olacaktır . Bu türden bir örnek , yukarıda " Bir rüyada yaşam " bölümünde verilmiştir .

İNSAN VARLIKLARI: ATILMIŞTIR. Bu konuyla ilgili bölümlerde zaten tanımladığımız devaçandaki tüm varlıklar bu kategoriye aittir .

İNSAN DIŞI NÜFUS . "Astral Beden" kitabında bahsedildiği gibi , astral düzlemde yanlışlıkla bazı kozmik varlıklarla - diğer gezegenlerden ve sistemlerden gelen ziyaretçilerle - tanışabilirsiniz. Zihinsel düzlemde, bu tür ziyaretçiler çok daha yaygındır. Bununla birlikte, bu tür varlıkları dünyevi insanlık dilinde tanımlamanın getirdiği zorluklar pratik olarak aşılamaz, bu yüzden bunu yapmaya çalışmayacağız bile.

Hepsi, bireysel bireylerin gelişimiyle değil, küresel kozmik süreçlerle ilgilenen çok gelişmiş ve yüksek varlıklardır. Dünyamızla bağlantılı olanlar, depremler, gelgitler, gelgitler ve diğer sismik nedenlerin neden olduğu kıtaların ve denizlerin dönüşüm süreçleriyle bağlantılı olarak karma yasasının yerine getirilmesini izleyen doğrudan araçlardır.

RUPA DEVA. Hindular ve Budistler tarafından devalar, Zerdüşter tarafından cennetin ve yerin efendileri, Hristiyanlar ve Müslümanlar tarafından melekler ve evrensel olarak Tanrı'nın oğulları vb. nasıl ki insan hayvanlar aleminin üzerindeyse, onlar da bir anlamda insanın üzerinde bir krallık olarak kabul edilebilirler. Ancak burada önemli bir fark vardır, çünkü hayvan ancak insan alemine geçebiliyorsa, o zaman insan asekha aşamasına geldiğinde birkaç seçeneği vardır ve deva çizgisi bunlardan biridir.

Devalar Dünya ile bağlantılı olsalar da, hiçbir şekilde ona bağlı değiller, çünkü bizim yedi dünya zincirimizin tamamı onlar için tek bir dünya gibidir ve onların evrim yolu, yedi dünya zincirinden oluşan devasa bir sistemi kucaklar.

Onların safları şimdiye kadar esas olarak bu güneş sistemindeki diğer insanlıktan alınmıştır, bazıları gelişme açısından daha düşük, diğerleri ise bizimkinden üstündür; kendi insanlığımıza gelince, onun sadece çok küçük bir kısmı onunla birleşecek kadar ilerlemiştir. Sayısız sınıflarından bazılarının, bizimkiyle karşılaştırılabilir bir insani gelişme aşamasından hiç geçmediği kesin görünüyor.

Şu anda devalar hakkında pek bir şey anlayamıyoruz, ancak bir şey açık: onların evriminin amacı bizimkinden çok daha yüksek; başka bir deyişle, asekha ustasının seviyesi bizim en yüksek seviyemizse ve yedinci turun sonunda ulaşmayı düşündüğümüz seviye buysa, ilgili dönemdeki devaların evriminin ulaştığı seviye bizimkinden çok daha yüksek olacaktır. . Onlar için (bizim için olduğu kadar), daha da ince zirvelere giden yol, daha dik, daha kısa.

En az insan ırklarının sayısı kadar melek ya da deva vardır ve her tür, çok sayıda bulunan güç, zeka ve genel gelişim düzeyine göre alt bölümlere ayrılır, böylece tüm bu varlıklar tarafından temsil edilir. yüzlerce çeşit.

Melekler, Hristiyan kilisesinde aşağıdaki isimlerin kullanıldığı dokuz sözde rütbeye veya tarikata bölünmüştür: melekler, başmelekler, tahtlar, yetkililer, egemenlikler, ilkeler, güçler, melek melekler ve yüksek melekler. Bunlardan yedisi, güneş sistemini oluşturan büyük ışınlarla ilgilidir ve diğer ikisi, diğer bazı sistemlerde de bulunduğundan, kozmik olarak adlandırılabilir.

Her rütbede pek çok tür vardır : bazıları yaşayanlarla çalışır ve muhtaçlara ve yas tutanlara yardım ederken , diğerleri sayısız ölü ordusuyla çalışır ; kimisi koruyor ve meditasyon yapıyor, kimisi ise ağırlıklı olarak kendi gelişimiyle ilgilenen bir aşamada .

Kendimizi kelimelerle ifade ettiğimiz gibi, kendilerini melodilerle ifade eden müzik melekleri vardır; onlar için arpej bir selamlama, füğ bir sohbet ve oratoryo ciddi bir konuşmadır. Canlı tonların kaleydoskopik değişimlerinde kendilerini ifade eden renk melekleri var. Tütsü ve kokularda yaşayan ve kendilerini ifade eden melekler de vardır. Bu türün bir bölümü, tütsünün titreşimlerine çekilen ve kendilerine verilen fırsatları kullanmaktan zevk alan tütsü meleklerini içerir.

Doğanın ruhları veya elfler alemine ait başka bir çeşit daha vardır: kendilerini tütsü yoluyla *ifade*

etmezler , ancak onlarla ve yayılımlarıyla yaşarlar ve bu nedenle kokuların ve aromaların güzel kokulu olduğu yerlerde her zaman bulunabilirler. Bu yaratıkların pek çok çeşidi de vardır: Bazıları kaba ve itici kokularla beslenirken, diğerleri sadece rafine ve ince kokularla beslenir. Aralarında özellikle tütsü kokusunun cezbedtiği birkaç tür vardır; bu nedenle kiliselerde tütsü yakıldığında bolca bulunurlar.

Hristiyan Eucharist'ten sorumlu olan, giriş bölümünde duyulan eski çağrıya alışkanlıkla cevap veren ve güç dağıtımıyla uğraşan varlıklara genellikle havariyel melekler veya haberci melekler denir. Bazıları, uzun süreli uygulama yoluyla, bu tür faaliyetlerde çok iyi bilgilendirilmişken, diğerleri hala yeni başlayanlar, ne ve nasıl yapılacağını hevesle öğreniyorlar.

Meleklerin evriminin ağırlıklı olarak gerçekleştirildiği yöntem çok basittir - başkalarına hizmet etmek, bu nedenle Efkariya gibi törenler onlara isteyerek kullandıkları bu anlamda mükemmel bir fırsat verir. Kutlamanın başlangıcında, rahibin çağrısına ilk cevap veren rehber melektir ve görünüşe göre diğerlerini toplayan odur; zirve anında veya *Messa Cantata* , zilin eski melodisi hemen toplanan herkesin dikkatini çeker ve herkes doğru zamanda gelmeye hazır, tetikte durur.

Melekler tarafından verilen hizmetler çok çeşitlidir, ancak bu hizmetlerden çok azı onları insanlarla temasa geçirir - esasen yalnızca dini törenlerle bağlantılı olarak.

Hristiyan hizmetlerinden etkilenen melekler, ruhsal gelişimde insanların üzerinde dururlar. Masonlukta mesela melekler de yardıma çağrılır ama böyle bir çağrıya cevap verenler, gelişme ve zeka bakımından insanlara daha yakındır; ayrıca her biri, talimatlarını yerine getiren birçok astını yanında getirir.

Düzenli bir şekilde organize edilmiş herhangi bir Mason locası, işlerini yöneten bir yedinci ışın meleğinin gözetimi altındadır.

Bu devaların hiçbirisi bizim sahip olduğumuz gibi bir fiziksel bedene sahip değil. En alt bölümlerine Kama Devalar denir ve en alt bedenleri astraldır; bir sonraki sınıf, bedenleri daha düşük zihinsel maddeden [biçimlendirilen] ve yaşam alanları zihinsel düzlemin dört alt seviyesi (rupa-seviyeleri) olan rupa-devalardır; üçüncü sınıf, daha yüksek zihinsel veya nedensel madde bedenlerinde yaşayan arupa devalardır. Bunların üzerinde, sırasıyla güneş sistemimizin dört yüksek düzleminde yaşayan dört büyük melek sınıfı daha vardır. Onların üzerinde, devaların aleminin ötesinde, gezegensel ruhların büyük orduları var. Ancak bu kitapta elbette esas olarak sadece Rupa Devaları ele alıyoruz.

Devalar ve doğa ruhları arasındaki ilişki, bir şekilde insanlar ve hayvanlar arasındaki ilişkiye benzer, sadece daha yüksek bir seviyede. Tıpkı bir hayvanın bireyselleşmeyi ancak bir kişiye bağlanma yoluyla başarabilmesi gibi, görünüşe göre doğa ruhu için de durum böyledir: eğer kalıcı bir reenkarne bireysellik kazanabiliyorsa, o zaman, kural olarak, yalnızca birinin temsilcilerine özdeş bağlılık nedeniyle deva emirlerinden. .

Devalar asla insan olmayacak; çoğu bu aşamayı çoktan geçti, ancak yine de bazıları geçmişte hala

insandı.

Devalar, insanlardan çok daha hareketli, daha akışkan bedenlere sahiptir, ikincisinden çok daha fazla, genişleme ve büzülme yeteneği ile donatılmıştır. Ayrıca vücutları, onları insanlardan çarpıcı biçimde ayıran, ateşli olarak tanımlanabilecek belirli bir niteliğe sahiptir.

Deva'nın aurasının sınırlarındaki dalgalanma o kadar büyük ki, örneğin normal durumda çapı yaklaşık 150 yarda olan birinin aurasının genişlediğinde yaklaşık iki mile ulaştığı gözlemlendi.

Bir deva'nın aurasının renkleri doğası gereği bir buluttan çok aleve benzer. Bir kişi alışılmadık derecede parlak, zarif bir ateşli alev bulutu gibi görünüyorsa, o zaman bir deva genellikle sürekli bir ateş kütlesi gibi görünür.

Bir devanın yaşamı, insanlara özgü olandan çok daha fazla ölçüde, auranın çevresine veya onun yukarısına odaklanır. Bir kişinin aura maddesinin yüzde 99'u fiziksel bedeninin çevresinde bulunuyorsa, o zaman bir devada bu oran çok daha azdır.

Devalar genellikle devasa insanlar olarak görünürler. Engin bir bilgiye, büyük bir güce ve ısıtılı bir görünüme sahiptirler, bu nedenle genellikle sürekli değişen ilahi renklerin sayısız tonunda bir gökkuşağı gibi parlak, görkemli, muhteşem bir görünüme sahip, parlak, ateşli varlıklar olarak tanımlanırlar. Sakin enerjinin vücut bulmuş hali ve önlenemez gücün kişileştirilmesi. "Aziz Yuhanna'nın Vahiyi"nde bunlardan biri şöyle anlatılır: "Başının üzerinde bir gökkuşağı vardı ve yüzü güneş gibiydi ve ayakları ateş sütunları gibiydi " (10:1). Sesleri "birçok suyun gürültüsü gibidir." Doğal düzenden sorumludurlar ve melek kohortlar her zaman, kıskanılacak bir düzenlilik ve doğrulukla, doğrudan doğal süreçlerle.

Devalar da bizim gibi düşünce formları yaratır, ancak bu düşünce formları, daha yüksek seviyelere ulaşmadıkça, genellikle bizimki kadar somut değildir. Devalar geniş ölçüde genelleştirici bir yapıya sahiptir, sürekli olarak görkemli planlar yaparlar. Konuşmamız kadar spesifik olmayabilir, ancak birçok yönden çok daha fazla anlam ifade edebilen renk diliyle ifade edilirler.

Kabul ettiğimiz inisiyasyonları devalar kabul etmez, çünkü onların krallığı ve bizimki, eğer birleşirlerse, o zaman usta seviyesinin üzerinde bir noktada bulunur. Bununla birlikte, bir kişinin hem bizim hem de daha düşük bir gelişim aşamasında deva evrimi çizgisine karışabileceği yollar vardır.

Bu evrim çizgisine girmek, özellikle nirmanakaya'nın yüce feragatiyle karşılaştırıldığında, bazen "tanrı olma cazibesine yenik düşmek" ifadesiyle aktarılır. Ancak buradan yola çıkarak acele bir sonuca varılmamalı ve bu seçimi yapan kişiye en azından bir suçlama gölgesi düşürülmeye çalışılmalıdır. Seçtiği yol en kısa olarak adlandırılmasa da, bu yol çok asıldır ve gelişmiş bir sezgi kişiyi onu almaya iterse, o zaman bu yol onun yeteneklerine en uygun yoldur.

Masonlukta SD ile ilişkilendirilen deva lideri rupa devadır; Kendisiyle aynı seviyede olan doğa

ruhlarını ve elemental özü kendine çeker. Locanın en yüksek üç rütbesi (kıdemli subayları) ile ilişkilendirilen Deva-liderleri, bilinci olan ve sırasıyla temsil ettikleri uçakların kuvvetlerini kontrol eden arupa-devalardır.

JW ile ilişkili Deva , 1. derece Masonları, SW ile ilişkili olanı 2. derece Masonları ve WM ile ilişkili olanı 3. derece Masonları korur.

Devaları yönlendiren herhangi bir kural veya işlerindeki kısıtlamalar hakkında kesinlikle hiçbir şey bilinmiyor. Ve hayal edebileceğimizden çok daha fazla faaliyet alanına sahipler. Genellikle bunu veya bu konuyu, bu bilgiyi takdir edecek kadar gelişmiş herhangi bir insana açıklamaya çok isteklidirler ve kendileri de her zaman örnek olmaya hazırdırlar. Pek çok talimat bu şekilde verilir, ancak ne yazık ki çok azı bunlardan faydalanabilir.

Devalar alışılmadık derecede güzel ve güzel kalpli olmalarına rağmen, alt kademeleri dünyevi meseleler hakkında çok sallantılı ve belirsiz fikirlere sahiptir ve somut gerçekler söz konusu olduğunda yorumlarında çok yanlıştır. Bu nedenle, bir deva arkadaşı kendi başına çok ilginç bir insan çıksa da, insanlığın evrimsel yolu ile ilgili gerçekler hakkında hiçbir fikri olmadığı için, kişi çok dikkatli ve çok dikkatli davranmalıdır. belirli fiziksel eylemlerle ilgili olarak verdiği tavsiyelere dikkatle uyun.

Genel olarak, devaların yüksek seviyeleri, Evrenin büyük Planı ile kayıtsız şartsız ve özgürce işbirliği yapar; dolayısıyla doğada gördüğümüz mükemmel "düzen". Alt kademelere gelince, mükemmel itaat onların kanında vardır, ama bu bilinçli bir nitelikten çok içgüdüsel ve otomatiktir: onlar sadece işlerini yaparlar, içgüdüsel olarak var olan her şeyi yöneten Tek İrade yönünde hareket ederler.

Ulusların devalarında da durum aynıdır: Her ulusun başındaki deva son derece zeki, yüce bir varlıksa, sürekli Plan ile işbirliği yapıyorsa, o zaman alt devalar kendi aralarında sürekli savaş halindedir - örneğin, her biri ulusu için savaş alanında savaşıyor. Ancak istihbarat seviyeleri geliştikçe Plan ile daha fazla işbirliği yaparlar.

Bedeni Dünyamız olan o karanlık varlık olan Dünyanın Ruhu, en yüksek deva kategorisine ait değildir. Onun hakkında çok az şey biliniyor ve Dünya'nın onun bedeni olduğu gerçeğinden yola çıkarak, onun sadece görünüşe göre Rupa Devalara ait olduğunu söyleyebiliriz.

Adept-asekha seviyesinin üzerindeki Devalar, yani beşinci inisiyasyonu almış olanlar, genellikle Sanskritçe'de jnanadeha veya bilgi bedeni olarak adlandırılan bedende yaşarlar. Bu bedenin en alt kısmı, tıpkı fiziksel bedenin bize hizmet ettiği gibi onlara hizmet eden nirvana düzleminin bir atomudur.

Dört Raja Deva'nın (aynı zamanda Devarajalar da denir) veya Dünya'nın yöneticilerinin tanımı için öğrenciyi Astral Beden kitabına yönlendiririz.

Masonlukta, "döşenmiş masanın" köşelerini süsleyen dört püskül, tam olarak Raja Deva'sı - dört

elementin veya elementlerin (toprak, su, hava ve ateş) hükümdarları ve karma yasasının iletkenlerini sembolize eder.

Hayvanların Grup Ruhları . Hayvan varlıkların ezici çoğunluğunun birleştiği grup (veya kolektif) ruhlar, alt zihinsel düzlemde ikamet eder. Bu grup ruhların doğasının bir açıklaması bizi konudan çok uzaklaştırır, bu yüzden kendimizi onlardan sadece bahsetmekle sınırlayacağız.

Bireyselleştirilmiş Hayvanlar . Bu varlıklar ve zihinsel düzlemdeki bilinç durumları yukarıda tarafımızdan zaten tarif edilmiştir.

İkinci Element Alemi . 2. Bölüm'de zaten mental elemental özün veya özün kökenini tanımlamıştık, ama orada sadece insan mental bedeninin bir parçası olarak işlevine değindik ve ayrıca onun düşünce formlarındaki kullanımından bahsettik . Bu nedenle, burada biraz daha ayrıntılı olarak duracağız .

Yalnızca üç temel krallık vardır : birincisi, daha yüksek zihinsel veya nedensel alt planların maddesini canlandırır ; ikincisi - zihinsel düzlemin dört alt seviyesinin meselesi; üçüncüsü astral maddedir. İkinci krallıkta, en yüksek bölüm dördüncü alt plana karşılık gelir ve üç alt planın her biri iki sınıfa bölünerek toplam yedi bölümle sonuçlanır (dört alt düzlemde).

Kitabın en başında söylediğimiz gibi, zihinsel öz evrimin *aşağı doğru* yayı üzerindedir ve bu nedenle astral özden veya daha sonraki krallıkların herhangi birinden, örneğin mineralden *daha az gelişmiştir*; öğrencinin her zaman akılda tutması gereken bu gerçeğin önemini özellikle vurguladık.

Zihinsel öz, deyim yerindeyse, düşüncenin etkisine astralden daha duyarlıdır ve bu etkiye anında yanıt verir; zihnin en küçük hareketine bile tepki gösterdiği bu eşsiz duyarlılığa, araştırmacılar her zaman ve sürekli olarak dikkat ettiler. Hayatı tam da bu tepkimede yatar ve ilerleme, düşünen varlıklar tarafından kullanılmasından kaynaklanır.

Bir an için bile, herhangi bir düşünce eyleminden tamamen bağımsız olarak tasavvur edilebilseydi, inanılmaz bir yaşam gücüne sahip, ama aynı zamanda çok az şey yapan, sonsuz küçüklükte dans eden atomların biçimsiz bir birikimi biçimine sahip olurdu. maddeye inişin evrimsel yolu boyunca ilerleme. Ancak düşünce onu ele geçirip onu harekete geçirip rupa seviyelerinde (ve arupa seviyelerinde - ısıltılı ırmakların formunda) her türlü güzel formu almasına neden olur olmaz, net bir ek alır. özellikle sık tekrarlama ile *aşağı doğru* yol boyunca ilerlemesine katkıda bulunan dürtü. .

Çünkü ne zaman bir düşünce üst seviyelerden dünyevi meselelere yönlendirilse, her zaman *aşağı doğru* çabalar ve *aşağı* planların maddesine bürünür. Böylece bu alt madde ile ilk perdenin oluşturulduğu elemental öz de temasa geçirir; böylece öz yavaş yavaş daha düşük seviyedeki titreşimlere tepki vermeyi öğrenir ve böylece maddeye inen evrimsel yolunda ilerler.

Bu öz, Devachan'da bulunan büyük besteciler tarafından dökülen müzikten de çok belirgin bir şekilde

etkilenir.

Kendi düzleminde düşüncenin büyüklüğü ve gücü ile fiziksel düzlemde düşünce dediğimiz nispeten zayıf çaba arasında büyük bir fark olduğu açıkça anlaşılmalıdır.

Sıradan düşünce zihinsel bedenden kaynaklanır ve alçaldıkça astral özle kaplıdır. Bir kişi nedensel bedenini kullanabiliyorsa, o zaman düşünceleri bu (nedensel) seviyede doğar ve bunlar daha sonra sonsuz derecede daha ince oldukları ortaya çıktıkları için daha düşük seviyelerin zihinsel özüyle giydirilir. nüfuz edici ve her yönden daha etkili.

Düşünce yalnızca yüce nesnelere yönelikse, titreşimleri o kadar rafine olabilir ki, astral maddede hiçbir şekilde ifade bulamazlar; ancak, yine de alt maddeyi etkilediklerinde, bu etki, bu alt maddenin düzeyine çok daha yakın doğan düşüncelerinkinden çok daha güçlüdür.

Bu fikri daha da geliştirerek, budak düzlemde ortaya çıkan inisiyenin düşüncesinin nedensel düzlemde maddeye büründüğünü ve atma planında ortaya çıkan Öğretmen düşüncesinin sayısız şeyi beraberinde getirdiğini anlayacağız. anlayışı mütevazı bilgimizin sınırlarını aşan kürelerin güçleri.

YAPAY YARATILMIŞLAR. *elementaller* _ Mental elementaller veya düşünce formları tarafımızdan zaten ayrıntılı olarak tanımlandı, onlar hakkında söylenecek çok az şey kaldı. Zihinsel düzlem, yapay elementallerle astral düzlemde daha yoğun bir şekilde doludur ve bunlar, zihinsel düzlemde hareket eden canlıların yaşamında önemli bir rol oynar. Doğal olarak astral elementallerden daha parlak ve daha parlak renklidirler ve bu nedenle ikincisinden daha güçlü, daha dayanıklı ve çok daha yaşamsaldırlar.

Dahası, zihinsel düzlemde düşüncenin ne kadar güçlü ve görkemli olduğunu ve sadece insan varlıklarının değil, aynı zamanda devaların ve daha yüksek seviyelerden gelen ziyaretçilerin de düşünce gücüne sahip olduğunu hatırlarsak, bu tür yapay düşüncelerin önemi ve etkisi açıktır. varlıklar fazla tahmin edilemez.

Üstatlar ve inisiyeler her zaman zihinsel elementalleri mümkün olan en geniş kullanım için kullanırlar ve kendilerinin yarattığı elementaller doğal olarak çok daha uzun süre dayanır ve buna bağlı olarak bu çalışmada astral düzlemin özelliklerini düşündüğümüzde değindiğimiz elementlerden çok daha güçlüdür. "Astral beden".

Bölüm 30

Zihinsel bedenin ölümü

Gördüğümüz gibi sonlu olan Devachan'da veya göksel dünyada yaşam er ya da geç sona ermelidir . Bu, ego önceki fiziksel ve astral yaşamlarda birikmiş deneyimin tüm özünü özümlediğinde olur .

Daha önce zihinsel beden aracılığıyla ifade edilen tüm zihinsel yetiler , şimdi daha yüksek zihinsel

veya nedensel bedende birikmektedir ve onlarla birlikte , fiziksel ve astral kalıcı atomlarınkine benzer bir işlevi yerine getiren *zihinsel* birim de nedensel bedene çekilmektedir . ve yeniden doğuş zamanı geldiğinde uyanıp faaliyetine devam edene kadar gizli bir durumda kalır.

Budatik yaşam ağı tarafından kucaklanan zihinsel birim ve onunla birlikte astral ve fiziksel kalıcı atomlar, nedensel bedende nükleer bir parçacık gibi parlak bir parçacık olarak depolanır ve egonun misafirliğinden geriye kalan tek şey budur. ve alt dünyalardaki bedenleri.

geçici giysilerinin sonuncusu , egosu, daha önce fiziksel ve astral bedenleri terk ettiği gibi, arkasında zihinsel bir ceset şeklinde bırakır. Bu bedeni oluşturan malzemeler parçalanır ve zihinsel düzlemin genel maddesine karışır.

A açıkça söylemek gerekirse, bu kitapta insanın yaşamı temasını daha yüksek bir zihinsel veya nedensel düzlemde ele almasak da, iki enkarnasyon arasındaki varoluş öyküsünü çok eksik bırakmamak için kısaca şu bölüme değineceğiz. hayatı daha yüksek bir zihinsel düzlemde geçti.

Astral ve alt zihinsel planlardaki yaşamının sonunda her insan, nedensel bedende ego bilincinin en azından anlık bir görüntüsünü elde eder.

Daha gelişmiş bir insanda kendi düzleminde ego olarak yaşadığı dönem şüphesiz çok daha bilinçlidir.

Kişi, anlık bir ego-bilinci bakışıyla, son yaşamını bir bütün olarak görür ve bundan, zaten geçmiş yaşamda yapmayı planladığı çalışmanın başarılı mı yoksa başarısız mı olduğu izlenimini çıkarır.

Bu izlenimle, aynı zamanda, bu süreçte öğreneceği derse veya gerçekleştirmesi istenen spesifik ilerlemeye ilişkin oldukça genel bir bilgiyle desteklenen, önündeki yaşamla ilgili belirli bir öngörü de verilir. Ego, bu tür anlık bakışların değerine çok, çok yavaş uyanıyor, ama bu değeri anladığında, doğal olarak bu bilgiyi uygulamaya başlayacak. Eninde sonunda, bu anlık bakışların artık anlık olmadığı, meseleyi daha etraflıca değerlendirebileceği ve ilerideki hayat için planlar yapmaya zaman ayırabileceği bir aşamaya ulaşacaktır.

Egonun yaşamının kendi düzleminde daha ayrıntılı bir açıklamasını, bu serinin dördüncü cildine - adı geçen bedenin ele alınacağı "Nedensel Beden" kitabına saklayacağız.

Bölüm 31

kişilik ve ego

Şimdi kişilik ve ego arasındaki ilişkiye bakalım. Ancak egoyu henüz incelemediğimiz için (bu konu elbette nedensel beden üzerine bir sonraki cildin içeriği olacak), bu ilişkiyi bir bütün olarak inceleyemeyeceğiz. Üstelik bu ciltte, bu konuyu ego açısından değil, esas olarak kişilik açısından ele almamız gerekecek, ancak Nedensel Beden'de en önemli ve anlamlı konulardan biri olan bu konuya tekrar

döneceğiz ve sonra bunu esas olarak ego vizyonu açısından ele alacağız.

Kişilik, gerçek insanın veya Düşünür'ün fiziksel, astral ve alt zihinsel alemlerde, yani fiziksel, astral ve alt zihinsel bedenlerde kendini ifade ettiği geçici araçlardan oluşur ve bu araçlarla tüm tipler ortaya çıkar. faaliyetleriyle bağlantılıdır.

Bireysellik Düşünür'ün kendisidir, nedensel bedende ikamet eden "Ben"dir. Tıpkı bir ağacın ilkbaharı, yazı ve sonbaharı sonuna kadar yaşamak için yapraklara bürünmesi gibi, bireysellik de fiziksel, astral ve dünyasal olarak kendisine tahsis edilen yaşam sürelerini gerektiği gibi yaşamak için kişiliklere bürünür. alt zihinsel düzlemler. Ve tıpkı yaprakların özümsemesi, özümsemesi ve yiyeceği (güneş ışığını) meyve suyuna dönüştürmesi, en sonunda ana gövdeye aktarması ve ardından düşüp ölmesi gibi, kişilik de öyledir: deneyim toplar, biriktirir ve onu ana gövdeye aktarır. ebeveyn bireyselliği, bundan sonra görevini tamamladıktan sonra düşer ve yok olur.

Ego, kesinliğe ulaşmak için kişiliğe enkarne olur. Kendi düzleminde, ego güzel ve görkemlidir, ancak, belki de evrim yolunda çok ilerlemiş insanlar dışında, tüm ihtişamıyla, kararsız ve tezahür etmemiştir.

İnsanın "ilkeleri" bazen

şu şekilde sınıflandırılır:

Bir sınıflandırma Biraz farklı bir sınıflandırma

Ölümsüz Triad veya bireysellik	Atma	ÖLÜMSÜZ GÖRÜNÜM	Atma
	Buda		Buda
	Manas		daha yüksek manalar
Geçici dörtlü veya kişilik	Kama	ŞARTLI ÖLÜMSÜZ	Kama - manas
	Prana	ÖLÜMLÜ	Prana
	ruhani çift		ruhani çift
	yoğun vücut		yoğun vücut

E.P. _ Blavatsky, aşağıdaki forma sahiptir. Aklın dört bölümünden bahsediyor :

- 1) Manas-taijasi, aslında gerçek buddhi olan aydınlık veya aydınlanmış manalardır veya en azından bir kişinin manası buddhi ile birleşip kendi ayrı iradesini kaybettiğinde elde ettiği durumdur.
- 2) Gerçek Manas, soyut düşünen zihin olan daha yüksek Manas'tır.
- 3) Antahkarana, enkarnasyon döneminde daha yüksek manalar ve kama-manalar arasındaki bağlantı veya köprüdür.
- 4) Kama-manas veya bu teoriye göre kişilik.

Bazen mana'yı kişisel benliğinden ayırmak için deva-ego ya da tanrı olarak adlandırır. Yüksek manas ilahidir çünkü kendi içinde olumlu bir düşünce ya da kriya-shakti, yaratma gücü taşır, çünkü her eylem fiilen düşünce gücüyle gerçekleştirilir. İngilizce *ilahi* kelimesinin olduğuna inanılıyor ("ilahi") iki kökten gelir: *div* ve *parla* ("parla, parla"), manasik yaşamın ilahi niteliğini hatırlatır - bu manas içeriden parlar.

Aşağı Manas yalnızca bir yansıtıcı veya yansıtıcıdır, kendi ışığı yoktur; ışığın veya sesin iletildiği bir şeydir - yalnızca belirli bir *karakter* veya maske.

Vedantistler veya Sri Shankaracharya okulunun yandaşları, "antahkarana" terimini zihnin en geniş kapsamını belirtmek için kullanırlar, bununla derin, en içteki "Ben" ile benlik arasında bir iletken görevi gören tüm iç organ veya enstrüman anlamına gelir. dış dünya ve hep dört yön şeklinde anlatılır. :

- 1) Ahamkara ---> "Ben, Yaratıcı"
- 2) Buddhi ___> İçgörü, sezgi veya saf akıl
- 3) Manas > Düşünce
- 4) Chitta ___> Nesne Ayrımcılığı

Batılı insanın genellikle zihin dediği şey, somut ve soyut düşünmeye yönelik tüm içsel kapasiteleriyle, yukarıdaki sınıflandırmaya göre, yalnızca son iki yöndür - manas ve chitta.

Teosofist, bu Vedantik sınıflandırmada kendisine tanıdık gelen atma, buddhi, manas ve alt zihni tanıır.

Masonluğun sembolizminde, alt aklın ve zihinsel bedenini kişileştirilmesi SD'dir .

Aşağıdaki tablo, Masonluk sisteminde sunulduğu şekliyle insanın ilkelerini özetlemektedir.

İnsan İlkeleri		Çene (Memur)	Doğa ruhları ve temel öz ile ilişkili renk
Sanskritçe	Rusça		
Atma	İrade	WM	Pembe, altın, mavi ve yeşil
Buda	Sezgi	GB	Baskın parlak mavi
daha yüksek	yüksek akıl	JW	baskın altın

manalar			
alt manalar	alt zihin	SD	Sarı
Kama	Arzular ve duygular	JD	Pembe
Linga-sha rira	yoğun fiziksel beden	OG	—

Böylece, Masonlukta, hem Tanrı'da hem de insanda Yüksek Üçlü (veya Ruhsal Üçlü), üç Kıdemli Subay tarafından temsil edilir ve alt benlik, kişi veya çeyrek, üç Küçük Subay ve Çatı Ustası tarafından temsil edilir.

Hristiyanlıkta aşağıdaki sembolizmi buluruz :

Kilise ayininde kullanılan elementler ve kaplar	İnsan İlkeleri
prosphora	Monad
patent	Atma-buddhi-manas
Şarap	Ego veya bireysellik
Kadeh	nedensel beden
su	Kişilik

Egonun kişiliği tarafından kabul edilmesi, Zihin Alevinden bir kıvılcımın yansıtılmasıyla karşılaştırılabilir . Alev, üzerine düştüğü malzemeyi tutuşturur ve esasen çıktığı alevle aynı , ancak amacı farklı olan yeni bir aleve neden olur . Bir alevden bin mumun yakılabileceğinin söylenmesi boşuna değildir ve daha önce görünürde yalnızca bir alev olmasına rağmen şimdi binlerce mum var, alevin kendisi bundan zayıflamaz.

Düşünür ya da birey, zamanın sınavına dayanan tek kişidir. O, "zamanı asla gelmeyecek" adamdır, Bhagavad Gita'da söylendiği gibi, tıpkı *bir* kişinin genellikle yeni giysiler giyip eskilerini çıkarması gibi bedenleri takıp çıkaran o ebedi gençlik. Her kişilik, ölümsüz Aktörün yeni bir rolüdür; insan hayatının sahnesine tekrar tekrar girer ama reenkarne olduğu bu hayat dramasındaki her karakter bir öncekinin çocuğu ve bir sonrakinin babasıdır, öyle ki hayat hikayesi hiç bitmez.

Kişiliği oluşturan unsurlar, üç alt araç üzerinde yapılan izlenimlerin oluşturduğu bellek bağları ve

ayrıca Kişisel "Ben" bilincini hayata geçiren Düşünür'ün araçlarıyla kendini özdeşleştirmesiyle birbirine bağlanır. , ahamkara olarak bilinir - Sanskritçe'de " *ben*" anlamına gelen " *aham* " ve " *kara* " - "yaparım" kelimelerinden türetilen bir terim; dolayısıyla ahamkara, "Ben, yapan kişi" anlamına gelir.

Evrimin alt aşamalarında, en büyük faaliyetin odak noktası olan fiziksel ve astral bedenler, "Ben" bilincinin taşıyıcıları olarak hareket ederler; daha sonra bu işlev, baskın rolü üstlenen alt zihinsel bedene geçer.

Kişilik, uçucu, geçici duyguları, arzuları, tutkuları ve düşünceleriyle bu nedenle yarı bağımsız bir varlıktır, ancak aynı zamanda kendi içinde sakladığı Düşünür'den sürekli olarak enerjiler ödünç alır.

Ayrıca, alt dünya nitelikleri çoğu zaman bireyin kalıcı çıkarlarıyla doğrudan çelişki içinde olduğundan, bu "bedenin sakini" çatışması sıklıkla ortaya çıkar ve zafer bazen geçici neşe, bazen de kalıcı fayda sağlar.

Kişilikle mücadelede sürekli olarak üstesinden gelinmesi gereken engele asmita denir - "Ben buyum" inancı, Üstatlardan birinin bir zamanlar "benlik" dediği şey. Gördüğünüz gibi, bir kişi yaşamı boyunca, önceden belirlenmiş fiziksel, astral ve zihinsel formları, konumu ve alışkanlıkları olan, tamamen tanımlanmış belirli bir "öze" dönüşür. Ve aynı zamanda güzel bir örnekse, buna hiçbir itiraz olamaz. Ancak, ikamet eden hayat, kişinin kendisi olduğuna ikna edilebilirse, o zaman onu sadece manevi amaçları için bir araç olarak kullanmak yerine, kişinin çıkarlarına hizmet etmeye başlar. Dolayısıyla insanlar, bu yanılmanın bir sonucu olarak, ne olursa olsun, fahiş bir servet, güç, şöhret ve benzeri şeylere sahip olurlar.

"Benlik", Yüksek Benliğin kişiliği kullanmasını engelleyen ve ruhsal ilerlemenin önünde duran en büyük engeldir.

Kişiliğin yaşamı, elbette, Düşünür'ün yeni bir zihinsel beden oluşturduğu andan itibaren başlar (bkz. Bölüm 32) ve Devachan'da kalma süresinin sonunda bu zihinsel beden parçalanana kadar devam eder.

Egonun amacı, art arda bir dizi kişiliği veya kişiliği giyerek yaptığı *gizli yeteneklerini ortaya çıkarmaktır*. Bunu anlamayan insanlar - ve şu anda insanlığın ezici çoğunluğu buna aittir - bir kişiyi gerçek "ben" olarak görürler ve bu nedenle, yalnızca onun iyiliği için yaşarlar, hayatlarını geçici faydalardan başka bir şey olmayana göre düzenlerler. .

Anlayan bir kişi, *tek önemli şeyin egonun yaşamı olduğunu* ve egonun ilerlemesinin geçici bir maske - bir kişilik - takmanın gerekli olduğu hedef olduğunu anlar. Bu nedenle, olası iki hareket tarzından birini seçmek zorunda kaldığında, çoğu insanın aksine, bir kişi olarak ona daha fazla neşe veya kazanç getirecek olanı değil, bir kişi olarak ona yol gösterecek olanı dikkate alır. ego , *hakkında daha fazla ilerleme* için . Herkes için iyi olmayan hiçbir şeyin kendisi veya başkası için iyi olamayacağını kendi yaşam deneyiminden çabucak öğrenir . Böylece kendini unutmayı ve yalnızca tüm insanlığın yararına olanı hesaba katmayı öğrenir .

Kişiliği ego pahasına güçlendirmek, öğrencinin sürekli tetikte olması gereken bir hatadır. Örneğin, en yaygın ahlaksızlıkların en olası sonucu olan bencilliği ele alalım. Egoizm her şeyden önce *zihinsel bir* konum ya da *zihinsel bir* durumdur ve bu nedenle sonucu zihinsel dünyada aranmalıdır. Kişiliğin güçlenmesi bireyselliğin pahasına gerçekleştiğinden, bu sürecin sonuçlarından biri kuşkusuz alt kişiliğin çıkıntısı olacaktır, öyle ki, gördüğümüz gibi, egoizm yalnızca kendisini daha da ağırlaştırıcı bir biçimde yeniden üretme eğiliminde değildir. ama daha da güçlendi. Bütün bunlar, elbette, bencillik gibi bir eksiklikte uzlaşmazlık ve ısrarın ilerleme için ne kadar feci olabileceğini bir kez daha kanıtlayan karmik yasanın genel işleyişinin bir parçasıdır. Çünkü tabiatın bunun için verdiği en şiddetli ceza, insanı daima ilerleme imkânından mahrum etmesidir, tıpkı tabiatın verdiği en büyük mükâfatın onun önüne böyle bir fırsat açması gibi.

Bir kişi sıradan bir insanın seviyesinden daha yüksek bir seviyeye ulaştığında ve zihinsel aktivite onun ana faaliyeti haline geldiğinde, kendini zihniyle özdeşleştirmeye başlamaması tehlikesi hemen ortaya çıkar. Bu nedenle, kişiliğin organik olarak bireysellik içinde birleşeceği sayesinde, kendisini egosu (ruhu) ile özdeşleştirmek ve onu bilincinin en güçlü noktası haline getirmek için her türlü çabayı göstermelidir.

Öğrenci, zihnin Bilen'in kendisi *olmadığını* , yalnızca bilgide ustalaşmak için kullandığı bir araç olduğunu öğrenmek için her türlü çabayı göstermelidir. Akıllı ve Bileni teşhis etmek, heykeltıraşın kullandığı keskiyi teşhis etmeye benzer. Zihin Bilen'i sınırlar, öyle ki, öz-bilinç geliştikçe, her yönden onun, yani zihin tarafından kısıtlanır. Tıpkı kalın eldivenler giyen bir adamın dokunma keskinliğini ve kesinliğini büyük ölçüde kaybettiğini anlaması gibi, Bilen de aklına koyduğunda aynı şeyi yapar. Elinizde bir eldiven olduğunda, elin performansı ve hassasiyeti önemli ölçüde azalır; Bilen için de durum aynıdır: kendisine bir akıl verildiğinde, kendini ifade etme yeteneğini önemli ölçüde sınırlar.

Daha önceki bölümlerden gördüğümüz gibi, zihinsel bedenin bir karakteristik özelliği vardır: kendisinin bir parçasından, ilgi alanına giren bir nesnenin görünüşünü oluşturabilir. Bu şekilde değiştirildiğinde, kişinin nesneyi *bildiği söylenir*. Ancak aynı zamanda nesnenin kendisini değil, yalnızca bu nesnenin zihinsel bedeni tarafından yaratılan görüntüsünü idrak eder. Üstelik yukarıda saydığımız sebeplerden dolayı bu görüntü, nesnenin mükemmel bir kopyası olmaktan çok uzaktır, çünkü içinde olduğu zihnin özelliklerinin etkisi altında renklenmeye ve bozulmaya eğilimlidir.

Bu düşünceler bizi, zihin veya zihinsel beden düzeyinde "şeyleri kendi içlerinde" değil, yalnızca onların bilincimiz tarafından yaratılan görüntülerini kavradığımız sonucuna götürür. Bu fikirler üzerinde derinlemesine düşünmek, öğrencinin gerçek bir birey olarak kendisinin, bu dünyevi yaşam sırasında bir ego olarak geçici olarak giydiği kişi *olmadığını çok daha iyi ve daha eksiksiz anlamasına yardımcı olacaktır*.

Bir kişide kötü niteliklerin varlığı, egoda veya kişilikte karşılık gelen iyi niteliklerin tamamen yokluğunu gösterir. Evet, ego kusurlu olabilir ama kötü olamaz, bu nedenle normal koşullar altında nedensel beden aracılığıyla kötü hiçbir şey tezahür edemez.

Bunun mekanik sebebi zaten tarafımızdan yukarıda açıklanmıştır. Kötü nitelikler ancak astral maddenin dört alt bölümünde ifade edilebilir. Bu nedenle, etkileri sırasıyla zihinsel düzlemin yalnızca dört alt bölümünde yansıtılır, ancak egoyu hiç etkilemezler. Üç yüksek astral alt planda tezahür edebilen tek duygu, sevgi, sempati ve bağlılık gibi ışıık duygularıdır. Mental dünyanın karşılık gelen alt planlarında ikamet eden ego olduğu için, egoyu etkileyen bunlardır.

Düşük tip insanın uzun, uzun bir yaşamın ardından nedensel bedenine getirdiğı nihai sonuç, iyi izlenimleri algılamak için çok uzun bir süre açık bir yetersizlik, yani nedensel maddenin bir tür duyarsızlığı veya felcidir. iyi izlenimlerin yerine izlenimleri koyan bir tür bilinçsizlik, karşıt özellik.

Dolayısıyla, nefsin geliştirdiğı nitelikler, iyiden ve parlaktan başka bir şey olamaz. Açıkça ifade edilirse, sayısız kişiliklerin her birinde görünürler; bu nedenle bu kişiler, bu niteliklere aykırı ahlaksızlıklardan suçlu olamazlar.

Eğer nefste bir kusur veya eksiklik varsa, kişiyi doğuştan gelen bir kusurla itham etmek ve kötülüğün kaynağını onda aramak yanlış olur; bu dünyadaki diğer tüm insanlara zaten bu ahlaksızlık bahşedildiğı için ve insanın kendisi de taklit etmeye yatkın bir hayvan olduğu için, bu kusurun onda tezahür etmesi çok muhtemeldir. Bununla birlikte, gördüğümüz gibi, ahlaksızlığın kendisi, içlerinde hapsedilen kişide *değil* , *yalnızca kişiliğın iletkenlerinde içseldir*. Bu araçlarda tekrarlanması, dizginlenmesi zor bir dürtüyü harekete geçirebilir, ancak ego şiddetle işe koyulur ve bu kötülüğe karşıt bir erdem geliştirirse, o zaman ahlaksızlık kökünden yok edilecek ve artık onu yenemeyecek. var - ne bu hayatta ne de sonrakilerde. Diğer bir deyişle, hayatta uyulması gereken pratik ilke şudur: Kötü bir özelliğı bir daha ortaya çıkmaması için ondan kurtulmak istiyorsanız, tam tersi bir erdem geliştirerek egonun yapısındaki kusuru ortadan kaldırmalısınız.

Birçok modern psikolojik ve genel eğitim okulu , bugün bu yöntemi aktif olarak desteklemektedir ve kalitesizliğı ortadan kaldırmayı amaçlayan doğrudan mücadele yöntemi değil . R.W.'nin bir zamanlar dediğı gibi Emerson, doğasında var olan büyük içgörüsüyle , "sürekli olumlu tutumlar bize dinçlik ve güç veriyor."

Kişilik, egonun yalnızca küçük bir parçasını zihinsel, astral ve fiziksel bedenlere yansıtan bir parçasıdır. Kâhinler, bu küçücük bilinç parçasının bir kişinin içinde nasıl hareket ettiğini görebilirler. Bazen "başparmak büyüklüğünde altın renkli bir adamın" kalbinde ikamet ediyormuş gibi algılanır. Diğerleri onu ışıltılı, parlak bir yıldız olarak görüyor.

Kişi bu Bilinç Yıldızını vücudun yedi çakrasından herhangi birinde istediğı yerde saklayabilir. Hangisinde - bu, elbette, öncelikle kişinin türüne veya "ışınına" ve ayrıca görünüşe göre hangi ırka ve alt ırka ait olduğuna bağlıdır. Böylece, beşinci kök ırkın beşinci alt ırkından bir kişi, bu bilinci hemen hemen her zaman beyinde, hipofiz beziyle birbirine bağlı bir çakrada depolar. Diğer ırklardan insanlar bu bilinci diğer çakralarda depolar - kalp, boğaz veya solar plexus çakrası.

Bilincin Yıldızı, alt planlardaki egoyu temsil eder, yani aslında kişilik olarak bildiğimiz şeydir. Ancak, gördüğümüz gibi, kişilik, egonun bir parçası olmasına rağmen, yaşamı ve gücü, yaşamın etinin eti ve egonun gücü olduğu için, yine de çoğu zaman bunu unutur, tamamen ayrı bir şey gibi görünmeye başlar. , bağımsız varlık ve kendi hedefleri tarafından yönlendirilen eylemler. Bu konuları hiç incelememiş sıradan insanlara gelince, onlar için bir kişinin tüm niyetleri ve hedefleri her zaman kişiliğe bağlıdır ve eğer ego kendini gösterirse, bu çok, çok nadirdir ve o zaman bile sadece kısmen.

Kişilik ve ego arasında her zaman *antahkarana adı verilen bir iletişim veya iletişim hattı vardır* . Ne yazık ki, çoğu insan onu kullanmak için kesinlikle hiçbir çaba sarf etmiyor. Erken aşamalarda, evrimin amacı bu iletişim hattını açmaktır, böylece ego kendini onun aracılığıyla giderek daha fazla ortaya koyabilir ve sonunda kişilik üzerinde hakimiyet kurabilir. Bu amaca ulaşıldığında, kişilik ayrı düşüncesini veya iradesini kaybeder ve (olması gerektiği gibi) egonun alt planlarda salt bir ifadesi haline gelir.

Egonun alt araçlar üzerindeki mevcut gücü çok, çok kusurludur ve antahkarana'nın kendisi, egonun uyanmakta olan küçük bir parçacığı ile ondan kopmuş bir el arasında uzanan bir el ile karşılaştırılabilir. Bu iki parça tamamen birleştiğinde, bu zayıf bağlantı ipi kendiliğinden kaybolacaktır.

Sanskritçe'den tercüme edilen "antahkarana", "iç organ" veya "alet" anlamına gelir; yok edilmesi, egonun artık bu araca ihtiyacı olmadığı ve artık kişiliği en doğrudan şekilde etkilediği anlamına gelir. Böylece, yüksek ve alt benlik arasındaki bağlantı olan antahkarana, her iki benliğe de aynı irade rehberlik ettiğinde ortadan kalkar.

tam olarak ifade edemeyeceği anlaşılmalıdır . Bu durumda beklenebilecek en fazla şey, kişiliğin egonun niyetlerine aykırı hiçbir şey içermemesi ve alt dünyada egonun elinden geldiğince bir parçasını temsil edebilmesidir. ifade etmek.

Tamamen eğitimsiz bir kişi pratik olarak egosuyla iletişimden mahrumsa, o zaman inisiye bu iletişimden sonuna kadar yararlanır ¹¹. Bu iki uç arasında doğal olarak çeşitli gelişim aşamaları ve onları temsil eden insanlar vardır.

Unutulmamalıdır ki, egonun kendisi de gelişim sürecindedir, bu nedenle, ilerlemenin çeşitli aşamalarında onunla uğraşmak zorundayız. Ama her halükarda, ego, her bakımdan olmasa da pek çok açıdan kişilikten ölçülemez derecede daha büyük bir şeydir.

Ego, monadın bir parçası olsa da, nedensel bedende, yetenekleri henüz gelişmemiş olsa bile, kişilik, egonun yaşamında bir felçten başka bir şey değilken, mükemmel ve tam bir bütün olarak görünür.

Hiç şüphesiz, ciddi bir öğrenci için, kişiliği ile nefsi arasında bir iletişim hattını aktif olarak oluşturmak ve sürdürmek için tüm gücünü harcaması büyük önem taşımaktadır. Bunun için hayata *dikkat etmesi*

¹¹ Burada, prensipte ve okült yolun diğer herhangi bir "aşamasında" olduğu gibi, inisiyeye egosunun tam farkındalığı yerine onunla tam bir birliklik *fırsatı* verildiği ve çabalarıyla yalnızca kendisine verildiği ortaya çıkabilir. , bu fırsatı gerçeğe çevirmeli. . (A.E. Powell'in notu .)

gerekir, çünkü hayata yöneltilen dikkat, egoyu araçlara çekme sürecini harekete geçirir, böylece kendini orada görünür bir şekilde ilan eder. Pek çok insan güzel, yüksek bir zihinsel bedene ve gelişmiş bir beyne sahiptir, ancak hayata gereken önemi vermedikleri için bundan fayda görmezler. Ve eğer öyleyse, ego kendisinin çok küçük bir parçasını alt planlara aktarır, böylece iletkenler denetimsiz kalır ve istedikleri gibi kontrolsüz ve dizensiz davranırlar.

Birkaç kelimeyle, bunun için her derde deva şuna benziyor: egoya arzuladığı ve ihtiyaç duyduğu koşullar sunulmalı; böyle yaparsa sunulan koşullardan yararlanmak için alt araçları çok daha erken ve eksiksiz ziyaret etmeye başlayacak. Bu nedenle, eğer bir sevgi duygusu geliştirmek istiyorsa, kişilik ona bu duyguyu tam olarak geliştirmesi için alt planlarda fırsat vermelidir. Eğer bilgelik için can atıyorsa, o zaman kişilik, incelemede tüm gayreti göstererek, kendisini fiziksel düzlemde bilge yapmalıdır.

Egonun tam olarak ne istediğini veya neye ihtiyaç duyduğunu anlamak için bize neyin eziyet ettiğini veya eziyet ettiğini dinlemek gerekir ; o zaman gerekli koşullar sağlanırsa , ego çabayı gerektiği gibi takdir edecek ve karşılığında sevinçle parlayacaktır . Kişiliğin, egonun yanıt vermemesinden şikayet etmek için hiçbir nedeni olmayacaktır . Başka bir deyişle, eğer kişilik egoya dikkat ederse , ego da kişiliğe dikkat edecektir .

Bir balıkçı avı için neyse, ego da birey için odur . Bir balıkçı ağını attığında, yakalamanın yüzde yüz başarılı olacağını beklemez ve ilk denemenin sonuçsuz kalması durumunda çok fazla endişelenmez . Ego için de durum aynıdır : kişiliğe bakmak onun faaliyetlerinden yalnızca biridir, dolayısıyla bu arada başka bir alanda başarıyla kendini avutabilir. Her halükarda, başarısızlık sadece bir günün kaybıdır, ama ertesi gün ego başarıyı umabilir.

Çoğu zaman kişilik, egonun kendisine daha fazla dikkat etmesini ister; bu bakımdan oldukça sakin olabilir: Kişilik, ilgiden payını hak ettiği zaman alacaktır, yani ego onun ilgiye layık olduğunu düşündüğü anda.

Hristiyan kilisesinde, onaylama kutsallığı, ego ile kişilik arasındaki bağlantıyı genişletmeye ve güçlendirmeye hizmet eder. Kanalin bir ön genişlemesinden sonra ilahi güç, piskoposun egosundan adayın daha yüksek manalarına akar. Haçı çizdikten sonra, yukarı doğru Budak ilkeye ve oradan da atma veya ruha doğru koşar. Atma üzerindeki bu eylem, astral bedende buddhi aracılığıyla yeniden üretilen eterik çifte yansır ve yüksek manalar üzerindeki herhangi bir eylem aynı şekilde alt zihne yansır. Böyle bir sürecin sonucu hemen olmaktan uzaktır, çünkü iletişim hattının açılması, enerji akışının sürekli akabileceği daha geniş bir kanal yaratır. Tüm bu sürecin genel yönü, daha önce de belirtildiği gibi, egonun araçlarıyla çalışmasını kolaylaştırmak ve böylece onları etkilemektir.

Bir kişinin çeşitli iletkenlerine aşağıdan bakarsanız, üst üste yerleştirilmiş gibi görünürler, ancak bu elbette öyle değildir, çünkü uzayda hiç ayrılmamışlar ve sayısız ince ile birbirine bağlanmışlardır. ateşli iplikler veya teller. Evrimin seyrine aykırı olan her hareket, ipliklerde düzensiz bir gerilime neden olarak

ipliklerin bükülmesine ve birbirine geçmesine neden olur. Bir kişi çok kötü bir şey yaptığında, neyle ilgili olursa olsun, üst ve alt bedenler arasındaki etkileşimde bir ihlal olur, bu da ciddi bir başarısızlığa yol açar: kişi gerçek "Ben" olmayı bırakır ve yalnızca alt taraf olur. karakteri tamamen onda kendini gösterir.

Hristiyan Kilisesi, bir kişiye yardım etmek için, kaybolan tekdüzeliğin hızlı bir şekilde geri yüklendiği bir yöntem sunar, çünkü din adamı, manevi haysiyete başladıktan sonra, bu üçgeni daha yüksek konularda düzeltmek için özel bir güce sahiptir. "Günahların bağışlanması"nın, yani ilk olarak "itiraf" yoluyla elde edilen insan ve kilise işbirliğinin ardında yatan bu gerçektir.

Egoyu araçlarına bağlayan iletişim hattının kopması deliliğe dönüşür. Beyindeki her fiziksel parçacığın küçük bir tüple karşılık gelen astral parçacığa, her bir astral parçacığın karşılık gelen zihinsel parçacığa ve her zihinsel parçacığın karşılık gelen nedensel parçacığa benzer şekilde bağlı olduğunu hayal edersek, o zaman tüm bu tüpler birbirine bağlanana kadar mükemmel bir şekilde bağlantılı ve hizalanmış, ego ve beyin arasındaki bağlantı kusursuz bir şekilde net olacaktır. Ancak herhangi bir seviyedeki tüplerden herhangi biri bükülürse, bloke edilirse veya kısmen yana kaydırılırsa, besbelli ki, ego ile beyin arasındaki ilişki tamamen veya kısmen bozulacaktır.

Okült bir bakış açısından, deli veya deli olan insanlar dört ana sınıfa ayrılabilir:

- 1) Fiziksel beyindeki bir bozukluktan dolayı deli olanlar: Beyin çok küçük veya gelişmemiş olabilir, bir kaza sonucu hasar görebilir, aşırı büyüme nedeniyle sıkışabilir veya dokularda yumuşama olabilir.
- 2) Eterik beyni hasar görmüş olanlar, böylece eterik parçacıklar yoğun fiziksel olanlarla iletişim kuramaz.
- 3) Astral bedeni zarar görmüş olanlar için bunun eterik seviyedeki tüplerin bağlantısındaki bir arızadan mı yoksa zihinsel parçacıklar seviyesindeki bir arızadan mı kaynaklandığı önemli değildir.
- 4) Düzensiz bir zihinsel bedene sahip olanlar.

1. ve 2. sınıfa mensup insanlar, uyku sırasında ve tabii ki ölümden sonra beden dışındayken tamamen akılları başındadır.

3. sınıf insanlar, cennet alemine ulaşana kadar deli olarak kalırlar.

4. sınıftaki insanlar nedensel bedene ulaşana kadar deli kalırlar, bu yüzden bu sınıftaki insanlar için bu enkarnasyon başarısız görünür.

Deli insanların yüzde 90'ından fazlası tam olarak 1. ve 2. sınıfa aittir.

Obsesyon, bir kişinin egosunun başka bir varlık tarafından yer değiştirmesinden kaynaklanır. Ancak, yalnızca araçları üzerindeki etkisi çok zayıf olan bu ego takıntısı tabidir.

Çocuklukta egonun araçlar üzerindeki etkisi yetişkinliğe göre daha az güçlü olsa da, yine de yetişkinlerin takıntıya çocuklardan daha fazla maruz kaldığı görülüyor, çünkü bir yetişkinin istenmeyen

varlıkları çeken niteliklerin taşıyıcısı olma olasılığı bir çocuktan çok daha fazladır . sahip olma sürecini kolaylaştırmak .. _

Kısacası, sahip olmaktan kaçınmanın en iyi yolu iradenizi kullanmaktır. Vücudun gerçek sahibi, iradesini kullanarak haklarını güvenle savunacaksa, hiçbir takıntıdan korkmaz.

Ele geçirme meydana gelirse, bunun nedeni neredeyse her zaman tam olarak kurbanın önceden ve gönüllü olarak dış etkiye ve tecavüze boyun eğmesidir, bu nedenle attığı ilk adım, davetsiz işgalciye boyun eğme eylemini durdurma, inisiyatifi ele geçirme girişimidir. ve mülkü üzerinde sıkı kontrol sağlamak.

Kişilik ve ego arasındaki ilişki çok, çok önemlidir ve daha önce söylenenleri biraz tekrarladığımız veya bahsettiğimiz için bizi bağışlayın. Bir kişinin iç iletkenlerinin incelenmesi, en azından, *gerçek bir kişinin tam olarak onun en yüksek hipostaz olduğunu anlamamıza* yardımcı olmalı ve kalbinde bu kadar aşırı önem verme eğiliminde olduğumuz fiziksel madde birikimi değil. İlahi Üçlü'yü kendi içimizde göremeyebiliriz, ancak gerçek bir insan kavramına en yakın görünen nedensel beden fikrini en azından daha yüksek bir zihinsel seviyeden bakışın izin verdiği ölçüde tam olarak anlayabiliriz. yargılamak bize

Bir kişiye daha düşük bir zihinsel seviyeden baktığımızda, *onda sadece* zihinsel bedeninde sergilenenleri görürüz; astral seviyede, onun üzerine ek bir perdenin indirildiğini ve fiziksel planda bu ikisine bir bariyer daha eklendiğini görüyoruz, böylece gerçek insan gizleniyor ve çok, çok ustaca saklanıyor.

Bu tür bir bilgi, hemcinslerimiz hakkında çok daha yüksek bir fikir oluşturmamıza yardımcı olmayı amaçlamaktadır, çünkü artık onların fiziksel gözle görünenden çok daha fazlası olduğunu anlamalıyız. Her zaman perde arkasında bir yerde daha iyi bir olasılık vardır ve çoğu zaman daha iyi bir doğaya yapılan çağrı onu gizli durumundan çıkarır ve görünür hale getirilmesinin bir sonucu olarak görünür bir tezahüre yol açar.

Bu nedenle, bir kişiyi olduğu gibi inceleyerek, fiziksel örtüyü aşmamızı kolaylaştırırız ve onun arkasında yatan gerçeği tam olarak hayal edebiliriz. Ve tüm insanların arkasında tek bir gerçeklik vardır - ilahi doğa; bu nedenle, bu ilkeye bağlı kalırsak, diğer insanlara karşı tutumumuzu değiştirmemiz veya yeniden gözden geçirmemiz gerekecek, çünkü bu bilgiyle onlara onsuz olduğundan daha başarılı bir şekilde yardım edebileceğiz.

Tefekkür bölümünde tartışıldığı gibi, ego-bilinci, zihni dikkatli bir durumda tutarak (bu dikkati özellikle herhangi bir şeye yönlendirmek gerekli olmasa da) ve yüksek zihnin bilincinin daha iyi olmasını sağlamak için alt zihni susturarak elde edilebilir. dokunulabilir.. Bu ölçüler aracılığıyla, egonun yarattığı fikirler, alt zihni göz kamaştırıcı bir ışıkla aydınlatarak, ruh - deha için bir ilham kaynağı haline gelir. "Dehanın her tezahüründe, özellikle de erdemle birleştiğinde, göksel bir sürgünün şüphesiz varlığını, gardıyanı olduğun İlahi Ego'yu gör, ey madde adamı!"

Dolayısıyla deha, gerçek insan olan daha geniş ego-bilincinin beyin tarafından anlık olarak kavranmasıdır; daha geniş bir bilincin, titreşimlerine tepki olarak titreşebilen bir organizmaya indirilmesidir. Dehanın bakışları, insandaki yaşayan ruhun sesidir, insan vücudunda konuşan içsel Tanrı'nın sesidir.

"Vicdan" kavramının içerdiği olgu, iki tür olgudur. "Vicdan" terimi bazen nefsin sesinden söz edilirken kullanılır, bazen de bu terim ahlak alanında iradeyi temsil etmek için aranır. Bununla birlikte, egonun sesinin duyulduğu yerde, hiçbir şekilde her zaman yanılmaz olmadığı ve sıklıkla yanlış kararlar verebileceği kabul edilmelidir. Çünkü ego, aşına olmadığı problemler hakkında kesin olarak konuşamaz ve onları doğru bir şekilde yargılamadan önce gerekli deneyimi kazanması gerekir.

ne yapacağımızı söylemez , bizim için en iyi olduğunu bildiğimiz şeyi hemen almamızı emreder, oysa zihin aynı zamanda genellikle bizim için bazı gerekçeler bulmaya çalışır. farklı davran. Vicdan, yaşam yolumuzu belirleyen manevi iradenin tüm yetkisiyle konuşur.

alt vasıtalarındaki şahsiyetin *arzuları* ile karıştırılmamalıdır . Arzu, Düşünen'den yayılan ve O'nun dış nesneleri çekme yönünde yaydığı enerjidir; irade ise Düşünen'den yayılan ve geçmiş deneyimlere dayanarak zihnin çıkardığı sonuçlar ve sonuçlar doğrultusunda O'nun yaydığı enerjidir. veya bizzat Düşünür tarafından doğrudan sezgiyle elde edilmiştir. Başka bir deyişle, eğer arzu dışa yöneliyorsa, irade de içe yönelir.

Evrimin ilk aşamalarında, kişiye arzu tamamen hakimdir ve o, buna kapılarak oraya buraya koşturur; bu zamanda astral beden tarafından kontrol edilir. Evrimin orta aşamaları, arzu ve irade arasındaki sürekli çatışmayla belirlenir; şu anda bir kişi kama-manalarla mücadele ediyor. Evrimin sonraki aşamalarında arzu ölür ve irade üstün gelir; o zaman ego hakimdir.

Yukarıdakileri özetlersek, şunu söyleyebiliriz: 1) atmadan gelen egonun veya Yüksek Benliğin sesi gerçek vicdandır; 2) buddhi'den gelen aynı ses , "kötü" - "iyi" ikili kategorilerinden etkilenmeyen sezgisel bilgidir ; 3) daha yüksek Manas'tan gelen aynı ses ilhamdır; İlham sürekli alçaldığında ve normal duruma geldiğinde, o zaman bu dehadır.

6. bölümde kısaca tartışıldığı gibi, deha yani ego, *gören* ve deliller ve delillerle bir sonuca varmayandır; gerçek sezgi onun fakültelerinden biridir, muhakeme ise alt aklın kullandığı yöntemdir. Sezgi sadece içgörüdür, anında kavrayıştır; zihnin bahsettiği gözler için bir egzersiz olarak, zihinsel düzlemde sunulan gerçeğin hatasız bir şekilde tanınması olarak tanımlanabilir. Dolayısıyla bir deha, gerçeği tüm açıklığı ve kesinliği ile görür, ancak bu kesinliği lehine hiçbir aklî delil elde edemez. Ancak, sezgi yoluyla konuşan egonun sesini kesin olarak tanımadan önce, uzun ve kapsamlı bir kişisel eğitim gereklidir.

Bununla birlikte, "sezgi" kelimesinin anlamı bir dereceye kadar değişiyor gibi görünebilir. Bu nedenle, günlük yaşamda güvenilir sezginin, Buda ve astral bedenler arasında doğrudan bir kanal açarak elde

edildiğine inanılmaktadır.

Sezginin akıldan ziyade kalp merkezi veya çakra aracılığıyla çalıştığını belirtmekte fayda var. Böylece, örneğin, bir piskoposun kutsanma süreci, bu merkezle ve sezginin uyarılmasıyla özel bir şekilde bağlantılıdır.

Böylece, sezginin yüksek bilinçten alt bilince aktarımının iki ayrı modunu ayırmış oluyoruz. Biri, yüksek zihinsel düzlemde alt zihinsel düzleme aktarımdır; diğeri ise buddhi'den astral bedene doğrudan aktarımdır.

Nedensel bedenin sezgisi, dışsal olanın kavrandığı bir içgörü olarak tarif edilmiştir; buddhi'den gelen sezgi, içselin gerçekleştirildiği içgördür. Budak sezginin yardımıyla kişi olayları *kendi içinden kavrayabilir* ve entelektüel sezginin yardımıyla kişi kendi içindeki bir şeyi tanıyabilir.

Bu yönlerden hangisinin daha kolay olduğu, bireyselleştirme yöntemine bağlıdır. Derin anlayışla bireyselleşenler için sezgi, içsel bir inanç olarak kendini gösterecek, böylece geçmiş yaşamlarda veya beden dışı bir durumda da olsa, şu anda kendilerini bunun doğruluğuna ikna etmek için boş bir muhakemeye ihtiyaç duymayacaklar. daha düşük bir zihinsel düzlemde, elbette, onu anlamak gerektirdi.

Adanmışlığın akışıyla bireyselleşmeyi başarmış olanlar, bilgiyi Buda planından astral bedene aktarmada sezgi ile donatılacaklardır.

Tabii ki, her iki durumda da, sezgiye açıklığın ana koşulu, alt araçların kararlılığı ve dengesidir.

Dehanın genellikle psikolojik dengesizlikle ilişkilendirildiği gerçeğinden utanmamalıyız - "Deha delilikle eşleşir" atasözünde ve Lombroso ve diğerlerinin birçok azizin nöropat olduğu iddiasında yansıtılan bir gerçek.

Aziz ve vizyon sahibi kişinin, fiziksel mekanizmalarının başarısız olması ve dengesiz hale gelmesi için beyinlerini aşırı zorlaması mümkündür.

Dahası, bazen dengesizlik ilham için vazgeçilmez bir koşuldur. Profesör William James'in bu konuda söylediği gibi, "Yukarıdan ilham diye bir şey varsa, o zaman nevrotik mizaç gerekli alıcılığı elde etmek için temel koşulu karşılıyor olabilir" ("Çeşitli Dini Deneyimler") . Bu nedenle, bir dahinin dengesiz bir beyne sahip olabileceğine şüphe yoktur, çünkü yüksek bilinç ona bu mekanizmayı geliştirmesi için baskı yapar, böylece beyin sürekli bir gerilim halindedir ve bu tür koşullar altında işler o kadar ileri gidebilir ki, Beynin yapısı baskı altındadır, bu gerilim yıkılır. Ancak bu anormallik, insan evriminin itici gücü olduğundan, zararından çok insanın elindedir. Bir hastalıktan çok gelişimsel bir dengesizliktir.

Hristiyan kilisesinde, özellikle İncil'in okunması sırasında kalp merkezini uyarma girişimi de vardır, çünkü okuma sırasında dua eden başparmak kalp merkezinin yanı sıra kaşların arasında ve boğazda çizilir. haç işareti. Bu durumda başparmağın hareketleri, mesmerizmdeki boks geçişlerine karşılık gelir ve

görünüŖe göre, örneğin merkezleri açmak için küçük ama güçlü bir kuvvet akışının gerekli olduğu anda gerçekleştirilir.

Kalp, atma-buddhi-manas olan Yüce Üçlünün bedensel merkezidir. Baş, çeşitli işlevleri hipofiz bezi ve epifiz bezi de dahil olmak üzere beynin yedi boşluğu tarafından kontrol edilen psiko-entelektüel insanın oturduğu yerdir.

Bilincini beyinden kalbe aktarabilen bir kişi, alt manalar aracılığıyla (saf haliyle antahkarana'dan başka bir şey değildir) kama-manaları yüksek manalarla birleştirebilmelidir. Yüksek Üçlü'nün ipuçlarını yakalamak için.

Hint yoga yöntemlerinde , daha yüksek planlarla temasa geçmek isteyenlerde histeriyi önlemeye yardımcı olmak için özel egzersizler bile vardır ve bedenin disiplini ve arınması ile zihnin kontrolü ve eğitimi üzerinde özel bir vurgu yapılır. .

Ego genellikle semboller biçimindeki fikirleri alt bilinç düzeyine çevirir ; rüyalarda bazı sembolik biçimler ortak gibi görünse de , her egonun kendi sembol sistemi vardır . Örneğin , rüyada görülen suyun belirli bir soruna işaret ettiğine inanılır . Ve su ile problemler arasında gerçek bir bağlantı olmasa da , eğer ego kişide su ile ilgili belirli bir özel inancın olduğunu bilseydi , kişiyi uyarmak için bu özel sembolik formu seçmesi çok daha olasıydı. yaklaşan talihsizlikten .

Bazı durumlarda, ego kendini dışsal olarak ve çok ilginç bir şekilde de gösterebilir. Örneğin, Annie Besant'a göre, bir ders verip bir cümle söylediğinde , bir sonraki cümlenin tam önündeki havada ve bilinçli olarak seçtiği üç farklı biçimde nasıl gerçekleştiğini alışkanlık olarak görüyor . ona göre en iyisi bu Fikirlerini doğrudan fiziksel beyne yazdırmak yerine neden bu kadar çok özel bir iletişim yöntemine başvurduğunu anlamak oldukça zor olsa da, egosu böyle çalışıyor olmalı .

Kişilik ve ego arasındaki ilişki The Voice of the Silence'da etkileyici bir şekilde anlatılır : “ Tahammül çekmeye alışmış biri gibi sebatlı olun . Gölgeleğiniz (yani kişilikleriniz) yaşar ve kaybolur; ama *sende* sonsuza dek yaşayacak olan , *senin içindeki* bilen, çünkü bu bilgidir, bu geçici yaşama [ait değildir]; bu, olmuş ve olacak olan, saatin kendisi için asla gelmeyecek olan adamdır.

E.P., egonun canlı bir tanımını verir. Blavatsky ve The Key to Theosophy'de: "Bir tür "Ruh" hayal etmeye çalışın, göksel bir varlık, ister şu ister bu isim deyin, özünde ilahi, ancak HER ŞEY ile bir olacak kadar saf değil ve bu nedenle, bunu başarmak ve sonunda amaçlanan amaca ulaşmak için, doğasını arındırmak zorunda kalır. Bu, ancak *bireysel* ve *kişisel olarak* , yani ruhsal ve fiziksel olarak, bu farklı ve değişen evrende var olan tüm deneyimleri ve tüm duyguları özümsemekle yapılabilir . Bu nedenle, alt krallıklarda benzer deneyimlerde ustalaşarak ve varlık merdiveninde her basamakta daha da yükseğe tırmanarak, insan planlarının tüm deneyiminden geçmelidir. Özünde, o bir Düşünce'dir ve bu nedenle, ona çoğul dersiniz, manasaputra'dır , yani "[evrensel] aklın oğulları." Bu *bireyselleştirilmiş "Düşünce"*, *biz Teosofistlerin gerçek* insan Egosu, et ve kemik leşine sarılı düşünen varlık dediğimiz şeydir . O gerçekten

ruhsal bir varlıktır ve *madde* değildir (nesnel evrende bildiğimiz anlamıyla madde) ve bu tür varlıklar, insanlık adı verilen ve adı manas veya *zihinler* olan bir hayvansal madde kütlesini oluşturan enkarne Egolardır.

Alt Manas'ın "ışını" her zaman kaynağına veya ebeveyni olan Yüksek Manas'a geri dönmeye çalışır. Ancak dualite onun üzerinde hüküm sürdüğü sürece - yani, bilinç nedensel düzeye yükselene, böylece bu tür durumlarda dedikleri gibi "yukarı ve aşağı" Ben "i birleştirene kadar - kaçınılmaz bir akut özlem vardır, çoğu kişi tarafından hissedilir. asil ve saf doğa, en parlak iç yaşam olayları şeklinde. Dua, ilham, "Tanrı'yı arama" veya İlahi ile birlik olma çabası kılığına bürünen bu melankolidir. Dindar bir Hristiyan, "Ruhum Tanrı'yı, yaşayan Tanrı'yı özlüyor" diye haykırıyor.

Okültist, bu çağrıda, alt benlik tarafından Yüksek Benliğe gönderilen, onunla ayrıldığı, ancak çekiciliği canlı bir şekilde hissedilen, yok edilemez bir dürtü olduğunu fark eder. Bir kişinin Buda'ya, Vişnu'ya, Mesih'e, Meryem Ana'ya veya Cennetteki Baba'ya dua edip etmediği, aslında bu o kadar önemli değildir, çünkü bunlar gerçekler değil, zarflardır. Buddhi ve atma ile birleşen yüksek manalara hitap eden her duada, şu ya da bu zamanda yaşayan ve şu ya da bu ırka mensup insanlar tarafından kendisine verilen isim altında saklanan gerçek bir arzu vardır. Bu, tüm dinlerde var olan o ideal insan, o "kişisel Tanrı", "Tanrı-insan"dır; bu, "beden bulmuş Tanrı", "Beden almış Söz", insanların her birinde "doğması" ve müminin onunla bir olması gereken Mesih'tir.

Daha teknik bir ifadeyle, her insandaki bireyselleşmiş "Tanrı", onun Cennetteki Babası monaddır ve monad için ego neyse, ego için kişilik odur.

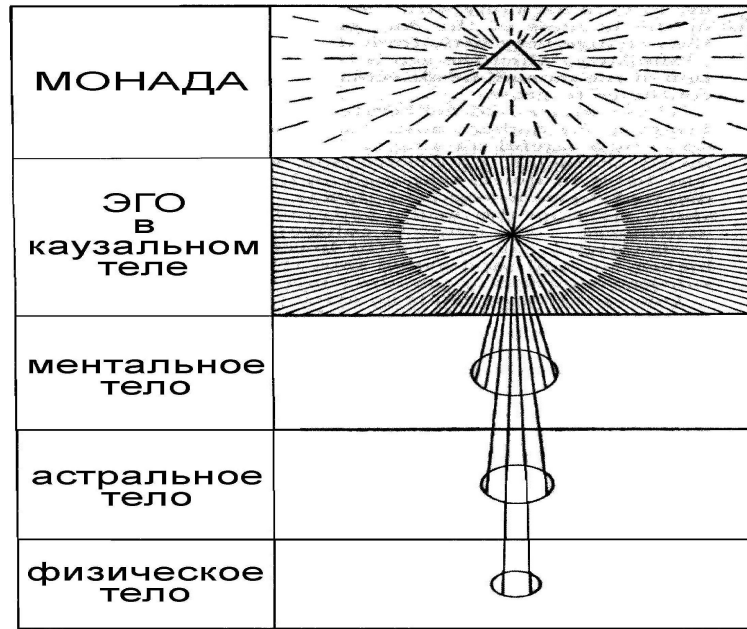
Burada, belki de, biraz önceden uyarlamak oldukça uygun olacaktır. Yakın geçmişte, bazı öğrencilerin Yüksek Benliğin daha fazla ödemesi gerektiğini söyledikleri ruhla konuştuğu "Yüksek Benliğe bakın" ve "Yüksek Benliğin uyarılarını dinleyin" gibi ifadeler kullanıldı. alt katlarda çıkarları için savaşan talihsiz bir kişiye dikkat. Ancak yavaş yavaş öğrenciler, kişiliğin, alt planlarda gördüğümüz şekliyle, gerçek insanın çok küçük bir parçası olduğunu ve Yüksek Benliğin insanın *kendisi* olduğunu anlamalıdır . Çünkü tek bir bilinç vardır, öyle ki aşağı varlık daha yüksek olanın kusurlu bir yansımasıdır ve bu nedenle hiçbir şekilde ondan ayrı değildir. Bu nedenle, görkemli Yüksek Benlik ile birleşebilmek için "kendimizi" nasıl yücelteceğimizi düşünmemeliyiz, bunun yerine Yüksek Benliğin gerçek Benlik olduğunu ve daha yüksek ile Yüksek Benliği birleştirmek için anlamaya *çalışmalıyız* . daha düşük başlangıç aslında kendi içinde daha düşük olanı ortaya çıkarmak anlamına gelir, böylece daha yüksek olan onun içinde ve onun aracılığıyla daha özgürce ve tam olarak hareket edebilir.

Bu nedenle , kişi, kendisinin bir ruh ve Yüksek Benlik olduğundan tamamen , hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde emin olmaya çabalamalıdır ; ve bir ego olarak kendi güçlerine güvenmeli ve bunları özgürce kullanma cesaretine sahip olmalıdır . Olağan bilinç durumunu doğal ve normal olarak kabul etmek ve egosunu ancak amansız ve muazzam çabalarla elde edilebilecek en yüksek varlık olarak görmek yerine , olağan bilinç durumuna anormal ve doğal olmayan bir şey olarak bakmayı öğrenmelidir . ve ruhun

yaşamı - kendisini kalıcı olarak uzaklaştırdığı gerçek bir yaşam olarak.

Form açısından ifade edilirse, bu, alt araçlar ego ile mükemmel bir uyum içinde olduklarında, bir tür augoeid'e dönüştükleri ve sonrasında hayattan hayata çok az değiştikleri anlamına gelir. Aynı şekilde ego, monadın mükemmel bir yansıması haline geldiğinde, gelişmeye devam etmesine rağmen çok az değişir.

Kendilerine bilinçli olarak yüksek bilinci beyne aktarma hedefini koyanlar, bunu, alt zihni ve ahlaki karakteri dikkatli bir şekilde eğiterek, sürekli ve uygun şekilde yönlendirilmiş çabalarla başarabilirler. Sakin, sürekli ve tutarlı düşünme alışkanlığı, düşünceyi dünyevi şeylerden uzak konulara yönlendirme, meditasyon ve çalışma alışkanlığı da mental bedenin gelişimine katkıda bulunarak onu daha kullanışlı ve itaatkar bir enstrüman haline getirir. Soyut düşünceyi geliştirmeye yönelik çabalar da boşuna değildir; böylece alt zihin üst düzeye yükseltilir ve alt zihinsel seviyelerin en ince malzemeleri zihinsel bedene çekilir ve onun içinde inşa edilir.



Yukarıdaki şema, ego ile onun alt araçları arasındaki ilişki hakkında bir fikir verme girişimidir. Egonun kendi düzleminde sahip olduğu tüm güçlerin, yetilerin ve bilgilerin yalnızca küçük bir kısmı zihinsel bedene aktarılabilir; oradan yine daha da küçük bir parça astral bedene iletilir ve ondan sadece çok küçük bir parça fiziksel bedenin bilincine ulaşır. Gördüğümüz gibi, insanın amaçlarından biri, kişiliğin alt araçlarında giderek daha fazla kuvvetin ifadesini bulabilmesi için ego ile alt bedenler arasındaki bağlantıyı genişletmeye ve güçlendirmeye çalışmak olmalıdır.

Yukarıda, egonun ötesinde, ego ile ilişkisi ego ile kişilik arasında var olana biraz benzeyen monad yaşar.

yeniden doğuş

Yüksek mental düzlemdeki yaşam döneminin sona ermek üzere olduğu ve yeni bir enkarnasyonun gerçekleşme zamanının geldiği bir zamanda şimdi egonun ve onun araçlarının hikayesine geçeceğiz.

Ego nedensel bedene çekildiğinde, zihinsel birim veya molekülün yanı sıra fiziksel ve astral kalıcı atomları da beraberinde aldığını hatırlamakta fayda var. Üç alt seviyenin her birinden birer tane olan bu madde parçacıkları, tüm insan enkarnasyonları boyunca egoda kalır. Ve nedensel bedene çekildikten sonra, onun içinde hareketsiz veya gizli bir durumda kalırlar.

Reenkarnasyon zamanı geldiğinde, ego dikkatini dışa çevirir ve bu yaşam dürtüsünün etkisi altında zihinsel birim uyanır ve yaşam ağı genişlemeye ve büyümeye başlar; bu ağ budak maddeden oluşur ve kıyaslanamaz saflıkta ve tarif edilemez güzellikte parıldayan altın bir madde olarak görünür ; sutratma'nın devamı olan tek iplikten dokunmuştur . Ancak, yazar bunları bir sonraki ciltte ele almayı umduğundan , burada bu konularla ilgili daha fazla ayrıntıya girmeyeceğiz .

Bundan sonra, ego alt zihinsel düzlemde kendini bir kez daha ifade etmeye çalışırken , bu planın maddesinin esnekliği elverdiği ölçüde zihinsel birim faaliyetine devam eder.

Bu zihinsel birim buna göre bir mıknaş gibi hareket eder , zihinsel maddeyi ve zihinsel temel özü kendisinininkine benzeyen titreşim kuvvetleriyle kendine çeker ve bu nedenle onlarla tamamen uyumludur ve gizli zihinsel özelliklerini ifade etmek için oldukça uygundur . Bu süreç, bir anlamda otomatiktir, ancak ikinci elemental krallığın devaları, zihinsel birimin erişimi dahilinde , kendisine uygun malzemeleri sağlayarak başarısına katkıda bulunur .

Madde ilk önce zihinsel birimin etrafında gevşek bir bulut şeklinde oluşur , ancak bu henüz zihinsel bedenin kendisi *değildir* , *yalnızca* yeni zihinsel beden oluşturulacağı malzemelerdir .

Aynı şekilde, nitelikleri hala tezahür etmemiştir . Aksine , bunlar niteliklerin kendileri değil , yalnızca bu niteliklerin embriyolarıdır ve şu anda tüm etkileri , mümkün olan en kısa sürede bir faaliyet alanı ve tezahürü sağlamaya yöneliktir . çocuk.

Geçmişten miras kalan embriyolar veya tohumlar Budistler tarafından skandhalar olarak adlandırılır ; maddi nitelikler, güçlü duygular, soyut fikirler, zihinsel eğilimler ve zihinsel yetenekler taşırlar . Sunulan materyali inceleme sürecinde daha önce gördüğümüz gibi , bu skandhaların saf tadı ego ile birlikte devachan'a geçerken , yukarıda bahsedildiği gibi kaba, düşük ve kötü olan her şey geçici olarak askıya alınmış bir animasyon durumunda kalır . Bununla birlikte, tüm bu "çökelti" boşa gitmez - ego tarafından dünyevi yaşama giderken toplanırlar ve onlardan, içine gerçek insanın aşıldığı yeni bir "cinsel adam" oluştururlar.

Tabii ki, zihinsel imgeler biçiminde korunan geçmişin deneyimi, yeni zihinsel bedende yoktur: uzun zaman önce, eski zihinsel bedene uzun yaşama emri verilir verilmez ve sadece öz, ya da öz, ondan geriye kalan, insan yetenekleri şeklinde tezahür etti.

Aynı şey, ego dikkatini astral kalıcı atoma çevirdiğinde ve iradesini ona aktardığında da olur. Böylece mental birim ve astral kalıcı atom, insanın sırasıyla son mental ve astral yaşamının sonunda sahip olduğu tiple tam olarak aynı tipte bir mental ve astral beden oluşumu için ideal bir malzemeyi kendilerine çeker. Yani insan, zihinsel ve astral alemlerde en son bıraktığı yerden hayatına kaldığı yerden devam eder.

Böylece, bir kişinin geçmişinin doğrudan bir ürünü olan yeni bir yaşam dönemi için aldığı zihinsel ve astral bedenler, onun "olgun" karmasının - prarabdha-karmasının en önemli ve önemli bölümünü oluşturur.

Başlangıçta, zihinsel madde ovalin üzerine eşit olarak dağılır. Ve ancak küçük bir fiziksel form oluştuktan sonra, zihinsel ve astral madde ona çekilmeye başlar - fiziksel bir prototip şeklini alırlar ve ardından sürekli olarak onun boyunca gelişirler. Bu dönüştürücü süreçle eş zamanlı olarak, zihinsel ve astral madde, duygu ve düşüncelerle sonuçlanan aktiviteye uyanır.

Zihinsel bedende yerleşik olan bu tür zihinsel madde türleri ne kadar kaba olursa, zihinsel ve astral madde arasındaki bağlantının o kadar güçlü olduğuna dikkat edilmelidir, bu bağlantı yalnızca kama-mana unsurunu güçlendirir (bkz. Bölüm 6).

Dolayısıyla, erken yaştaki bir çocuğun belirli bir zihinsel veya belirli bir astral bedene sahip olduğu söylenemez, ancak çevresinde ve içinde bu bedenlerin biraz sonra oluşturulacağı madde vardır.

Ayrıca, bir kısmı iyi bir kısmı kötü olan her türlü meylin yaratılışına sahiptir. Ancak bu eğilimlerin yeni bir yaşamda geçmiş yaşamda sahip oldukları eğilimlere dönüşüp gelişmeyeceği, büyük ölçüde, bir çocuğun yaşamının ilk yıllarında çevresindeki insanlardan uygun beslenme ve diğer teşvikleri alıp almadığına bağlı olacaktır. Bu iyi ya da kötü eğilimlerin çoğu, hızla harekete geçirilebilir ya da tam tersine, aynı hızla tomurcukta dondurularak beslenmeden mahrum bırakılabilir.

Uyarıldıkları takdirde, bu yaşamda önceki yaşamda olduklarından çok daha güçlü bir faktör haline geleceklerdir; öldürülürlerse, yalnızca bir sonraki enkarnasyonda kendini hiç göstermeyen, hızla körelecek veya ölecek kısır bir embriyo ile kalacaklar.

İlk yıllarda, çocuğun egosunun araçları üzerinde çok az gücü vardır veya hiç yoktur, bu nedenle, itaatsiz araçları dizginlemek ve uygun koşulları yaratmak için ebeveynlerinden yardım ister. Dolayısıyla ebeveynlerin omuzlarına binen büyük sorumluluk.

Çocuğun biçimlendirilmemiş araçlarına gelince, onların esnekliği gerçekten tarif edilemez. Bir çocuğun fiziksel bedeni inanılmaz derecede esnek ve etkilenebilir olsa bile, o zaman astral ve zihinsel bedenler çok daha fazla ve kat kat daha fazladır. Aldıkları her titreşime tepki olarak titreşirler ve

çevrelerinden gelen hem iyi hem de kötü tüm etkilere karşı son derece hassastırlar . Ancak fiziksel bedende olduğu gibi , çocuğun zihinsel ve astral bedenleri, ilk başta, erken çocuklukta çok kolay etkilenebilir ve kolaylıkla değiştirilebilir olduğundan , kısa sürede esnekliklerini kaybederler , sertleşirler ve istikrarlı alışkanlıklar kazanırlar ; sağlam bir şekilde kurulmuş, ancak büyük güçlükte değiştirilebilir .

En sevgi dolu ebeveynler bile bazen çocuklarının geleceğinin ne ölçüde kendilerine ve kontrollerine bağlı olduğunu her zaman fark etmezler .

Arkadaşlarımızı , bir an için bile olsa , tamamen farklı, doğasında tüm iyi nitelikler muazzam bir şekilde geliştirilmiş ve daha az arzu edilen karakter özellikleri tamamen ortadan kaldırılmış olarak hayal edersek , o zaman sonuçların bir resmini çizebiliriz . onlara karşı ebeveynlik görevlerini düzenli olarak yerine getirirlerse çocuklarında başarabilirler . _ _ _ _ _

Embriyo, doğumdan çok önce ortaya çıkan , kendine ait bir ego ile donatıldığında , bu ego, başkalarının etkilerine karşı olağanüstü bir duyarlılık sergiler ve çoğu durumda bu duyarlılık , neredeyse olgunluk dönemine kadar devam eder .

Zihinsel beden, daha doğrusu bu bedeni oluşturacak olan malzeme , yaşamın doğum öncesi döneminde bile alt araçlara inşa edilir ve bu bağlantı , en sonunda yaklaşık 10 . yedi , alt araçlar, çocuğun evrim aşamasının izin verdiği ölçüde, ego ile bu kadar yakın temas halinde değildir . Ancak bundan sonra ego, eğer yeterince gelişmişse, yavaş yavaş araçlarını kontrol etmeye başlar ve içinde vicdanın uyarıcı sesi dediğimiz şeyi uyandırır.

Doğum öncesi dönemde, çocuğun egosu, gelecekteki bedeninin rahminde şekillendiği dünyevi annenin üzerinde asılı kalır , ancak fiziksel kalıcı yoluyla uygulanan zayıf etkiyi hesaba katmazsanız , embriyonun kendisini çok az etkileyebilir . atom; bu nedenle embriyo , nedensel bedende ifade edilen egonun düşünce ve duygularına yanıt veremez ve bu nedenle onları paylaşmaz .

Kızılderililerin doğumdan önce ve sonra anne ve çocuğu saf etkilerle çevreledikleri çeşitli törenleri vardı . Amaçları, düşük etkilere karşı koruma sağlayacak ve daha yüksek olanları çekecek özel koşullar yaratmaktı . Bu tür törenler gerçekten paha biçilmez bir yardımdı.

kalıcı atomlara taşıdığı " kötülük tohumları " , bazı nedenlerden dolayı hatalı bir şekilde Adem ve Havva'nın hayali eylemiyle ilişkilendirilerek , genellikle "ilk günah" olarak adlandırıldı ve hala bazen böyle adlandırılmaya devam ediyor . Hristiyan kilisesinde özel bir yer , özellikle "kötülük tohumlarının" zararlı etkilerini en aza indirmeye yardımcı olmayı amaçlayan vaftiz töreni tarafından işgal edilir.

Bu amaçla , rahibin çocuğun vücudunda bulunan eterik maddede güçlü titreşimlere neden olabileceği , hipofiz bezini uyaran ve bunun aracılığıyla astral ve ardından sırayla etkileyen manyetize veya "kutsal" su kullanılır . , zihinsel beden. . İçlerine akan kuvvet , su gibi, yukarı ve aşağı salınır , ta ki yine su gibi dengeye gelene ve kendi seviyesini alana kadar.

Rahip tarafından gerçekleştirilen "şeytan çıkarma" ritüeli, kötülük mikroplarını mevcut durumlarında "korumayı" amaçlar ve sonunda körelmeleri veya düşmeleri için hiçbir şekilde beslenmelerine veya uyarılmalarına izin vermez .

Ayrıca vaftiz töreninde, en azından liberal Katolik Kilisesi'nin bağrında yapıldığı şekliyle, önde ve arkada haç işaretiyle çocuğun tüm vücudunu gölgede bırakan rahip , bir düşünce formu oluşturur. (veya aslında, koruyucu meleğin vaftiziyle bağlantılı fikrinin , ilahi güçle dolu ve hece olarak bilinen en yüksek doğal ruh tarafından canlandırılan yapay bir elemental). Bu düşünce formu, çocuğu önden ve arkadan koruyan beyaz ışıktan bir göğüs zırhı gibidir . Bu arada, Mesih'in Kendisinin yaşam eylemleri ve düşüncesiyle dolu olan bu düşünce formuyla olan ilişki sayesinde , hece sonunda bireyselleşir ve bir seraphim olur.

Bir çocuk doğumdan hemen sonra ölse bile , vaftiz ona hayatın diğer tarafında değerli bir şekilde hizmet edebilir . Çünkü astral dünyada kötülüğün temellerinin uyanması veya harekete geçmesi pekala olabilir ve bu durumda bu düşünce formu, belki de bu süreci durdurmaya yardımcı olacaktır.

Böylece , bir çocuğun vaftizi sırasında , yalnızca belirli merkezler veya çakralar restore edilip ruhsal etkiye açılmakla kalmaz , aynı zamanda kötülüğün temelleri de bir dereceye kadar bastırılır ve çocuğun kendisi pratik olarak koruyucu meleği edinir , iyiyi amaçlayan yeni ve güçlü etki .

Kutsanmış yağla bir bebeğin alnına yapıştırılan haçın , bu kişinin hayatı boyunca ruhani ikizinin alnında görünür kaldığı da eklenebilir ; haç, tıpkı Hindu tilaka gibi bir Hristiyan'ın işaretidir - kaşların arasına yerleştirilen bir nokta veya kast işareti, Shiva'nın veya Vishnu'nun trident'inin işaretidir.

Bir çocuğun aurası çoğu zaman gerçekten eşsiz güzellikte bir nesnedir; saf, parlak renklerle doyurulur ve çoğu zaman bir yetişkinin hayatını gölgede bırakan şehvet, açgözlülük, kötü niyet ve bencillik bulutlarından yoksundur. Yıllar geçtikçe çocuğun aurasının neredeyse kaçınılmaz olarak daha kötüye doğru nasıl değiştiğini, etrafındakilerin ve tüm sosyal çevrenin çocuktaki kötü eğilimleri ne kadar ısrarla besleyip güçlendirdiğini, iyi olanları neredeyse tamamen bastırdığını üzüntü ve heyecan olmadan izlemek imkansızdır. Gözümüzün önünde böyle bir nesnel ders varken , insanoğlunun evriminin bu kadar inanılmaz derecede yavaş ilerlemesine ve egonun çoğunun alt dünyalarda geçirdiği hayattan hayata kat ettiği ilerlemenin neredeyse hiç olmamasına şaşırmmamak elden gidiyor . farkedilebilir.

Her derde deva ebeveynlerde ve öğretmenlerdedir: kişisel karakterlerinin, davranışlarının ve alışkanlıklarının çocuğun gelişimi üzerindeki etkisi gerçekten paha biçilmezdir. Çalışmamızın bu aşamasında, ebeveynlerin ve eğitimcilerin çocuk bakımında yaşadıkları düşünce ve duyguların büyük önemini tekrar vurgulamaya gerek yoktur. Ch.U.'nun çalışmasında bu konu tamamen ele alınmıştır. Leadbeater, Şeylerin Gizli Tarafı, Cilt II.

Atlantis uygarlığında, öğretmen-öğretmen bölümünün önemi o kadar genel olarak kabul edildi ki, koğuşunun tüm gizli niteliklerini ve yeteneklerini görebilen deneyimli bir kahin dışında kimsenin böyle bir

bölüm açmasına izin verilmedi. ve bu nedenle, onda iyi eğilimler geliştirmek ve kötü eğilimleri düzeltmek için herkesle akıllıca çalışabilir. Uzak bir gelecekte, altıncı kök ırk zamanında, bu prensip daha da mükemmel bir biçimde uygulanacaktır.

Anne babalar, çocuklarını ne kadar önemserlerse kuşatsınlar, bir gün mutlaka dünyada onlarda kötü eğilimleri harekete geçirecek zararlı etkilerle karşılaşmaları neredeyse kaçınılmazdır. Bununla birlikte, belirli eğilimlerin - iyi ya da kötü - *önce* uyarılacağı konusunda önemli bir fark vardır . Çoğu durumda, kötü olanlar, ego araçlarının kontrolünü ele geçirmeden önce bile uyanmaya ve harekete geçmeye başlar, böylece nihayet onlar üzerindeki gücünü pekiştirdiğinde, araçların çeşitli ahlaksızlıklara olan güçlü yatınlığının üstesinden gelmesi gerektiğini fark eder. İyi eğilimler biraz gecikmeyle ortaya çıktıklarında, var olma haklarını savunmak için zaten yerleşik (ve kesin olarak yerleşmiş) kötü eğilimlerle savaşmak zorunda kalırlar.

Öte yandan, ebeveynler, doğumdan önce ve sonraki birkaç yıl aşırı özenle çocukta yalnızca iyi eğilimler geliştirebilseydi, o zaman ego hakim olduktan sonra, çocuğun kendini bu yönlerde ifade etmesi ve çocuğun kendisi için daha kolay olurdu. karşılık gelen bir nezaket alışkanlığı geliştirdi. Ve eğer çocukta kötü dürtüler birdenbire ortaya çıkarsa, iyiliğin güçlü bir muhalefetiyle karşılaşılır ve bunun üstesinden gelmek için boşuna çabalarlar.

Ego, olağanüstü derecede gelişmiş olmadıkça, ilk başta araçlar üzerinde çok az güce sahiptir; ancak unutulmamalıdır ki, bu araçlar aracılığıyla kendini geliştirme arzusuyla yönlendirildiğinden ve gerekli dengeyi sağlamak için atabildiği güç her zaman doğru tarafta hareket ettiğinden, iradesinin her zaman iyiye yönelik olduğu unutulmamalıdır. .

Embriyonik yaşam ve bebeklik döneminde, ego kendi başına çok daha geniş, daha zengin ve daha zengin bir yaşam sürer ve daha önce de belirtildiği gibi, embriyo ile giderek daha yakın temasa geçer.

Burada, monadın içinde evrimleştiği Evren ile ilişkisinin, egonun yeni fiziksel bedenle ilişkisine benzer olduğunu belirtmekte fayda var.

Zihinsel beden de yeni olduğu için, doğal olarak, daha önce hiçbir parçası olmadığı önceki doğumların anısını içeremez. Bu tür bir belleğe kuşkusuz yalnızca, kalıcı atomlarla birlikte bir enkarnasyondan diğerine geçen nedensel bedendeki ego sahiptir. Sonuç olarak, fiziksel dünyada hareket eden bir kişi geçmiş yaşamlarını hatırlamaz, çünkü hafıza ve anılar alanından yalnızca zihinsel bedeni sorumludur.

İnsan vücudunun gelişiminde, gebelik dönemi elemental krallığın aşağı doğru, evrimsel seyrine tekabül eder; bir takım kuramsal eğitimcilerin tahminlerine göre doğum anından yedi yaşına kadar çocuğun fiziksel yapısına daha fazla dikkat edilmelidir; yaklaşık on dört yaşına kadar, duygusal gelişime odaklanılmalıdır; ve bu yaştan yaklaşık yirmi bir yaşına kadar, öğretmen veya eğitimci tüm çabasını çocuğun zihnini geliştirmeye yöneltmelidir.

Belirtilen üç yaş dönemi, bir dereceye kadar mineral, bitki ve hayvan krallıklarına karşılık gelir. İlk periyot sırasında bilinç, fiziksel planda merkezlenir; ikincisi sırasında - duygusal düzlemde; üçüncü dönem boyunca, alt zihin yavaş yavaş yaşam alanını kendisine geri kazanır ve bu da kişiyi gerçek bir düşünür haline geldiği aşamaya götürür. Uzun olgun yaşam dönemi, bir erkeğin gerçek kariyerinin zamanıdır. Yaşlılık çağı insanı bilgeliğe götürmeli; ancak, çoğu insanda bu alan mükemmel olmaktan uzaktır, insanlığın gelecekte ulaşacağı insanüstü yüksekliklerin yalnızca belirsiz bir habercisidir.

Burada, nadir durumlarda yeniden doğuş sürecinde meydana gelebilecek ilginç istisnalardan bahsetmek gerekir. 6. bölümde, bir kişi yalnızca bir yozlaşmışın hayatını yaşarsa, kendisini tamamen daha düşük, hayvan doğasıyla özdeşleştirirse ve daha yüksek olanı inkar ederse, o zaman daha düşük doğanın daha yüksek olandan tamamen ayrıldığı ve bu enkarnasyonun olduğu gerçeğinden zaten bahsetmiştik. ego için tamamen kayboldu.

Bu koşullar altında ego, araçlarına karşı o kadar büyük bir tiksinti duyar ki, ölüm onu fiziksel bedenin yükünden kurtarır kurtarmaz, diğer bedenleri de bir kenara atar; aslında fiziksel yaşamı boyunca bu kirli tapınağı terk edebilir.

Ölümden sonra , ne astral ne de zihinsel bedeni olmayan böyle bir ego , genellikle hızla reenkarne olur. Bu durumda, bu zamana kadar henüz parçalanmamış olan eski zihinsel ve astral araçlar, doğal özdeşlik sayesinde yeni zihinsel ve astral bedenlere çekilebilir ve bunun sonucunda var olanın en korkunç biçimi ortaya çıkar . denilen " eşik sakini " doğar .

Bölüm 33

Müritlik

Mental bedenin (astral beden kadar doğal olarak) kontrolü, eğitimi ve gelişimi , Üstadın müridi veya *şelası olmaya niyetlenen* ve daha sonra Üstadın inisiyellerinden biri olmaya niyetlenen kişinin işinin önemli bir parçasıdır . Büyük Beyaz Kardeşlik.

inisiyasyona götüren Yolda iyi bilinen dört "nitelik" tablosu bulunmaktadır . Neredeyse hepsinde zihinsel bir unsur olduğunu gösteriyor .

"NİTELİKLER" YOLDA		
HA YI R.	Sanskritçe	Rusça
1	Viveka	Gerçek ve gerçek olmayan arasındaki ayrım; "zihnin kapılarını açmak" olarak da

		tanımlanır
2	Vairajya	Gerçek olmayana, geçici olana ve eylemlerin meyvelerine kayıtsızlık: bağlanmama
3	Şatsampatti:	Altı zihinsel özellik:
	1. Şama	Düşünce kontrolü
	2. Bayan	Eylem Kontrolü
	3. Uçak	Hata payı
	4. Titikşa	Sabır
	5. Şradda	İnanç
	6. Samadhana	Denge
4	Mumukşa	serbest bırakma arzusu

Bu "nitelikler" hakkında koca ciltler yazıldı, ancak bu kitabın boyutu , onların yalnızca en kısa tanımını vermemize izin veriyor . Doğal olarak, onları mükemmelliğe getirmek hiç gerekli değildir , ancak sadece onlara hakim olmak gerekir (en azından kısmen) , çünkü yalnızca bu durumda inisiyasyon mümkün olacaktır.

Vivec. Aday, içsel hayatın, egonun ve ego için hayatın gerçek hayat olduğunu öğrenmelidir; C.W. olarak ne olduğunu öğrenmesi gerekiyor. Leadbeater, “Birkaç şey çok şey ifade ediyor; çoğu şey hiçbir şey ifade etmez.”

Söylemeye gerek yok, söylenenler, okültistin, eğer bunları kendi üzerine almışsa, tüm dünyevi yükümlülük ve sorumluluklardan vazgeçebileceği veya buna hakkı olduğu anlamına gelmez; aksine tüm insanlardan daha titiz ve dikkatli bir şekilde yerine getirmelidir. Burada önemli olan icra edildikleri ruhtur, önemli olan yönlerinin bilgisidir ve yönlerin kendileri tamamen önemsizdir.

Mukaddes Kitabın dediği gibi, bu "zihnin kapılarını açmak" veya "dönmek" hakkında şöyle der: "Yeryüzünde olanı değil, gökte olanı sevin ... çünkü görünen geçicidir, ama görünen geçicidir." görünmez olan ebedidir.”

Ayırt etme yeteneği, öğrencinin içinde bulunduğu koşulların hızla değişmesi ve dış olayların istikrarsızlığının ona dayattığı görüşler tarafından büyük ölçüde teşvik edilir. Bir öğrencinin hayatı genellikle fırtınalar ve stresle doludur, çünkü ancak bu şekilde nitelik ve yeteneklerde hızlı bir büyüme elde edilebilir ve aynı hızla mükemmelliğe getirilebilir.

Vairajya . Kayıtsızlık, doğal olarak, dışsal şeylerin istikrarsızlığının ve tatmin edici olmayan doğasının tanınmasından kaynaklanır. Aday, gelen ve gidene kayıtsız hale gelir ve dikkatini giderek daha fazla

değişmeyen, her yerde var olan gerçekliğe odaklar.

Şama . Düşünceler üzerinde denetime ihtiyaç duyulduğu bu kitapta bir kereden fazla vurgulanmıştır.

Öğrenci, duygu ve düşünce karmaşasını düzene sokmalı, birçok küçük ilgiyi ortadan kaldırmalı ve huzursuz düşünceleri kontrol altına almalıdır. Ancak bu dünyada yaşarken, ona ne huzur ne de güç toplama ve gerçek bir çaba gösterme fırsatı vermeyen rahatsız edici duygu ve düşünce dalgalarının üzerinde uyguladığı sürekli baskı nedeniyle böyle bir görevin zorluğu ölçülemeyecek kadar artar. .

Yine de, günlük konsantrasyon ve meditasyon pratiği, pek çok kişinin kendileri için oldukça kabul edilebilir ve yararlı bulduğu yöntemin ta kendisidir. Disipline etmek ve zihinsel kaosa ve karmaşaya düzen getirmek için aday , hızlı büyümesine eşlik edecek düşünce gücündeki benzersiz artışın hem etrafındakiler hem de kendisi için bir tehlike oluşturacağını fark ederek büyük bir enerji ve azim ile çalışmalıdır . bu gücü tamamen kontrolü altına almadığı sürece kendisi . Düşüncenin yaratıcı enerjilerini bencil ve kendini beğenmiş bir kişinin ellerine teslim etmektense , bir çocuğun dinamitle oynamasına izin vermek daha iyidir .

bayan . İç kontrole, dış eylemler üzerindeki kontrol eklenmelidir . Akıl ruha tabi olduğu gibi, aşağı doğa da zihne tabi olmalıdır . İnsan faaliyetinin en alt düzeyinde hüküm süren dikkatsizlik sona erdirilmelidir.

Uparati . Hoşgörü gibi yüce ve geniş kapsamlı bir erdem , her insanı, her varoluş biçimini olduğu gibi olduğu gibi kabul etmek ve aynı zamanda farklı olmalarını veya zevkimize uymalarını talep etmemek demektir . Diğer insanların bireyselliğine saygı, bir öğrencinin ayırt edici özelliklerinden biridir.

Titikşa . Sabır, doğrudan ve sarsılmaz bir şekilde hedefe doğru ilerleyen öğrencinin her şeye neşeyle katlandığı ve hiçbir şeye güvenmediği böyle bir zihin tutumu anlamına gelir. Müracaat sahibi, yasa dışında hiçbir şeyin kendisine gelemeyeceğini ve bu yasanın iyi olduğunu bilmelidir. Geçmişte birkaç kısa ömür boyunca biriken karmik borçlarını ödediğinde, ödemenin buna göre önemli olması gerektiğinin farkında olmalıdır.

Shraddha _ Adayın dahil olduğu mücadele, onda Üstad'a ve kendisine olan inancını geliştirir - açık, güçlü ve sarsılmaz bir güven.

Samadhana . Yukarıdaki beş "yeterliliği" bilinçli bir çaba olmaksızın kendi kendine elde etmek için gösterilen çabalar, belirli bir düzeyde denge veya denge gelişimine yol açar. Ruh yavaş yavaş onu bu şehvetli dünyaya bağlayan prangalardan kurtulur, tüm nesneleri "bedenin tutumlu sakini atlar" ve kısa süre sonra onun üzerindeki dengesini bozabilecek tüm gücünü ve gücünü kaybeder. Her türlü zihinsel problem arasında dengenin sağlanması da çok hayati bir faktördür ve yukarıda belirtilen hızlı değişimlerle daha da başarılı ve bu sayede Usta, uyanık özenle öğrencinin hayatını yönlendirir.

Mumukṣa _ Ruhu İlahi olanla birliğe zorlayan derin, tutkulu bir kurtuluş özlemi, tüm bu "niteliklere" ulaşmanın bir sonucudur. Öğrencilerin saflarına sonsuza kadar girmeye hazır olma durumuna son dokunuşu ekler. Bu özlem kendini kesin olarak göstermeye başlar başlamaz, onu özleyen ruh, susuzluğunu bir daha asla dünyevi kaynaklardan gideremez.

Bu aşamanın başarısı, bir kişinin inisiyasyona hazır olduğunu gösterir - adhikari, yani, Öğretmene hizmet etmesine yardım etmedikçe, onu dünyevi yaşamın çıkarlarından sonsuza kadar ayıracak olan "akıntıya girmeye" hazırdır. insanlığın evrimini ilerletmek.

Manevi meselelere olan bu açlık, Masonlukta, "eski Masonluğun gizemlerine ve ayrıcalıklarına kabul edilmek için alçakgönüllülükle yalvaran" adayın içsel soğukkanlılığıyla temsil edilir. Bu yoğunlaşmada, her Masonun bildiği gibi, asıl vurgu adayın kendisinde doğan itki veya itki üzerindedir, çünkü hiç kimse bir başkasının teşvikiyle okült yola gidemez.

Budizm'de, listelenen aşamalar için biraz farklı isimler kullanılır, ancak "nitelikler" esasen aynıdır. Aşağıdaki terimler Pali'de verilmiştir.

1. Manodvaravajjana. "Aklın kapılarını açmak" veya aynı zamanda kabul edilebilir olan "akıl kapılarından kaçmak". Dünyevi hedeflerin geçiciliğine ve beyhudeliğine inanç.
2. Parikamma. Eylem için hazırlanıyor. Yani, meyvelerinin tadını çıkarma beklentisine tamamen kayıtsız kalarak, doğruluğun kendisi adına doğru eylemlerin yerine getirilmesi.
3. Upacharo. Dikkat veya nezaket.
 - 1) Elbette. Zihnin kontrolüyle yaratılan düşüncede sakinlik.
 - 2) Damo. Fetih; sözlerin ve eylemlerin ustalığı.
 - 3) Uparati. Törenlerin gerekliliğine körü körüne bağlılıktan veya inançtan vazgeçme; sonuç bağımsız düşünme ve hoşgörüdür.
 - 4) Titikṣa. Kızgınlığın tamamen yokluğu da dahil olmak üzere sabır veya kısıtlama.
 - 5) Samadhana. Aspirasyon, maksatlılık, ayartmalara boyun eğmeme dahil.
 - 6) Sadha. İnanç; öğretmeninize ve kendinize güvenin.
4. Anulom. Belirli bir "niteliğin" ilk üçten doğal olarak geldiğini belirten doğrudan ardıllık sırası; kurtuluş için doymak bilmez arzu.
5. Gotrabhu. İnisiyasyona hazır olma durumu.

Öğrenci, bu "niteliklerin" kaçınılmaz olarak ego-bilincinden kaynaklandığını canlı bir şekilde fark edecektir. Çünkü hayata ego dünyasından baktığımızda, onu her zaman doğru perspektifinde, yani gerekli ayrımla görürüz; ve ego-bilinci alt bedenlerden bağımsız olduğu için arzusuzluk kaçınılmaz bir nitelik haline gelir. Dahası, davranış artık bedenleri tarafından değil egonun kendisi tarafından dikte edileceğinden, bunu shatsampatti veya davranışsal kontrol kaçınılmaz olarak takip edecektir. Ve egonun dünyası birlik dünyası, kelimenin en geniş anlamıyla sevgi dünyası olduğu için, ego bilinci aynı zamanda

sevgi anlamına da gelir - bu kelime bazen, biraz farklı bir açıdan da olsa, sevgiyi belirtmek için kullanılır. dört niteliğin sonuncusu - mumuksha veya özlem.

ustalaşacak kadar yakın olduğunda , Öğretmen onu " deneme süresi için Kendisine götürebilir ." Bu, öğrencinin bir süre Öğretmenin yakın gözetimi altında olması gerektiği anlamına gelir . Ancak bu deneme süresi boyunca mürit , Üstadı ile hiçbir şekilde ve biçimde doğrudan iletişim kurmaz ve hatta genellikle O'nu görmez veya O'nun hakkında hiçbir şey duymaz . Bununla birlikte, yolunda , kural olarak , hiçbir özel engel ve zorluk kurulmaz. Günlük yaşamın en ufak sorunlarına karşı tutumu nedeniyle sadece yakından izleniyor.

Gözlem kolaylığı için, Öğretmen genellikle test edilen öğrencinin "canlı görüntüsü" olarak adlandırılan şeyi, yani onun eterik, astral ve nedensel bedenlerinin tam bir kopyasını yaratır. Öğretmen, bu görüntüyü kolayca erişilebilir ve hızlı bir şekilde ulaşılabilir bir yere yerleştirir ve ardından görüntü ile kişinin kendisi arasında manyetik bir ilişki kurar, böylece görüntü, bir kişinin araçlarındaki düşünce ve duyguların herhangi bir dalgalanmasını veya herhangi bir başkalaşımını doğru ve güvenilir bir şekilde yeniden üretir. .

Öğretmen bu görüntüyü günlük olarak inceler ve böylece minimum maliyetle, bu öğrencinin düşünce ve duygularının tamamen doğru ve güvenilir bir kaydını elde eder, buna dayanarak onunla ne zaman daha yakın temas kuracağına ve onu kabul edilen öğrenciler kategorisine aktaracağına karar verir. ; aşağıda onlarla olan ilişkimizden bahsedeceğiz.

Bu aşamada tören genellikle çok basit yapılır ve fazla zaman almaz. Öğretmen birkaç kelimeyle öğrenciye talimat ve tavsiyeler verir, ondan ne beklediğini söyler ve çoğu zaman iyi kalpli bir tavırla öğrenciyi yapılan çalışmadan dolayı tebrik etme fırsatı bulur.

"Canlı imaj", öğrencinin zihnindeki eksiklikleri ve ihlalleri düzeltmekle kalmaz, aynı zamanda durumunu bir bütün olarak yansıtır. Çünkü öğrencinin - ve bu onun ilerlemesi için gerekli bir ön koşuldur - sadece pasif olarak değil, aynı zamanda aktif olarak da iyi işler yapması gerektiği unutulmamalıdır.

Denek alışılmadık derecede asil bir eylemde bulunmayı başarır, o zaman Öğretmen o anda ona biraz daha fazla ilgi gösterir ve hatta ona şu veya bu teşvik edici uyarıyı gönderebilir veya bununla nasıl başa çıktığını görmek için ona şu veya bu işi verebilir. Ancak bunu genellikle kendisinden büyük müritlerinden birine emanet eder.

Bu nedenle, bir bütün olarak öğrenci ve Öğretmen arasındaki bağlantı, öğrenci zaman zaman kullanabilse de, genel, gözlemsel niteliktedir. Bununla birlikte, öğrenciyi özel veya beklenmedik denemelere tabi tutmak ustaların alışkanlıklarında değildir - ona hayatın olağan akışını takip etme hakkı verilir ve "canlı imajı", karakter ve elde edilen ilerleme hakkında kapsamlı bilgiler sağlar.

Deneme süresinin ortalama yedi yıl sürdüğüne inanılıyor, ancak aynı zamanda makul olmayan bir şekilde uzatılabilir veya tersine büyük ölçüde azaltılabilir. Testin otuz yıl sürdüğü durumlar oldu, ancak

sadece birkaç haftaya indirildiği durumlar da var.

Denemelerin deneme yolunda, insanın yüksek bilinci yalnızca yüksek zihinsel düzlemde hareket eder.

Bir öğrenci "kabul edilmiş" kategorisine girdiğinde, Öğretmen, bu kelimenin anlamına tam olarak uygun olarak, onu o kadar tamamen ve devredilemez bir şekilde bilincine çeker ki, bundan böyle chela'nın gördüğü veya duyduğu her şey O'nun tarafından bilinir. Bu, Öğretmenin aynı anda öğrencisinin gördüklerini ve duyduklarını gördüğü veya duyduğu anlamına gelmez, ancak bu genellikle olur - hayır, öğrenci tarafından görülen veya duyulan her şey, akıl hocasının hafızasında olduğu gibi saklanır. öğrencinin hafızasında saklanır, böylece Üstat uygun gördüğü herhangi bir zamanda tüm bunları yeniden üretebilir (hatırlayabilir). Öğrenci ne hissederse veya düşünürse düşünsün, tüm bunlar anında Öğretmenin astral ve zihinsel bedenlerine çevrilir.

Benzer şekilde, Usta kendi aurasını öğrencininkiyle karıştırır, böylece O'nun güçleri, ustadan özel bir dikkat gerektirmeden mürit üzerinde sürekli olarak hareket edebilir.

Ancak bilinçdışı kanalın bu amaç için pek uygun olduğu düşünülmemelidir. Mümkün değil! Aksine, bu durumda öğrenci, alışılmadık derecede zeki ve bilinçli bir çalışan olarak hareket etmelidir.

Ne yazık ki, öğrencinin kafasına Öğretmen tarafından algılanmaya, yakalanmaya ve dikkate alınmaya değmeyen bir düşünce gelirse, öğretmen bir şeylerin ters gittiğini hisseder hissetmez hemen kendi arasındaki aşılma gölgesi indirir. ve öğrenci kendini bu titreşimden yalıtır. Bunu yapmak için elbette işine bir süre ara vermesi gerekiyor, bir bariyer kurma çabasının belli bir miktar enerji gerektirdiğinden bahsetmiyorum bile.

Birincinin kabul edildiği andan itibaren mürit ve Üstat arasındaki birlik yok edilemez ve kalıcıdır, öyle ki öğrencinin daha yüksek iletkenleri her zaman Öğretmenin iletkenleriyle aynı zamanda titreşir. Ve öğrenci, Öğretmene uyumlandığı her zaman, öğretmenle orantılı olarak giderek daha fazla gelişir. Ayrıca, öğrencinin Üstadın düşüncelerine yeterince derin bir şekilde daldığı ve zihinsel olarak O'nun etkisini deneyimlediği tüm durumlarda, tüm bu süre boyunca - eğer Üstadına duyuşal olarak açıksa - daha düşük etkilere karşı neredeyse tamamen bağışktır.

Müritten her zaman sadece Üstad'ı düşünmesi istenmez; ondan istenen tek şey, Üstad'ın düşünce biçimini her zaman zihninin derinliklerinde tutması, her zaman kolayca erişilebilir ve ulaşılabilir olması ve her zaman olması gereken yerde, şu anda olması gerektiğidir. öğrenci kaderin değişimlerine yenik düştüğünde. Makul gevşeme ve düşünce değişikliği ruh sağlığı için temel bir koşul olsa da, öğrenci, Üstadın önünde utanacağı düşüncelere bir an bile olsa izin vermemek için son derece dikkatli olmalıdır.

Uyumlama süreci ancak kademeli ve yavaş bir hızda gerçekleşebilir , çünkü her canlı bir kalıplama veya biçimlendirme sürecindedir ; bu nedenle, yavaş iç gelişim sürecinde formun dış etkilere uyum sağlayabilmesi çok önemlidir - tıpkı bir ağacın veya çalının dallarını doğru zamanda keserek büyümelerini

kademeli olarak yönlendiren bir bahçıvanın yaptığı gibi. istenilen yönde.

Üstadın binlerce insanla aynı anda çalışmasına ve bunun yanı sıra çok yüce başka işlerle meşgul olmasına rağmen, yarattığı etki öyledir ki, O sadece bu öğrenciyi izlediğini yapar ve başka kimseyi düşünmez. , çünkü O'nun yüzlerce kişiden birine gösterdiği ilgi, biz tamamen bir şeye odaklanmış olsak bile, bizimkinden çok daha fazladır. Öğretmen kendisi ile öğrencinin iletkenleri ve iletkenleri arasında sürekli bir enerji akışı oluşturup sürdürse de, alt bedenleri ayarlama işini genellikle daha yaşlı öğrencilerden birine emanet eder. Aynı şekilde O, öğrencileri için pek çok şey yapar ve onlar çoğu zaman bunun farkında bile olmazlar.

Böylece, kabul edilen mürit, Üstadın bilinci için bir tür ileri karakol haline gelir ve onun, yani müritin huzurunda olan her şey, Üstadın huzurunda da olur. Ve Üstat meydana geldikleri anda bu olayların farkında olmayabilirlerse de, yine de yukarıda belirtildiği gibi, kaçınılmaz olarak daha sonra O'nun bilincine damgasını vururlar. Sonuç olarak, öğrencinin deneyimlediği ve deneyimlediği her şey, Öğretmen dikkatini bu konuya yönelttiği anda, Öğretmenin doğrudan mülkü haline gelir ve O'nun bilgisi toplamının ayrılmaz bir parçasıdır.

Öğrencinin zihninde mevcut olan hafif bir şok veya gürültü gibi tamamen fiziksel fenomenler bile Üstadın zihninin malı haline gelir. Bu nedenle zeki bir öğrenci genellikle her türlü şoktan kaçınmaya çalışır ve bu nedenle iyi kalpli, alçakgönüllü ve sakin bir insan gibi görünür.

Öğrenci ve Öğretmen her zaman, zihinsel düzlemde menekşe, altın ve mavi renklerin tonlarından oluşan göz kamaştırıcı, parlak bir ışık huzmesi veya akışı olarak görünen aralıksız bir düşünce ve etki akışıyla birbirine bağlanır.

Üstad'a yayılan ruhsal etki akışında oldukça belirgin bir artış olur. *mürit* _ Bunun nedeni, Üstat'ın enerjisinin her zaman dışarıdan - güneş ışığı gibi - her yöne doğru çabalamasıdır. Öğrencinin düşüncesinin dokunuşu, Öğretmen ile olan bağını canlandırır ve öğretmenin büyük sevgi okyanusunun ona doğru aktığı geçidi genişletir.

Öğrenci ile Üstadı arasındaki bu birlik o kadar yakındır ki (11. bölümde tartışıldığı gibi) öğrenci her zaman belirli bir konu hakkında sonrakinin düşüncelerini görebilir ve böylece kendini hatadan kurtarabilir.

Ancak bu ayrıcalık kötüye kullanılmamalıdır. Bu güce yalnızca aşırı durumlarda ve son derece karmaşık konularda başvurulmalıdır; Bu gücün kesinlikle boşuna kullanılması amaçlanmamıştır - böylece öğrencinin gereksiz düşüncelerle kendini boşuna yüklememesi veya kendi başına oldukça yetenekli olduğu sıradan sorunları çözmek için kullanması gerektiğini söylerler.

Tamamen aynı şekilde, ancak daha yüksek bir seviyede, inisiye düşüncesini yönlendirebilir ve onu Kardeşliğin genel düşüncesine akıtabilir, bu özel bağlantı hattı boyunca kendi seviyesinde sahip olduğu muazzam bilinç hacmini kendine çekebilir. , içerebildiği ve cevap verebildiği. Ve aynı şekilde, inisiye, bir

bütün olarak hareket eden bu güçlü bilincin hiçbir şekilde kendisine aykırı veya onunla uyumsuz bir şey getirmemesini sağlamaya çalışmalıdır.

Burada sadece 11. bölümde söylediğimizi tekrar edebiliriz: Öğretmen öğrenciye herhangi bir zamanda bir düşünce gönderebilir ya bir öneri şeklinde ya da bir mesaj şeklinde - örneğin, bir mektup yazarken. veya ders vermek. İlk aşamalarda mürit genellikle bunun farkında değildir, ancak çok geçmeden Üstadın düşüncesini ayırt etmeyi öğrenir. Aslında, Öğretmenin düşüncesini ayırt etme yeteneğini kendi içinde geliştirmesini şiddetle tavsiye ediyoruz, çünkü astral ve zihinsel planlarda ona bu tür telkinleri empoze edebilecek birçok varlık vardır, bu nedenle öğrencinin kendisi için, kimden çıktıklarını anlamayı öğrenirse çok makbule geçer.

Üstadın öğrencisinin vücudunu kullanma şekli, genellikle medyumluktan anlaşılan yöntemlerden tamamen farklıdır. Medyumluğun mekanizması ve mantığı ile buna itirazlar zaten The Etheric Double ve The Astral Body kitaplarında verilmişti. Müritinin bedeninin Usta tarafından kullanılmasına gelince, o zaman, elbette, hiçbir şekilde itiraz edilemez.

Öğretmenin öğrenci üzerindeki etkisi o kadar güçlüdür ki, neredeyse sınırsız bir şekilde dışarı akabilir ve eğer dışarıdan biri yeterli duyarlılığa sahipse, Öğretmenin varlığından o kadar haberdar olabilir ki, öğrencinin özelliklerini görebilir. Öğrencinin değil, Öğretmenin sesiyle yüzleşin ve onu duyun. Bununla birlikte, aynı zamanda, öğrencinin tamamen fiziksel olarak Öğretmen tarafından değiştirilmesi asla gerçekleşmez, ancak bu fenomen medyumlukta çok sık meydana gelir.

Tıpkı öğrencinin bireyselliğinin Öğretmenin enerjisinin akışında tamamen çözüldüğü durumlar olmadığı gibi, Öğretmen ile öğrenci arasındaki ilişkide en ufak bir zorlama veya şiddet belirtisi bile yoktur. Aksine, Öğretmenin etkisi dışarıdan hipnotik bir etki değil, içeriden tarif edilemeyecek kadar harika bir aydınlanmadır, harika ve karşı konulamazdır, çünkü öğrenci tarafından derinlerde en yüksek özlemleriyle tamamen uyumlu, bir benlik olarak hissedilir. manevi doğasının ifşası. Öğretmenin kendisi, o kadar ölçülemeyecek kadar yüksek bir İlahi yaşam kanalıdır ki, içinden akarak öğrencide saklı olan İlahi Vasfın tohumunu hayata uyandırır. Bu işlem elektriksel indüksiyona biraz benzer. Doğalarının *özdeşliği* nedeniyle, Üstadın etkisi, öğrencinin tüm en asil ve en ruhsal niteliklerini en yüksek derecede harekete geçirir. Bir Üstadın bir müride olan sevgisi, etkisi altında sabahın erken saatlerinde bir lotus çiçeğinin açtığı güneş ışığına benzetilebilir; Öğretmenin gülümsemesinin öğrencide, aşk gibi bir erdem üzerine yalnızca aylarca skolastik düşüncelerle kazanılan böyle bir hayranlık dalgasına neden olabileceğinin söylenmesi boşuna değildir.

Söylenenlerden, müridin alt bedenlerindeki herhangi bir rahatsızlığın Üstadın alt bedenlerini de etkileyeceği açıktır. Bu nedenle, böyle bir ihlal meydana gelirse, Usta, işinin gidişatını bozmamak için Kendisini müritinden ayıran perdeyi indirir. Doğru, bir öğrenci için bu kadar nahoş bir olay genellikle kırk sekiz saatten fazla sürmez, ancak aşırı durumlarda (neyse ki çok, çok nadir) yıllarca, hatta mevcut enkarnasyonunun sonuna kadar sürebilir.

Neredeyse tüm sıradan insanlar güçlerini içe, kendilerine çevirir ve böylece çeşitli benmerkezci güçler kitlesine dönüşürler. Kabul görmüş bir öğrenci olmayı bekleyen herkes, dikkat ve enerjisini başkaları üzerinde yoğunlaştırarak, komşularına yaşamı onaylayan düşünceler ve iyi dilekler yağdırarak, onları dışa doğru yönlendirmeyi öğrenmelidir.

Bu şekilde, mürit ve hatta müritlik adayı, tüm güçlerini ve enerjilerini yalnızca dünyanın hizmetine yönlendirmeyi öğrenir. Alt bilincin üst bilincin sahip olduğu bilgiyle donatılma derecesi, esas olarak yapılan işin acil ihtiyaçları tarafından belirlenir.

Ancak öğrencinin yüksek seviyelerde araçlarını tam olarak kullanması mutlak bir gereklilikse, o zaman bu işle ilgili bilginin (onunla hiçbir ilgisi olmayan) fiziksel bedene aktarılması genellikle tamamen önemsizdir. Yüksek bilincin yanıt olarak titreşmesine neden olduğu andaki fiziksel bedenin gerilimi, evrimin şu anki aşamasında çok büyüktür ve yalnızca dış koşullar bunu desteklemiyorsa, o zaman bu gerilim sinir krizlerine ve aşırı duyarlılığa yol açabilir. eşlik eden hastalıklar Bu nedenle üst araçları tam olarak gelişmiş ve en önemli işlerini beden dışında yürüten kişilerin çoğunluğu, diğer insanların ticari girişimlerinden uzak durmakta, böylece hassas fiziksel bedenlerini sıradan hayatın kaba sömürsünden ve fırtınalarından korumaktadır. .

Ayrıca, öğrenci fiziksel yetenek belirtileri gösterir göstermez, bu yeteneği idareli ve sınırlı sınırlar içinde kullanması için ona her zaman ayrıntılı talimatlar verilir.

Kısacası, bu kısıtlamalar aşağıdaki noktaları etkiler: hediye 1) daha fazla merakın tatmini için kullanılmamalıdır; 2) bencil hedefler; 3) fenomenlerin yaratılması ve gösterilmesi. Başka bir deyişle, iyi karakterli ve yüksek ahlaki duygulara sahip bir insanın fiziksel düzlemdeki eylemlerine yön verdiği aynı düşünceler astral ve zihinsel planlarda da uygulanmalıdır; öğrenciye hiçbir koşulda ek enerjiyi dünyevi menfaatlerini artırmak veya herhangi bir çıkar elde etmek için kullanmaya hakkı yoktur; ve dahası, ruhçu çevrelerde "sınama" denen şeye asla rıza göstermemeli, yani eşsiz gücünün çürütülemez fiziksel kanıtını vermemelidir.

Öğrenciye iletilen Öğretmenin radyasyonu, öğrenci bazen bunu fark etmese de her zaman yumuşak, cömerttir. Bazı durumlarda öğrenci, nereye yönlendirildiğini bilmese de eşi benzeri görülmemiş bir güç dalgası hissedebilir. Ancak gereken dikkatle, yönlerini takip etmeyi öğrenebilir ve bir süre sonra onları zihninde daha da kesin bir şekilde takip edebilir ve böylece onların etkisi altındaki gerçek insanlara ulaşabilir. Ancak öğrenci bu güçleri kontrol edemez - o sadece bir kanal veya bir iletkendir. Belki daha sonra Öğretmen, öğrenciden şu veya bu kişiyi bulmasını ve bu güçlerin bir kısmını ona aktarmasını isteyecektir. Öğrencinin yararlılığı arttıkça ve arttıkça, ellerine gittikçe daha fazla iş verilir, bu da onun Öğretmene çok az da olsa uyumlandığını gösterir. Bazı durumlarda öğrenci, Öğretmenden belirli bir kişiye iletmesi gereken belirli bir mesaj bile alabilir.

Ancak, Öğretmen ile sürekli temas başka bir şekilde sağlanabilir. Devachan'da insan tarafından

yaratılan insan imgeleri gibi, bu insanların egoları da kaçınılmaz olarak hayatla dolar, aynı şekilde Öğretmen de öğrencisi tarafından yaratılan düşünce formunu gerçek varlığıyla doldurur. Bu form aracılığıyla öğrenciye gerçek ilham ve bazen rehberlik verilir. Bu türden bir örnek, Morya Usta'nın öğrencisi olduğunu iddia eden Madras bölgesinden Hintli bir yogidir. Öğretmenle fiziksel bir biçimde karşılaşan ve onun öğrencisi olan yogi, ayrıldıktan sonra O'nunla bağlantısını kaybetmediğini, çünkü O'nun sık sık karşısına çıktığını ve içsel enerji merkezi aracılığıyla ona talimatlar verdiğini beyan etti.

Ancak üçüncü bir aşama da vardır, birincisi ikincinin "oğlu" olduğunda, öğrenci ile Öğretmen arasında daha da yakın bir birliktelik vardır. Bu bağlantı öyle bir türdendir ki, sadece alt zihin değil, müridin nedensel bedenindeki ego da Üstadın egosu ile birleşir; bu durumda Öğretmenin artık öğrenciden korunmak için perdeyi indirme hakkı yoktur , çünkü bilinçlerinin bir an bile bölünmesi kabul edilemez .

bir mürit, Öğretmen adına kutsama hakkına (ve görevine) sahiptir ve eğer sadece bunu yapmak için çaba harcarsa , bu kesinlikle Öğretmenin enerjisinin ve gücünün emsalsiz bir şekilde dışarı akmasını gerektirecektir . Böylece Öğretmenin "oğlu", " Babasının" doğrudan mevcudiyeti hissini başkalarına aktarabilir . Öğretmenin “oğlu” olarak kabul edilen kişi , doğal olarak ona Kardeşlik adına da kutsama hakkı veren Büyük Beyaz Kardeşliğin bir üyesidir veya yakında olacaktır .

Esas olarak Eleusis'te düzenlenen büyük gizemler sırasında inisiyelere *epoptai* - " gözleri açık olanlar" deniyordu . Amblemeleri, zihinsel bedenin simgesi olan Jason'ın altın postuydu. Öğrenciye ilk olarak cennetsel dünyada Dünya üzerindeki belirli bir yaşam tarzına, çalışmaya ve özlemlere eşlik eden sonuçlar gösterildi ve ardından onlara dünyanın ve insanın daha derin veçhesindeki tüm evrim süreci öğretildi.

Ayrıca, öğrenci sadece zihinsel düzlemde mevcut olan koşullar hakkında bilgi almakla kalmamış, aynı zamanda bir araç olarak zihinsel bedenin gelişimi ile ilgili talimatlar da almıştır.

Mason locasındaki SW sandalyesine bir demet mısır oyulmasından kaynaklanmaktadır .

Bir kişi bir inisiyasyon aldığı anda, daha yüksek planlarda kendini uyumlandığı etki, varlığının her yerine yayılır. Bu etkinin fiziksel düzlemdeki katı, sıvı ve gaz halindeki maddeler üzerindeki etkisi son derece önemsiz ve neredeyse hissedilmese de, eterik çiftten, astral ve mental bedenlerden yayılan radyasyon çok büyüktür ve hem beden tarafından hissedilir. doğal krallık ve bunu yapabilen insanlar tarafından. tepki vermek.

İkinci inisiyasyonla bağlantılı olarak, zihinsel bedende çok güçlü bir genişleme ve gelişme olur, ancak bunun fiziksel beyin seviyesindeki sonuçları genellikle birkaç yıl sonrasına kadar kendini hissettirmez. Sonuç olarak, beyin gerekli titreşim seviyesine anında uyum sağlayamadığı için şüphesiz çok güçlü bir gerilime maruz kalır.

İkinci inisiyasyonu takip eden dönem, birçok açıdan Yoldaki en tehlikeli dönemdir, çünkü neredeyse tüm durumlarda tehlike gururdadır. Ancak bir kişiye gelecekte zekasının ne olacağına dair bir fikir

verildiğinde, gurur, bencillik ve önyargının tüm tezahürlerini durdurmaya ve onları tomurcuk halinde bastırmaya başlamalıdır.

İnisiyenin hayatındaki bu tehlikeli an, İncil'de, Mesih'in Ürdün'deki vaftizinden hemen sonra Yahya'dan aldığı çölde yaptığı ayartmanın anlatıldığı yerde tasvir edilmiştir. Mesih'in vahşi doğada geçirdiği kırk gün, zihinsel beden genişlemesinin fiziksel beyin tarafından işlendiği ve özümselediği dönemi sembolize eder, ancak bu Mesih olmasaydı, sıradan bir aday olsaydı, tüm süreç pekala kırk yıl alabilirdi.

Genelde mana veya gurur olarak anılan "Ben"i yaratma yeteneği veya ahamkara (çünkü gurur, onu diğerlerinden ayıran "Ben"in en rafine tezahürüdür), ayrılığın son prangalarıdır. arhat, beşinci inisiyasyonun nasıl geçileceğinden ve bir Öğretmen, asekha olacağından önce atar. Ahamkara ruhla doğdu ve bu nedenle bireyselliğin temel özüdür ve bireyselliği kendi içinde taşıyan değerli her şey monad tarafından işlenip asimile edilene kadar orada kalır; ancak o zaman nihayet salıverilmesinin eşiğine gelir.

Masonluk gibi, zamanımıza kadar gelen kadim gizemlerin böyle bir kurumunda, EA deneme öğrencisi aşamasına karşılık gelir; ayrıca ayrımcılık, arzusuzluk ve iyi doğa veya özdenetim (viveka, vairagya ve shatsampati) olan üç niteliği uygulaması gerekir. Ayrımcılık ona zihinsel güç verir, arzusuzluk ona duygusal güç verir ve özdenetim ona irade gücü verir.

Ayrımcılık, adayın Birinci Sembolik Yolculuk tarafından kişileştirilen (Masonlukta) astral dünyanın alt bölgelerinden zarar görmeden geçmesini sağlar.

Arzuların yokluğu, İkinci Sembolik Yolculuk tarafından kişileştirilen yüksek astral dünyanın baştan çıkarmalarından geçmesini sağlar.

İyi huylu olması, astral dünyanın en yüksek kısmının, somutlaşmış hali Üçüncü Sembolik Yolculuk olan göksel dünyanın sınırlarına kadar üstesinden gelmesine izin verecektir.

G ... birinci derece, arzuların doğasına boyun eğdirme ihtiyacını gösterir.

Genel olarak birinci derece, adayın egosu ile kişiliği arasındaki iletişim kanalını bir şekilde genişletmek için tasarlanmıştır.

Birinci derecenin ana rengi pembedir.

EA, Hristiyan kilisesinde bir hizmetçiye karşılık gelir.

P.g. birinci ve ikinci dereceler arasında, kama-manas olarak bildiğimiz arzuların batağına saplanmış alt zihni boyun eğdirme ihtiyacını gösterir.

İkinci derecede adaya bilginin ışığı fikri aşılır ve entelektüel, sanatsal ve psişik fakültelerin gelişimine ve ayrıca alt zihninin boyun eğdirilmesine özel önem verilir. Genel olarak, bu derece, ego ve

kişilik arasındaki bağlantının daha kararlı bir şekilde genişlemesine katkıda bulunur.

... _ ikinci derece, alt zihin üzerinde tam kontrole duyulan ihtiyacı gösterir.

İkinci derecenin ana rengi sarıdır.

FC (kalfalık), Hristiyan kilisesindeki diyakozluk makamına karşılık gelir, çünkü FC kendini MM'nin (usta) işine hazırladığı gibi , diyakoz da kendisini rahiplik işine hazırlar.

P.g. ikinci ve üçüncü dereceler arasında, en azından bir dereceye kadar, bazı felsefi okullarda bilinçaltı olarak adlandırılan alt zihnin üzerindeki "alışılmadık ara yol" u boyun eğdirme ihtiyacını gösterir.

Üçüncü derecede iş esas olarak daha yüksek zihinsel düzlemde yapılır. Hakim renk mavi ve mavinin tonlarıdır. MM bir rahibe karşılık gelir.

Birinci derecede, eterik gücün ida veya dişil yönü uyarılır, bu da tutku ve duyguları kontrol etmeyi kolaylaştırır. Ida, omurganın tabanından - erkeklerde solda, kadınlarda sağda - kaynaklanır ve medulla oblongata'da biter. Onun rengi pembe.

İkinci derecede, pingala veya gücün eril yönü, zihni kontrol altına almak için geliştirilir. Pingala omurganın tabanından - erkeklerde sağda, kadınlarda solda - kaynaklanır ve ayrıca medulla oblongata'da biter. Onun rengi sarı.

Üçüncü derecede, sushumna veya merkezi enerji uyanır, bu da yukarıdan - saf ruhtan - etkilenmenin yolunu açar. Onun rengi koyu mavi.

Bir kişi olarak EA, fiziksel yaşamını daha yüksek amaçlara hizmet edecek şekilde düzenlemelidir ve *bir ego olarak* nedensel bedende aktif bir zihin geliştirmelidir. Bunu yapmak için iradesini kullanmalıdır - (Hindu) Üçlünün ilk hipostazını veya Giriji'nin dış enerjisinden (shakti veya devi) yansıyan Shiva'nın gücü veya özdenetim bahşeden Parvati, fiziksel beden ve enerjilerini kutsal kılar.

Bir kişi olarak FC, duygusal yaşamını düzenler ve *bir ego olarak* , buddhik bedendeki sezgisel yaşamı açığa çıkarır. Bunu, Trinity'nin ikinci hipostazının enerjisinin yardımıyla yapar - arzuları yerine getiren ve hayatı daha zengin ve daha tatmin edici kılan, maddi refahı kutsallaştıran ve astral bedendeki tutkuları yücelten Lakshmi aracılığıyla Vishnu'dan yayılan aşk.

Bir kişi olarak MM, zihinsel yaşamını düzenler ve *bir ego olarak* , ruhsal iradesini - atma - güçlendirir. Huzursuz, sinsi sinsi zihniyle başa çıkmak için, düşüncenin gücünü veya kriyishakti'yi, yani, öğrenmenin ve pratik bilgeliğin hamisi Saraswati tarafından yansıtılan Üçlü Birliğin üçüncü hipostazının - Brahma'nın ilahi yönünü kullanması gerekir.

Aynı zamanda EA duygularını kontrol etmeyi öğrenmeli, FC zihni dizginlemeyi öğrenmeli ve MM

daha yüksek seviyelerde gelişmelidir.

Öğrencilerin rahatlığı için, yukarıdaki gerçeklerin çoğu, bazı ek açıklamalarla birlikte aşağıdaki tabloda verilmiştir.

PARAGRAF	ÖĞRENCİ	kalfalık	USTA
Birey olarak çalışmak	Fiziksel yaşamın organizasyonu ve duyguları kontrol etmeyi öğrenme	Duygusal Yaşamı Düzenlemek ve Zihni Yönetmeyi Öğrenmek	Zihinsel yaşamın organizasyonu ve daha yüksek planlarda gelişme
Ego olarak çalışmak	Nedensel bedende aktif zihnin gelişimi	Buda Bedeninde Sezgisel Sevgi Geliştirmek	Atma veya İradenin Gelişimi
Üçlemenin Etkisi	İlk hipostaz	İkinci hipostaz	Üçüncü hipostaz
	Şiva	Vişnu	Brama
Dışarıdan	İrade	Aşk	Aktivite
yönlendirilen kuvvet neye (kime) karşılık gelir - shakti veya devi:	Girija veya Parvati	Lakşmi	Saravati
randevusu	Kendini kontrol et ve fiziksel bedeni kutsa	Maddi refah sağlayın	bilgi vermek
Kullanarak	JW	GB	WM
Onlar kişileştirilmiş	Ay	Güneş	Ateş
Kullanılan çakralar	boğaz	kardiyak	göbek
Uyarılmış eterik güç veya nadiler	Ida	pingala	Sushumna
Bakış açısı	Dişi	Erkek	saf ruh
Konum:			
erkeklerde	Sol	Sağda	Merkezinde
kadınlar arasında	Sağda	Sol	Merkezinde

Renk	Pembe	Sarı	Koyu mavi
Yol	sıradan insan	gizli aday	yükseliş
Ezoterik uyuma	sınamalı öğrenci	Yoldaki Öğrenci	Dördüncü İnisiyasyon (Arhat)
Hristiyan Kilisesi'ndeki Yazışmalar	hizmetkar	diyakoz	rahip
yeniden doğuş	uzun bir aradan sonra	Kısa bir aradan sonra veya onsuz	Sadece gönüllü olarak

çeşitli derecelerinde , kişilik ve ego arasındaki bağlantı genişlemekle kalmaz , aynı zamanda adayın bazı ilkeleri ile ilgili HOATF araçları arasında bir iletişim hattı oluşur .

Bir keresinde bir mürit, Lord Buddha'dan O'nun öğretisinin özünü bir ayette ifade etmesini istedi . Cevap verdi :

yapmayı bırak .

yapmayı öğrenin .

Kalbini arındır .

Buda'nın dinidir .

Öğrenci burada Masonik sistemle ve diğer sistemlerle olan yazışmalarını görecektir . Birinci derece kişiye arınmayı öğretir . İkincisi ona bilgi edinmesini söyler . Üçüncüsü, ona en yüksek seviyeye çıkmasını ve yalnızca dış eylemleri değil, aynı zamanda tüm dış tezahürün geldiği içsel durumu da hesaba katmasını söyler .

Karşılıklılıkları ve karşılaştırmaları daha iyi anlayabilmek için öğrenci , Hristiyan sisteminin ana kriterlerini liberal Katolik Kilisesi'nin yapısına yansıdığı şekliyle veren aşağıdaki tabloyu incelemeye davet edilir .

Kilise rütbeleri	Semboller	sembollerin anlamı	Törenin ana amacı ve odak noktası
Din adamı	Surplice	Fiziksel beden üzerinde kontrol	ruhani çift
bekçi	Anahtar ve zil	Duygular üzerinde	astral beden

		kontrol	
Okuyucu	Kitap	Zihin kontrolü	zihinsel beden
Exorcist (şeytan kovucu)	kılıç ve kitap	İradenin gelişimi ve araçların ego tarafından daha eksiksiz kontrolü	nedensel beden
minyon	Yanan mum Kadeh kase	sezgi gelişimi	buda bedeni
hizmetkar	Omophorus Manipula Peçe Kase ve Apostolik Mektuplar Kitabı	Konuşma üzerinde kontrol Hizmet sevgisi; çalışkanlık ve çalışkanlık Eğlence ve neşe ruhu	Temel amaç, egonun kişilik aracılığıyla kendini daha tam olarak ifade etmesini sağlamaktır.
diyakoz	Dalmatik: beyaz çaldı (sol omzunun üzerinden) İnciller Kitabı		Ego ve kişilik (antahkarana) arasındaki iletişim kanalını genişletir, duvarlarını inşa eder ve güçlendirir, böylece adı geçen varlıkları yeni formlarında daha sıkı tutarlar. Buddhi'nin (sezgi) güçlenmesine katkıda bulunarak süreci biraz daha ileri götürür. Yüksek manaları Mesih'in karşılık gelen ilkeleriyle birleştirir.

rahip	Beyaz çaldı (her iki omuz üzerinden) Rıza Kase Şarap Suyu Diskolar		Atma, buddhi ve manas arasındaki iletişim kanalını açar ve büyük ölçüde genişletir. Başkalarını nedensel düzeyde etkileyebilmesi ve kendini Buddhi aracılığıyla daha tam olarak ifade edebilmesi için egoyu daha güçlü bir şekilde uyandırır. Tüm aurayı şaşırtıcı bir şekilde genişletir. Daha yüksek prensipler ile fiziksel beyin arasındaki yolu açar.
-------	---	--	---

			Her bir atomdaki spirillayı uyandırarak onların sallanmasına neden olur. Buddhi'yi karşılık gelen Mesih ilkesiyle birleştirir. Sempatik titreşimle atma'nın uyarılmasını teşvik eder
piskopos	Asa Göğsü Haç Halkası İncil Kitabı Gönye Eldivenler		Atmayı karşılık gelen Mesih ilkesine bağlar

Çözüm

İnsanın zihinsel bedeni ve alt zihinsel düzlem hakkındaki bu çalışmayı bitirmeden önce , sonuç olarak birkaç söz söylenmelidir . Bu çalışmada ele aldığımız alanın tamamına bir göz atmak ve bu perspektiften konunun göreceli önemi ve önemi ile modern teozofik bilginin genel gövdesindeki yerini anlamaya çalışmak yararlı olabilir .

Öğrencinin, fiziksel dünya bir yana, zihinsel ve astral dünyaların "atmosferi" arasındaki büyük farktan korkmamasına izin verin. Zihinsel dünya ile karşılaştırıldığında, astral dünya - en yüksek seviyelerinde bile - ağır, kaba, kendini beğenmiş ve istenen tatmini getirmiyor. Bizde ne kadar saf ve yüce duygular uyandırırsa uyandırсын, yine de gerçek yuvamızdan çok uzakta olduğumuzu hissediyoruz. İnsan ruhunun onuru, ne kadar saf ve tarafsız olursa olsun, salt duygudan fazlasını gerektirir.

Zihinsel düzlem - en düşük dört seviyesi bile - açıkça "evden" uzak olmadığımız konusunda bir tür izlenim yaratıyor. Burada daha fazla özgürlük var, burada kendimizi daha çok bilincimizin efendileri ve rehberlerimizin daha az köleleri gibi hissediyoruz. Zihinsel dünya daha saf ve daha bütünsel bir dünyadır, burada kaderimizi aşağıdaki dünyalarda olduğundan daha kabul edilebilir bir şekilde irademize göre şekillendirebiliriz. Burada bilinç daha fazla özgürlüğe sahiptir: istediği yerde dolaşmakta özgürdür ve uzay ve zamanın sınırlarıyla çok daha az sınırlıdır.

Bununla birlikte, alt zihinsel dünyanın, yani somut düşüncenin bütününe ustalığı bile bize yine de tatmin sağlamaz, çünkü kişisel olarak onun arkasında bir yerlerde veya üzerinde, henüz sahip olmadığımız yeni ve çok daha görkemli dünyalar olduğunu hissederiz. fethetmek

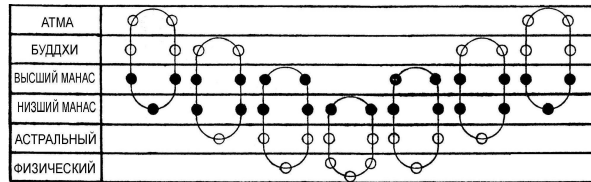
Somut düşünceler dünyası, alt planlara ait olduğumuz sürece aşamayacağımız bir sınırdır. Ancak kendimizi bu düşünce dünyasına sağlam bir şekilde yerleştirdikten ve zihinsel soyutlamaların kendilerine kadar daha da yükseğe çabalamaya başladıktan sonra, - ancak bu durumda kesinlikle daha yüksek ve daha saf dünyaların eşiğine ulaşacağız (sadece derece olarak değil) , ama aynı zamanda aynı olarak) , alt dünyaların herhangi birinden daha.

Bu soyutlamalar sayesinde, ruhun dünyasına yükseleceğiz ve kendimizin bildiği ve hissettiği gibi, geçici olarak ayrıldığımız Tanrı'nın bilincine oldukça somut bir şekilde yaklaşacağız.

Bununla birlikte, alt zihinsel dünyanın, özellikle de insanın psikolojik tarihinin bu anında büyük önemi küçümsenmemelidir. Bu nedenle, akli ve zihinsel dünyayı insanoğlunun evrim sürecinde bu kadar önemli kılan üstün özelliklerini en kısa şekliyle özetleyelim.

Dünyaların yedi zincirinin temsil edildiği aşağıdaki diyagramda (ve biz bu şemaya aitiz), her zincirde alt zihinsel düzlemde yer alan küreler varken, yedi zincirin altısında ayrıca küreler yer almaktadır. daha yüksek zihinsel düzlemde. Kırk dokuz kürenin yirmi dördü, yani neredeyse yarısı tam olarak zihinsel düzlemde yer alır. Ekteki şema bu gerçekleri oldukça açık bir şekilde teyit etmektedir ve bu önemli konuyu daha da netleştirmek için şemadaki zihinsel küreler özellikle siyah renkle vurgulanmıştır.

DÜNYANIN YEDİ ZİNCİRLİ DÜNYA EVRİM ŞEMASI



Egonun sakini, Düşünür, tüm reenkarnasyonlara katlanan kişi, kesinlikle en yüksek zihinsel düzlemdedir.

Zihinsel düzlem, yüksek ve düşük benliğin buluştuğu yerdir. Evrimin amaçlarını gerçekleştirmek için insanın yüksek ya da ilahi kısmının alt dünyalara yansıttığı bu "ışın", yüksek akıldan çıkan alt aklın ışınıdır.

Çoğu insan için, bugün hayati savaş alanı kama-manalardır, yani zihnin (düşüncenin) arzu ile karıştırılmasıdır.

Bugün çoğu insanın bilinci, astral bedende duyulara odaklanmıştır. Bu nedenle, atmaları gereken bir sonraki adım, duyularına hakim olmayı, yani astral bedeni kontrol etmeyi öğrenmektir; ve bu, gördüğümüz gibi, ancak üst seviyeden, zihin seviyesinden elde edilebilir.

Bir sonraki adım, bilinç merkezinin astralden zihinsel dünyaya yükseltilmesi veya aktarılmasıdır.

adam kelimesinin ta kendisi ("insan"), akılla donatılmış bir varlık olan "düşünür" anlamına gelir.

Okültizmde, bir kişi Evrende (Evrenin hangi parçası olursa olsun), en yüksek Ruhun ve en düşük Maddenin *Zihin aracılığıyla birleştiği bir tür varlık olarak karakterize edilir*.

Zihnin tüm daire veya döngü boyunca insana dönüşmesi, Alevi Efendilerinden yayılan tesirle hızlandırıldı (ve hala hızlandırılmaya devam ediyor). Bir sonraki turda, beşincide, insanın zihinsel gelişim konusunda kat edeceği ilerleme gerçekten şaşırtıcı olmalı ve gelişiminin şu anki aşamasındaki sınırlı zihinlerimizin bakış açısından, doğası gereği akıl almaz derecede yüce olmalıdır. şeyler.

Bu birkaç düşüncenin müthiş bir güç olduğuna ve daha fazla yoruma ihtiyaç duymadığına inanıyoruz; kendi içlerinde, gelişiminin şu anki aşamasında, zihin ve zihinsel beden bir kişi için ne kadar inanılmaz derecede önemli olduğuna dair yeterli kanıtlardır - ve nihai başarı olarak değil, geleceğe, o geleceğe doğru çabalamak için gerekli bir destek taşı olarak. Üstatlardan birinin sözleriyle, "*büyümesi ve büyüklüğü sınırsız olan bir varlık için bir gelecek var*."

Ancak işimizin bir yönüne odaklanmak, bu yönü şüphesiz çok ama çok önemli olsa bile, aşırıya kaçmamak, orantı ve denge duygusunu korumak, her bir ögeye tam olarak hak ettiği kadar dikkat etmek ve hiçbir şey yapmamak gerekiyor. Daha.

Bu nedenle, Annie Besant ve C.W. Teosofi Cemiyeti ile ilgili olarak Leadbeater'ın önündeki büyük hedef, insanlığın zihinsel gelişimini desteklemekten çok, buda etkisine yanıt vermeye hazır olanları kendi aralarından ortaya çıkarmak, üyelerinin duyarlılığını yeniden uyandırmaktır. sarmalın daha yüksek bir dönüşü ve onları bu dünyadaki yolculuğuna çoktan başlamış olan yeni bir ırkın gelişine aktif olarak hazırlar.

Toplum "[insanlığın] zihinsel gelişimine karşı çıkmaz - ondan uzaktır, ancak onu bir sonraki aşamaya, sezgisel sevginin uyum ve kardeşliği yaratacağı ve gelişmiş zihni bu ideallere dayalı yeni bir medeniyet kurmaya iteceği zamana hazırlar."

Atıf yapılan literatür listesi

Benant, Annie. Eski Bilgelik. Londra: TPS, 1897.

Benant, Annie. Değişen Dünya. Londra: TPH, 1909.

Benant, Annie. Ölüm ve Sonrası. Londra: TPS, 1901.

Benant, Annie. Yogaya Giriş. Londra: TPH, 1908.

Benant, Annie. Karma. Londra: TPS, 1897.

Benant, Annie. İnsan ve Bedenleri. Londra: TPS, 1900.

Benant, Annie. Reenkarnasyon. Londra: TPS, 1898.

Benant, Annie. Benlik ve Kılıfları. Londra: TPS, 1903.

Benant, Annie. İnsanın Yedi İlkesi. Londra: TPS, 1904.

Benant, Annie. Bilinç Üzerine Bir Çalışma. Londra: TPH, 1921.

Benant, Annie. Bir Sınıfla Konuşmalar. Londra: TPH, 1921.

Benant, Annie. Teozofi ve Yeni Psikoloji. Londra: TPH, 1909.

Benant, Annie. Düşünce Gücü. Londra: TPS, 1903.

Leadbeater, CW The Astral Plane. Londra: TPH, 1910.

Leadbeater, CW Çakralar. Londra: TPH, 1927.

Leadbeater, CW Clairvoyance. Londra: TPS, 1903.

Leadbeater, CW The Devachanic Plane. Londra: TPS, 1902.

Leadbeater, CW The Dreams. Londra: TPS, 1903.

Leadbeater, CW Masonlukta Gizli Yaşam. Londra: TPH, 1926.

Leadbeater, CW Şeylerin Gizli Tarafı, V. 1-2. Londra: TPH, 1913.

Leadbeater, CW The Inner Life, Cilt 1. Londra: TPH, 1910.

Leadbeater, CW The Inner Life, Cilt 2. Londra: TPH, 1911.

Leadbeater, CW Görünmez Yardımcılar. Londra: TPH, 1922.

Leadbeater, CW Life after Death. Londra: TPH, 1917.

Leadbeater, CW Man Görünür ve Görünmez. Londra: TPS, 1902.

Leadbeater, CW Masters ve Yol. Londra: TPH, 1925.

Leadbeater, CW Monad. Londra: TPH, 1920.

Leadbeater, CW Ölümün Öteki Yüzü. Londra: TPS, 1904.

Leadbeater, CW Kutsal Kitap Bilimi. Londra: TPH, 1920.

Leadbeater, CW Okültizme Bazı Bakışlar. Londra: TPH, 1913.

Leadbeater, CW A Textbook of Theosophy. Londra: TPH, 1914.

Besant, Annie & Leadbeater, CW Okültizm Yolunda CW Konuşmaları. Londra: TPH, 1926.

Besant, Annie & Leadbeater, CW Düşünce Formları. Londra: TPS, 1905.

*Van der Leeuw, S*ürgündeki JJ Tanrıları. Londra: TPH, 1926.

Long, WJ Hayvanlar Nasıl Konuşur? Londra: TPH, 1919.

Wedgwood, Yeni Başlayanlar İçin JI Meditasyonu. Londra: TPH, 1919.

Wood, Ernest. Konsantrasyon. Londra: TPH, 1916.